

APHORISMI

DE

COGNOSCENDIS & CURANDIS

MORBIS NONNULLIS

AD

PRINCIPIA ANIMALIA accommodati

A GULIELMO BATTIE M. D.

Collegii Regalis Medicorum *Londinensium* Socio.

— Quæ alteri seculo profint.

L O N D I N I

Prostant venales apud JOHANNEM WHISTON & BENJ.
WHITE in Fleet-Street.

M,DCC,LX.

84
of f

2 3 f

10

ATHORISMI

Conoscenza e Curandis

MORIS NONNULIS

PRINCIPALIA SIMILIA accomodant

A. GUERINUS BATTIE M.D.

Collegii Regii M. D. C. C. C.

L O N D O N

Prostant vendentes apud JOHANNEM WHISTON & BROS.

Write in the year

MDCCLX

PRÆFATIO.

PINCIPIORUM Animalium doctrinam physiologicam nuper editam & firmatorem & utiliorē fore quā speravimus, si regulæ therapeuticae, usu indies repetito non minus quā ratione fundatæ, subnecterantur; Apborismo ideo quosdam (nec omne quidem nec nihil tamen quod ad rem nostram faciat complexos) more Boerhaaviano olim compositos, nunc denuo exaratos, publici etiam juris facere idem nos, quod semper, impulit, quod semper dum spiritus hos reget artus impellet medicinae pro viribus excolendæ studium.

Porro, si quid apud celeberrimos artis divinæ antistites in adversaria privata quod referretur dignius visum fuerit, illud etiam subicere operæ pretium duximus; eo potissimum consilio ut sacris hisce nuperrime initiati (quibus solis scripta ulla nostra destinantur) ad scientiæ tam antiquæ quā hodiernæ fontes sic delibatos ipsi ultro adire incendantur,

dantur, vitæ incolumis servandæ præcepta ibi plenius hausuri.

Quod si monita ulla hujuscemodi an excogitata an undecunque collecta ipsorum studiis faveant, laboribus hisce tanquam propriis fruantur. Sin spe prorsus frustrentur, sedulitati nostræ importunæ at benevolæ ignoscant.

Quoniam vero morbi plerique acuti ideo præcipue ægrotis perniciem celerem minuentur, quod partis cujuscubet vitalis inflammationem secum conjunctam habeant, dissertationem ideo pariter aphoristicam de symptomate bocce & frequentissimo & sanitati insensibilissimo, * viam monstrante celeberrimo Hoffmanno, haud abs re erit præmittere.

* Inflammatio per se non jugulat sed spasmus potius.

HOFFMANN. Opuscul. Patholog. Tom. I.

De

De Inflammatione.

INFLAMMATIO (Græcis *Phlegmone*) est tumor dolens calens subito natus.

Nam nec caloris augmentum sine dolore & tumore, nec doloris sensus sine tumore & calore, nec tumor sine dolore & calore simul comitante *Inflammationis* nomen obtinuit.

Nec *inflammatoriæ* vocantur suffusiones sanguineæ ac maculæ Scorbuticæ, quæ corporis superficiem gradatim & more chronico invadunt.

Sæpe calore aucto vexatur æger, qui tamen nec dolet nec tumet; sæpe æger sine tumore aut calore aucto dolet; sæpe tumor frigidus omnino & indolens occurrit.

Quoniam vero pro effectuum morbosorum causâ quamproximâ nihil sit habendum, nisi quod ad eosdem effectus producendos sufficit.

Horum ideo malorum nullum pro reliquorum duorum, quæ non semper aut præcedit aut etiam comitatur, causâ quamproximâ haberi potest.

Sed

Sed & dolor & calor & tumor ab altero quodam malo pendet.

Dolor fibrarum nervearum distractionem nimiam ponit.

Calor particularum tam fluidarum quam solidarum attritum nimium ponit.

Tumor non nisi sanguinis cursu impedito oritur.

Si quid ergo mali in corpore aegrotante subito natum simul & fibras nerveas nimium distrahit, simul & fluida contra se mutuo & contra vasa solida motu nimio atterit, simul & sanguinis cursum impedit; illud ipsum malum & doloris & caloris & tumoris simul ac subito orti, id est *Inflammationis*, causa erit quamproxima.

At musculorum nonnullorum affectio spasmodica simul & fibras nerveas nimium distrahit, simul & fluida contra se mutuo & contra vasa solida motu nimio atterit, simul & sanguinis cursum impedit.

Ergo musculorum nonnullorum affectio spasmodica *Inflammationis* causa erit quamproxima.

Consequentia, propositione minore probata, evincitur.

Ut autem propositio ipsa minor rite examinetur, actionem muscularem paulo attentius contemplemur.

Musculus quisque notabilis virtute contractili donatur.

Virtutis

Virtutis contractilis musculo cuique donatæ causa quidem, nosmet saltem, latet.

Virtutis autem huiusce contractilis, undecunque natæ, effectus quamplurimi non modo sponte occurrunt, verum etiam contractionem muscularem ita necessario sequuntur, ut ipsâ agente hi non esse simul nequeant.

Ab effectibus manifestis, qui contractionem muscoli cuiusvis notabilem necessario sequuntur, similes quoque effectus etiam in musculo quovis pariter contracto at non conspicuo pariter fieri ratione analogicâ evincitur.

Musculus quisque contractus nervulorum ramulos intertextos una secum trahit.

Fibræ musculares fortius contractæ eisdem ramulos more præternaturali una secum distrahant.

Nervus quilibet distractus doloris sensum ilico excitat.

Spasmus ergo muscularis doloris erit causa.

Musculus quisque contractus vasa tam interjacentia quam contigua quævis comprimit, & fluida in illis contenta conquassat.

Quo violentior quo crebrior est fibrarum muscularium contractio, eo major tam compressionis quam conquassationis erit effectus.

Ergo, quoniam fluida animalia nequeant aut violentius comprimi aut conquassari, quin attritum

tritum & calorem generent; spasmus muscularis erit caloris non minus quam doloris causa.

Quæ quidem tam doloris quam caloris phenomena spasmum muscularem necessario sequutura esse non modo ratio ipsa & natura partium perspecta a priori (ut aiunt) evincit; verum etiam phenomena eadem spasmum ipsum frequentissime sequuta esse morborum historiae palam fecerunt.

Verum enimvero, si affectione spasmodica isti soli muscoli laborent qui vasis majoribus sunt contigui, musculorum illorum contractio, quantumvis dolorifica, quantumvis calefaciens, fluidis tamen motu vel rapidissimo æstuantibus non simul iter suum eatenus intercludet, ut vasorum dilatationem perdurantem sive tumorem conspicuum pariat.

Quippe fluidis, actione hac musculari utcumque agitatæ, per vasorum majorum anastomoses & diverticula innumera in venas reduces liber nihilominus concedi poterit exitus.

Quo pacto spasmum generaliore & convulsiones aut Hystericas aut Epilepticas sæpe quidem sequitur febris dolorifica, absque tamen inflammatione ullâ comitante.

Quod si membranae musculares, quæ tam arteriolarum quam venularum fere evanescentium extremitatibus sunt contiguae, & vasculorum utrorumque oscula uno simul complexu ambiunt,

biunt, spafmo subitaneo corripantur, eodem non minus quam muscoli vasis majoribus contigui motum fluidis ibi decurrentibus intestinum, five attritum & calorem subitaneum, addent.

Quin & eodem horæ momento fluida quæcunque arteriis hisce evanescentibus spafmo contiguo compressis agitata, denegato simul in venas reduces ob spasmum eundem simul contractas aditu, aut retrorsum coacta suos ipsorum alveos mole insolitâ infercient, aut quâ data porta in canales alienos fluidis iisdem nec recipiendis nec transmittendis a naturâ destinatos vi subitâ impellent.

At fluida omnia, tam quæ retrorsum coacta alveos suos onerant, quam quæ alveis suis expulsa in canales alienos impelluntur, vascula quælibet infarcta subito dilatabunt: Quæ adeo vascula spatium solito majus occupabunt, & in tumorem pro ratione molis suæ majorem attollentur.

Unde, ni fallor, musculorum nonnullorum affectio spafmodica dolorem calorem imo & tumorem simul & subito pariet: id est *Inflammationis* causa erit quamproxima. Q. E. D.

Affectio spafmodica, si qualitatem ipsius solum spectemus, eadem semper & in omni casu deprehenditur. Est enim nihil aliud præterquam particularum quæ fibram quamque muscularem

cularem constituunt ad se invicem appropin-
quandi conatus nimius.

Eadem tamen affectio, pro gradu quantitatis
sue diverso, effectus tam quantitate quam qua-
litate diversos proferet.

Quo fortior enim quo magis continuus est
spasmus, eo major fluidorum motus intestinus
erit & inde accensus calor, eo sævior nervulorum
distractio dolorifica, eo magis insuperabilis vaso-
rum infarctus & inde oriundus tumor:

Unde in eodem etiam subjecto aut fluida una
cum vasis suis perruptis, liquefacta in materiam
purulentam redigentur, id est inflammatio in ab-
scellum desinet.

Aut, pro causâ musculari magis auctâ, com-
pressis vel solutis nervis suis pars modo imma-
niter dolens malo omine fiet ilico insensilis;
fluida interim, per motum & calorem nimium
atria & cadaverosa facta, fibris solidis aut perrop-
tis aut ultra tonum distentis, modo effundentur,
modo impacta amplius moveri renuent, & ma-
culis lividis ichorosâque transudatione comitata
quies, gangrænæ nomine nota, ægram pessunda-
bit.

Affectio spasmodica, quanquam illa quanti-
tate suâ eadem omnino fuerit, pro subjecti tamen
varietate effectus tam quantitate quam qualitate
perquam diversos proferet.

Quo

Quo plures enim in parte quavis pariter distracta continentur nervi, eo sævior orietur dolor, & vice versâ.

Quo plures respectu fluidorum contentorum laborant fibræ solidæ, eo minor in parte spasmo correptâ fluidorum impactorum erit copia, eo minus notabilis vasorum istorum dilatatio, eo minor tumor.

Quo firmiores quo magis elasticæ sunt fibræ quæ vasa obstructa componunt, eo majus fluidis a spasmo eodem impactis occurret impedimentum, eo major attritus & inde oriundus calor.

Vasorum morbo vel casu aliquo obturatorum eadem quæ vasorum structurâ suâ naturali rigidorum erit ratio:

Unde schirrhî durities insuperabilis vicina quæque spasmo agitata ad cancerum disponit, & tubercula pulmôni per tussim concussio Phthisin lethalem inferunt.

Quo mollior è contra quo delicatior est corporis habitus, quo laxiora sunt vasa, quo sæpius ab eodem impetu muscolari contigua quævis debilitata fuerint, eo magis fluidis impactis canales prægravati cedent, eo amplior tumor attolletur, eo minor attritus & calor inde oriundus generabitur.

Quod si fluida in canales minores nec ipsis a naturâ destinatos fortius impulsa per canalium tamen illorum oscula laxiora exitum invenerint;

aut sanguinis rubri aut humoris cujuscunque per nares, per cutim, per renes, per alvum, per loca quævis commodiora, vel nullâ vel levissimâ inflammatione urgente, affectionem spasmodicam comitabitur profusio, a nonnullis, causam morbi aut unicam aut primariam in liquido ipso excreto quærentibus, nomine haud proprio *critica* vocata.

Quo sæpius humores quovis motu musculorum spasmodico impulsos profundere solita fuerint vasa laxiora, eo faciliorem eo promptiorem humoribus iisdem vasa eadem eodem illo impulsu debilitata exitum præbebunt.

Unde fit quod doctores more periodico recurrentes, pro partis affectæ varietate, modo hæmorrhagia, modo diarrhæa, &c. more non minus periodico insequatur.

Quæ adeo hæmorrhagia, &c. astringentibus validissimis incassum tentata, spasmo aut sponte cessante aut remediis specificis pacato, sponte cessat, non nisi spasmo eodem iterum ingruente ægrum denuo invasura.

Subjecti ipsius morbo eodem spasmodico affecti varietatem (effectuum variorum causam) non modo vasorum ac partium solidarum structura diversa efficit; verum etiam sanguinis ipsius ac particularum fluidarum & copia & qualitas & motus morbi hujusce typum mutant, & exitum

exitum plus minus funestum intentant.

Sanguinis enim copia justo major effectui cuicunque inflammatorio non minorem quam vasorum rigiditas nimia vim addit. Quippe plethora vasorum capacitatem minutam & sanguini advecto resistantiam auctam necessario ponit.

Quoniam porro sanguis, utcunque primo morbi spasmodici insultu purus, motu tamen progressivo in vasis constrictis orbatus, motu simul intestino & attritu præternaturali ibidem conquassatus æstum concipere & putredine tandem fere venenosâ subinde solvi solet.

Ideirco si sanguinem ipsum prius vitiatum offenderit affectio spasmodica, quanta malorum Ilias? Quam funestâ causæ ejusdem muscularis in corpore prius morbofo & fluidis dudum peccantibus effectus?

Quanquam in ægri perniciem causa ipsa morbofa simul cum effectibus suis quibuscunque subinde conspiret:

Attamen mala quæque utrinque oriunda nec ejusdem omnino sunt indolis, nec eodem aut operandi aut etiam nocendi modo semper utuntur.

Causa certe, de quâ in præsens agitur, spasmodica ab effectibus suis inflammatoriis immane quantum discrepat.

Fibræ

Fibræ enim quælibet musculares spasmò non minore corripì possunt, etiam si vasa ob sanguinem fere omnem eductum tumore ullo inflammatorio nequeant dilatari.

Quin inter notissima est, quanquam inflammatio spasmum prægressum semper incuset, agros tamen absque inflammatione quavis vel levissima spasmò violentissimo sæpissime discruciarì.

Nec minus constat, spasmò utcumque remittente, corpus diutius flagrare, nec non fluida per vim muscularem in canales alienos impacta cum tumore & effectibus suis perniciosè etiamnum flagrare, licet vis ipsa impingens jam dudum penitus defecerit.

Quoniam igitur mala ista, quæ inflammationem aut præcedunt aut comitantur aut insequuntur, tam naturâ quam duratione suâ sint sibi invicem adeo dissimilia :

Quam fatalis erit error, si quis inflammationis nomine captus aut venæsectione, aut evacuatione largâ, aut unicâ quavis ope mala tam diversa depellere conetur.

Methodus enim illa medendi non modo non sufficiet, verum etiam erit quammaxime damnosa, quæ contra effectus solos dirigitur, causâ interim non minus sæviente aut nullo fere negotio iterum suscitandâ.

Nec minus peccabit curatio, quæ causâ solius rationem

rationem habet, nullo interim ad effectus pariter
damnosos habito respectu.

Quæ sane curatio, ut ita dicam, dimidiata
periculosissima videbitur reputantibus causam
morbi inflammatorii iis potissimum mediis
minuendam esse, quibus subinde augentur ef-
fectus, quin & morbum inflammatorium iis
mediis debilitari quæ causæ vim addunt.

Quod enim ad *inflammationis* causam attinet,
quæcunque media actionem muscularem aut
cohibent aut tollunt aut in ordinem redigunt,
eadem certe spasmus peccantem potissimum
minuent.

Cortex ergo Peruvianus, cujus virtuti speci-
ficæ & febres & dolores & convulsiones notabiles
sæpius cesserunt, huic indicationi quammaxime
favet.

Cui quidem virtuti antispasmodicæ fortasse
debetur, quod corticis huiusce usu gangrenam,
inflammatione ad summum malignitatis gradum
evehctâ, nascentem sæpe cohibitam fuisse fidem
fecerint hodiernæ observationes, quod hæmorr-
hagiæ, more præsertim periodico & cum horri-
pilatione musculari recurrentes, post styptica va-
lidissima incaßum tentata hoc remedio Herculeo
victæ penitus cessaverint.

Ob eandem virtutem antispasmodicam papa-
veris succus narcoticus actioni musculari
in

in ordinem redigenda inservire videtur.

Nec non stimulantia ipsa rite applicata sensu laxiore nonnunquam pro antispasmodicis haberi possunt; quatenus nimirum motu novo musculari alibi excitato partem nobiliorem nec sine periculo maximo constringendam sublevant, & muscutorum primo peccantium actionem, quasi divertendo, tolerabiliorem reddunt.

At cortex Peruvianus, utcunque antispasmodicus, virtute astringente & obturante insuper donatur.

Quotiescunque igitur vasa spasmo vicino arcata sanguini iter vitale intercluserint, non sine cautela cum remedio hujusmodi mercandum erit, quod & fibras solidas rigidiores & fluida detenta minus solubilia reddet.

Quoniam vero nulla narcoticorum dosis pro antispasmodica haberi possit, nisi quatenus potentiam animalem eadem debilitat, quotiescunque fluida impacta nullum omnino exitum salutarem præterquam suppurationem (non sine potentia animali excitandam) admittunt, in narcoticorum abusu quam damnosus erit error? Tolleitur quidem & dolor & calor, pacabuntur fibræ motrices; at inflammationis locum supplebit tumor sphacelosus, & quiete fatali levabuntur omnes tumultus.

Acrida denique (salia volatilia, puta, radix contrayerva, serpentaria, fimus equinus, &c.) quamquam

quam ea spasma in parte vitali compescendo nonnunquam effectu quasi secundario inserviant, primâ tamen ipsorum actione & sensu strictissimo pro antispasmodicis neutiquam sunt habenda; quippe quæ fibras animales quibus immediate applicantur nequeant non vellicare, & motum ipsum muscularem pro tempore augere.

Quotiescunque igitur irritamenta huiusmodi aut tempore minus opportuno aut subjecto nimium sentienti applicentur, metuendum sane ne tumor inflammatorius fluidis vi novâ impactis ultra modum vitalem oneretur, & obstructio semel nata ad exitum fatalem duplici de causâ citius perducatur.

Quod autem ad spasmi effectum huncce morbum sive *inflammationem* ipsam attinet, quæcunque media & calorem & fluidorum stasim minuunt, eadem certe inflammationi aut tollendæ aut compescendæ conveniunt.

Calor attritui, attritus tam sanguinis momento quam vasorum resistentiæ ratione directâ respondet.

Copia sanguinis major momentum ejus majus ponit, & vasa infarcta magis resistunt.

Quare depletio, quoniam & sanguinis copiam & vasorum resistentiam minuit, ad attritum & calorem minuendum utiliter adhibetur.

Porro, quo angustius fluidis contentis conceditur

ditur spatium, ibidem ob vasa elastica prægravata fluidorum contentorum stasis eo major metuenda est.

At spatium pro fluidorum copia magis aucta fit angustius.

Depletio fluidorum copiam minuit, nec non vasis elasticis onere nimio liberatis & resiliendi & sanguinem ulterius promovendi facultatem naturalem restituit.

Quare stasis sanguinis pariter ac calor vasis depletis minuetur.

At hæc ipsa depletionis in tumoribus inflammatoris merito laudata utilitas, utcumque crebra utcumque perspecta, vereor tamen annon errori ansam subinde dederit.

Quippe non defuerunt, qui, inflammationis summâ in fluidis solis posita, sanguinem eo usque mittendum esse contenderunt, donec crassa coriacea absens vana sectioni terminum ponat.

At quam felici semper eventu illud factum fuerit, testentur ii, si qui methodo Boerhaavii antiphlogisticâ capti aut sanguinis aut seri evacuatione largâ morbum inflammatorium (variolosum puta) jam nascentem frangere, & extincto calore præternaturali pustulis erupturis prævertere tentaverint.

Nam, concessio vasa eo usque depleri posse ut sanguini progredienti spatium debitum restituatur, nec non & attritus & momentum ejus omne mor-

morbosum pereat, non tamen ideo morbi ipfius causa muscularis pacabitur, quæ in sanguinis aut stasi aut momento nullatenus quærenda est.

Quin potius, quum notissimum sit actionem muscularem vasis inanitis adeo non tolli, ut, quo copiosius quo citius eductus fuerit sanguis, eo magis eadem illa actio subinde ingravescat; constat certe evacuationem quamlibet largiorem indicationi cuiusvis potius quam causæ inflammationis spasmodicæ compescendæ inservire.

Ergone in curatione inflammationis faciendâ nulla sine periculo adhiberi possunt remedia, nulla quæ respectu vel ad causam morbi vel ad varios ejus effectus habito non sint damnosa?

Si ita se res habeat, satius fortasse esset agros hosce Natura medicatrici committere, ne graviora morbo ipso remedia paterentur.

At non in remediis ipsis, sed in eorum abusu, non in hac vel illâ medendi methodo, sed in methodi ejusdem applicatione aut solâ aut perpetuâ aut intempestivâ illud omne mali, quodcunque fuerit metuendum, consistit.

Nec tamen interea non præsto sunt, quæ pluribus quæ diversis simul indicationibus satisfaciunt remedia: Quorum usus nec a causâ morbi inflammatoriâ nec ab effectibus ipsius ullatenus interdicatur.

Dantur unum, tam ad spasmus levandum quam

quam ad vasorum resistantiam tollendam nec non fluidorum impactorum stasim resolvendam, & salia suapte naturâ mitiora *neutra* dicta, & salia per se acriora oleis tamen adjectis *delenita saponum* nomine nota.

Dantur veficatoria, quæ & sensu novo in aliâ corporis parte minus nobili excitato spasimum non sine vitæ periculo urgentem divertunt, & largâ simul lymphæ copiâ ad cutim derivatâ vasa onerata sublevant.

Dantur cucurbitulæ ficcæ dictæ, quæ suctione actioni muscutorum subjectorum oppositâ vasa contigua ampliant, & liquida ad corporis superficiem alliciunt. Quæ adeo cucurbitularum suctio spasimum peccantem sine stimulo sine spasmō novo alicubi inducto cohibet, & vasa ipsa infarcta sine evacuatione quâcunque liberat.

In summâ pari certe jure fugiendi sunt Systematici, qui in sententias oppositas hostili quasi animo dividuntur: Qui partium suarum studio abrepti aut venæsectioni, Francorum ad exemplar, iterum iterumque repetitæ & remediis antiphlogisticis, aut stimulantibus è contra & antispasmodicis, sub plagâ magis septentrionali celebratis, & semper & unice confidunt; ægrosque mori potius permittunt, quam methodo non suâ convalescere.

Interim nunquam satis pro merito laudantur
medici

medici vere rationales, qui pro vario morbi statu, pro ægrotantis ipsius & ætate & viribus & temperamento modo hæc modo illa arripiunt remedia; qui a juvantibus & lædentibus certiores facti methodum illam quæ primo arrisit deferere & in contrarias partes ire non erubescunt; parum solliciti de quo grege sua mutantur auxilia, modo constat ea & urgenti malorum concursui convenire & civibus suis esse profutura.

APHORISMI

DE

COGNOSCENDIS & CURANDIS

MORBIS NONNULLIS

AD

PRINCIPIA ANIMALIA accommodati.

1. **A**RS Medica aut rationi veræ ac certæ
five mechanicæ, aut rationi verosimi-
li ac probabili five analogicæ, aut
experientiæ five Empiriæ debetur.

2. Hæc pars (Empiria scilicet) longe anti-
quissima est, utpote quæ natales suos mortali-
tati humanæ fere coætaneos gloriatur. Illæ nec
Dogmaticis nec Peripateticis, nec Methodicis
ipsis meliora polliceri visis, rite compertæ origi-
nem magis hodiernam agnoscunt.

3. Medicinæ Empiricæ virtus, five remedio-
rum

rum * actio relativa & specifica, malis quibuscumlibet a causâ suâ fibris tam nerveis quam muscularibus intrinsecâ & incognitâ ortis, modo pariter incognito nec rationi aut mechanicæ aut analogicæ ullatenus subiecto accommodatur.

4. Medecinæ analogicæ virtus, sive remedium actio relativa & singularis, malis quibuscumlibet a causâ suâ fibris simplicibus intrinsecâ & incognitâ utcumque ortis, juxta conjecturam tamen ratione verosimillimâ firmatam opponitur.

5. Medecinæ mechanicæ virtus, sive remedium actio absoluta, malis quibuscumlibet a causâ & externâ & satis cognitâ & naturæ corporeæ pariter communi ortis, per scientiam certam & naturæ universæ legibus fundatam opponitur.

6. Effectus nullus morbosus arte humanâ tolli non

* *Actio relativa & specifica.*] Actio corporum quorumcunque, quæ a naturâ suâ & illis ipsis & materiæ universæ pariter communi pendet, vocabitur, si placet, *absoluta* sive *mechanica*.

Actio corporum nonnullorum, quæ a naturâ suâ at illis ipsis solis propriâ pendet, *relativa* deprehenditur. Quæ adeo natura corporibus nonnullis propria modo per corpora omnigena applicata, modo per objecta peculiariora, quæ sola actionem hancce relativam patiuntur, innotescit. Corporum enim nonnullorum actio aut alia omnia corpora modo eodem semper afficit; aut huic illive corpori externo accommodata, in cætera corpora quamplurima nullatenus operatur.

Actio corporum relativa, quæ a naturâ quidem corporibus illis solis propriâ pendet, at alia omnia quotquot applicentur corpora pariter afficit, vocabitur, si placet, *singularis*.

Actio corporum relativa, quæ quidem non modo a naturâ corporibus agentibus propriâ pendet, verum etiam huic illive corpori patienti accommodatur, vocabitur, si placet, *specificæ*.

De Principiis Animalibus Exercit. xx. pag. 263, 264.

non renuit, nisi causa morbosa aut sublata aut correcta fuerit.

7. Quare, qui ægrotis suis recte consulit, pro diversâ causæ peccantis naturâ opem modo empiricam sive specificam, modo analogicam sive singularem, modo mechanicam sive absolutam subministrabit.

8. Causa, quam tolli vel corrigi postulat ægrotantium salus, est modo effectui suo morboso aut quamproxima & necessaria, aut proximior, aut ab effectui illo remotior & accidentalis nec ita necessario requisita, quin absque ipsius interventu causa quamproxima effectus omnes morbosos pariter excitare valeat.

9. Causa morbi cujuslibet per mala illa simul urgentia detegitur, quæ satis manifesta morbi istius ab alio quocunque distincti & nomine proprio insigniti ideam complexam constituit.

10. Quoniam vero medullæ nervæ intra cranium contentæ pressio fortior, mortis animalis causa proximior (id est causæ quamproximæ immediate prior) cerebro ante omnia prospiciendum esse dictitet; a capite idcirco exorsi morborum nonnullorum tam causas quam remedia causis istis opposita, per ea quæ homini cuilibet laboranti contingunt, id est per signa morborum illorum manifesta investigare conabimur.

SYNCOPE.

11. **H**OMO, qui in terram subito procumbit sensu ac motu omni destitutus, Syncope laborat.

12. Convenit hic morbus cum Apoplexiâ & Epilepsiâ, quatenus æger in terram subito procumbit sensu omni destitutus; discrepat autem a malo utroque, quatenus motus animalis Epileptico per totum corpus augetur, Apoplectico per pulsus & costarum elevationem paulisper notatur, in Syncope autem penitus aboletur.

13. Causa Syncope quamproxima ac necessaria nulla vere assignatur. Est enim illa substantiæ tam nervæ quam muscularis penitus incognitæ affectio quædam intrinseca.

14. Causa Syncope proximior, proximæ nempe inter cognitæ immediate prior, est medullæ nervæ intra cranium contentæ pressio fortior.

15. Causa pressionis hujuscemodi, id est Syncope causæ remotiores & accidentales potissimum notandæ, sunt 1. Musculorum colli & capitis spasmus constrictivus (motu alterno non satis levatus:) 2. Vasorum cerebri minus elasticorum laxitas; cui adeo fluidorum intra cranium prius circumductorum stagnatio medullam nerveam comprimens debetur: 3. Vasorum eorundem inanitio subita ac largior, quæ particularum

larum fluidarum contactum ac jugem fluxum tollit, adeoque stagnationem contenta cranii medullaria oppressuram inducit.

16. Syncope in mortem sæpe terminatur, cujus quidem est imago simillima, & a quâ causæ proximioris id est pressionis gradu solo differt.

17. Color naturalis superstes bonum dat signum; motum quippe sanguini aliqualem superesse monstrat.

18. Sudor frigidus pessima prælagit; aut enim partes solidas tantum non dissolutas, aut fluida motu vitali penitus privata esse arguit.

19. Syncope, quæ post morbos spasmodicos ægrum invadit, est metuenda. Fluida enim cranio contenta, vasis suis per vires mali muscularis prægressi distrahentes aut fractis aut inelastice redditæ, non facile in orbem reducentur.

20. Syncope, quæ subinde & quasi ex habitu ægrum invadit, nec nullum nec maximum tamen periculum alit. Quæ enim partes vitales impetui cuilibet morbofo ferendo plus vice simplici antehac pares fuerunt, illas ipsas impetui eidem ferendo haud fore impares sperare licet.

21. Curatio causæ quamproximæ prorsus abditæ nulla præterquam empirica datur, nulla remedia indicantur, præterquam ea quæ viribus suis specificis nec ratione ullâ præcognitis tam functionem nerveam quam actionem muscularem resuscitare posse repetita docuit experientia:

D 2

Qualia

Qualia sunt, aqua frigida faciei subito & magno cum impetu inspersa, * stimuli quilibet aut ingesti aut corpori externo applicati, salis cujlibet volatilis usus internus, spiritus quisque vinosus, medicamenta denique quaecunque cardiaca nomine nota.

22. Curatio causæ inter cognitæ proximioris est & mechanica & empirica. Nam 1. derivatio fluidorum a cerebro vere hydraulica indicatur per setaceorum per causticorum per vesicatoriorum partibus tam cerebro vicinis quam remotioribus applicandorum actionem absolutam, omisâ venæsectione, utpote in corpore inanito sanguinis per vasa cerebri fluxui jugi inimicâ : 2. Remedia quæque empirica Aph. 21. memorata indicantur ; quippe quæ motum cordis muscularem vi suâ specificâ excitabunt, & sanguine in orbem iterum propulso, vasa cerebri liberabunt.

23. Causa remotior prima (spasmus scilicet colli & membranarum muscularium cerebro vicinarum) opem duntaxat empiricam admittit. Motus enim muscularis in corporis parte diversâ per stimulos epispasticos, per caustica, utiliter (id est cum spasmî peccantis diminutione) excitabitur : Nec non spasmus ipse peccans per vires reme-

* *Stimuli quilibet.*] Curiosum quod Arabes in diuturniorem Syncopen abreptos provocato per instrumentum aliquod vomitu restituere soleant.
HOFFMANN. *Med. Rat.* Tom. i.

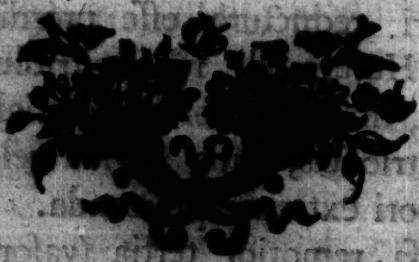
remediorum specificas immediate compescetur : Qualia sunt gummi Ammoniacum, sagapenum, galbanum, asa fætida, castoreum, moschus, radix valeriana sylvestris, & alia hujusmodi musculis frænandis usu indies repetito destinata.

24. Causa remotior secunda (vasorum scilicet cerebri minus elasticorum laxitas, cui fluidorum stagnatio debetur) tribus medicinæ partibus accommodatur. Nam 1. durante paroxysmo eadem postulat, quæ causæ proximiori cognitæ consilio tam mechanico quam empirico Aph. 22. opponuntur : 2. Ad præcavendam recidivam ea remedia indicat, quæ fibras simplices, quamprimum ex liberatæ fuerint, ad tonum debitum potentiâ suâ singulari reductura esse promittit scientia analogica : Hujusmodi sunt vitriolum, ferrum, ens Veneris, tinctura florum Martialium, aquæ minerales vitriolicæ, aqua frigida vel fontana vel marina corpori externo applicanda.

25. Causa remotior tertia (vasorum scilicet cerebri inanitio subita & largior fluidorum stagnantium molem opprimentem inducens) tribus medicinæ partibus pariter tentanda est. Nam 1. eadem conveniunt quæ causæ proximiori cognitæ consilio tam mechanico quam empirico Aph. 22. opponuntur : 2. Vasa diducta aut compressionem aut futuram mechanicam, aut vires remediorum contrahentium singulares postulant : 3. Situs corporis horizontalis, fluxui fan-

sanguis per cerebri vasa inanita redintegrando
juxta leges hydraulicas aptatus, indicatur.

N.B. Post paracenthesin in Ascite celebra-
tam, ad Syncopen præcavendam utiliter adhi-
bentur fasciæ mechanicae abdomini detumescenti
lente constringendo accommodatæ; quarum
nimirum actione absolutâ sanguini per aortam
descendentem properanti resistētia solita, pro
tempore saltem, integra servatur, adeoque subita
cerebri inanitio prævertitur.

A P O P L E X I A.

26. **H**OMO, qui in terram subito procumbit sensu omni & motu quocunque, exceptâ arteriarum pulsatione & thoracis elevatione alternâ, destitutus, Apoplexiâ laborare dicitur.

27. Convenit hic morbus cum Syncope sensuum abolitione subitâ & corporis casu : a Syncope vero cordis & musculorum respirationi inservientium actione superstita dignoscitur.

28. Convenit hic morbus cum Epilepsiâ sensuum abolitione subitâ & corporis casu : ab Epilepsiâ vero artuum pendulorum resolutione & quiete corporis dignoscitur.

29. Causa Apoplexiæ quamproxima & necessaria nulla vere assignatur. Est enim illa substantiæ tam nervæ quam muscularis penitus incognitæ affectio quædam intrinseca.

30. Causa Apoplexiæ proximior, proximæ nempe inter cognitæ immediate prior, est medullæ nervæ intra cranium contentæ pressio fortior.

31. Causæ pressionis hujuscemodi, id est Apoplexiæ causæ remotiores & accidentales potissimum notandæ, sunt, 1. * Ligatura arctior collo

* *Ligatura arctior.*] Pulcherrimum experimentum instituit Lowerus, quo directe probatur compressionem venarum tumores tales lymphaticos in

collo circumjecta, præcipue si venas jugulares eadem comprimant: 2. Spasmus musculorum colli & capitis externi constrictivus (motu nimium alterno non levatus:) 3. Cranii intropressio: 4. Meningum durities ossea: 5. Cranii ipsius exostosis interna: 6. Vasorum cerebri minus elasticorum laxitas; cui adeo fluidorum intra cranium prius circumductorum stagnatio medullam nerveam comprimens debetur: 7. Cerebri ipsius plethora, aut fluidorum rarefactioni (tam a spirituum vinosorum potatione nimia quam ab aeris æstu & insolatione subinde ortæ) aut vasorum nimis angustorum rigiditati ascribenda: 8. † Fluidorum intra cranium con-

in glandulis efficere. Venas jugulares subducto filo ligaverat arte in cane vivo, & post aliquot horas partes omnes supra ligaturam miro intumescabant modo, & intra biduum canis quasi angina suffocatus interiit. Toto autem hoc tempore lacrymæ ubertim fluebant, & copiosissima saliva ex ore stillabat, æque ac si hydrargyro assumpto salivationem pateretur hoc animal.

Van Swieten Comment. in BOERHAAV. Aph. 703.

† *Fluidorum—effusio.* Fortis Apoplexia, quum a sanguinis effusione immedicabili fiat, has habet notas. Jungitur illi ut plurimum vel Paralysis vel convulsio. Paralysis visitur, si unum latus frigidum & quasi mortuum torpet, alvique sponte fertur: Convulsio vero vehementi thoracis motu & elevatione cum stertore, roncho, & sonitu, neque minus artuum distensione, elevatione, aut ventriculi per vomitum subversione manifestatur, & sanguis interdum e naribus profluit. In mitiori vero secus res habet, quæ in hysteriis, hypochondriacis, plethoricis, a vasorum cerebri ob copiosius per spasmos eo congestum sanguinem distensione fit; quo casu maxima spes in sanguinis missione reponenda est, ne pernicialis canalium ruptura accedat.

HOFFMAN. Med. Rat. Tom. iij.

contentorum effusio medullam nerveam mole immobili inundans.

32. Morbi ergo Apoplectici duæ, nec immerito, notantur species: una *sanguinea*, quæ nimirum aut ligaturæ, aut spasmo, aut plethoræ, aut cruori extra vasa effuso debetur: altera *pituitosa*, quæ nimirum fluidorum non satis compactorum stagnationem vasa cerebri minus elastica onerantem & colluviem serosam dictam incusat.

33. Apoplexia raro sanatur; sæpe in mortem, sæpe in Paralyfin definit.

34. Respiratio deficiens, pulsus debilis intermittens & inæqualis mortem instantem prænuntiat: Vitæ enim animalis reliquias Apoplectico paulisper superstites jam propemodum oppressas non possumus non sentire.

35. Pulsus ergo fortis & plenus meliora polliceri videtur: * Attamen ob vasorum distensionem majorem cerebri contenta medullaria comprimentem periculo neutiquam vacat.

E

36. Spuma

* *Attamen ob vasorum distensionem.*] Pulsus fortis est & plenus; quod multos in prognostico, imo antehac meipsum decepit. *Barbette*. Rhodius observavit quod in omnibus affectibus comatosis, præcipue Lethargo & Apoplexiâ, pulsus dum ex parvo fiebat magnus & sensim in magnitudinem crescebat, ægrotantes brevi moriebantur. Hoc idem & nos vidimus inquit Baglivius.

36. * Spuma ex ore prodiens est metuenda :
Causam enim secundam remotiorem, *spasmodum*
se. nondum mitescere arguit.

37. Sudor per totum corpus effluens, modo
idem calidus fuerit, laudandus est; partes quippe
corporis exteriores constrictione spasmodica li-
berantur. Sudor autem circa collum, faciem, &
tempora, quantumvis calidus, prophanus est
metuendus: Partes quippe capitis externae ob
spasmodum vicinum fluidorum portionem nimiam,
cui circumducenda impares sunt, fortiorunt.

38. Sudor frigidus non minus in Apoplexiâ
quam in Syncope (vid. Aph. 18.) pessima præ-
sagit.

39. † Si Febris Apoplexiam comitetur, eadem
a nonnullis laudatur tanquam morbum solutura.
Attamen ubi causa secunda remotior peccat,
motus quicumque spasmodicus haud immerito
suspectus erit & pro morbo habendus.

40. Quo succi plenior est homo, quo ro-
bustior & athletico corporis habitu donatus, eo
magis Apoplexiæ sanguineæ est obnoxius; qua
quidem

* Spuma ex ore prodiens.] Τὸν ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ καταρρέοντα, ἀπὸ τοῦ
δὲ τοῦ στόματος, ἢ ἀπὸ τοῦ στόματος, οὐκ ἔστιν ἢ τὸ τοῦ στόματος.

HIPPOCR. Aph. 43. Lib. 2.

† Si Febris Apoplexiam comitetur.] Οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν αἵματι, καὶ ὑγρῶν
ἐκείνης ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ παραχρῆμα ἀφ' οὗ γίνεται, καὶ πύχνη, ἀπαιρούσα
ἐν τῇ κεφαλῇ, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ. HIPPOCR. Aph. 51. Lib. 6. Ha autem
Febris morbum solutura accidat necesse est in principio morbi.

RIVERIUS.

quidem ingruente, nisi ilico per depletionem largam levatus fuerit, rarissime evadit.

41. Quo debiliior est homo, quo magis inanitus, eo magis Apoplexiæ pituitosæ est obnoxius; nec venæsectionem largiorem nec evacuationes ullas subitaneas absque Syncope fatalis periculo admittit.

42. Curatio causæ quamproximæ prorsus abditæ nulla præterquam empirica datur; nulla remedia indicantur, præterquam ea quæ viribus suis specificis tam functionem nerveam quam actionem muscularem resuscitare posse repetita docuit experientia: Qualia nimirum ad causam Syncope quamproximam Aph. 21. commendantur.

43. Curatio causæ inter cognitæ proximioris est & mechanica & empirica. Nam, 1. derivatio fluidorum a cerebro hydraulica ante omnia indicatur per venæsectionem pro re natâ repetitam, per arteriæ temporalis incisionem, * per cucurbitulas nuchæ & occipiti applicatas, per setaceos, per pediluvia, per vesicatoria, per caustica, per catharsin denique aut † clysteribus

E 2

aut

* *Per cucurbitulas.* Permagnum quoque auxilium est in venarum occipitalium incisione, quam proposuit Morgagnus Adv. Anat. vi. Animadvers. 73. & 74. Quam & ipse quidem in maxime periclitantibus magnopere juvalle non semel expertus sum. Idcirco cucurbitulæ sub ipso occipite & ad latera colli admotæ, cute scalpello profundis satis vulneribus concisâ, quo sanguis libenter effluit, nunquam non ex usu sunt.

MEAD *Monita.*

† *Clysteribus.* Quamdiu Apoplexia fortior deglutitionem remediorum prohibet,

aut pharmacis vi specificâ ventrem stimulantibus ore assumptis provocatam ; qualia sunt fenæ folia, & sales quilibet in Apoplexiâ sanguineâ alvum lenius & tutius exoneraturi ; qualia etiam sunt jalappæ radix, scammonium, & drastica quæcunque ad Apoplexiam pituitosam perdomandam potissimum adhibenda. 2do, Remedia quæque, Aph. 22. Art. 2. memorata indicantur ; *quippe quæ cordis motum muscularem vi sua specificâ excitabunt, &c.*

44. Causæ remotiori primæ solutione ligaturæ mechanicæ quantocyus occurrendum quilibet clamabit.

45. Causa remotior secunda (spasmus scilicet colli constrictivus) opem duntaxat empiricam Aph. 23. commendatam admittit. Quod si spasmo adjuncta plethora Apoplexiam sanguineam induxerit, * cavendum omnino a stimulis quibuscunque acrioribus, & specificis illis antispasmodicis solis utendum, quæ aut è salibus neutris dictis, aut nitro, additâ salis cujuslibet volatilis dosi modicâ, parantur. Ad spasmum autem

prohibet, ab omnibus internis abstinendum est, quia facile asperam arteriam ingrediuntur. Clysteres in minore quantitate sunt injiciendi, facile enim iterum effluunt.

Nenter Tab. 123.

* *Cavendum omnino a stimulis.*] Quam male faciunt illi qui principibus balsamos apoplecticos dant & castorea, utpote qui ut plurimum Apoplectici sunt a potationibus ?

BOERHAAVE. Comment. in Aph. 1030.

autem Apoplecticum in corpore crassiore & pituitoso præcavendum gummi Ammoniacum vel sagapenum cum castoreo & aloe alvum leniter soluturâ quotidie deglutiatur.

46. Causa remotior tertia (cranii scilicet intropressio) trepani mechanici actionem absolutam postulat.

47. Causa remotior quarta (osseâ scilicet meningum durities) & quinta (cranii scilicet exostosis interna) curationem nullam sibi potissimum accommodatam admittunt. Caveant autem hisce Apoplexiæ causis obnoxii a plethorâ & motu violentiore, nec non ab affectu quolibet convulsivo; sanguis interim a capite non sine fructu derivabitur methodo Aph. 43. Art. 1. commendatâ.

48. Causa remotior sexta (vasorum scilicet cerebri minus elasticorum laxitas, cui fluidorum stagnatio & Apoplexia pituitosa debetur) curationem tam mechanicam quam empiricam causæ proximiori Aph. 43. accommodatam admittit, exceptâ tamen sanguinis missione largiore: Dein ad recidivam præcavendam eadem remedia indicat, quæ Aph. 24. Art. 2. fibras simplices actione suâ singulari contractura esse promittit scientia analogica. Ad hoc porro Apoplexiæ genus prævertendum apprime utilis est fonticulus in parte capitis posticâ aut in nuchâ excitatus.

49. Causa remotior septima (cerebri scilicet ipsius

ipfius plethora) 1. Postulat fluidorum tam imminutionem quam derivationem mechanicam sanguinis miffione largiore & fæpius repetitâ nec non catharfi per falia leniora provocatâ instituendam: 2. Ad fluidorum rarefactionem cohibendam acida & * leniter astringentia fua-
det fcientia analogica. Quod fi vaforum rigiditas fimul peccet, eadem fcientia analogica laxantia quæque potiora effe monet; qualia nimirum funt fomentationes tepidæ & oleofæ capiti applicatæ, nec non haufus aquofi largâ copiâ poti.

50. Causam remotiorem octavam (fluidorum fcilicet effufionem) aut trepani mechanici actio absoluta, aut Naturâ († venarum fcilicet absorbentium fuctio) nonnunquam levat. Curatio interim causæ proximiori Aph. 43. Art. 1. nec non feptimæ remotiori Aph. 49. Art. 1. accom-
modata haud erit inutilis.

51. Queritur an ad Apoplexiam recte adhibentur vomitoria, utpote virtute specificâ mufculos abdominales agitante cerebrum fluidis flagrantibus oppreffum concuffura, nec non derivatione

* *Leniter astringentia.*] Dr. *Mufgrave* well obferves, that Apoplexies arifing from the vessels of the head larger than they fhould be are helped by ftypticks.

STROTHER *Criticon. Febrium.*

† *Venarum fcilicet absorbentium fuctio.*] Si ab effufis liquidis in cavitates — fi aliquid tentandum, id omne a refortu sanguinis effufi in venas, & a correctione acrimoniæ & glutinis per faponacea chymica fperandum. Nunquam de hac re defpero.

BOERHAAV. Aph. 1033. & *Comment.*

vatione fluidorum mechanicâ. idem viscus vitale liberatura? * In nullo certe Apoplexiæ casu, virtus ipsorum convulsiva non periculosissima videtur.

52. Erithinorum pari profecto ratione ac vomitoriorum usus Apoplecticis erit aut interdicens, aut non, nisi vasorum laxitate peritissimum peccante (in Apoplexiâ scilicet pituitosâ) permittendus.

53. † Lethargi, Cari, Comatis, ‡ Incubi, ¶ Vertiginis, Scotomæ, Tinnitûs aurium & Surditatis subitanæ, eadem sunt quæ Apoplexiâ ipsius

* In nullo certe Apoplexiæ casu, &c.] Recte Hoeferus in suo Hercule medico, cave a vomitoriis, nisi æger statim a cibo fuerit apoplecticus factus, & eodem tempore medicus accersitus sit.

DECKERS.

† Lethargi.] Sed cum is (Lethargicus) rueret in deterius, cauteria duo bene ignita pone aures sunt inuita; ex quibus cum bidui ichores emanarent, expergefactus, gualatim exsuctâ per nares madidâ pituitâ in totum sanus evasit.

ZACUTUS Prax. Hist. lib. i. pag. 173.

‡ Incubi.] Ad præservationem Incubi præsidium certum; singulis diebus in aurorâ duabus ante pastum horis assumebat pilulam unam factam ex passulâ exempto acino, intra cujus cavitatem erat repositum selectissimæ aloes granum. Et deinde ad solita munia rediens interdiu, aliquando mane interdum vesperi placide semel aut bis deponebat alvum. Quo auxilio per multos annos celebrato vix deinceps malum persensit.

ZACUTUS Prax. Hist. lib. i. pag. 214.

¶ Vertiginis.] Sæpissime ventriculi magis quam capitis morbus est Vertigo. Ubi id contigit, frustra sunt remedia quæcunque, nisi prius vino Ipecacoanhæ, aut alio quodam vomitiones provocante medicamento, onere suo levatum fuerit viscus. Postea vero appetitum simul & ciborum concoctionem optime juvabit Elixir vitrioli Mynsichti ex aquâ fontanâ horâ unâ vel alterâ ante & post prandium assumptum.

MEAD Monita.

ipsius & causæ & prognosis & curatio. Nam mala hæc cerebro propria pressiois loco & gradu, non genere, ab Apoplexiâ discrepant.

54. Inter causas autem tam Vertiginis quam Scotomiæ remotiores sæpissime occurrit corporis violenta gyratio, nec non è loco excelso & præcipiti despectio horribilis. An quoniam oculorum & capitis muscoli tam motu corporis spontaneo quam terrore (quammaxime convulsivo) correpti spasmus vasa cerebri nervis opticis vicina comprimentem excitant; cuius adeo pressiois interventu objecta quæque aut perturbantur & minus firma redduntur, aut pro gradu mali aucto obscuriora facta propemodum diffinguntur?

P A R A L Y S I S.

55. **H**OMO, cui actio muscularis deficit, Paralyfi laborare dicitur.

56. Hic defectus pro numero musculorum laborantium varia accepit nomina; aut enim partis cujuscunque resolutio, aut Hemiplegia, aut Paraplegia vocatur.

57. Causa Paralyseos quamproxima & necessaria nulla vere assignatur: Est enim illa substantiæ muscularis penitus incognitæ affectio quædam intrinseca.

58. Causa Paralyseos proximior, proximæ nempe inter cognitæ immediate prior, est medullæ nerveæ extra cranium productæ pressio fortior.

59. Causæ pressionis hujuscemodi, id est Paralyseos causæ remotiores & accidentales potissimum notandæ, sunt 1. Ligatura arctior aut nervo cuilibet insigniori aut vasis thecæ nerveæ contiguis (substantiam medullarem ideo compressuris) circumjecta: 2. Spasmus fibrarum muscularium constrictivus, an illæ nervos quoslibet insigniores comprimant, an vasa nervis contigua una contracta sanguine detento inferciant: 3. Vertebrarum spinalium luxatio: 4. Thecarum nervearum aut membranarum contiguarum plethora substantiam medullarem comprimens, tam fluidorum

dorum rarefactioni quam vasorum rigiditati aut seorsim aut simul peccanti ascribenda: 5. Fluidorum eorundem aut in vasis minus elasticis stagnantium aut vasis ruptis effusorum moles gravior.

60. Morbi ergo Paralytici, pariter ac Apoplectici (a quo mali ipsius loco solo discrepat) duæ potissimum notari merentur species; una sanguinea, quæ nimirum aut spasmo aut plethoræ debetur; altera pituitosa, quæ nimirum fluidorum in vasis circulationi rite obeundæ imparibus non satis compactorum stagnationem & colluviem serosam dictam incusat.

61. Quod si spasmus constrictivus non modo nervis compressis defectum muscularem, verum etiam nervis una cum fibris muscularibus distractis dolorem acutum induxerit; hicce Paralyseos casus cum Rheumatismo recenti confunditur.

62. Sin vasorum laxitatem Paralyticam spasmus dolorificus aut præcesserit aut comitetur; hicce Paralyseos casus cum Rheumatismo chronico confunditur.

63. A Paralyfi facilis est in Apoplexiam transitus.

64. * Paralyfis, quo capiti propiorem locum occupat,

* Paralyfis quo capiti propiorem locum occupat.] Placet unicam adhuc observationem allegare. Quotquot mihi adhuc contigit videre, qui paralyticam

occupat, eo periculosior est, & in Apoplexiam promptius terminatur. Prognosis quoad cætera ab Apoplexiâ petenda est.

65. Curatio causæ quamproximæ prorsus abditæ nulla præterquam empirica datur; nulla remedia indicantur, præterquam ea quæ virtute specificâ actionem muscularem resuscitare posse repetita docuit experientia: Inter quæ usui externo aptantur linimentum volatile, linimentum saponaceum, oleum succini, spiritus lavandulæ, &c; Interna autem auxilia præbent semen sinapios, pulvis ari compositus, aloë, & quæcunque ad causam Syncopes quamproximam Aph. 21. commendantur.

66. Causæ remotiori primæ & tertiæ solutione ligaturæ & vertebrarum luxatarum reductione mechanicâ quantocyus succurrendum est.

67. Curatio causæ inter cognitæ proximioris in Paralyfi sanguineâ (quam nimirum aut causa remotior secunda spasmodica, aut causa quarta plethorica induxerit) tribus medecinæ partibus est tentanda. Nam 1° vasa quæ nervos comprimunt juxta leges hydraulicas sunt deplenda

F 2

per

ralyticam linguæ debilitatem incurrerant, experti sunt illi omnes successivam memoriæ debilitationem. E quibus quidem, qui juniores erant, etiam diu superstites, vitam tamen trahebant miseram; quæ autem annosiores corripuerat talis affectio, illis deficiebat maturius tota vitalis energia, ut intra annum forte, recrudescente fortiore paralyfi, aut potius paraplegiâ, morerentur.

STAHL. *Patholog.*

Musculorum faciei mala & in Apoplexiam mutabilis.

BOERHAAV.

per evacuationem quamlibet ad Apoplexiam Aph. 43. præscriptam: 2° Spasmus specifico-
rum leniorum Aph. 45. commendatorum virtute
empiricâ est cohibendus: 3° Fluida rarefacta,
modo vasorum rigiditas non simul peccet, acidis
& contrahentibus remediis secundum scientiam
analogicam sunt constipanda: 4° Denique va-
sorum rigiditati eadem scientia analogica &
*oleum & fots laxantes & potus humectantes
opponit.

68. Curatio causæ inter cognitæ proximioris
in Paralyfi pituitosâ (quam vasorum laxitas in-
duxerit) tribus medicinæ partibus pariter ten-
tanda est. Nam 1° † vasa ipsa onerata juxta le-
ges hydraulicas sunt deplenda per cathartica Aph.
43. præscripta, per Mercurii præparata acriora,
per

* Oleum & fots laxantes.] Imo vero paralyfes, quæ in corporibus cali-
dioribus ficcioribusque contingunt, solis refrigerantibus & humectantibus
remediis curari possunt, quemadmodum docet Trallianus, lib. i. c. 16.
Novi ego quendam resolutionem ex mœrore multâ solitudine & inediâ exper-
tum; deinde sumptâ hierâ adeo læsum, ut totus ipse immobilis fieret, &
peripneumoniâ interiret, nisi in contrarium mutatus fuisset, & humectantibus
omnibus tum potionibus tum cibis & aliis quæ temperatum ipsum reddidissent
usus fuisset, maxime vero balneis compluribus, unctionibus ex hydreleô, muta-
tione aeris temperati, & omni hilaritate. Huic non valde absimilem historiam
videre est apud Forestum obs. 97. lib. 10.

RIVERRI Obs. 52. Centur. I.

† Vasa ipsa onerata.] Succurrit observatio ab ipso Wepfero in Obs. suis;
quod in nonnullis paralyticis observaverit spinalem medullam veluti
hydrope affectam & turgescantem: Quo ipso in genere indicari videtur
evacuatio ferocitatis in talibus casibus exundantis.

STAHL. Coll. Cas. 79.

per * vesicatoria, per fonticulos & setaceos; quinimo, ubi causa materialis nervos opprimens profundius hæret, locus ipse ferro candente utiliter inuretur, & totum corpus per emetica è radice ipecacoanhæ, Mercurio, aut antimonio confecta concutietur: 2° Fluida super partes nerveas congesta, per salia penetrantia, per spasmus vel † animi affectibus vel remediis specificis excitatum, more prorsus empirico sunt attenuanda & excutienda: 3° Vasorum minus elasticorum laxitati scientia analogica & aquam piceam & terebinthinam, & corroborantia quæque Aph. 24. Art. 2°. præscripta opponit: Vasorum autem ruptura curationem nullam admittit.

69. Indicationi secundæ & tertiæ (Aph. 68.) apprime convenit aquæ frigidæ tam fontanæ quam marinæ balneum. Cujus quidem balnei vis, quanquam illa primo quidem impetu instar spasmii (Aph. 68. Art. 2°. commendati) in fluidis attenuandis & excutiendis operetur, fibris tamen muscularibus non minus quam simplicibus contrahendis

* *Vesicatoria.*] In morbis capitis qui ex atoniâ & imbecillitate nascuntur, ut memoriæ ac sensuum debilitate, paralyfi, quæ sæpe post apoplexiam relinquitur, item somnolentiâ, vesicatoria & rubefacientia pedibus applicata efficacissimo sunt præsidio.

HOFFMANN. *Med. Rat.*

† *Animi affectibus.*] Animi affectus magni excitandi, imprimis ira. Sic medicus quidam, &c. cumque solus apud fæminam fuisset, voluit subductâ manu femora atrectare, unde ægra irâ & vindictâ contra temerarium hominem æstuans a morbo liberabatur.

BOERHAAV. *Prax.* Vol. ii.

trahendis aptata, ideo temporis tractu antispasmodica evadit, & causæ Paralyseos remotiori secundæ corrigendæ non minus quam corroborantia quæque inservit.

70. Indicationi secundæ & tertiæ (Aph. 68.) convenit etiam aquarum Bathoniensium particulis tam penetrantibus quam leniter astringentibus saturatarum & balneum & potatio. Quæ quidem aquæ salibus lenioribus donatæ fiunt insuper diureticæ, & indicationi primæ pariter aptantur.

71. Quanquam vero hæ aquæ celeberrimæ pro antiparalyticis vel vulgo habeantur; haud abs re erit ex præmissis monere ipsas in omni Paralyseos casu adeo non esse proficuas, ut eadem subinde contraindicentur. Quippe quæ Paralyfi sanguinæ vires nonnunquam addunt; quin & in Paralyfi pituitosâ, ubi vasa inelastica ad tonum fluidis circumducendis aptum revocari negant, aut corpori externo applicatæ aut epotæ congestiones quasque adeo non expediunt, ut ipsas protinus augeant, & ægrum Paralyticum vel tumore hydropico sensim inundent, vel onere Apoplectico ilico pessundent.

EPILEPSIA.

72. **H**OMO, qui in terram subito procumbit motibus musculorum complurium agitatus & sensu omni destitutus, Epilepsiâ laborare dicitur.

73. Convenit hic morbus cum Syncope & Apoplexiâ corporis casu & sensûs abolitione subitâ; a Syncope vero & Apoplexiâ corporis motu involuntario & musculorum actione enormi dignoscitur.

74. Convenit hic morbus cum passione Hystericâ musculorum agitatione violentâ & involuntariâ: * A passione autem Hystericâ discrepat, quoniam malo Hysterico correptis † sensus nihilominus superstes manet, quoniam paroxysmi Epileptici more ut plurimum periodico recurrunt.

75. Causa Epilepsiæ quamproxima & necessaria nulla vere assignatur. Est enim illa substantiæ tam muscularis quam nervæ penitus incognitæ affectio quædam intrinsecâ.

76. Sub-
* *A passione autem Hystericâ discrepat.]* A matricis præfocatione discernitur, quod in hac per os atque nares spumarum fluore in ultimâ accessionis parte mulieres non afficiantur.

CÆLIUS AURELIANUS.

† *Sensus.]* Το νοσησάντων επιγινώσκων γινώσκω τισιν τοις δακτυλοῖς κινῆσθαι τα νοσήσαντα ἔστιν· ἢ δὲ μὴ, σπασμωδία.

HIPPOCRATES de victûs ratione in morbis acutis.

76. Substantiæ muscularis in Epilepsiâ affectio convulsiva substantiæ muscularis affectioni Apoplecticæ è directo opposita est.

77. At substantiæ nervæ in Epilepsiâ insensibilis redditæ affectio eadem omnino est, quæ substantiæ nervæ affectio Apoplectica.

78. Quin & substantiæ nervæ affectio Epileptica (sensatio nimirum amissa) pro substantiæ muscularis in Epilepsiâ laborantis effectui haberi meretur: Spasmus enim stuporem Epilepticum immediate præcedit, &, vasis colli constrictis, cerebro opprimendo & stupori producendo satis superque sufficit.

79. Causa ergo affectionis nervæ Epilepticæ inter cognitatas proximior (medullæ nimirum nervæ intra cranium contentæ pressio gravior) nec non affectionis istiusmodi causæ remotiores & accidentales pressionem illam medullarem inferentes, ejusdem prorsus sunt naturæ cujus sunt affectionis nervæ Apoplexiam comitantis causæ remotiores, nec ullam aliam prognosin exhibent, nec medendi methodum diversam indicant.

80. Inter affectionis muscularis Epilepticæ (de quâ solâ hic loci quæstio est) causas & satis cognitatas & fibris ipsis peccantibus exteriores nulla præ cæteris proximior adhuc innotuit.

81. Affectionis autem muscularis Epilepticæ causæ remotiores & accidentales præcipue notandæ sunt, 1. Animi affectus quilibet violentior,

v. g.

v. g. ira, terror, &c. 2. Quæcunque spasmodicis generandis more specifico aptata fibræ animalibus applicantur; cujusmodi sunt crapula, vermes, effluvia nonnulla tam suaveolentia quam fætida, materia acris, an purulenta an saniosa an ichorosa an venenosa, an alio quocunque nomine donata:

3. Medullæ nervæ tam cranio quam aliâ quavis parte contentæ pressio gravis, at pressione tamen tam Apoplecticâ quam Paralyticâ levior.

82. Epilepsia sæpe quidem causam hanc vel illam remotiorem & accidentalem incusat, sæpius tamen malo nulli externo tribuenda occurrit.

83. Quare Epilepsia in duas species non inepte distingui potest: 1^{am} *Originalem*, si placet, vocandam, stricto nempe sensu muscularem a causâ quamproximâ & intrinsecâ solâ ortam: 2^{dam} *Consequentialem*, a causâ eadem quamproximâ ortam, at non sine causâ tamen quadam & remotiore & externâ prius peccante notandam.

84. Epilepsia Originalis sponte suâ (id est *αὐτὴν ἀποφασίζουσαν*) non opinantem invadit, nec minus sponte suâ iterum defævit.

85. Epilepsia Consequentialis, quamdiu causa ipsius remotior & externa peccat, uno tenore constanter urget.

86. Epilepsia Originalis vix unquam sanatur.

87. Epilepsia Consequentialis sanatu non est perquam difficilis, modo causa ejus remotior & externa in tempore sublata vel correctâ fuerit.

At eadem diu incurata, substantiâ musculari per impetum repetitum tandem intimius læsâ, Epilepsiæ Originalis causam quamproximam & intrinsecam provocat & activam reddit.

88. Quæ Epilepsia aut infantes aut pubescentes corripuit, * nisi eadem adultos deseruerit, plerumque insenescit. Nam aut primo insultu fuit, aut tractu temporis & malo sæpe repetito tandem facta est Originalis.

89. Epilepsiæ paroxysmus quilibet sæpe sopore Apoplectico, nonnunquam morte terminatur. Quod si æger Epilepticus vitam miserrimam protrahat, attamen sensu animali tandem fere destitutus cerebri gradatim oppressi manifesta præbet indicia.

90. Curatio causæ quamproximæ nulla datur. Nam nec ratio vel mechanica vel analogica rei penitus ignotæ quicquam opponere novit; nec Epilepsiæ Originalis antidotum ullam specificam adhuc detexit, quæ sola detegere valet, Empiria.

91. In Epilepsiæ tamen tam Originalis quam Consequentialis paroxysmo tentanda nihilominus

* *Nisi eadem adultos deseruerit.*] Εἰ μὴ ἀρθεῖν κατὰ τὴν ἡσυχίαν ἢ τὰς καθάρσεις ἢ τὰς κινήσεις, οὗς τὰ πολλὰ συνιστῆσαι.

PAULUS ÆGINETA.

Epilepsia post viceſimum quintum annum curationem non admittit, ex Hippocratis Aph. 7°. Lib. 4. Multos autem ætate provectos ab hoc malo liberatos fuisse plurimis observationibus relatum est. Quartana febris Epilepsiæ superveniens & diu perseverans eam solvit.

RIVERIUS.

nus sunt * auxilia empirica Aph. 23. commendata (radix, puta, valerianæ, gummi Ammoniacum, &c.) Oleum quoque cornu cervi ab Hoffmanno *animalium* dictum, nec non ingruente passione † artuum ligatura mechanica a nonnullis commendatur.

92. Extra paroxysmum haud inutilis fortasse erit corroborantium virtus singularis Aph. 24. Art. 2. præscriptorum, † nec non corticis Peruviani virtus empirica, præsertim si insultus Epileptici fuerint periodici.

G 2

93. Quoniam

* *Auxilia empirica.*] Notandum infantum Epilepsias, quæ omnes a repletionem proveniunt, plerumque sanari exhibito sale succini volatili genuino.

PRICCAIRN.

Oleum animalium ad gutt. xx ante consuetum invasionis tempus, iis præmissis remediis quæ nimis humorum quantitati evacuandæ dicata sunt.

HOFFMANN. *Phys. Chym.* lib. i. obs. 14.

De virtute carbonum anodynâ in affectibus spasmodicis & convulsivis non est quod dubitemus; cum carbones tilie præcipuum dant pulveris antepileptici Saxonici nigri ingrediens, qui præclaris effectibus magnam famam & laudem consecutus est. Marcus Rulandus in thesauro medico a Carolo Reigero edito pag. 47. carbones tilie ab Epilepsiâ, torminibus, colicâ, & ventris fluxu liberare prodidit.

HOFFMANN. *Phys. Chym.* lib. iii. obs. 13 & 14.

Spiritus salis Ammoniaci coagulat lac infantum in ventriculo; ideo cavere ab illo in eorum Epilepsiâ.

BAGLIVIVS.

† *Artuum ligatura.*] Ex pollice manus sinistræ vel etiam aliis partibus aliquando aliquid acre moveri videtur; ætiori autem vinculo injecto facile intercipi potest, quæ ligatura paroxysmum retardavit, imo non semel ægrum liberavit.

DECKERS Not. in BARBETTE.

† *Nec non corticis Peruviani.*] A periodical convulsion cured by the Bark after the manner of intermittent Fevers.

Dr. COLE *Philosoph. Transactions*, N°. 174.

93. Quoniam vero paroxysmus quilibet aut Apoplexiam minitetur, aut soporem Apoplexiæ similem sæpe inducat, idcirco ad funestum huncce mali Epileptici exitum præcavendum in paroxysmo quoque fortiore, an Originali, an Consequentiali, * sanguinis & fluidorum depletio qualiscunque ad Apoplexiam præscripta convenit: Quæ tamen depletio, si motus solius Epileptici ratio habenda esset, omnino contraindicaretur utpote spasmodum feracissima.

94. Causa remotior prima, animi scilicet affectus quilibet violentior, medendi methodum nullam sibi propriam & è directo oppositam admittit: Satiuse profecto erit ipsam temporis cuncta domanti leniendam permittere.

95. Causa remotior secunda, quicquid nimirum fibræ animalibus applicatum spasmos generare valet, † vel tollenda vel per oppositum quid-

* *Sanguinis & fluidorum depletio.*] Σπασμος γινεται η υπο πλερωσις η υπο κενωσις ητοι δε και αυγμος. HIPPOCRAT. Aph. 39. lib. 6. Ubi a plethora nata est, venæsectio solutio est; ubi ab exhaustu, balneum olei tepidi convenit.

HEURNIUS.

Venæsectio aliquando in paroxysmo levis profuit ad conciliandum nempe sanguini motum; alias fere semper & in ipso & extra paroxysmum venæsectio instituta adeo nocuit, ut graviores indies post venæsectionem paroxysmi redderentur.

DECKERS Not. in BARBETTE.

A strange hæmorrhage relieving most violent convulsions.

Phil. Transact. N° 268.

Epilepsiâ ab utero gravidæ correptæ sectâ venâ in talo tuto curantur.

ZACUT. Prax. Admirand lib. I.

† *Vel tollenda.*] Si in pueris recens natis convulsiones observentur, remi-

quiddam corrigenda est; crapula autem * modo per emetica modo per cathartica tollitur, modo per acida modo per alcalica modo per absorbentia more pariter empirico corrigitur; vermes per † anthelminthica occidit, dein per carthartica alvo expellit eadem scientia empirica; eadem scientia effluviis quibusvis tam suaveolentibus quam fætidis odores oppositos nonnunquam feliciter subministrat; ‡ materia denique an purulenta an saniosa, &c. modo || ignis tam actualis quam

reminiscamini an aliquid de figurâ detractum sit, an in capite an in aliquo loco sit fovea vel eminentia. Nam si tale quid adsit & non animadvertatis, infans moritur. Si vero locus sit intropressus, tum ibi pili leviter sunt abradendi, & emplastro orbiculari sat crasso tam lato vel latiori ac locus intropressus ex merâ pice, quod habeat in medio ansam, ut sic possit attolli.—Quæ pix emplastri paulo butyro dein est ablucenda.—Hoc in infantibus fieri potest supra ipsam cutim.

BOERHAAV. *Comment. in Aph.* 271.

* *Modo per emetica.*] Vomitoria interdum, sed præscripta caute. Si Epilepsia ex sympathiâ ventriculi pituitosorum viscidiorum acidorumve humorum saburrâ referti oriatur, profunt vomitoria.

DECKERS *Not. in BARBETTE.*

† *Anthelminthica.*] In her water a great number of worms.—At last I gave her ʒss of oxymell. Helleborat. in tansey water, which wrought well and was successful, so that she had a complete cure.

Dr. TURBERVILLE *Phil. Trans.* No. 167.

‡ *Materia denique an purulenta.*] Convulsio orta ex scabie intempestive suppressâ, eâ artificio reversâ sanatur.—Jubeo ut cum scabioso in eodem lecto accumbat. Quod consilium tanti fuit momenti, ut per contagium repullulante scabie in corpore universo, & expellente Naturâ ad cutim humorem noxium, post mensem a tantis malis liber evaserit.

ZACUT. *Prax. Hist.* lib. i. vol. 2.

Epilepsia ex grumoso sanguine in collo vesicæ retento enata eo excreto curatur.

Idem, *Prax. Hist.* lib. i. vol. 2.

|| *Ignis.*] Vidi mirabilem casum. Quidam pollicis sinistrae manus tremorem

quam potentialis, modo * scalpelli impetum mechanicum postulat.

96. Causa remotior tertia, medullæ scilicet nervæ pressio, eandem quam aut Apoplexia aut Paralysis medendi methodum indicat.

97. Passio

tremorem diu habebat. Hoc cessante (aurâ venenatâ a pollice ad cerebrum ascendente) ilico Epilepsiâ corripiebatur. Cumque sæpius hoc vitium eum opprimeret, & pro eo propulsando plura jam essent medici machinati auxilia, tandem cauterio actuali, ad priscorum morem, pollicis laboranti appposito curatus est, nam ex ulcere saniosus ichor manavit copiose.

ZACUT. *Prax. Admirand.* lib. i.

Ubi ex plantis pedum ad caput aspirans aura frigida Epilepsiam peperit, non sine fructu applicare suevi temperatum velicatorium, quod ex drachmâ unâ cantharidum cum emplastr. de meliloto unciâ unâ permixtâ paratum, per aliquot septimanas parti affectæ impositum sanatur. Hoc enim sine dolore operatur, & ingentem feri vitiosi extrahit copiam.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vi.

* *Scalpelli.*] A convulsion in the cheek,—you might cover the place where the pain was with a penny. The convulsions pulled the mouth, face, and eye, aside. I applied a cupping-glass to the place; then I scarified and cupped again; after which I put on a plaister of diapalma and he was perfectly cured.

Dr. TURBERVILLE, *Phil. Trans.* N°. 164.

She had laboured twelve years under an Epilepsy, which from one fit a month was come to four or five violent ones every day, each continuing an hour or an hour and half—Evacuations of all kinds had been tried, the Epileptic and Cephalic tribe of medicines had been ransacked, and many other medicines had been used in vain, the disease growing more severe. Her fit always began in her leg toward the lower end of the gastrocnemii muscles, and in a moment reached her head, threw her down foaming at the mouth with terrible distortions of the mouth, neck, and joints—I examined the leg and found no swelling, hardness, laxness, or redness, different in that place from what was in the other leg: but suspecting, from her fit beginning always in that part, that the cause of her disease lay there, I immediately plunged a scalpel about two inches into it, where I found a small indurated body, which I separated from the muscles, and then took it up with a forceps: it proved a hard cartilaginous substance or ganglion about the size of a very large pea, seated on a nerve, which I cut asunder and took out the tumor. She instantly came out of her fit, cried out she was well, and never after had a fit, but recovered her former vigour both of body and mind.

Dr. SHORT in *Medical Essays*, vol. iv. pag. 416.

97. Passio Hysterica dicta, nec non motus quilibet spasmodicus, easdem causas agnoscit, & easdem medendi indicationes quas affectio muscularum Epileptica suggerit.

98. In passione porro Hysterica commendatur * cucurbitula umbilico sine scarificatione applicata; utpote quæ fibris muscularibus motum actioni ipsorum morbose oppositum pro tempore saltem impertiat.

* *Cucurbitula.*] Si videamus feminam hystericam non posse ullâ ope liberari a flatibus, tum oportet umbilico magnam cucurbitam imponere & fortiter attrahere, unde mirifice sanantur mulieres Hystericæ & viri Melancholici. Hæ cucurbitæ scrobiculo cordis impostæ, ubi omnia incassum fuerint, maxime juvant.

BOERHAAV. *Comment. in Aph.* 650.

CEPHA-

CEPHALALGIA.

99. **C**EPHALALGIA definitione non eget: est enim capitis dolor idea perquam simplex & cuilibet sentienti nimis nota.

100. Causa Cephalalgiae quamproxima nulla vere assignatur. Doloris enim omnigeni causa quamproxima est substantiae nervae penitus incognitae affectio quaedam intrinseca.

101. Causa Cephalalgiae inter cognitatas proximior est fibrarum nervearum per membranas caput vestientes expansarum distractio praeternaturalis.

102. Causae distractionis hujusce nervae, id est Cephalalgiae causae remotiores praecipue notandae, sunt 1. Cranii caries: 2. Fibrarum muscularium absque causa ullâ apparente contractarum spasmus nervos quosque contiguos una distrahens: 3. Materia spasmo excitando apta, quae quidem in ipso stomacho quammaxime irritabili nonnunquam latet.

103. In species ergo duas distingui poterit Cephalalgia. Est enim saepius *Idiopathica*, vel cranii ipsius carie lancinante vel fibrarum muscularium spasmo spontaneo orta; est etiam nonnunquam *Sympathica*, musculis iisdem capiti impensis per spasmus quidem pariter distractis, at
non

non nisi corporis aliâ quadam parte prius laborante, ascribenda.

104. Cephalalgia species utraque, quæ spasmio undecunque excitato debetur, nonnunquam in Epilepsiam nonnunquam in Apoplexiam terminatur. Motus enim partis cujuslibet morbosus in musculos universos facillime propagatur, & spasmus capiti vicinus inter causas Apoplexiæ remotiores principem locum obtinuit.

105. Cephalalgia Idiopathica, quæ cariei debetur, vix unquam sanatur.

106. Cephalalgia Idiopathica, quæ spasmum spontaneum incusat, est sanatu difficillima: Quippe quæ post fallaces inducias, more nonnunquam periodico, recurrit.

107. Cephalalgia Sympathica sæpe sanatur.

108. Causam Cephalalgia quamproximam, in fibris nerveis delitescens, utut ignotam, olei cujuslibet subtilis usu externo, nec non opio tam deglutito quam parti dolenti applicato, pro tempore saltem, compescere monet scientia empirica. Fibras autem easdem nerveas per * ignis vel
H actualis

* *Ignis.*] Οὐκ ἐν τῷ σώματι ἴδιον, ἀλλὰ φέρει τὴν ψυχὴν καὶ οὐκ ἐν τῷ σώματι θερμὸν ἢ ψυχρὸν, ἀλλὰ ἢ ψυχρὸν. HIPPOCR. Aph. 38, 39. lib. 4. Chirurgus quidam implacabili dolore particulæ capitis laborabat, a nullis remediis juvabatur: tandem jussi cauterium potentiale admoveri: curatus est citra aspectabilis mali aliquam effusionem.

HEURNIUS.

In dolore fixo herbæ ranunculi pratensis folia in mortario marmoreo contusa & simul emplastro perforato appposito parti applicare jubet *Cheneau*. Videtur hæc herba autem non dissimilem cum moxâ possidere effectum; quæ

actualis vel potentialis impetum absumere hortatur ratio mechanica.

109. Causa Cephalalgiae inter cognitae proximior (nervorum scilicet distractio praeternaturalis) non tolletur, nisi causam ipsam remotiore, quaecunque illa fuerit, sublata vel inerte reddita.

110. Causa Cephalalgiae remotior prima (cranii scilicet caries) modo trepani modo ignis auxilium mechanicum postulat.

111. Causa Cephalalgiae remotior secunda (spasmus scilicet spontaneus) eandem curationem specificam indicat, quae ad Syncopen Aph. 23. commendatur. In paroxysmo quidem * radix valerianae sylvestris caeteris quibusque antispasmodicis praecellere perhibetur; vesicatorium quoque aut capiti toti aut capitis parti potissimum dolenti saepe cum successu applicatur: Extra paroxysmum vero corticem Peruvianum spasmis recurrentibus opponit eadem scientia empirica.

112. Causa

quae etiam in ejusmodi dolore a medicorum peritissimis magnopere aestimatur. Ego rebus sic stantibus felici aliquoties cum successu rase prius, quam occupavit dolor, parti siccum sal volatile salis ammoniaci cum aequali parte pulveris sinapi mixtum imponi jussi, eo quod fortiolem discussionem tam profunde inherens vitiosus humor requirat.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. v.

* *Radix valerianae.*] Ter aut quater observavi dolores capitis pertinacissimos & fere ad maniam accedentes, irritis aliis, solo pulvere de guttata ad 3i circiter dato cum brodio alterato flor. primulae veris, betonicae, &c. vel cum decocto theae, &c. feliciter cessisse—Balneationes pedum in aqua tepida hora somni optimae sunt in capitis doloribus & gravedine—Succo extracto ex rad. betulae & per nares fortiter attracto pluries in die vidi nuper statim sanatum periculosissimum capitis dolorem in quadragenario irritis omnibus remediis.

BAGLIVIVS.

112. Causa Cephalalgiae remotior tertia (materia scilicet irritans) si fieri possit, tollenda est: Quod si illa in stomacho delitescat, vel * vomitum stimulo empirico provocandum vel dilutionem mechanicam postulat.

113. Quoniam vero Cephalalgia spasmodica, undecunque orta, in statu praesertim plethorico, Apoplexiam minitetur, idcirco ad funestum huncce exitum praeventendum † sanguinis tam per venæsectionem quam per cucurbitulas vertici,

H 2

occi-

* *Vomitum.*] A sharp pain struck into my right eye. It began between ten and eleven in the morning, increased till about four in the afternoon, decreased till six, and then went off without critical evacuation of any kind. In the paroxysm my pulse had no disorder in it; and in the intervals I was as well as ever. I let ten ounces of blood, and took a vomit a little time before I expected the paroxysm would begin. The vomit operated severely, but did not prevent the return of the pain, which continued till the medicine began to go downwards, when I was relieved, and having purged twenty times before night, I had no more return of the disease. Since that time I have cured several of this disease, by giving them a vomit and a brisk purgative soon after the operation was over, if there was no appearance of the emetics acting also as a purgative.

ALEXANDER MONRO, *Med. Essays*, vol. vi. pag. 502.

† *Sanguinis.*] Τα σπινθη της κεφαλης οδοντωμα, η ον ματωπον ορση παρ' εμεινου αφαιρεσι.

HIPP. Aph. 68. lib. v.

Cephalalgia ex insolatione cum febre tertianâ duplici venæsectione ex venâ frontis ad ʒviii sanat.

RIVERII *Obs.* 121.

Dolor capitis in febre semitertianâ venæsectione in saphænâ sanatur.

Ejusdem, *Obs.* 240.

Historia arteriâ temporali sectâ Cephalalgiae sanatur.

Ejusdem, *Obs.* 156.

Efficaciam arteriotomes expertus est Genevæ vir consularis.

BONETI *Sepulchret Anatom.*

Temporis sinistri pulsatio vehementissima cum immani dolore conjunctâ arteriotome solâ sublata.

ZACUT. *de Prax. Admirand.* lib. iii.

occipiti, aut nuchæ applicatas detractio, nec non
quælibet alia vasorum depletio ad Apoplexiam
ipsam commendata erit apprime utilis. Quæ
tamen vasorum depletio, si quidem ad malum
ipsum spasmodicum solum habitus fuerit res-
pectus, omnino contraindicaretur.

I N S A N I A.

114. **H**OMO, qui phantasmata ficta nec alteri cuilibet percepta pro rebus vere existentibus capit, nec sensibus nec ratione corrigitur, *Insaniâ* laborare dicitur.

115. Quæ quidem sensatio fallax, pro variis ipsius symptomatibus, varia accepit nomina. Furor enim conjunctus *Mania* audit; anxietas vero & irrequieta perperam sentientis cogitatio *Melancholiæ* nomine notatur; Febris interim insana absque furore *Delirium*, Febris autem eadem furibunda *Phrenitis* vocatur.

116. Quoniam ergo aliud sonat *Mania*, aliud *Melancholia*, aliud *Delirium*, aliud *Phrenitis*; constat tam furorem quam anxietatem, pariter ac febrem per se spectatam nec esse *Insaniam*, nec ad ideam nostram huic voci adnexam constituendam necessario requiri.

117. Idem de compluribus aliis affectibus qui *Insaniam* subinde aut præcedunt aut comitantur dicendum est: viz. libido effrænata, misanthropia, solitudinis amor, morosa taciturnitas, modo motûs modo quietis molestissima impatentia, &c.

118. Quorum tamen phænomenon nullum a sensatione fallaci remotum *Insaniæ* nomen obtinuit, nullum *Insaniæ* ita adnectitur, quin absque

absque phænomeni istius interventu homo imaginibus falsis illusio pro Insano habeatur.

119. Quare sensatio fallax, quum ea cuilibet laboranti ad Insanæ notam inurendam & sufficit & necessario requiritur, ideam nostram huic voci adnexam perquam simplicem sola exhibet.

120. Quod si cui vigilantis insomnium (Insanæ signum pathognomonicum) *judicium prævum* potius quam *sensationem fallacem* nominare libeat; hunc facile redarguet *hospitii Bethle- mensis inquilinus quilibet*, qui juxta Lockii observationem vel vulgo notam ex præmissis falsis ac nemini præterquam sibi perspectis conclusiones tamen veras depromit, id est *recte judicat*; nec minus repugnabit magna pars hominum neutiquam insanientium de rebus tamen vere existentibus ac nemini sano non perspectis perperam judicantium.

121. Insania porro, quanquam illa tam apud veteres Latinos quam Gallos hodiernos idem velle videatur quod *Stultitia*, a Stultitiâ tamen satis distinguitur. Nam sensatio fallax sensationem amissam vel deficientem adeo non ponit, ut sæpenumero ingenii acumen vividius secum junctum habeat.

122. Causa Insanæ quamproxima ac necessaria nulla magis quam sensationis rectæ adhuc vere assignata est: quippe quæ substantiæ nervæe penitus incognitæ affectio quædam sit intrinseca.

123. Causa

123. Causa Infantiæ pariter ac sensationis rectæ proximior (proximæ nempe inter cognitæ immediate prior) est substantiæ nerveæ (nonnunquam in mesenterio, sæpius tamen in cerebro contentæ) * pressio Apoplecticâ ac Paralyticâ pressione levior.

124. Quam sane medullæ nerveæ pressionem sensationi per objectum aliquod externum depravatæ præcedere monstrant casus omnes morborum pro causis Infantiæ remotioribus habendi: v. g. 1. Cranii exostosis interna; 2. † Duræ Matris & processuum ipsius callositas; 3. Cranium fractum, intropressum, concussum; 4. Insolatio; 5. Spasmus fibras capitis & colli musculares constringens, subito ortus ac sanguine retroacto cerebrum ilico opprimens; 6. Quicquid punctulis acrioribus armatum aut spasmum constrictivum subito excitat, aut nervos ipsos quibus impingitur immediate lædit; huc referenda sunt pharmaca nonnulla, huc acrimoniæ species quæcunque sanguini aut sponte innatæ aut alicunde ingestæ, huc esculenta nimium sapida, huc liquores spirituosæ vitæ deliranti finem serius ocyus

* *Pressio.*] Juvenis Phrenitide interempti casus—In cerebro ventriculi reperti aquâ cæruleâ pleni; ab hac finister ventriculus exesus erat, acerrima etiam inventa est.

SCHENCKIUS.

† *Duræ Matris.*] A mania from a callous pia mater by Sir EDWARD BARRY.

Medical Essays, vol. iv. pag. 414.

ocys imposituri; 7. Animi affectus quilibet violentior, v. g. ira, gaudium, &c. spasmus constrictivum subito excitans; 8. Spasmus alter fibras musculares pariter quidem constringens, at gradatim invadens, sensim ingravescens, subinde implacabilis; 9. Cogitatio in unum idemque objectum intensior, an illa spasmus alterum constrictivum gradatim inferat, an fluida tam cerebrum quam partes mesenterii nerveas compressura, motu cordis & musculorum vel intermisso vel languente, stagnare finat, utroque nomine Insaniæ facunda parens: Huc referendi sunt animi affectus quietiores quidem at pernices at pariter perniciosi, amor, puta, desiderium, desperatio, &c. 10. Membranarum & vasorum nervis contiguorum laxitas; 11. Ingluvies; 12. Desidia; quibus quidem vitiis (laxitati sc. ingluviei ac desidiæ) stases humorum * in regione mesentericâ nervorum plexus ditissimâ subinde debentur, morbum hypochondriacum dictum parituræ.

125. Quoniam vero affectus memorati (Aph. 124. Art. 7, 8, 9.) ideo potius Insaniæ feraces nonnullis fortasse videantur, quod particulam hominis immaterialem lædant, & mentis operationes immediate perturbent; hos monitos esse

* *In regione mesentericâ.]* Phreniticis atque furiosis caput magis, melancholicis stomachus patitur.

esse volumus mentis insanæ statum, quicumque ille fuerit, rei medicæ nihil interesse, quæ naturæ corporeæ soli operam navat; modo concedatur id quod verissimum est, corpus nimirum Insani cujuslibet affectum esse; modo constet tam spasmodum muscularem, an idem subito an gradatim Insaniæ præcedat, quam fluidorum stagnantium molem, quæ imaginationi perturbandæ subinde sufficit, non sine particularum contactu mutuo & impetu materiali agere posse.

126. In species ergo duas haud incongrue dividi potest Insania; quarum prima *Originalis* (si placet) vocabitur, stricto nempe sensu nervea, causæ quamproximæ in sensû instrumentis materialibus *ab origine* vitiosis delitescenti adscribenda; secunda *Consequentialis* audiet, non sine causâ quidem quamproximâ nerveâ, nec tamen sine causæ nervis ipsis externæ, an proximioris an remotioris cujuslibet, quam revera *consequitur*, interventu orta.

127. Insania Consequentialis ab Originali ideo præcipue distinguitur, quod eadem causam suam remotiorem subinde prædat, quod sit magis continua, utpote causæ uno tenore urgentis effectus: at Insania Originalis sponte suâ, id est *aut sponte*, non opinantem invadit, nec non, nisi inveterata ea fuerit, sponte suâ sæpissime desævit.

128. Insania Consequentialis nonnunquam *I* natur,

natur, modo causa ejus externa & remotior cito aut sublata aut correctâ fuerit. At Infania, primo utcunque insultu consequentialis, diutius incurata substantiam ipsam nerveam tandem intimius lædit, & Infaniæ Originalis causam quamproximam proprio Marte nocituram provocat.

129. Infania Originalis methodo nullâ adhuc detectâ radicitus sanatur.

130. Infania tam hæreditaria quam intermittens vix unquam radicitus sanatur; est enim utraque species utplurimum Originalis.

131. Hoc malum, quanquam naturæ humanæ è directo oppositum videatur, ideoque *Infania* audiat, vitæ tamen & sanitati per se vix nocet, nec nisi ob causam aliquam externam & remotiorem, aut symptoma quodlibet accidentale, aut medendi methodum incongruam, pro morbo verè & sensu strictissimo est habendum.

132. Infania, stultitiæ utcunque sit diversa, in stultitiam tamen nonnunquam definit: substantiâ nerveâ aut per affectionem ipsi intrinsecam, aut per causæ cujuslibet remotioris impetum externum, aut forte per violentiorem emeticorum & catharticorum actionem tandem destructâ.

133. Infania, pro gradu mali cerebrum comprimantis aucto, sæpe in Paralyin aut Apoplexiam, sæpe in * cerebri gangrænam resipiscentiâ.

* *Cerebri gangrænam.*] In phrenitide subitanea resipiscentia, febre acutâ
per-

spifcentiâ subito ortâ dignoscendam definit.

134. Curatio causæ quamproximæ, (Infaniam Originalem proferentis) nulla radicalis datur. Nam nec ratio vel mechanica vel analogica rei penitus ignotæ quicquam è directo opponere novit: nec Infaniæ nerveæ antidotum ullam specificam magis quam Epilepsiæ muscolari adhuc dedit quæ sola dare valet Empiria.

135. Causa Infaniæ, Consequentialis sc. inter cognitâs proximior (medullæ nerveæ pressio) eandem prorsus medendi methodum indicat, quam causa eadem eo usque aucta ut Apoplexiam generet; * sanguinis præcipue tam venâ sectâ missionem,

I 2

quam

perseverante & nullâ crîsi prægressâ, mortem in propinquo esse significat.

NENTER.

Corripit denique sphacelus ipse membranas cerebri ejusque substantiam. Qui tamen non nisi præcedente inflammatione oboritur, & hisce indiciis sese manifestat. Primum arteriæ temporum & interiores cerebri vehementius pulsant, facies est rubicunda, oculi feroces, somnus nullus, urina tenuis, omnia furoris plena, quæ notæ phrenitidos sunt. Postea subito compositus fit animus & ad intelligentiam redit, nihil vero nisi de summâ virium dejectione ægri conqueruntur; facies autem rubicunda in luridam mutatur, pulsus inæqualis & debilis est, & sponte sæpe sanguis è naribus paucus tamen prodit; & hæc omnia inflammationem in sphacelum transiisse & mortem adesse significant. Lethalem ejusmodi phrenitidem aliquoties vidi in puerperis, quæ subsistente lochiorum fluxu, accedente febre acutâ, nono interierunt die.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

* *Sanguinis præcipue tam—missionem.*] Quidam ex adstantibus cantu eum demulcens pennam ad radicem multum fissam nostro consilio & in stellæ effigiem paratam intra nares ex improvise intromisit ac fortiter circumduxit. Quo factò tanta ex nare dextrâ sequuta est hæmorrhagia, ut copiosissimam æquaret phlebotomiam. Quâ copiâ excretâ Natura a farcinâ liberata residuum humorem per sudorem alvique fluxum detulit, & æger convalescere cæpit.

ZACUT. *Prax. Admirand.* obs. 13.

quam modo alvi solutione modo * diuresi modo clysteribus & † fomentis laxantibus revulsionem pariter mechanicam.

136. Causa prima & secunda remotior methodum medendi nullam sibi propriam admittit: venæsectionem tamen & sanguinis revulsionem Aph. 135. commendatam postulat.

137. Causam tertiam subinde levat trepanus, nec non sanguinis missio largior & repetita.

138. Causa quarta facilius præcavetur quam tollitur; at sanguinis rarefactioni inde sæpius ortæ

* *Diuresi.*] Majoris autem momenti est, quam vulgo æstimatur, per renes depletio, præsertim cum furor conjunctum habet ardorem febrilem. Melancholicis enim parum prodest, quos ut plurimum nimis largum urinæ profluvium sollicitat. Diuretica autem hic aptissima sunt salia ex lixivio herbarum crematarum parata, & sal diureticus dictus; quorum alterutrum per vices exhibere licebit, idque portione satis largâ.

MEAD *Monita.*

† *Fomentis.*] Vesicatoria capiti admota nimia irritatione nocere potius quam juvare sæpe deprehendi. Magis convenit veterum more caput ad cutim tondere, deinde aceto in quo rosarum flores aut hederæ terrestris folia infusa sint frequenter fovere & madefacere, item setaceum sub occipite apponere.

MEAD *Monita.*

Balneorum energia ut eo certior meliorque reddatur, & sanguinis in venis cerebri stagnantis derivatio longe auspiciatior succedat, opus esse putamus ut ægri in balneo desidentis caput aquâ frigidâ perfundatur, vel pannus frigidâ madidus capiti imponatur.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. 7.

Quando phreniticum malum non tam a sanguinis in vasis cerebri congesti copiâ pullulat, quam potius a materiâ subtili acri virulentâ, vel repulsâ ab externis ut in exanthematicis, vel per calidiora & volatilia nimium exaltata—præter venarum quæ capiti propinquæ sectionem, expedit calvariæ rarsæ partes & viscera ex animantibus recenter mactatis adhuc calentia, ut pulmones, hepar, & omentum, apponere, & quando refrixerint, calidæ eadem immergere, quo iterum calefiant—vesicatoria nonnullis solennia in phrenitide improbo.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iv.

ortæ convenit venæsectio, nec non, cerebri vasis fat depletis, aceti vim leniter contrahentem capiti applicandam suadet ratio analogica.

139. Causæ quintæ medendi methodus ad Epilepsiam præscripta convenit. In statu autem plethorico & corporis calore * leniora è salibus neutris, nitro, puta, vel tartaro, parata remedia (inter quæ primas tenet sal diureticus) acrioribus antispasmodicis (castoreo sc. valerianæ, gummi ammoniaco, &c.) præferenda videntur.

140. Causa sexta, modo eadem in primis duntaxat viis hospitetur, aut dilutione compescitur, aut catharsi vomituve expellitur. Sin eadem in sanguine vere delitescat, nec methodo ullâ adhuc detectâ expellitur, nec remediis quibuscumque specificis, alterantibus dictis (quantum nobis saltem innotuerit) corrigitur, nec curationem ullam præterquam lenientem per lactinia & cibos euchymos admittit.

141. Causam septimam vix quicquam, præterquam corporis & animi quies, aut narcosis per opium inducta, tuto levat.

142. Causa octava convulsioni muscolari in aliâ corporis parte per emetica, per cathartica aciora, per vesicatoria, & stimulantia quælibet, pro tempore excitatæ nonnunquam cedit.

143. Causæ

* *Leniora è salibus neutris.*] Nitri usus maxime omnium in eâ melancholiæ specie, quæ ad maniam inclinat, imo in ipso furore peculiarem plane & laudatissimum præbet effectum.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vii.

143. Causæ nonæ & obstructionibus inde natis sæpe succurrit affectuum & obsectorum violentiorum auxilium empiricum; sæpe sensus acutior per stimulos empiricos, vesicatoria nempe, &c. excitatus; sæpe motus corporis mechanicus, sæpe corporis per vires antimonii emeticas concussio.

144. Causam decimam sæpe, post evacuationes debitas, remediorum corroborantium, aquarum præcipue mineralium, virtus singularis corrigit: quin &, nisi æger tanto impetui ferendo impar fuerit, aquæ frigidæ balneum.

145. Causæ undecimæ ac duodecimæ opponitur diætâ parcior & corporis per equitationem, frictionem, vel etiam vomitum, exercitatio. Effectibus interim causæ utriusque mesentericis convenit vasorum, per venæsectionem parcâ manu at sæpius repetitam, vel potius per hirudinum suctionem & catharsin lenem, depletio, nec non materiæ canales mesentericos infercientis, per sales neutros & saponos tam naturâ quam arte paratos, resolutio.

146. Quamdiu autem obstructiones ipsæ mesentericæ a causâ quacunque genitæ urgent,* cavendum a motu violento, † ab emeticis & cathartics

* *Cavendum a motu violento.*] Ad melancholiam remedia volatilia, nisi præmittantur universalialia & interponantur nitrosa, quandoque patientes in maniam præcipitant, quod etiam vomitoria quandoque faciunt—Serum lactis cum rosis laxativum, post venæsectionem celebratam, in melancholiâ hypochondriacâ utile fuisse novi.

NENTER.

† *Ab emeticis.*] Emetica melancholiâ hypochondriacâ laborantibus exhibita

ticis fortioribus, a balneo frigido, nec non a stimulo quolibet acriore; ne forte viscera nimium distenta præmaturius concutiantur. Primus igitur fit labor, post venæsectionem pro rei exigentiâ celebratam, per sales & saponēs, per gummi Ammoniacum aut sagapenum adjecto aloes tantillo, * diarrhæam lenem movere.

147. Ad obstructiones quidem mesentericas (an eæ sint Infantiæ causa an symptoma) bilis nescio cui atræ olim adscriptas, † commendatur venarum hæmorrhoidalium apertio: sæpe quidem

exhibita interdum nullum plane edunt effectum. Sin vero præmittantur illorum usui absorbentia & alcalina, vel si cum infuso ex manna propinentur, facilius tutiusque operationem suam absolvunt.

HOFFMANN. *Opusc. Med. Pract.*

* *Diarrhæam lenem movere.* Si pro omni potu serum lactis præsertim caprilli & aliquando radicibus aperientibus blandisque diureticis imprægnatum exhibeatur, plus proficietis quam multis medicamentis compositis ingestis.

PITCAIRNE.

Quia vero literati ut plurimum morositatem familiarem habent ac medicos per sæpe interpellant, urgentque ut remedia ipsis præscribant, ac præcipue purgationes, &c. Mihi compertum literatos homines multo facilius purgationes etiam validas ac repetitas tolerare, quam venæsectionem licet parvam; atque huic observationi non parum congruit ratio—Etenim cathartica, licet violentiora, ab acido illo luxuriante enervantur, quæ si nimis blanda sint turbas potius cient, nihilque educunt—Id quoque in pueris observamus, qui ob acidi sibi familiaris exsuperantiam valida purgantia sæpe eludunt. Venæsectio autem, utut parca, illorum vires atterit, ac spiritus ob vigiliis & studiorum labores evanidos facile exsolvit.

RAMAZZINI *de Morb. Artificum.*

† *Commendatur venarum hæmorrhoidalium apertio.* Τοις μαινομένοις κερως η αιμορροΐδων επίγονοις της μανίης λυσι.

HIPP. Aph. 21. lib. 6.

Τοις μελαγχολικοῖς αιμορροΐδες επίγονοις αἰσθ.

HIPP. Aph. 11. lib. 6.

Thesis

dem Infanos juvavit sanguis ano sponte effluens,
* at dubitandum tamen an eadem evacuatio arte
facta pariter profuerit.

148. In omni Infantiæ statu, nisi ubi causa
nona aut undecima urgeat, æger quietus & ab
objectis

Thesis mea est 1. Quod notorium sit venæ Portæ, ad suscipiendas stagnationes sanguinis & impeditiorem ejus motum, structuram longe præsentius dispositam & obnoxiam esse, quam ullum aliud vas in toto corpore. 2. Noto merito omnes, qui incipiunt malo hypochondriaco obnoxii fieri, vel sanguine nimio vel crasso nimis laborare, vel neglecto corporis motu & potu—Ubi collectio in his vasibus nascitur, fit ut interdum violentis vitalibus compressionibus opus sit ad excernendum quicquid nimium sanguinis per otium restitavit—Illi motus circa venam Portæ & partes coherentes sunt isti spasmi tractorii, pressorii, constrictorii; cum non percipi possit quomodo ab infarctu spasmi illi oriri possint—Hæ autem stricture nihil tumultuarium & absurdum hic agunt, sed potius rem utilem, scilicet sanguinem collectum crassum propriunt & ad motum faciliorem producunt—Hinc ergo motus hos ob ipsum sanguinem suscipi totus affirmo, & quod pressiones istæ quidem respiciunt ad successum sanguinis per venam Portæ: sed cum difficilius sit perpetuis talibus motibus succurrere, rationi autem consentaneum sit molestum simul ejicere, hinc præstat hoc Natura per proximas vias, hæmorrhoides sc. suscipere—Hinc etiam quero an hæmorrhoides sentiant patientes—Hypochondriacos urgere solet siccitas & adstrictio alvi—Quare opus est ipsis cibis lubricantibus, prunis damascenis, &c. tum compositione liquidâ ex tartaro tartarificato mixtâ cum spiritu, qui liquor ad xxx guttas solet expedire alvum. Tum conducunt hoc nomine salia digestiva leniter abstergentia, & præterea jam citatum nitrum: ab ipsis vero terreis potius dehortor; vomitoria nil directe conferunt hic, sed prorsus accidentaliter, si nimia diæta præcesserit, ubi tamen non nisi exiguæ doses locum habent—Acidularum usus tanti non est, a quibus caveant personæ habitûs siccioris & strictioris, si quidem nihil juvant, nisi quotannis repetantur. Et novi hypochondriacum habitûs siccioris, qui ab acidularum repetito usu, me dissuadente, post sex septimanas obiit.

STAHL. Coll. Cas. 40. 1

* At dubitandum tamen.] Severâ censurâ dignus pathologicus ille error, Hypochondriaci mali originem unice fere petendam esse ex plethorâ & sanguinis spissitudine, nec non deficiente hæmorrhoidalis fluxûs successu. Quo inducti ruunt dein in errorem therapeuticum, sanguinem esse subtrahendum, ani stillicidium proritandum, & corpus valide movendum.

HOFFMANN. Opusc. Pathol. tom. ii.

objectis affectum quemlibet violentiorem excitaturis seclusus fervetur. Quæ quidem arctissima custodia, in debilitando hocce naturæ humanæ monstro nunquam non necessaria, medicamentis omnibus palmam sæpe præripuit, sæpe absque medicamentis ullis per se sola suffecit.

149. Symptomata quæque Insaniæ, siquidem ea urgeant, tanquam morbi primarii sunt tractanda: * vigilæ autem & anxietas irrequieta aut camphoræ aut opii narcotin empiricam efflagitant.

150. Ex præmissis notari meretur nec venæsectionem, nec emetica, nec carthartica fortiora, nec opium, nec balneum frigidum, nec remedia quælibet antispasmodica (nervina dicta) aut promiscue aut quasi circulo quodam esse adhibenda.

151. Quam quidem de emeticis cautionem, & meo ipsius & aliorum (absit a verbo invidia) successu minus felici edoctus, nunquam satis pro merito iterandam esse censeo.

K

152. Helle-

* *Vigiliæ autem.*] Plura paravi; tandem hoc solum remedio per integrum diem obdormiscens, expergefactus & ad mentem rediens refocillatis viribus sanitatem integram est assecutus R rad. mandragoræ, hyoscyami, sem. lactuæ, portulacæ, coriandri viridis ana ℥ii. opii ℥i. philon. Perfici ℥ii Bulliant omnia in libris tribus vini albi ad consumptionem duarum partium. Cola, serva. Hujus vini sequens est usus: Quando æger quiescit vel dormire cupit, sæpe naribus odorem suscipiat, & digitis in eo madidis nares intro illinantur, tota facies abluatur, plantæ pedum & volæ manuum laventur. Quod si parum aceti vino permisceatur, erit præstantius.

ZACUT. *Prax. Hist.*

152. Helleborus niger in curandâ Infantiâ
 (nisi quatenus tinctura ejus menses nonnunquam
 provocavit) mihi multoties experto nihil profuit.
 Hellebori albi tinctura medicamentis cathar-
 ticis addita alvo segni movendâ, non sine
 maximo ægrotantis levamine, subinde suffecit.

Morbi Oculorum externi : Ophthalmia
sc. & Epiphora.

153. **H**OMO, cui aut palpebras aut oculi
utriusvis superficiem color sanguineus
deturpat, Ophthalmiâ laborare dicitur.

154. Homo, cui oculus utervis nimiâ la-
chrymarum copiâ madescit, Epiphorâ laborare
dicitur.

155. Causa Ophthalmiæ quamproxima est
sanguis ruber in vasa non sua devius.

156. Causa Epiphoræ quamproxima est lym-
phæ è vasis suis profluvium.

157. Causa remotior tam Ophthalmiæ quam
Epiphoræ est modo partium muscularium oculo
utrivis vicinarum * spasmus, modo vasorum ocu-
lum utrumvis irrigantium laxitas.

158. Est ergo tam Ophthalmia quam Epiphora

K 2

vel

* *Spasmus.*] Is singulis mensibus vertigine premebatur immani; quo
tempore velut fulmine ictus, clausis oculis prorsus in lecto jacebat, fatuus,
torpidus, & veluti stupidus. Huic post validam corporis rotationem sen-
sum sanguis merus per oculorum canthos rivuli instar emanabat, quatuor
aut quinque unciarum quantitate, placide sine dolore, pruritu, ardore, aut
oculorum rubedine ullâ. Post cujus excretionem, sedatâ in totum ver-
tigine & lenitis symptomatibus quæ biduo illum excruciabant, pancratice
vivebat—Medici venam secant &c. sed incassum—At cum viderent opus
hoc medentium labore & consilio perfici non posse, a curatione omnino
abstinuerunt, illum Naturæ consuetudini relinquentes, quæ ab evacua-
tione sanguinis ordinatâ non cessans hominem à morbis immunem usque
ad multos annos deduxit.

ZACUT. de Prax. Admirand. lib. i.

vel acuta spasmō orta, vel chronica laxitati ascribenda.

159. Tam Ophthalmia quam Epiphora acuta, si per se sola tanquam mali muscularis effectus morbosus spectetur, haud est sanatu perquam difficilis. At causa utriusque spasmodica non ita levi negotio aut tollitur aut pacatur, quin sæpe in Guttam serenam nervis opticis compressis definat; sæpe, vasis ultra tonum distractis, aut Ophthalmiam aut Epiphoram chronicam inducat; sæpe, particulis tenuioribus quæ data porta dilapsis, oculorum humores inspisset, unde Cataracta, Glaucoma, &c. oriuntur; sæpe vasis glandularibus perruptis ulcera sinuosa generet.

160. Tam Ophthalmia quam Epiphora chronica est sanatu difficilis, præsertim si diutius incurata fuerit.

161. Causa Ophthalmiæ acutæ quamproxima (sanguis scilicet in vasa serosa vel lymphatica devius) indicat 1. Ut spatium sanguini concedatur: cui quidem indicationi convenit vasa ipsa distenta * per fomentorum & unguentorum emollientium virtutem singularem oneri præternaturali commodiora reddere, nec non fluidorum

rum

* *Per fomentorum.*] In Ophthalmiâ siccâ emollientia & lenientia perpetuo intermiscenda sunt, ne discutientium & exsiccantium usu inflammatio asperior & intensior reddatur.

COWARD.

Axungia viperarum ab Hoffmanno commendatur

Med. Rat. tom. iv.

rum vasa non sua prægravantium quantitatem consilio mechanico tam minuere quam revellere per venæsectionem, per arteriæ temporalis incisionem, per hirudines capiti & temporibus applicatas, * per catharsin & diuresin lenem sed diuturniorem salium tam naturalium quam arte paratorum stimulis empiricis provocandam: 2. Ut, postquam vasa satis depleta fuerint, fluida ipsa in canales proprios medicamentis topicis tam vi specificâ irritantibus quam vi singulari † contrahentibus repellantur; inter quæ spiritus vini, aloe,

* *Per catharsin.*] Οφθαλμια τὰ υἱὸ διαρροῖς ἀνορθῶναι ἀγανδόν.

HIPP. Aph. 17. lib. 6.

† *Contrahentibus.*] Nix primo delapsa cœlo in deserto—Hinc aqua parata de hac nive liquefactâ differt quammaxime ab omni aliâ aquâ. Est nimirum talis aqua nivis purissima omnium, est quammaxime immutabilis & per annos constans, servari potens, ad inflammationes oculorum singulare remedium.

BOERHAAV. *Chym.* tom. i. pag. 601.

About thirty years ago in a very hot and drougthy summer there was an epidemical distemper of mens eyes and eye-lids—Verjuice was found the best remedy.

Dr. BEALE, *Phil. Trans.* No. 57.

Oculos si infestet salsa & calida defluxio aut rubedo juncta; in sic dictâ Epiphorâ & noctu præsertim palpebræ a viscoso humore conglutinantur, pauxillum vel unum granum vitrioli albi cum butyro recenti subactum & orbitæ oculi majori inditum admirabilem fert opem, & prompte vitium abigit.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

Aq. rosar. ℥i Hungar. ℥ii vitriol. Cyprin. gr. iv. sacchar. saturn. gr. xii. Hic liquor, omisso tamen vitriolo, egregiæ virtutis in oculorum acri calidâ & ardente defluxione, cum rubore, quæ variolis crebro accidit.

Idem, *Med. Rat.* tom. iv.

Non sine fructu frequentius usus sum unguento ex butyro insulso, saccharo saturni & vitriolo albo debitâ proportionem composito, quod ad magnitudinem pisi cantho oculi majori inditum efficaciter, si prius internis rite

aloe, vitriolum, lapis hæmatites, lapis calaminaris, & alumen primas tenent, nec non theæ viridis infusio leniter & tuto astringens.

162. Causa Epiphoræ acutæ quamproxima 1. Eandem fluidorum & diminutionem & revulsionem, quam Ophthalmiæ acutæ causa quamproxima, admittit : 2. Contrahentia quæque topica præ cæteris quibuscunque remediis efflagitat.

163. Causa Ophthalmiæ & Epiphoræ chronicæ quamproxima postulat 1. Eandem fluidorum & diminutionem & revulsionem, quam Ophthalmiæ & Epiphoræ acutæ causa eadem quamproxima ; at parciore tamen manu, nec non catharticis lenibus & diureticis potius quam venæsectione, fluida sunt minuenda.

164. Ophthalmiæ & Epiphoræ acutæ causa remotior, partium scilicet muscularium oculo vicinarum spasmus (cujus quidem non minor quam effectus ipsius inflammatorii cura est habenda) remediorum antispasmodicorum opem empiri-

rite fuerit prospectum, huic malo medetur, discutiente simulque roborante quæ pollet virtute.

Collyria ex æris squamâ commendantur. Norunt id etiam Antiqui : nam ex Macrobio constat eos qui in fodinis æreis morantur semper oculorum sanitate pollere. Nitrum quoque collyriis commisceri poterit : nam, teste Plinio, operarii in nitrariis non lippiunt.

RAMAZZINI, *de morbis artificum.*

Collyrium D. Weisbach reprimens & exsiccans R tutiæ pp. ʒi corall. rub. pp. camphor. sacchar. saturni ana ʒss nihil. alb. ʒii virid. æris gr. xii. misce cum butyri maialis illoti ʒiv. Ante quietem nocturnam oculis pisi magnitudine immittitur. In omnibus oculorum affectibus imo ipsâ incipiente cæcitate utiliter adhibetur.

NENTER, *Tab. 38.*

empiricam requirit. Huic adeo indicationi inserviunt *vesicatoria, nitri & salium neutrorum nec non opii virtus specifica tumultum quemque animale compositura, valerianæ radix, & cortex Peruvianus, præsertim si cephalalgia periodica morbos hosce oculorum aut præcefferit aut comitetur, remedia denique Aph. 23. præscripta.

165. Ophthalmiæ & Epiphoræ chronicæ causam remotiorem, vasorum scilicet laxitatem, astringentibus topicis corrigit ratio analogica (qualia nimirum Aph. 161. Art. 2. recensentur) modo non vasa perrupta ulcus saniosum tandem generaverint.

166. † Cætera quælibet mala externa tam
tunicis

* *Vesicatoria.*] In Ophthalmiâ egregii sunt usus vesicatoria. Sed observavi quod in nuchâ non adeo conducant, sed potius dolor inde augetur; quum contra pedibus adnota sæpe, simul ac humor stillare incipit, dolorem levant.

HOFFMANN. *Opusc. Med. Pract.*

Vesicatoria pone aures applicita sæpe malum adaugent; ideoque melius pro revellendis humoribus remotis corporis locis imponuntur.

NENTER, *Tab. 38.*

† *Cætera quælibet mala externa.*] Si Encanthis mollis & laxa fuerit, alumine usto & saccharo cando deteri potest. Sin vero tumor sit durior & grandis, filo per medium transmissio detinendus est & forcipe abscindendus, & vulnus tincturâ myrrhæ & melle rosaceo fovendum—Ad Phlyctænas, præmissis rite evacuantibus, discutientia & exsiccantia conveniunt—Detergendæ sunt Phlyctænæ cum melle rosaceo, addito pauxillo unguenti *Ægyptiac.* vel cum pulvere nicotianæ (cum cautelâ usurpato) post deterfionem sanandæ & exsiccandæ sunt cum collyrio ex aquâ plantag. & trochisch. alb. Rhas—Si materia purulenta discuti nequeat, ipsa cornea lanceolæ mucrone caute & prudenter aperienda est, quæ operatio periculo vacat, neque semper post se cicatricem sædam relinquit.

In-

tunicis quam glandulis oculorum inimica vasorum
statum præternaturalem, pariter ac morbi simili-
lares

Incisione factâ & pure expulso oculus eandem medicationem postulat,
ac in vulneribus oculorum vel post cataractæ detractionem.

è *Kennedy*—*ALLEN Synopsis*.

Incisions are made on the cornea without any pain—The orifices
unite again without any scar; which has been observed but is known to
very few—We find that plants of a discussive quality have an ill effect;
the patient finding himself much worse after using a cataplasm made of
chervil and parsley.

Dr GANDOLPH, *Phil. Trans.* No. 322.

Palpebrarum morum cauterio curatum.

ZACUT. Prax. Adm. lib. i.

In exteriori Albuginis malo pulverem hujusmodi adhibui, vitrum scilicet
commune mortario impositum in pollinem tenuissimum terebatur, qui
sacchari canti albi pari portione commistus multo labore super marmor
lævigabatur. Pulvisculi hujus aliquantulum in oculum calami ope
indies immisum vi suâ incidendi paulatim maculam abstergit & abradit.
In interiori malo modus tollendi is est, ut solers & cautus chirurgus illam
scalpello gradatim & quotidie excidat; ex lamellis enim sibi superin-
cumbentibus conficitur hæc tunica crassa & firma satis, quæ particulas
aliquot abscindi patiatur. Pulveris istius ocularis usu multos sanatos vidi, cor-
neæ vero resectionem semel tantum aut bis felici cum eventu expertus sum.

MEAD Monita, pag. 191, 192.

Sales volatiles alcalini animalium vice causticâ prosunt grandinibus pal-
pebrarum extirpandis. Sumitur tum exiguus de linteo carpto globulus,
qui eo humectatus aliquantulum statim loco erodendo applicatur: deinde
illi superimponitur parum emplastri diachyl. cum gumm. sicque relin-
quitur.

BOERHAAV. Chym. tom. ii, pag. 370.

Ad senum cæcitatem, quæ sæpius a corneæ nimia ariditate oritur,
omni modo tentandum est ut oculorum orbitæ humectentur vel aquæ
tepidæ fotu, ut vult Sylvius, vel spongiâ continuo madefactâ frigidâ
eisdem sæpius in die palpando, vel naribus insufflando ob communionem
nervorum olfactoriorum cum opticis—Solis ego Riverianis remediis
Innexus latam albicantem maculam dimidium propemodum pupillæ ob-
tegentem septimanæ spatio discussi & dissipavi, aquâ sc. rosarum in quâ
paululum salis Ammoniaci dissolvebatur, ita ut linguam feriret, juxta
praxin cent. 3. cap. 43. institutam—In Albugine curandâ plures aquis
vitriolatis promiscue utuntur; sed male, nisi secum Epiphoram seu de-
fluxionem comitem ferat. Quo in casu exsiccandus primo fons est quam
macula discutiatur—Ad cicatricem corneæ emollientia, attenuantia, &
dissolventia R succi chelidon, sænicul, rutæ ana ʒii succi centaur. min. ʒss

[a]

lares in aliâ quavis corporis parte, incusant, nec non eandem prognosin suppeditant, & eandem prorsus medendi methodum (ut plurimum chirurgicam) indicant.

167. Catharticis autem remediis, quotiescunque ea ad morbos oculorum quoslibet chronicos commendantur, haud inutiliter adjungitur hydrargyri virtus penetrans & concreta quæque solvens, nec non diureticis quibuslibet spongia usta ac millepedes palmam præripiunt.

sal. volat. corn. cerv. ℞i mellis albi ℞i pro collyrio: vel ℞ fellis gallinæ ℞is aloes pulv. ℞i agarici ℞ii mucilag. sem. cydonior, q. s. ut reducatur massa in formam collyrii seu linimenti, quo vespere cubitum ituro oculus inungatur; mane sequenti aquâ feniculi vel euphras. tepesact. abluendo— Omnibus usitatoribus remediis palmas videntur apud autores antiquos præcipere agaricus & aloe, quia potenter roborant, astringunt, & abstergunt, nec non & impuritates discutunt—Si causæ virulentissimæ sint, in Fistulam lachrymalem ut plurimum Rhyas definit, & sine caustico actuali (eoque non semper) raro curabilem. Sin vero Rhyas mitioris sit naturæ, medicamentis potenter astringentibus & sarcoicis cedit.

COWARD.

Collyrium Heurnii—which I have tried in some foul ulcers of the cornea with success, ℞ Lap. calaminar. ter usti & aceto extincti ℞i myrrh. plumbi usti & loti ana ℞ss croci gr. v. opii gr. ii. seris usti gr. v. decoct. fenugrec. ℞i misceantur exactissime supra lapidem porphyrit. vel loco decoct. præscript. cum axungia porcina recenti in aquâ rosarum loti— Araneus takes notice that in the Phlyctenæ or little bladdery pustules of this part, having with the point of a golden needle let out the water, when the case was obdurate, he dried up the remains with the following remedy: ℞ Pompholyg. pp. ℞ii aloes lot. ℞i sacch. cand. pulv. ℞i croci ℞ss. f. pulvis.

TURNER'S Surgery, vol. ii. pag. 127.

De Fistulâ lachrymali consulatur tractatus accuratissimus a P. Pott, chirurgo de re medicâ optime merito, nuper editus.

L

Morbi

**Morbi Oculorum interni : Cataracta sive
Suffusio sc. & Gutta Serena.**

168. **H**OMO, cui macula pupillam obs-
truens visum aut tollit aut impedit,
Cataracta sive Suffusione laborare dicitur.

169. Homo, cui visus absque causa ulla ap-
parente tollitur vel deficit, Gutta Serena laborare
dicitur.

170. Causa Cataractæ quamproxima est hu-
mor crystallinus opacius redditus.

171. Causa Guttae Serenæ quamproxima nulla
vete. assignatur, est enim illa nervorum optico-
rum affectio quædam intrinseca.

172. Cataractæ causæ remotiores præcipue
notandæ sunt 1. Partium muscularium oculis
vicinarum spasmus: vasa fluidis alienis & crassio-
ribus, interficiens: 2. Valorum substantiam crys-
tallinam formantium laxitas, unde fluidi ibidem
ob elatens defectum stagnantis, parte limpidiore
secedente, residuum concrevit.

173. Inter Guttae Serenæ causas remotiores
præcipue notandas prima & proximior est * ner-
vorum opticorum pressio fortior; secunda & ad-
huc

* *Nervorum opticorum pressio.* I opened an eye of a man who died of
gutta serena, in which I found that part of the nerve which is within
the cranium crushed flat by the interior lobes of the brain, their ventricles
being full of lymph.

huc remotior est spasmus vasa encephali aut nervos opticos aut ipsorum thalamos ambientia fluidorum mole nimia onerans; tertia est vasorum istorum laxitas, cui fluidorum stagnatio contiguum quodque pariter compressura debetur.

174. Est ergo Gutta Serena vel Originalis, a causa scilicet quamproxima & intrinseca sola orta; vel Consequentialis, causæ scilicet cuilibet externæ an proximiori an remotiori insuper ascribenda.

175. Cataracta, quæ aut nigra aut flava apparet, quæ cretæ, plumbi, vel mali citrei colorem refert, pessima habetur; fluida enim a statu sano longius remota esse indicat.

176. Gutta Serena Originalis vix unquam sanatur.

177. Gutta Serena Consequentialis * nonnunquam sanatur; at, nisi causa ejus in tempore sublata fuerit, nervis opticis intimius læsis fit tandem Originali similis.

178. Gutta Serena, quæ pupillam vel ad vividissimum solis impetum dilatatam exhibet, est pessimæ indolis. Aut enim paralyfin musc-
lorum

L 2

* *Nonnunquam sanatur.*] Quæcunque a causâ subitaneâ, nullo præcedente oculorum vitio exoritur, facilius curatur, quam cui deplorabile illud infortunium obrepit; uti accidit in quodam, qui in guttam serenam a vomitorio exhibitio incidit, & ab eodem iterum assumpto visum recuperavit. Hildan. Cent. 5. obs. 19. — Quæcunque a convulsivis motibus excitatur, aut a causâ quâ vis quædam juxta violentior Naturæ inferatur, facili negotio discutitur. Cujus simile exhibet Riverius cujusdam studiosi, qui violento nimium cathartico occæcatus est; sed paulo post invigilantibus medicamentis sanitati restitutus est.

COWARD.

lorum pupillam arctantium, aut sensationis nervæ defectum maximum arguit præsertim in corpore senili.

179. Causa Cataractæ quamproxima postulat

1. Fluidorum & depletionem & revulsionem mechanicam Aph. 161. Art. 1. commendatam: 2. Fluidorum concretorum resolutionem mechanicam tam * per salium facillime in minima reductorum angulos corpora quæque viscidiora divisuros, quam per hydrargyri moleculas graves obstaculum quodvis superaturas: 3. Fluidorum stagnantium propulsionem consilio tam empirico quam analogico, per irritantia nimirum & contrahentia topica Aph. 161 Art. 2. præscripta, peragendam: 4. Humoris ipsius crystallini (modo ille satis firmiter cohæreat) depressionem vel evulsionem mechanicam.

180. Causa Cataractæ inter remotiores prima, spasmus scilicet, remedia antispasmodica Aph. 23, & 164. præscripta postulat.

181. Causæ Cataractæ inter remotiores secundæ, vasorum scilicet laxitati, convenit medendi methodus Aph. 161. Art. 2. commendata.

182. Causa

* *Per salium.*] Sal alcalinus volatilis Ammoniacus, aut spiritus alcalinus sincerus cum spiritu aceti mistus dat spiritum salsum. Liqueor hic non modo omnium penetrantissimus, sed absque corrosione ullâ virtutem suam exercet, & putrefactioni resistit, maxime omnium oculorum morborum, ubi in corneâ opaci quid subnascitur, aut in humore aqueo, si fomenti formâ rite applicetur.

BOERHAAV. *Chym.* tom. ii. pag. 338.

182. Causa Guttæ Serenæ quamproxima curationem nullam sibi accommodatam admittit. Nam nec ratio vel mechanica vel analogica rei penitus ignotæ quicquam opponere novit ; nec sensationi ob vitium nervi affecti intrinsecum amissæ remedium ullum adhuc suppeditavit, quæ sola suppeditare potest, empiria. Tentari fortasse merentur remedia stimulantia tam interne sumpta quam oculo applicata.

183. Causa Guttæ Serenæ inter remotiores prima & proximior, nervorum scilicet opticorum pressio fortior, eandem medendi methodum indicat, quæ ad Apoplexiam & Paralyfin ab eadem causâ ortam commendatur. Causa Guttæ Serenæ remotior secunda, spasmus scilicet, ad Aph. 23, & 164; Causa autem tertia, laxitas scilicet, ad Aph. 161. Art. 2. erit referenda.

* *Causa Guttæ Serenæ.*] Inveterascens autem morbus potentius auxilium desiderat; copiosam nimirum Mercurii ope parvâ copiâ & brevibus intervallis per os sumpti factam salivæ irritationem.

MEAD *Monita*, pag. 186.

ANGI-

A N G I N A.

184. **H**OMO, cui deglutiendi facultas aut tollitur aut impeditur, Anginā laborare dicitur.

185. Deglutionis defectum sæpe quidem comitatur strangulatio.

186. At strangulatio, utcumque frequens Anginæ symptoma, deglutioni tamen læsa nec semper nec necessario adjungitur. Quare strangulatio, aut trachæ aut pulmonis una affecti calamitas, ad respirationis vitia potius est referenda, & a deglutiendi defectu, Anginæ signo pathognomonico, secernenda.

187. Est ergo Angina musculorum deglutioni inservientium impotentia.

188. Impotentia illa modo causæ quamproximæ, fibris sc. muscularibus intrinsecæ & ignotæ, modo causæ cuilibet externæ, remotiori & manifestæ, debetur: est etiam aut absoluta aut relativa; modo enim fibrarum muscularium activitatem undecunque amissam, modo obstaculum quoddam fibris iisdem per se satis activis non facile superandum ponit.

189. Impotentia musculorum absoluta iis causis debetur, quæcunque Paralyfin generare valent.

190. Impotentia musculorum relativæ causæ sunt

sunt 1. Fibrarum muscularium quæ pharyngem claudunt constrictio spasmodica; 2. Faucium & œsophagi tumor inflammatorius; 3. Partium earundem tumor purulentus; 4. Oedema; 5. Schirrhus. Quæ adeo mala musculis per se neutiquam deficientibus sunt impedimento, & pharyngis aditu præcluso fibrarum deglutioni interservientium conatum omnem, utcunque validum, irritum reddunt.

191. Angina tam paralytica quam spasmodica undecunque orta tumore aut nullo aut non conspicuo dignoscitur: at Anginam illam, quæ causæ 2, 3, 4, et 5, debetur, partes affectæ intumescentes satis manifestant.

192. Anginæ paralyticæ signum est deglutiendi præsertim liquida (quibus in unum colligendis & detrudendis muscutorum actio major requiritur) potestas aut sublata aut deficiens, absque signis Anginæ spasmodicæ & absque obstructione ullâ in ore aut faucibus conspicuâ. Hoc malum in corpore aut senili aut debili frequentius oritur, & est mortis prope jam instantis prænuncium.

193. Anginæ spasmodicæ signa sunt 1. * Vox aut clangosa aut subito amissa (larynge nimirum aut propemodum aut penitus clausâ)
2. Stran-

* *Vox aut clangosa.*] Vox clangosa pessimum est in febre symptoma: nam violentiam spasmû indicat. Imo neminem servatum se vidisse, cui talis vox aderat, testatur Hollerius in Coac. Hippocratis.

2. Strangulatio repentina cum genarum rubore & linguæ extra os, canis instar æstuantis, protrusione, unde huic Anginæ speciei *κυνόχως* nomen accrevit: 3. Paroxysmus convulsivus fæminis hystericus dictus.

194. Anginæ inflammatoriæ signa sunt 1. Tumor ruber fauces, velum palati, uvulam, & tonsillas obfidens: 2. Pulsus durus: 3. Febris & cætera quæque phlegmones signa.

195. Anginæ purulentæ signa sunt 1. Tumor partium earundem albicans: 2. Pulsus a duro & forti in mollem & undosum mutatus: 3. Febricula cum horripilatione & cæteris purulentæ signis.

196. Anginæ oedematosæ signa sunt 1. Tumor partium earundem aquosus: 2. Diathesis hydropica in corpore præsertim laxo.

197. Anginæ schirrhosæ signa sunt 1. Tumor durus: 2. Diathesis strumosa.

198. Angina tam paralytica quam spasmodica, * tumore nullo notata, est raro sanabilis; quippe quæ causam quamproximam in substantiâ musculari latentem fere semper incusat.

199. Angina inflammatoria est quidem haud insanabilis, at periculi plena: quippe quæ sæpe tam tracheam quam pharyngem obstruens aeri vitali

* tumore nullo notata.] Το κυνόχως ἔχοντος οὐδὲν σημεῖον οἷον τὴν τραχυνὰ ἀγανδὴν ἢ τὴν γὰρ τὴν ἐν τῇ τῷ τοῦ σώματος.

vitali introitum præcludit ; sæpius abscessum non levi negotio rumpendum generat, imo nonnunquam in gangrænam definit.

200. Angina purulenta ægrum sæpe suffocat ; sæpe cum ægri salute perrumpitur.

201. Angina œdematosa sola & per se spectata haud difficilis sanatu est ; at, quæ in corpore hydropico contingit, majus negotium facessit.

202. Ad Anginam paralyticam recte adhibentur vesicatoria & stimulantia Aph. 65. præscripta.

203. Angina spasmodica postulat 1. Sanguinis per lanceolam per cucurbitulas per * hirudines detractionem mechanicam, † eo tamen duntaxat consilio instituendam ut inflammatio & purulentia prævertatur ; aliter enim noceret vasorum depletio subita, utpote spasmo generando aptissima : 2. Remedia empirica virtute antispasmodicâ donata & Aph. 23. præscripta : 3. Vesicatoria indicationi tam primæ quam secundæ inservientia ; quippe quæ & satis tuto deplent & spasmus ipsum leniunt : 4. Bronchotomen mechanicam : at hæc operatio, utcunque ante omnia

M

nia

* *Hirudines.*] Angina canina hirudinum sub linguâ suctu curatur.

ZACUT. *Prax. Hist.* vol. ii. lib. 2. pag. 289.

† *Eo tamen duntaxat consilio.*] De venæsectione merito dubitatur, an in malignâ conveniat ? Recte autem illos sentire puto, qui non nisi in principio & primo statim invasionis die administrandam illam censent : sin vero malignitas absit, potest utique concedi, modo sanguis non copiose mittatur, nec post plures quam tres ab invasionis dies administretur.

DECKERS *Not. in BARBETTE.*

nia sæpius requisita, non aliam tamen ob causam prodest, quam quoniam aeri vitali infra laryngis rimam constrictam aditu patefacto mortem pro tempore avertit.

204. Angina inflammatoria postulat 1. Vorum depletionem lanceolæ ope mechanicâ instituendam: 2. Sanguinis revulsionem tam venæsectione quam * vesicatoriorum & salium seu cathartidorum five diureticorum stimulis empiricis efficiendam: 3. Remedia empirica è nitro & salibus neutris parata, an illa more quodam specifico sint vere antiphlogistica, an potius pro antispasmodicis sint habenda: 4. † Remedia virtute laxandi singulari donata, an totus an

gar-

* *Vesicatoriorum.*] Consilium dedi ut, misso quamprimum copia satis largâ sanguine, & laxatâ vel clystere vel si id non fieri posset leni potione alvo, emplastra vesicatoria sub mento & ad latera colli admovent. Sin autem per hæc parum proficeretur, ut in palato circa uvam venasque sub linguâ plagis satis altis vulnera infligeret, quibus morbus erumperet. Interim febris causâ ter die quaterve assumendum suavi pulverem ex pulv. contrayerv. comp. & nitro purissimo pari portione confectum. Illa cura quamplurimis saluti fuit.

In tonsillarum gangrænâ, detracto primum sanguine & lotionibus ductâ alvo, unicum remedium est glandulas hæc tribus quatuorve in locis vulneribus satis profundis scalpello incidere, quæ melle rosaceo adjectâ mellis ægyptiaci aliquâ portione sunt curanda: interim tamen os faucesque hordei & ficuum decocto colluere oportet. Hæc autem in principio morbi fieri convenit; post biduum enim aut triduum ad gulam serpit malum & exitiale est.

MEAD *Monita*, pag. 94.

† *Remedia virtute laxandi singulari donata.*] Lanis mundis ac mollibus dulci atque calido oleo infusus colla protegenda cum thorace, adhibitâ articulorum blandâ fricatione—Adhibenda etiam fomentatio olei dulcis calidi, & apponendæ exterioribus partibus vesicæ oleo dulci calido semiplenæ. Venæsectio, cataplasmata, spongiarum vaporatio expressarum ex aquâ

* gargarismatis an vaporis formâ eadem applicentur: 5. Puncturam lanceolæ mechanicam: 6. Bronchotomen.

205. Angina purulenta postulat aut puncturam mechanicam, aut rupturam vel emeticorum vel † gargarismatum acriorum stimulis empiricis provocandam.

206. Angina œdematosa postulat 1. Cathartica hydragoga dicta: 2. Vomitus stimulis salium empiricis Mercurio addito potentioribus excitandum: 3. Vesicatoria, quæ virtute suâ stimulandi empiricâ tam depletionis quam revulsionis

M 2

aquâ calidâ cum admixto oleo, vel decoctione mitium materiarum laxativæ virtutis; jubendus etiam æger aperto ore ad semet vaporem rapere—Si major fuerit tumor, ipsam quoque linguam scarificamus atque fauces & palatum tenui & longiore phlebotomiâ—Si passio perseveraverit, secundo vel tertio scarificationem adhibemus.

CELIUS AURELIANUS.

* *Gargarismatis.*] De gargarismatum vero usu tenendam quod cum siphone injecta locum non habent, impensiore enim attritu dolorem & inflammationem magis exasperant—Præstat quoque in omnibus hisce faucium affectibus abstinere a loquelâ, quia crebrior ac fortior linguæ agitatio malum exacerbat.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iv.

Inflammationibus faucium anginosi nihil est præsentius, quam si spiritus nitri ex oleo vitrioli & nitro paratus cum spiritus vini octo partibus dulcificato miscetur cum saccharo & paucillum camphoræ addatur; postea hoc in aquâ communi solutum loco gargarismatis adhibeatur: vel etiam saccharum ipsum quantitate pauciore sumptum & deglutitum inflammationis faucium partibus egregie occurrit.

Idem. *Phys. Chym.* lib. 2. obs. 4.

† *Gargarismatum acriorum.*] Præ reliquis convenit gargarisma ex decocto raparum cum paucâ sale Ammoniaco—Ad rumpendum abscessum convenit gargarisma ex sem. sinap. in hydromell. coct.

ALLEN *Synopsis.*

fionis effectum mechanicum præstant : 4. * Gargarismata acriora stimulis pariter empiricis armata, & ob eundem depletionis effectum mechanicum utilia : 5. Vasis jam satis depletis ad recidivam præcavendam † gargarismata ex iis quæ vi astringendi singulari gaudent confecta, & spiritus vini pauxillo adjuncto efficaciora reddita.

207. Angina schirrhosa medelam nullam sibi accommodatam admittit : acria tamen quæcunque vetat, & lenibus tantum topicis, mucilagine sc. & oleis, tuto tractatur.

* *Gargarismata acriora.*] The following gargarism. I much prefer, R aq. font. ℞i Mercur. sublimat. 3ss cremor, tartar. 3ii.

DOVER.

† *Gargarismata ex iis quæ vi astringendi singulari gaudent.*] Post debitas evacuationes gargarismata è rad. bistort. aq. rosar. nitro & alumine.

STAHLE. *Coll. Cas.* pag. 64.

Alexander lays down a very good rule in relation to a Parotis : At first to be sure to bleed before any discussing or drawing applications be made : That those who have been forward in doing this without bleeding have been the instruments of strangling their patients—Discussion ought always to be attempted where the case is capable of being cured by it, rather than suppuration. But if upon this the tumor does not in the least subside, and the pain continues, all endeavours he says should be used to bring it to suppurate ; and 'tis a sign that matter is making if a rigor and fever, which were not before, come on unexpectedly, and the pain encreases—Celsus gives a good distinction in this point ; when the swelling comes originally of itself without any other distemper, to try moderate repellents first and discutients : but where it attends or follows upon another disease, as no case is more frequent, it must then be brought to maturation and opened as soon as possible—When these are obstinate and cannot be ripened by external applications, there have been instances where burning has brought them to suppuration.

FRIEND'S *History of Physick.*

Ustio in Parotidibus salutaris.—Medici in tanto infortunio perterriti aliam excogitarunt curandi methodum. Nam, apparente abscessu & tantisper excrecente, cito nullâ expectatâ suppuratione ustione utebantur in ipso tumore ; sic enim infixo cauterio materiâ per ipsum ulcus expurgatâ omnes fere a morte evadebant. Cauterium sit ex auro.

ZACUT. *de Prax. Admirand.* lib. 1.

S T E R -

STERNUTATIO.

208. **H**OMO, quem violenta pectoris & abdominis concussio agitat, ita ut aer pulmone contentus per nares cum strepitu expellatur, sternutare dicitur.

209. Quare Sternutatio, quotiescunque eadem fit morbosa, musculorum expirationi inservientium actionem nimiam sive spasmum ponit.

210. Causa spasmi hujusce quamproxima nulla vere assignatur; est enim illa substantiæ muscularis penitus incognitæ affectio quædam intrinseca.

211. Causæ remotiores præcipue notandæ sunt 1. Acræ quæcunque naribus aut etiam faucibus admota: 2. Aer gelidus fortiter haustus: 3. Lumen solare oculos impetu nimio percellens: 4. Vermes tenera puellorum intestina vellitantes.

212. Si diu duret & vehementius urgeat Sternutatio, aut pulmonis aut encephali vasis rupturam minitatur.

213. Quæ absque causâ quavis remotiore invadit, adeoque affectionem musculorum peccantium intrinsecam solam incusat, est tractatu difficilis.

214. Causæ quamproximæ utcunque incognitæ remedia tamen empirica, antispasmodica scilicet

scilicet Aph. 23. præscripta, utiliter opponuntur;
 * nec non opii præparata naribus haurienda:
 commendatur etiam † narium compressio circa
 angulos oculorum.

215. Causa prima remotior † olei vaginulis
 mechanicis est irretienda.

216. Causam secundam olei & vaporis emol-
 lientis virtus mechanica lenit.

217. Causa tertia medelam nullam sibi ac-
 commodatam aut postulat aut admittit.

218. Causa quarta curationem ad vermes post-
 modum commendandam efflagitat.

219. In omni Sternutationis violentioris casu
 vasorum tam pulmonis quam encephali ruptura
 per venæsectionem mechanicam est præcavenda.

* *Nec non opii præparata.*] Narcoticum assumendum iussu tribus horis
 post cænam, meri duabus uncis superbibitis. Cum semel uteretur, ex
 improvviso (mirum dictu) Sternutatio post profundum somnum conquievit.

† *Narium compressio.*] Loco auxilii potest esse firma compressio narium
 circa angulos oculorum. Protinus enim hoc pacto impeditur Sternutatio,
 & ratio est non quod descensus lymphæ lachrymalis ad nares inhibeatur,
 sicuti nonnullis placet; sed quod ramus quintæ conjugationis, qui abit ad
 nares, per rimam orbitæ prius egrediatur, & postea per os orbitæ inté-
 rius per sinus ethmoideos & ossa cribriformia demum redeat ad nares.
 Hic si comprimitur, influxus spirituum qui expansivum elasticum hunc
 motum efficiunt quodammodo impeditur.

HOFFMANN. *Opusc. Med.*

† *Olei vaginulis.*] Sternutatio cohibetur movendo lemiter pinnas nasi;
 seu sumat granum unum opii vel paucam copiam lactis in manu & at-
 trahat fortiter in nasum: tum statim desinit Sternutatio, uti vidi in
 exemplo senis pharmacopœi, qui helleborum in mortario conterens ab illo
 halitu in vehementem Sternutationem vix cessantem incidit, qui hoc
 assumpto sanatus est.

BOERHAAVE. *Comment. in Aph.* 311.

APHTHÆ.

A P H T H Æ.

220. **H**OMO, cui linguam & fauces imo & superficiem ventriculi & intestinorum internam incrustant pustulæ siccae scabræ in unum subinde coalescentes, Aphthis laborare dicitur.

221. Quarum pustularum causam quamproximam dant vasorum, quæ tunicam partium harum internam, villosam dictam, formant, fines protrusi, ac dein liquoribus suis deficientibus arecentes.

222. Causæ remotiores sunt 1. Calor febrilis liquidiora exhalans: 2. Diarrhæa liquidiora exhauriens.

223. Aphthæ nonnunquam in gangrænam terminantur. Quo magis ergo a colore partium naturali recedunt, eo magis sunt metuendæ; atræ autem omnium sunt pessimæ.

224. In fine morbi cujuslibet febrilis vasorum in corpore ægotante minimorum statum periculosissimum monstrant, meatus nempe capillares tantum non obstructos.

225. Causam quamproximam (fines scilicet vasorum protrusorum arecentes) * emolliunt muc-

* *Emolliunt.*] Nil pejus est quam sæpius purgare. Tota curatio consistit in humectatione, quæ emollit & leniter calefacit. Optimum est decoctum

mucilagines & gargarismata oleosa ac mellita juxta scientiam analogicam topice applicata : dein crustam separatam catharticum lenium virtus empirica per alvum expellit.

226. Curatio causæ primæ & secundæ remotioris è febrium & diarrhææ curatione est petenda.

decoctum raparum cum nitro, item decoct. herb. bellidis maj. cum ficibus & sale prunell. *Ettmüller*—Spiritus vitrioli vel sacch. melli rosaceo permixtus in pueris & adultis a Riverio commendatur—Sequens remedium est singulare R. terr. Japon. pulv. ℥iii coque in aq. calcis ℥xii ad tertiæ partis consumptionem ; colaturæ adde sacchar. saturn. ℥i mell. rosar. ℥ii cap. cochl. i. singulis horis vel sæpius, teneatque paulisper in ore & sensum deglutiat, est remedium vere aureum.

ALLEN *Synopsis*.

SITIS.

228. Causa sensationis hujusce molestæ quamproxima nulla vere assignatur; est enim illa substantiæ nervæ quæ linguæ & faucibus impenditur affectio quædam intrinseca.

230. *Sitis, quæ causâ quamproximâ nerveæ debetur, vix unquam mitescit.*

232. Quæ liquidorum defectum incusat, facilius vel superatur vel faltem lenitur.

234. Curatio causæ quamproximæ radicalis

N nulla

HOFFMANN, *Med. Rat.* tom. i.

nulla datur: acida tamen virtute quadam empiricâ nervis amicâ sensationem molestam lenient, & opiata narcosi pariter empiricâ ipsam obtundent.

235. Causa prima remotior remedia antispasmodica Aph. 23. præscripta postulat.

236. Causæ secundæ & tertiæ remotiori fortuum, vaporum, gargarismatum, & * haustuuum virtutem diluentem & laxantem opponit ratio tam mechanica quam analogica.

* *Haustuuum virtutem diluentem.*] Si vero valida sitis una comitetur summam debilitatem, tum vinosa imo & sæpe spiritibus ditiora, prioribus (acidis sc. & aquosis) miscenda, propinanda tuto erunt. R. Pomor. rec. citri expurgatis. seminibus N° ii. cum cortice conscissa, abjectâ albâ fungosâque carne, contusâque immitte aq. hord. ℥xxii, adde syrup. moror. ℥iis vin. Rhenan. ℥viii panis tosti ℥ii. In vase fictili clauso ferventur pro potu assiduo: vel R Syrup. limon. ℥iii sp. vin. pur. ℥iis vin. Rhen. ℥iv aq. commun. ℥xiv.

BOERHAAVE.

* Den-

* **Dentium & Aurium Morbi.**

237. **D**OLOR tam dentium quam aurium causam suam quamproximam celat: est enim illa substantiæ nervæ affectio quædam intrinseca.

N 2

238. Dolor

* *Dentium—morbi.*] Omnia dentificia ex ingredientibus debent constare, quæ noxam non inferunt ipsis dentibus; i. e. non debent esse nimis dura, fixa, acria, corrosiva, nec nimis acida, ut sp. vitrioli, qui quidem omnem mucum dentium absumit, sed insuper ossa corrodit & compagem dentium exedit.

WALDSCHMIDT.

Quando caro gingivalis pene omnis exeditur, ita ut nudæ radices dentium appareant, creditur id vulgariter fieri ex nimia fibrarum relaxatione; unde consuetudo vulgatissima est obviam eundi huius affectui per externa constringentia—Sed potius nocent, nam affectus hic est atrophia, & oritur ex defectu succi gingivæ nutritis propter obstructionem vasorum arteriosorum, quæ minima & copiosissima in gingivis existunt. Jam autem, si astringentibus ea obstructio firmetur, non poterit aliter fieri quin plus defraudentur suo succo roscido alibili. Potius deprehendimus proficua decocta ex vino cum herb. salv. organ. rosmarin. camphor. nitro, adjectâ portione sp. sal. ammon. parata; quibus collutiones sordium & elutiones oris frequentissime calide instituendæ. Sic vasa operiuntur, invitatur succus & sanguis, fibræ gingivales roborantur, & redit hisce partibus suus usus & vigor.

HOFFMANN. *Opusc. Med. Pract.*

In gravi gingivarum erosione, fæore, & inde emergente dentium debilitate, liquorem laudo sequentem R Mastich. myrr. gumm. elemi, ana ʒiii herb. scord. hormini, salviæ, fol. myrthi, ana p. ii flor. ros. rub. pug. iii aluminis ʒiss caryophyllorum ʒi vin. rub. Gallic. ʒviii sp. vin. camphor. ʒi. Debito calore fiat extractio: filtratis addi potest pro re natâ spiritus cochleariæ. Hic liquor sæpius teneatur in ore, & gingivis immediate applicetur; ac dici vix potest quam valide ab ulteriori putredine gingivæ defendat, dentes firmet, & carnem consumptam de novo generet.

Idem, *Dissert. VI. Opusc. Pathol.*

Color naturalis dentium non est candidus, sed subcæruleus. Si vero dens male se habeat, tum 1° fiet albus, dein flavus, tum cineritius, nigrescens, & tum cadet. Si enim quis velit reddere dentes candidos, tum vulgo sumit vitriolum & sp. nitri, & ita destruens omnia vascula reddit dentes albos, sed facile cadunt.

BOERHAAV. *Comm. in Aph.* 550.

238. Dolor tam dentium quam aurium sæpe pro causâ remotiore agnoscit spasmus muscularem fibrillas nerveas contiguas una distrahentem.

239. At odontalgia dentis affecti cariem, fibrillas ipsas nerveas nudatas aeri & acribus quibuscunque in os assumptis exponentem, sæpius incusat.

240. Dolor tam dentium quam aurium spasmodicus nonnunquam in Apoplexiam, nonnunquam * in Delirium terminatur; frequentius tamen mortis periculo vacat.

241. Causa doloris utriusvis quamproxima medelam empiricam solam per † opiata topice applicandam admittit.

242. Causæ doloris utriusque remotiori musculari vesicatoria & antispasmodica remedia opponit Empiria: effectus interim spasmus ipsius (vasorum scilicet encephali obstructio) depletione mechanicâ aut tollitur, aut minuetur, aut præcavebitur.

243. Dentium dolor a carie ortus nervi ipsius affecti destructione solâ mechanicâ tollitur: dens ipse nimirum aut igne comburendus erit, aut eximendus.

* *In delirium.*] *Ὅτις ὅτεν ὁδὸν ἐνι πυρετῷ ἐνέχει τὴν καὶ ἰσχυρὰ δεινὴν κινδύνος γὰρ παραπονεῖται τὸν ἀνθρώπον.*

HIPP. *Prænot.*

† *Opiata.*] In aurium ab acriore lymphâ dolore *B. Lac. vaccin. q. s. laudan. opiat. gr. iii. M.* Inde auribus guttas tres vel quatuor, & exterius applica micam panis ex furno novissime allatam. In dolore ex lymphâ crassiore profunt olea destillata calida omnia.

BARBETTE.

SUR -

S U R D I T A S.

244. **S**URDITAS nervos aut deficientes aut compressos ponit.

245. Causa defectus nervei, id est Surditatis causa quamproxima, nulla vere assignatur: est enim illa substantiæ nerveæ affectio quædam intrinseca.

246. Causæ compressionis nerveæ, id est Surditatis causæ remotiores, sunt 1. Spasmus muscularis vasa fibrillis nerveis contigua constringens, & mole fluidorum nimiam onerans: 2. Tumor inflammatorius: 3. Cerumen inspissatum & meatum auditorium externum obstruens.

247. Surditas per se spectata non multum periculi alit.

248. Surditas in morbo acuto modo boni modo mali est ominis: * quæ quidem prognoseos diversitas è cæteris morbi istius symptomatibus est eruenda.

249. Cu-

* *Quæ quidem prognoseos diversitas.* Si in morbis acutis oritur aurium tinnitus, quem excipit surditas: si tum alia bona signa adsint, si fiat die critico, & appareant signa coctionis in urinâ, aliaque symptomata mitigentur, bonum est signum, quia surditas talis fit propter *metastasis*: Sin adfit in acuto morbo surditas, & in urinâ appareant non signa coctionis, tunc prodromus esse solet Delirii Epilepsiæ & mortis—Si difficultas a nimia explosione bombardarum, applicari potest panis recens coctus in furno, cui inspergitur vini spir. vel panis coctus cum sem. sæniculi, carui, gran. junip. &c. cujus effluvia immittuntur in aurem affectam—Cas. 33. de surditate balsami Mindereri guttis aliquot sanata.

WALDSCHMIDT.

249. Curatio causæ quamproximæ nulla radicalis datur: proderunt nonnihil fortasse vesicatoria pone aures applicata, nec non stimuli empirici è salibus penetrantibus oleo vel aquâ dilutis confecti, & aurium meatibus inditi.

250. Causæ primæ remotiori vesicatoria & antispasmodica Aph. 23. præscripta opponit Empiria.

251. Causa secunda remotior postulat 1. Vorum depletionem mechanicam venæsectione, catharsi, & vesicatoriis perficiendam; 2. * Fotuum laxantium opem singularem; 3. Cataplasmatum & emplastrorum suppurantium vim empiricam in fibris animalibus phlegmones materiam conquassaturis motum oscillatorium excitaturam.

252. Cau-

* *Fotuum laxantium.*] Nil æque conducit in surditate a causâ internâ etiam post centum remedium usum, quam ut æger, præmissis præmittendis, sulphureis balneis caput madefaciat, sedeat sub canali balneorum, & verso epistomio aquam accipiat.

(*Riverius*)—ALLEN *Synopsis*.

I supposed the defect to lye in the want of a due tension of the tympanum—I advised to consult physicians, if by some astringent fumes or otherwise it might be restored to a due tension—In the mean time I thought of a temporary, by the impulse of any vehement sound, as of a drum beaten near him—So long as I beat a drum fast and loud by him, he could hear those that stood behind him calling him gently by his name, and when the drum ceased he did not hear the same persons, when they again very loud called him by his name. Having mentioned this experiment to a gentleman, he called to mind that he never heard so well and so easily as when he was discoursing with company in a coach, whilst it went fast and made a great rumbling noise in London streets.

W. HOLDER, *Phil. Trans.* No. 35.

252. Causam tertiam remotiorem & salium
oleis irretitorum vis solvens, & liquidorum
fortiter injectorum impetus nonnunquam le-
vat.

HEMORR-

HÆMORRHAGIA.

253. **H**OMO, cui humor rubicundus è corpore sponte, id est absque vi ullâ externâ, profluit, hæmorrhagiâ laborat.

254. Hæmorrhagia quæque aut acuta est, subitanea nimirum & violentior, aut chronica, lenior scilicet & sensim invadens.

255. Causa hæmorrhagiæ tam acutæ quam chronicæ quamproxima est vas quodlibet sanguiferum diductum.

256. Vas quodlibet sanguiferum aut per vim quandam subito diductum sanguinem projicit, adeoque hæmorrhagiam acutam excitat, aut gradatim apertum sanguinem elabi permittit, adeoque hæmorrhagiam chronicam inducit.

257. Vis illa quæ vas quodlibet sanguiferum subito diducere valet, aut externa aut prorsus interna est.

258. De vi externâ non est hic loci quæstio.

259. Vis interna vas quodlibet subito diducere valens in motu sanguinis præternaturali quærenda est.

260. Motus sanguinis qualiscunque ab actione musculari oritur.

261. Motus ergo sanguinis præternaturalis actioni musculari præternaturali est ascribendus.

262. Id est spasmus hæmorrhagiæ acutæ est causa proximior.

263. Porro

263. Porro vas quodlibet sanguiferum sponte suâ & gradatim nequit aperiri, nisi fibræ simplices quæ ipsius tunicas constituunt sint minus compactæ.

264. Fibrarum ergo simplicium cohæsió parum firma, siue laxitas præternaturalis, est hæmorrhagiæ chronicæ causâ proximior.

265. Hæmorrhagiæ acutæ causæ remotiores sunt ea omnia, quæcunque spâsmo excitando aptantur; qualia sunt pharmaca nonnulla, corpuscula acriora, affectus animi violentiores, &c.

266. Hæmorrhagiæ chronicæ causæ remotiores sunt ea omnia, quæcunque fibrarum simplicium texturam solvere valent; qualia sunt morbi spâsmo modici prægressi fibras simplices una cum muscularibus affectis ultra tonum naturalem distrahentes, contorsio, aer humidior, fortuum laxantium & balneorum tepidorum usus vel intempestivus vel immoderatus, causæ denique Scorbuti quælibet remotiores.

267. Signa hæmorrhagiæ acutæ præcipua sunt 1. Hæmorrhagiæ ipsius invasio subitanea: 2. Hæmorrhagiæ intermissio periodica: 3. Diathesis spâsmo dica.

268. Signa hæmorrhagiæ chronicæ præcipua sunt 1. Febrim ant morbosam quamvis fibrarum solidarum distractionem post aliquod temporis spatium insequuta ipsa hæmorrhagia: 2. Vasorum laxitas manifesta, genas adolescentium hæ-

moptysi obnoxiorum colore roseo subinde suffundens : 3. Diathesis Scorbutica.

269. Hæmorrhagia quidem acuta, quanquam ea sit spasmī muscularis effectus morbosus, quotiescunque tamen spasmī ipsius effectus alios quosdam longe graviores prævertit, * nonnunquam salutaris evadit.

270. Hæmorrhagia autem acuta, quanquam ea modo sanabilis, modo sensu saltem laxiore salutaris fiat, sæpe tamen ægrum in ipso profluvio exhaurit, sæpe paroxysmo remittente atrophiam, cachexiam, & mala innumera inducit.

271. Hæmorrhagia chronica, quanquam ea periculi subitanei minus alat, est tamen sanatu perquam difficilis.

272. Hæmorrhagiæ tam acutæ quam chroni-
cæ

* *Nonnunquam salutaris.*] An extraordinary periodical hæmorrhage of the thumb—Under this discharge, however copious, he was strong and vigorous to the age of twenty-one. At that age he stopt it with an hot iron. The searing had stopt the hæmorrhage for above twenty years. The stoppage was in its effects very dangerous, and of ill consequence : for within one quarter of a year after it he fell into a sputum sanguinis, bringing up from his lungs vast quantities of blood. This new complaint with a cough was eased by frequent bleeding, yet not with the relief which was expected : for in a very little time he fell into a most violent colic—The colic was in a good measure overcome by purging medicines, but a disposition to it still remains—He has ever since the stoppage of that first hæmorrhage been weakly, sickly, of a fallow faint look, much impaired as to health, in comparison to what he enjoyed during the time of his periodical returns, and gives an argument ; *That when Nature has chosen, and for some length of time exercised, new and extraordinary methods of œconomy, she seems to be as fond of their continuance, as at other times and in her most regular state she is of that, which is her most usual and ordinary course.*

Dr. MUSGRAVE, *Phil. Trans.* No. 272.

cæ in genere spectatæ causa quamproxima postulat, 1. Vasis ipsius diducti compressionem mechanicam per ligaturas, per splenia, & fascias (quotiescunque id fieri poterit) instituendam : 2. Vasis ejusdem cohæsionem per remedia topica vi astringendi singulari donata, v. g. agarici fungum, alumen, &c. redintegrandam. 3. Fluidorum a vase ipso diducto ad venas alias arte chirurgi mechanicâ apertas efficiendam derivationem vel revulsionem.

273. Hæmorrhagiæ acutæ in genere spectatæ causa proximior remediorum antispasmodicorum, minus tamen irritantium, auxilium specificum postulat : inter quæ, paroxysmo sæviante & nitrum & opium, eodem remittente cortex Peruvianus primas tenet.

274. Hæmorrhagiæ chronicæ in genere spectatæ causa proximior remedia vi astringendi singulari donata tam interne quam externe applicanda præ cæteris quibuscunque primâ quidem facie indicare videtur.

275. * At styptica quævis intus sumpta in
 O 2 nullo

* *At styptica.*] I sent for a bottle of Dr. Eaton's styptic, and found the Tinctur. Helvetii and that to be the same—This made me immediately conjecture, that there was but little virtue in either of them ; but only that the brandy, by its great heat, did meerly contract the fibres of the artery ; which, no doubt, might be a little assisted by the chalybs, but this could not be much—If, according to Helvetius, it had been ordered outwardly only in fresh wounds and contusions, one might have let it pass ; but when, without exception, Dr. Eaton recommends it, as also Sir R. Blackmore, in all inward bleedings ; I then thought it high time to animadvert upon it. For Sir Richard himself says, in his treatise of
 con-

nullo hæmorrhagiæ utcunque chronicæ statu non sunt suspecta ; nedum in qualicunque hæmorrhagiæ an acutæ an chronicæ specie conveniunt. Constat certe ea nec causam spasmodicam levare, nec fibras simplices nisi contactu solo contrahere. Quare quammaxime metuendum erit, ne remedia hæcce canales mesentericos, quibus immediate applicantur, constringentia vasi laboranti portionem sanguinis statim effluxuri nimiam impertiant, & morbum ipsum adaugeant.

276. * *Hæmorrhagia narium* est ut plurimum
acuta

consumptions, that in spitting of blood there is an orgasm or stimulating ferment. What is this but a feverish indisposition? And is there any hæmorrhage without it? Now, if so, will not brandy and chalybeats heighten this?—Is not this the way to make an orgasm, and cause an hæmorrhage? Dr. Eaton tells us himself, that it did very much heat a gentlewoman, and that her bleeding still continued after the taking it; and she might have perished, if a surgeon had not given her a cooling and astringent apozem.

Sir CON. SPRENGELL, *Phil. Trans.* No. 383.

* *Hæmorrhagia narium.*] Si in casibus talibus artificialis obstructio narium quæritur, Natura alibi exitum mutat pro consuetudine. Hinc vulgus dicit de pueris, crebrioribus hæmorrhagiis affuetos tabidos eos fore: non vero quamdiu hæmorrhagiæ succedunt; sed si sistantur aut desinant—Nitrum—Alvus non negligenda—Expedit tibias semper tectas servare, ne nimis cito frigescant, & sanguis regurgitans strictionibus frigore pedis versus caput pellatur. Conveniunt etiam hac intentione singulis mensibus imo omnibus septimanis pediluvia, ut viæ referentur & laxentur.

STAHL. *Coll. Cas.* pag. 20.

I caused compresses to be applied on each carotid artery, and by ligatures upon them they were so straitened as to curb the flux in a small space of time. The ligatures were so ordered as that on the right side was tied under the left arm-pit, and that on the left side under the right.

STROTHER'S *Obs. on the Epidem. Fever.*

History of a girl troubled with convulsive head-aches frequently returning,

acuta & spafmo cephalalgico subinde debetur. Non femper funefta eft; at, fi fæpius recrudefcat, eft fanatu difficilis. Præter præmiſſam hæmorrhagiæ generalis curationem proderit vitriolum aceto madefactum & ope turundæ nari intruſum.

277. *Hæmorrhagia pulmonis*, five hæmoptiſis, poſthac describetur.

278. * *Hæmorrhagiam ventriculi* ab hæmoptiſi

turning, and as often cured by ſpontaneous hæmorrhage at the noſe, mouth, ears, or eyes.

F. MONGINOT, *Phil. Tranſ.* No. 268.

Obſ. 4. Hæmorrhagia narium in ſynochâ venæſectiõe turbata cum damno — Haud dubia & fallacia fuerunt indicia Naturam ejuſmodi criticum fluxum fuiſſe ſuſcitaturam: eaque propter venæſectio primis non poſtremis diebus fuiſſet inſtituenda, Naturæ negotium certo turbatura. Viciffim ego nunquam cum bonis ægrarum rebus accidiffè novi ſeceſſum non ſanguinis ſed ſeri ſanguinolenti per uterum. Etenim putrida talis hæmorrhagia labem in utero haud obſcure innuit inflammatoriam.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. v.

Diligenter advertendum hæmorrhagiam narium, atque alias omnes immodicas hæmorrhagias peculiare illud obtinere, quod quamprimum illæ quomodocunque ſedatæ fuerint, niſi leniens aliqua purgatio celebretur, metus eſt ne recidivam æger patiatur.

SYDENHAM.

* *Hæmorrhagiam ventriculi.*] Vomitus ſanguinis ex intervallis recurrens hominem a pluribus morbis immunem reddidit.

ZACUT. *Prax. Hiſt.* lib. ii.

Τὸν αἷμα ἐμῶν τῶν κατὰ μῆνιν ἐξέρχεται αὐτοῦ γινέται.

HIPP. *Aph.* 32. lib. 5.

Vomiting of blood cured by drinking exceſſive cold liquors in winter.

P. ANTHONY MICHELLOTTI, *Phil. Tranſ.* No. 419.

Ad infarctum & peſſimam in hoc viſcere (liene) ſtagnationem multum facit, quod lien humanus valde tenuibus membranis cinctus ſit; quæ, quia minus ſanguinis appulſui reſiſtunt, facile cedunt, ſanguiniſque majorem affluxum & ſubſiſtentiam invitant: deſtructo vero ſic lienis officio ſanguinis

tyfi sanguis grumofus per vomitum reiectus difcriminet. Eft ſæpiſſime acuta & fanatu difficilis. In curatione caveatur a nitro, utpote partem ſenſilem nimis irritaturo. Convenit præcipue tam tincturæ roſarum vitriolatæ virtus ſingularis quam opii narcotiſis ſpecifica: rhabarbarum porro doſi modicâ propinatum & ſordes grumofas ventriculo innatantes ſtimulo cathartico expellet, & vaſa ventriculi virtute ſingulari leniter astringet.

279. *Hæmorrhagia inteſtinorum* five diarrhæa
cruenta

ſanguinis circuitus per hepar quoque vitium capit, & ad ventriculum per vaſa ſic dicta brevia regurgitat: Quæ, cum ſub tenuiſſimis membranis ſerpant, facile aperiri poſſunt; hincque ſanguinis in cavum ventriculi fit effuſio, & vomitus cruentus naſcitur; qui plus ſæminas quam viros ob menſes ſuppreſſos infeſtat.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. i.

Dicunt ſanguinem ita acrem eſſe ut permordeat vaſa. Sed ſi hoc verum eſſet, deberet frequentius accidere ventriculo, qui ſæpe ita arroditur, & quotidie quidem a cibis acris & vellicantibus, & nullæ tamen inde fiunt eruptiones ſanguinis. Potius eruptiones a compreſſione & reſtrictione ſanguinis verſus illam partem fiunt; cum vero ventriculus ſit ſatis denſis inſtructus vaſis, non facile ſuccedit ibi expreſſio, ſed opus eſt repetitâ tentatione.

Præſtat occurrere præſervative quam in ipſo paroxyſmo ſeſe opponere velle. Hinc utilis venæſectio primo loco verſus tempus menſium, & quidem in pede, quæ non impedit fluxum ſed promovet.

STAHL. *Coll. Caſ.* 13.

Sunt autem huiusmodi vomitus cruenti ratione affectûs omnino quam-minimum utiles; eventus autem habent per ſe quidem & directe minus graviter periculofos. Si tamen ſaltem immediate oppreſſi, non vero ſimul iterum diſcuſſi, in propinquo liene diutius reſtagnando ita ſubſiſtant, poteſt inde inflammatio lienis, corruptio talis ſanguinis & tandem vomitus niger (ad inſtar rob. ſambuci) cooriri, cum certo funeſto eventu, ſi initium fuerit acutum; aut lentiore progreſſu hydrops, aut medio modo ſpaſticorum moliminum graves exacerbationes, quales in ipſo allegato exemplo occurrebant. Melius autem cedit atque decedit hæc etiam ita incommoda evacuatio, ſi alio convenientiore loco ſanguinis ventilatio decenter contingat.

Idem in *Pathol.*

cruenta inter morbos intestinorum describe-
tur.

280. * *Hæmorrhagia renum* modo acuta
modo

* *Hæmorrhagia renum.*] Αἷμα ὅς ἐστιν οὐρανὸς μὲν, καὶ ὡς πυρετὸν καὶ
οἰσμήν, ὅθεν κακὸν σημαίνει, ἀλλὰ κατὰ τὸν αἵμα γινέται. Εἰς πολλὰς ὑπο-
τάτων ὑπεναι, δεινόν.

HIPP. Præd. lib. ii.

Ἡ αἷμα ἢ πύον ὑπὸ τῶν νεφρῶν ἢ τῆς κύστεως ἐκκρίνεται. HIPP.
Aph. 75. lib. 4.—Pissing of blood or ulcerated matter signifies an ulce-
ration of the reins or bladder—Notwithstanding matter and blood may
be this way voided from inward imposthumes, wounds, bruises, &c. and
yet the kidneys and bladder not hurt. Besides blood may be voided from
the kidneys by the internal hæmorrhoids without any danger, except an
inflammation happen.

Sir CON. SPRENGELL.

Ut in pulmonibus ab hæmoptysi immediate solum astringendo op-
pressâ ulcerationes manere solent; ita æmulantur id ipsum etiam renes,
adeo ut cruento mictu repente constricto facile ulcerationes hujusmodi
subsequantur: Quæ posthæc, loco pristinæ sinceræ sanguinæ admixtio-
nis, turbulentam quandam subcruentam materiam urinæ admiscent, quæ
per moram temporis in quiescente urinâ ad fundum secedit, consistentiâ
ita tenaci ut verum mucum viscidum repræsentet, qui sanguine imbutus
rubicundæ gelatinæ faciem sistat.—

Quem talem fluxum, si restringi contingat & supprimi, propius præsto
sunt graviora spastica atque dolorifica, anxia varie, periculosa, lethalia
pathemata. Quod causas hujus rei attinet, habet mictus cruentus præ-
cipuam conspirationem & res suas valde communes cum hæmorrhoidum
moliminibus. Unde quidem, satis sæpe suppressis hæmorrhoidibus, ille
sponte succedit. Inter externas occasionales causas tuetur locum incon-
ditus abusus rei Veneræ apud senes—Est hoc malum ita obstinatum ut,
nisi maxime tempestive iterum mitescat, & quidem omnino cum gene-
ralis intensio sanguinis ventilatoris prudente penitus compensatione
atque satisfactione, contumacissimum sese gerat, & magis magisque vere
sensibilissimum. Qui in mictum cruentum talem devolvuntur senes, vix
diu supervivunt, nisi quidem admodum commode atque libere hic fluxus
ipsis succedat—Unde quidem hæc ipsa evacuationis species quammaxime
requirit, ut illi per tolerabiliora ventilationum genera succurratur.

STAHL. Patbol.

Affectus hic est mictus cruentus non a vesicâ sed renibus: quod indi-
cant signa pathognomonica; v. g. sine omni sensu attamen copiose effluens
urina; quæ circumstantia non adesset, si vesica læsa fuisset—Novi, qui
per

modo chronica est. Acutam sæpe lumbago,
sæpe colica spasmodica tanquam causa sua
proximior

per annum & ultra duos annos laborarunt menstruo tali mictu cruento, quasi critico, præsertim delinquentibus hæmorrhoidibus, sine ullo tamen incommodo fontico. Et sic ipse affectus familiaris præcipue hæmorrhoidariis & hæmorrhoidum motu destitutis aliquo modo. Nimius mictus cruentus potest quidem supponi, sed non facile fit. Conducunt venæsectio — Temperantia, nitrosa, cinnabarina — Solutio terræ vitriolicæ Hassianæ, si alvus sit aperta, vel alia lenia Märtialia — Massa pilul. de cynoglossâ ad gr. ii.

Idem. *Coll. Cas.* 64.

Hæmorrhoidum vesicæ signa sunt juxta Aurelianum, cum non coacervata primo sit effusio, sed augmentis quibusdam promota interjectis dejectionibus: Quando retento sanguine dolor pube tenus vexat, ac inguina & clunes (*i. e.* ilia ac forte testes) tenduntur; effluente autem iterum sanguine symptomata hæc omnia cessant. Eo certius autem sanguinem ex hæmorrhoidibus provenire concludere licet, si fluxus hæmorrhoidum consuetus antea fuerit suppressus; lapilli nunquam antea excreti, nec ulla ruptorum vasorum indicia præsto fuerint, & tandem si ejusmodi fluxus periodos statim servaverit. Si vero ex ipsâ vesicâ vel urethrâ mictus cruentus originem trahit, non sine dolore & ardore urina cruenta emittitur, & simul ichore vel pure sanguis ille mixtus est.

NENTER, *Tab.* 18.

Aliquoties notavimus in senibus, deficiente fluxu hæmorrhoidali, item in viris ætatis consistentis, hæmorrhoidibus cæcis & tumentibus si afflicti fuerint, a motu corporis & animi fortiori sanguinis portionem non exiguan, bruno colore instar decocti coffee tincti, citra urinæ difficultatem cum mictu prodiisse, qui procul omni dubio ex vasis vesicæ sanguineis circa sphincterem ejus tumentibus & apertis profectus fuit. Venæ enim hæmorrhoidales externæ communicant cum vesicâ, & ramos ad eam spargunt, minime vero, ut nonnullorum fert opinio, de internis id putandum, quarum ramos ad vesicam excurrentes anatomicus huc usque vidit nullus. Succedit vero hæc sanguinis cum mictu excretio ex aliis sanguineis suppressis, hæmorrhoidalibus potissimum, per renes, dum videlicet sanguis accumulatus & per arteriam mesaraicam inferiorem ad tunicas intestini recti adductus, ibi cum exitum non invenit, quasi regurgitat ad truncum arteriæ magnæ, sive potius majori copiâ ibi colligitur, & ad vasa renum arteriosa, quæ & copiâ & magnitudine venas emulgentes superant, delatus, orificia eorum nimis distendendo & aperiendo, ad tubulos urinarios, qui cum arteriolarum finibus connexi sunt, ex his in papillarum oras, in pelvim, inde tandem ad urethres & vesicam transit. Atque adeo in tali casu nec anastomosis, nec diæresis, nec diapedesis, tantopere ab autoribus decantatæ, locum obtinent.

HOFFMANN. *Méd. Rat.* tom. v.

Mictus

proximior præcedit: chronica autem pene indolens renum tubulis laxatis debetur.

281. Hæmorrhagia renum spontanea, de quâ hic agitur, a sanguinis mictu vasis urinariis aut per calculum acutum aut per ulcus solutis orto ideo præcipue dignoscitur, quoniam vasis urinariis per spasmum subitaneum diductis sanguis sincerus & floridus emittitur, vasa porro eadem gradatim laxata sanguis urinæ intimius permixtus prodit; at membranæ renum per calculum solutæ cruorem mucosum & grumosum, exulceratæ vero cruorem purulentum & saniosum demittunt.

282. Hæmorrhagia renum acuta spasmo remittente sæpe sponte cessat, at chronica est sanatu difficilis.

Mictus cruentus a violentiâ externâ—Causam ipsius reddere non tam promptum ac obvium est. Quod si enim vasorum in renibus ruptio vel continui solutio causa foret, non tam subito, uti tamen fit, per venæ-sectionem & sanguinem dissolventia posset sanari. Nos potius censemus quod a contusione & contorsione vasorum imprimis sanguineorum, & ibi stagnante sanguine, ejus circulatio per has partes læsas impediatur: hinc crescere impetum & copiam sanguinis in vasis internis; atque hæc nimium inde præsertim in plethoricis distenta ut sanguis locum mutet ac effluat facere—Unde sunt inter exempla ubi etiam a subluxatione vertebrarum cruenta insequuta fuit mictio. Quin, sicuti ex tibiâ amputatâ dysenteriam Hildanus, sic etiam & nos observavimus ex ossis tibiæ fracto urinam cruentam redditam fuisse.

A torminibus & diureticis acrioribus—Debetur autem hoc symptoma spasticis venarum stricturis, quibus liber sanguinis circulus intercipitur. Unde ex facili jam jam ratio reddenda, quare morbillis & variolis imprimis malignis funestus ejusmodi affectus interdum associetur.

Idem.

Μετῃ τούτοις ἐν περιοδείᾳ ἤρκει αἷμα· τούτῳ ἀπὸ αἱμορροῶν καλὰ ἦν ἡ
 συμφορὰ—Ἡ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἡρώων ἐκρεῖν τὸ αἷμα, καθάρων αἰμύες· ὅμοιω—Φερεται
 κατὰ καὶ ἀπὸ ρυτίδων ἡρώων πύλα ἀδρῶν, ἀτὰρ ἦν παλιν ἰχθὺς, καὶ γινώσκται
 δρῶντος.

ARETÆUS.

difficilis. In acutâ, præter præmissam hæmorrhagiæ generalis curationem, convenit præcipue & opii virtus specifica & olei & aquæ virtus singularis aut emulsionis aut enematis formâ applicata: chronicæ vero remedia leniter astringentia opponit ratio analogica, modo interim cautum sit ne alvus constipetur.

283. * *Hæmorrhagia ani sive Hæmorrhoids*
modo

* *Hæmorrhagia ani.*] Interne interim potius placando omnem turgescen-
tiam generaliorē, seu vulgo dictam ebullitionem sanguinis; quod per
prudentem usum nitri facilius obtinetur quam per alia tentamina—V.S.
in pede—Maximopere autem monere atque dehortari convenit, ne
chirurgi externis tentaminibus hæmorrhoidales affectus tractandos
suscipere temere sibi sumant, sive minus provide per incisionem
aperiendo, sive per cataplasmata, unguenta, emplastra, aggrediendo—
Tumores *for.* in maturationem suppuratoriam quidem tendunt, sed
languidius succedentem, nempe furunculum verum formando—Quando
vero maturantibus tractatur sensim demum etiam per ambitum suppurat-
cit, & amplum ac profundum abscessum præbet; aut, nisi hoc largiter
eveniat, facillime in fistulam degenerat—Cui eventui certissime viam ster-
nunt emollientia remedia præmature imposita—Tentanda curatio dis-
cussione, & quando talis non amplius locum invenit, vix alia suppetit nisi
circumspectissima apertio vel maturatio—Ut in ægrorum talium commo-
dum aliquid conferam, commendo ut ad tales externas hæmorrhoidum
molestias tempestivo usu adhibeatur unguentum de linariâ cum duplici
quantitate succi linariæ paratum, cujus ʒss addatur millepedum si fieri
possit vivarum n° 50. sin minus, siccarum quidem sed non antiquarum
ʒss cum oleo florum verbasci q. s. in bonam consistentiam reducendo
admixto camphoræ ʒi—Nominant etiam Galli hæmorrhoides blanches:
externe quidem cum insigni pruritu, excoriatione, quin herpetis more
prodente acrimoniâ infestantes: interne vero excretionem mucosam
cum tenesmo producentes—Prior affectus, si suspicio complicationis ab-
sit, facilius sedatur Saturninis bene camphoratis, tum etiam oleo ovorum,
aut florum verbasci aut hyperici bene saturatis. Posterior purgantibus,
aut sine discrimine creditis sanguinem mundificantibus, non obsequitur;
quin cavendum est ne in deterius prolabatur. Præstat autem conve-
nientibus clysteribus uti, quibus galeopsis & flores verbasci incocta sint,
cum oleo horum aut hyperici florum aut liliorum alborum: abstinendo
tam

modo acuta modo chronica est. Acutam aut lumbago aut colica aut ischias spasmodica, tanquam causa sua proximior, sæpe præcedit; chronica autem fere semper est indolens.

284. Hæmorrhoids acuta, quanquam ea sæpe colicam inflammatoriam & mala quæque intesti-
norum a spasmo oriunda, tanquam spasmi ipsius effectus alter minus damnosus, prævertat; nunquam tamen per se optanda erit, nunquam non pro morbo habenda.

285. Hæmorrhoids autem chronica omnino mala est, nec ulli, quod scio, etiam per accidens usui inservit.

286. Hæmorrhoids acuta spasmo remittente sæpe sponte cessat, aut non difficulter levatur; at chronica majus negotium facessit: nam nec sine damno incurata relinquitur, nec semper satis cum salute ægri cohibetur.

287. Hæmorrhoids acuta, præter præmissam hæmorrhagiæ generalis curationem, & nitri & opii antispasmodici auxilium specificum, & sulphuris oleosi nec non fotuum, enematum, & saponum naturalium leniter solventium vires singulares postulat.

288. Hæmorrhoids chronica solis astringentibus topice applicatis cedit.

P 2

289. Hæ-

tam a simplicibus emollientibus, quam ab acrioribus abstergentibus, maxime autem omnium a quocunque modo adstringentibus.

STAHL de Fluxu Hæmorrhoidali.

289. * *Hæmorrhagia uteri* modo acuta modo chronica est. Acutam aut lumbago aut colica spas-

* *Hæmorrhagia uteri.*] Pulvis stypticus Pharmac. Edinburg. 3fs recommended particularly in uterine hæmorrhages—Its success has encouraged me to prescribe it also in the fluor albus with good effect.

Medical Essays, vol. iv. pag. 38.

Vitrum antimonii ceratum tried with success in uterine hæmorrhages.

Dr. SRMSON *Med. Essays*, vol. v. pag. 211.

ΓΥΝΗΚΑ ΤΑ ΚΑΤΑΜΗΝΙΑ ΗΥ ΓΥΝΗ ΕΠΙΤΡΕΧΕΙ, ΟΙΚΟΥΝΤΙ ΩΣ ΜΕΡΙΣΤΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΙΤΗΝ ΠΡΟΣΘΕΛΛΕΙ.

HIPP. Aph. 50. lib. 5.

With common resin given singly 3fs to 3i in a spoonful or two of the syrup de symph. twice a day for a week, I have cured the profluviū menium as well as the floodings both before and after delivery: when many other restringents used before, even the cortex, one of the best, had proved fruitless.

TURNER'S *Discourse on Gleets.*

Memini sex circiter abhinc annis sanguinis ingens ex utero profluviū, communibus medicamentis & ne perfrigidā quidem aquā quicquam proficientibus, promptissime in matronā mediā ætate suppressisse, perurente glaciē genubus & cruribus superimpositā, cruralibus & quod consequitur iliis aliisque in uterum definentibus arteriis ac venis maximopere coarctātis, repressoque propterea ac veluti ab consuetis viis intercluso sanguine.

MICHELLOTI, *Phil. Trans.* No. 419.

Contra ea, ubi viribus jam valide exhaustis nimia sanguinis copia profusa, præstat a venæsectione abstinere. Tum vero è re est brachium utrumque tepidæ aquæ, cui quippiam vini admixtum, per horæ dimidium immittere, quo sanguinis impetus ad exteriora divertatur. Idque remedium longe efficacius est ac utilius ipsis cucurbitis ad mammas applicatis, quas tamen Hippocrates commendat.

Si diutius hoc malo colluctentur sæminæ, five sint biliosæ five phlegmaticosanguinæ constitutionis, rarius feliciter sine alvum solventibus remediis sanantur: sunt autem inter hæc optima Rhabarbarina cum cremore tartari.

Obs. 2. *Hæmorrhagia uteri* pello styptico sanata—Linteum sc. apte contortum & probe solutione capitis mortui vitrioli imbutum; quod in uteri sinum, quousque penetrari potuit, intrudi curavi—Licet stypticum uteri internis partibus applicare nunquam antea observatum vel visum fuerit, tamen hæc observatio docet styptica etiam internis uteri partibus non adeo esse inimica: siquidem posthæc concepit & peperit feliciter. —

Obs.

spasmodica, tanquam causa sua proximior, sæpe præcedit: chronica modo a vasorum uterinorum laxitate oritur, modo ramulis sanguiferis quæ venam portæ constituunt aut rigidis aut obturatis & sanguini ab utero refluenti iter liberum dene-gantibus debetur; modo uteri ipsius tam rigi-ditati quam obturationi partiali vasa reliqua ute-rina sanguine non suo oneranti est ascribenda.

290. Hæmorrhagia uteri tam acuta quam chronica, in quolibet corporis sæminei statu & undecunque orta, periculosa est & sanatu diffi-ci-lis.

Obs. 3. Hæmorrhagia uteri antispasmodicis sanata—Remotis alijs me-dicamentis clysterem injici curavi carminativum; postea ad violentas systematis nervosi illas commotiones sedandas præscripsi pilulas, quæ ex-tractum florum chamomillæ, millefolii, crocum, castoreum, camphoram, & asam scetidam habuerunt, quarum singulis tribus horis No. 5. vel 6 de-glutitæ fuerunt. Quibus sanata—

—Exterius pubis regioni admove-re, ac si fieri posset ipsum in uterum injicere jussi decoctum melissæ, menthæ, caryophyllorum, masticheæ, flor. ros. rub. & balaustiorum ex vino Gallico. Unde longe profecto opportunius & efficacius succurri posset gravibus & diuturnis in utero morbis, qui haud raro post partum accidunt, si tam lubenter admitterentur injectiones ejus-modi & topica uterina, quam quidem veteribus pessos admove-re moris fuit—Mineralium aquarum usus non minus nimium fluentibus quam suppressis ex utero fluxibus opitulatur—Nam morbus uterque inveteratus præsertim ab obstructione & sæctu vasorum uteri duxit haud raro natales; eâ tantum cum differentiâ, quod in nimio profluvio obstaculum liberi progressûs sit in vasis majoribus venosis, in deficiente vero in vasis mi-noribus maxime uterinis. Minerales autem aquæ utique impedimentum hoc tollere valent, eaque propter præstant utrumque. Id vero tenendum, utendum esse iisdem non ipso sub fluxu, sed extra eum ad arcendum re-cursum. Si secus sit, augetur uteri laxitas, augetur effluxus. Tum potius per balsamica roborantia interius & exterius utero remisso robur reddere, ac postea, ne repetat profluvium, minerales aquas, ad eluendos meatus eosdemque apertos servandos, in usum vocare convenit.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. v.

Ad enormes sanguinis sive per uterum sive per sedis venas, aut fistulam bronchialem profusiones, succus millefolii valde commendatur.

Idem. *Opusc. Med.*

lis. Quanquam enim cohibita ea fuerit, levi tamen qualibet de causâ in parte laxiore & pendulâ recrudescit, præcipue si musculorum abdominalium spasmus constrictivus aut venarum quælibet obturatio sanguinem ab uteri vasis sinuosis sursum tendentem impediat.

291. In gravidis hæmorrhagia uteri largior partem placentæ avulsam & vasorum sinuosorum in uteri cavitatem hiantium oscula diducta esse arguit.

292. Hæmorrhagia uteri acuta sæviante paroxysmo postulat, 1. Opii tam deglutiti quam abdomini applicati nec non enematis formâ injecti auxilium specificum: 2. Olibani & rhabarbari leniter contrahentis virtutem singularem: 3. In gravidis abortum fatalem aliter passuris fætum una cum secundinis quantocyus eximendum: 4. Paroxysmo dein remittente corticem Peruvianum, tam spasmu musculorum virtute suâ specificâ prævertendo, quam texturæ vasorum virtute singulari redintegrandæ aptissimum.

293. Hæmorrhagia uteri chronica, in sæminis aut ficcioribus aut senescentibus, hepatis & intestinorum quin & uteri ipsius meatus ex parte rigidos vel obstructos, per oleorum & saponum naturalium nec non aquarum thermalium (caute tamen propinatarum) virtutem singularem (& ratione analogicâ & experienciâ probatam) referandos postulat.

294. Hæmorr-

294. Hæmorrhagia autem uteri chronica vix ulli remedio penitus cedit. Styptica primâ quidem facie huic malo aptissima videntur. Quoniam vero, sanguini ab utero refluenti viis per oleosa & laxantia apertioribus redditis, fluxum hujusmodi nonnunquam cohibitum fuisse constet; quæstio sane haud nullius momenti oritur, an styptica quælibet fortiora in hæmorrhagiâ uteri qualicunque semper sint proficua? Quod si illorum virtus singularis eatenus medentium votis respondeat, ut hæmorrhagiam compescat; annon metuendum tamen erit ne, vasis vel uteri vel intestinorum vel etiam hepatis per stypticorum vim intempestivam obturatis, tumores schirrhosi in glandulis aut utero aut parti cuilibet abdominali donatis non sine certâ agrotantium pernicië inducantur?

HÆMOP.

HÆMOPTYSIS.

295. **H**ÆMORRHAGIA pulmonis, *Hæmoptysis* dicta, ab hæmorrhagiâ ventriculi per * sanguinem spumescentem ægro sine nausæa tussienti emissum dignoscitur.

296. Præter causas hæmorrhagiæ generalis præmissas agnoscit Hæmoptysis, 1. Modo membranarum pulmonalium tensorum & aridarum tenuitatem nimiam; 2. Modo vasorum pulmonalium e contra laxorum oscula nimium dilatata; 3. Modo sanguini pulmonali † cursum æqualem per tubercula impervia sive tumores schirrhosos denegatum.

297. Signa causæ primæ sunt, collum longum & gracile; genæ colore valde rubro tinctæ; corporis ariditas in volis manuum & plantis pedum præcipue notabilis; corpus juvenile nimis procerum & ultra annos protensum.

298. Signa

* *Sanguinem spumescentem.*] Οὕτως αἷμα ἀφροδὺς ἀναπύουσι, τυτταίνουσι καὶ τὸ πρῶτον καὶ τοιαύτη ἀναγωγή γίνεταί.

HIPP. Aph. 13. lib. 5.

† *Cursum æqualem.*] Neque dubium est, quin gravis hæmoptysis sæpissime ex magnâ obstructione a polypo vel schirrhescentiâ lobi cuiusdam pulmonalis proveniat; unde libero sanguinis itinere impedito ipse impetuose ruit ad alia vasa, quæ nimium distendendo tandem aperit, funestumque ciet fluxum. Confirmat idem notabili observatione Willisius in op. posthum. sect. i. cap. 1. fidem faciens totum sinistrum lobum a tumore schirrhoso ita obriguisset, ut penitus constrictus & quasi lapideus apparuerit, ac plane non mirum fuerit quod cruor per pulmones rapidissime trajiciendus alicubi è vasis eruperit.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

298. Signa causæ secundæ sunt sputi tenuis ac spumosi perpetua fere excretio; genæ roseo pallidæ; pulsus mollis & undosus; regio mari septentrionali vicinior, ideoque aere humido fere semper irrigata, quale cælum incusat Britannia adolescentium pulmonibus teneris sæpe funesta; diathesis scorbutica.

299. Signa causæ tertiæ sunt tussis sicca; diathesis strumosa.

300. Hæmoptysis * spasmō solo (hæmorrhagiæ generalis & acutæ causâ proximior) orta, quæ nimirum nec fibrarum tensionem, nec schirrhum, nec membranarum pulmonalium laxitatem incusat, sæpe sanatur; modo eadem in tempore curata fuerit.

301. Hæmoptysis membranarum pulmonalium tensorum & aridarum tenuitati præcipue ascribenda rarius quidem sanatur; non est tamen prorsus insanabilis, modo schirrhus abfuerit.

302. Hæmoptysis aut pulmonis laxitate aut tuberculis præcipue orta difficillime sanatur.

303. Præter præmissam hæmorrhagiæ generalis curationem, Hæmoptysis a causâ quacunque orta aerem purum & moderate tepidum postulat. Quod si febricula vel tussis comitetur, &

Q

nitri

* *Spasmo solo.*] De Hæmoptysi menstrua indemnari.

HOFFMANN, *Med. Rat.* tom. v.

nitri & opii & corticis Peruviani * vires ad spasmus specificæ sunt apprimè utiles.

304. Causam Hæmoptyscos primam, utcumque sanatu difficilem, lenit saltem & aeris fluvio vicini ac particulis aqueis repleti, & vaporis laxantis ore inspirante hausti, nec non olei deglutiti virtus singularis.

305. Causam Hæmoptyscos secundam corrigit ratio pariter analogica, at aere è contra sicco sereno Neapolitano, medicamentis virtute astringendi singulari donatis, v. g. cortice Peruviano, † aquâ Bristolienfi, elixire vitrioli; at caute cum stypticis

* *Vires ad spasmus specificæ.*] De Hæmoptysi vere & autumnio periodicâ—Sed minus obvium erit nonnullis id quod sal volatile oleosum, cuius vis sanguinem exæstuans & humores commovens alias passim decantata, usurpatum cum fructu. Verum candide profiteamur ac confidenter nos ipso hoc remedio sæpe sæpius sustulisse cito ac secure nimia sanguinis profluvia per quæcunque loca facta. Id tamen monendum neutiquam exhibendam esse efficac hoc auxilium in aut mox ante paroxysmum, sed cessante ac remittente fluxu. Etiam, quia impensiores spasmos eruptionis autores excipere solet debilitas & relaxatio, ad stagnationem novam adeoque inducendum denuo spasmus postea ansam præbens, hæc utique non melius potest præcindi, quam reborando partes atoniâ affectas, quod per ejusmodi volatilia oleosa perficitur commodissime.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. v.

Hæmoptysis pectoralis Rheumatica—Ego tres ante accessionis hætenus consuetum tempus dies venam tali tundendam curavi, & minimum ut tres vel quatuor sanguinis uncie emitterentur jussu; pulverem etiam rhabarbari cum lap. canceror. & nitro bis in septimanâ cum haustu aquæ fontanæ circa lecti introitum, & infusum theiforme mane sumendum fussi; quorum remediorum ope ab omni accessione Hæmoptyscos postea libera permansit.

Idem.

† *Aquâ Bristolienfi.*] Inter hæc potissimum commendandus aquæ potus frigidæ paulatim quidem sed sufficienter quotidie haustus, tecto probe corpore. Novimus aliquot exempla, solo hoc medio debitâ cum cautione & præmissâ venæsectione adhibito, periculosum hunc sanguinis fluxum substituisse.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

stypticis fortioribus erit mercandum, vid. Aph. 275.

306. Causa Hæmoptyseos tertia remedium nullum radicale admittit. Poterit fortasse aut præcaveri aut saltem minui Hæmoptysis ipsa inde oriunda, 1. Sanguinis vel detentione vel revulsione mechanicâ, illâ quidem * per ligaturas, hæc per venæsectionem pro re natâ repetitam perficiendâ; 2. Opii antispasmodici auxilio specifico; 3. Olei & aeris humidioris virtute singulari, ac methodo medendi Aph. 304. præscriptâ.

* *Per ligaturas.* In rebelli ligaturis artuum utendum, hæc enim methodo sanguis in extremis tantisper retentus non tam cito ad cor & ex hoc ad pulmones redit; atque adeo imminuto ad pulmones sic fluxu rupti ramuli non ita sanguine implentur, sed concidunt faciliusque coeunt. Ne tamen ex stasi sanguinis partibus ligatis inferatur periculum, hæc adhibenda est cautio, ut, sedatâ hæmorrhagiâ, ligaturæ non omnes simul sed successive una post alteram solvatur.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. v.

Q 2 ASTHMA.

ASTHMA. TUSSIS.

307. **H**OMO, qui difficulter respirat, Asthmate laborare dicitur.

308. Respirationis difficilis causa quamproxima est fibrarum motricium pulmoni explicando inservientium impotentia.

309. Impotentia hæcce muscularis est aut absoluta aut relativa: causæ enim Asthmatis remotiores præcipue notandæ sunt 1. Fibrarum costis elevandis & thoraci ampliando destinatarum defectus paralyticus; 2. Fibrarum costis è contra deprimendis & thoraci arctando destinarum constrictio spasmodica; quæ adeo constrictio musculos elevatores, utut per se satis valentes, antagonismo fortiore superat & irritos reddit; 3. Thoracis ipsius resistentia musculorum elevatorum actione major; quæ adeo resistentia aut spinam dorsi distortam, aut costarum juncturas non satis mobiles, aut sterni figuram non satis planam, aut substantiam cartilagineam induratum incusat; 4. Pulmo ipse costis utcunque elevatis explicari renuens; quam quidem pulmonis explicationem impediunt modo musculi mesochondriaci constricti, modo tubercula pulmonis schirrhosa, modo tumores aut hydropici aut purulenti tam pectus quam abdomen infercientes.

310. Est

310. Est ergo Asthma triplex, 1. Paralyticum: 2. Spasmodicum (quæ quidem duæ species vere musculares nomine non suo *nervæ* audiunt) 3. Onerosum, si placet, vocetur, utpote ab onere five mole movendorum viribus animalibus majore ortum.

311. Signa Asthmatis Paralytici sunt 1. Status ægri Paralyticus; 2. Debilitas ingens.

312. Signa Asthmatis spasmodici sunt 1. Status ægri spasmodicus; 2. Mali ipsius intermissiones exacerbationibus subinde periodicis succedentes.

313. Signa Asthmatis onerosi sunt 1. Mala pectoris formatio; 2. Ætas senilis; 3. Diathesis strumosa, præcipue si in corpore strumoso tussis sicca dyspnæam perpetuam comitetur; 4. Diathesis hydropica; 5. Phthiseos pulmonalis mox describendæ signa quæque; 6. Malum ipsum uno eodemque fere tenore urgens, nec ullis unquam induciis penitus levatum.

314. Asthma Paralyticum est utplurimum lethale.

315. Asthma spasmodicum vix unquam radicatus sanatur, præcipue si periodicum fuerit. Exit sæpe in Apoplexiam; * sæpe in Asthma hydropicum,

* Sæpe in Asthma hydropicum.] Dyspnæa nocturna sine tussi circa mediam noctem graviter affligens utplurimum prodromus est hydropis lethalis, quod sæpius observavimus.

NENTER de Semiot.

Quod

hydropicum, quo quidem in casu non tantum pulmo, verum etiam corporis œdematosi aliæ partes (abdomen præcipue & membra inferiora) lymphâ ob spasmus vasa musculis affectis vicina constringentem regurgitante inundantur.

316. Asthma onerosum, si aut malam pectoris formationem, aut costarum juncturas non satis mobiles, aut sterni figuram non satis planam, aut cartilagine induratas, aut tubercula schirrhosa, aut purulentiam, aut hydropem tam pectoris quam abdominis veterem comitetur, est fere semper insanabile: si Hydrops recentior Asthmaticum urgeat, nec vasa pulmonis & abdominis aut perrupta aut nimium laxata fuerint, nonnunquam sanatur.

317. Asthma cum febre & tussi sicca est malum; aut spasmo enim aut tuberculis debetur.

318. Asthma cum pulsu intermittente & vacillante est quammaxime metuendum; vires enim

Quod si inveteraverit affectus aut perversa medela tractetur, transit in pectoris hydropem, viscerum imo ventris obstructions ac infarctus, pedum oedemata, cachexiam, & hydropem universalem. Namque constat, quod per diaphragmatis centrum tendineum feratur vena cava, quæ ex imo ventre cruorem ad cor vehit; nec ignotum est quod liber septi transversus motus circulum sanguinis per hepar naturâ languidiorem adjuvet atque faciliat. Quando igitur cunque liber sanguinis per venam cavam ascensus impeditur, tardior ejus fit in hepate circulatio, unde humores primum omnium in diffitis regionibus, veluti sunt pedes, stagnant, serosamque portionem œdematis causam dimittunt; deinceps quoque per viscera imi ventris difficiliter progrediuntur, inque iis subsistentes infarctus, schirrhos, cachexiam, ac hydropem causantur, quem ligata prope septum transversum venâ cavâ protinus suboriri, præter Lowerum, experientia commonstrat.

enim animales tantum non conclamatas monstrat.

319. Asthma cum urinæ sedimento facibus cerevisiæ simili mala quæque portendit; pessimum enim hydropis statum & viscera corrupta esse arguit.

320. Asthma, quod anorexiam & colorem cutis non naturalem comitatur, est perquam difficile: vasa enim & brevia dicta & cutanea una cum pulmonalibus obstructa indicat.

321. In omni Asthmatis a causâ quacunque orti casu, 1. Diæta exactissima nec ventriculum materiâ non facile digerendâ prægravatura fervetur: 2. Aer purus & moderate tepidus hauriatur.

322. Curatio Asthmatis Paralytici eadem profecto est quæ Paralyseos.

323. Curatio Asthmatis spasmodici in paroxysmo tentanda est, 1. Per sanguinis missionem mechanicam: At vasorum tamen depletio hæcce ideo duntaxat laudanda est, ne vasis a spasmo constrictis aut cerebrum aut pulmo derepente obruatur; effectus enim venæsectionis ipsius spasmodicus morbi causam potius augendo * subinde nocet: 2. Per † caustica & vesicatoria tam revellendi

* *Subinde nocet.*] Hoc incommodi habent venæsectiones (in Asthmate convulsivo) ut aliis vicibus affectus recurrat pertinacius, & denuo expectet venæsectionem tanquam præsidium.

STAHL. *Coll. Cas.* 11.

† *Caustica.*] Orthopnœa sæva & diuturna cauterio ad nucham indito

vellendi quam spasmos pacandi virtute (hac specificâ, illâ mechanicâ) donata : 3. Per * remedia Aph. 23. recensita, spasmis utpote debellandis vi specificâ aptata ; inter quæ gummi Ammoniacum, † radix scillæ, sal volatile cornu cervi, spiritus fuliginis, allium, asa fætida primas tenent ; hoc

ditto levatur. Lege Brunnerum lib. consil. 33. de hujus morbi auxilii docte disceptantem.

ZACUTUS de Prax. Admirand. lib. iii.

* *Remedia Aph. 23.*] Detur cochleatim tinctura sequens R Vin. Hispani Flor. sulph. 3ii sal. vol. corn. cerv. succini aa ʒii stent simul in digestionem per quatuor dies. Fuit hoc secretum Willisi.

PITCAIRN.

Non raro observavi quod in iis qui Asthmate convulsivo vel doloribus ventris spasmodicis laborarunt, si ante consuetas mali accessiones vel gulæ nimis indulserint, vel vinosos potus copiose ingesserint, illæ vel prorsus vel per aliquod tempus siluerint, vel valde mitiores fuerint. Ratio hujus phaenomeni meâ quidem sententiâ hæc est : Per nimiam ingestorum præsertim spirituosorum molem partes nervosæ infimi ventris, maxime ventriculus & intestina, justo violentius dilatantur & extenduntur : Quum vero ab earum spasmodicâ constrictione plerumque incipere solent præternaturales motus, facile patet cur eâ per contrariam extensionis motionem impeditâ hi motus fieri nequeant.

HOFFMANN. Consult. Med. tom. ii.

† *Radix scillæ.*] Meretur hæc radix inter remedia heroica referri, & nostris etiam temporibus in frequentiore usum trahi. Namque excipit non modo virtutem potenter incidentem, verum etiam languentes motus excitat, & quod mirabile est blande anodynum simul exhibet effectum. Scire vero licet ante illius usum corpus blandis laxantibus esse repurgandum, illamque ad tria vel quatuor grana cum radice vincetoxici & nitro, quod mitigat acriorem ejus vim, exhibendam.

HOFFMANN. Med. Rat. tom. vi.

Cavendum vero est maxime sub tempora impendentis ægritudinis ab illis omnibus quæ sanguinis impetum & fervorem concitant. Urget enim in hujusmodi anxietatibus febricula, quam calidis sive cibis sive medicamentis incendere nefas est. Multum hic valent illa remedia quæ refrigerant simul & urinam pellunt ; qualia sunt acetum in quo infusa sit scillæ radix, acida, nitri aut salis ammoniaci spiritus, aqua fumo sulphuris saturata, gas sulphuris vocant chymicæ authores.

MEAD de imperio Solis, &c.

hoc etiam nomine laudatur opii vis paregorica ; quod tamen remedium caute, nec ubi Asthmatis onerosi signa simul apparent, est adhibendum. Pulmo interim per expectorantium stimulos específicos exoneretur, & * per olei deglutiti vaporisque ore hausti virtutem singularem laxetur.

324. Curatio Asthmatis spasmodici extra paroxysmum tentanda est, 1. Per corticis Peruviani & cinnabaris tam nativi quam antimonialis vires

R

spe-

* *Per olei deglutiti.*] A vaporibus calcis vivæ bronchiales ramulos ita posse constringi, ut aer atmosphæricus ob gravitatem & elasticitatem quâ pollet in vesicularum pulmonalium cellulas impelli, sed non adeo facile exire possit, vero est simillimum. Et inde etiam factum est ut æger aerem temperate humidum, ob vim fibras & tunicas constrictas relaxantem, melius ferre potuerit, quam siccum & frigidum. Crediderim in tali casu vaporem ex floribus emollientibus cum lacte decoctis ad interiora pulmonum admissum longe utilissimum fore ; neque emplastra demulcentia nervina ex axungis suo fructu destitui. Interne vero lacticia & axungie animantium, sperma ceti, ol. amygdal. dulc. in ejusmodi asthma sicco, neque minus in eo quod metallurgis ex fumis Saturninis ore haustis familiare est, optimam pollicentur opem.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom vi.

Asthmatici ex stanno curandi tanquam asthma montano laborantes, cavendo ab iis quæ vi exsiccandi polleant. Butyrum potius, lac, emulsiones ex amygdalis & melonum seminibus, ptisanæ hordeacæ, & similia erunt ex usu. Remedia quoque Jovialia superius enumerata possent præscribi, ac præcipue antihecticum Poterii. Nam noxæ quas metalla inferunt non nisi metallicis remediis emendantur.

RAMAZZINI *de morbis Artificum.*

Si quis hauserit vaporem accensi sulphuris, unde ejus pulmones contracti asthma producant, fit peripneumonia & morietur æger. Sed si detur illi ægro spiritus alcalinus urinosus, vel spiritus salis ammoniaci, tum hoc medicamentum facit ut illud acidum non sit acidum.

BOERHAAV. *Comment. in Aph. de Febris.*

Ubi spiritus vitrioli aut aquæ fortis effluvia pulmones invadunt (unde sæpenumero peripneumoniarum graves & asthmata fiunt) optimum pulmonicum est urinæ putrefactæ vapor statim ore receptus ; a quo quidem vapore ipsum acidum pulmones infestans convertitur in sal volatile innoxium.

Idem *de viribus medicamentorum.*

specificas : 2. Per vesicatoria perpetua inter scapulas applicata.

325. Curatio Asthmatis onerosi, quod aut spinam dorsi distortam, aut costarum juncturas non satis mobiles, aut sterni figuram non satis planam, aut substantiam cartilagineam induratum incusat, nulla quidem radicalis datur : hæc tamen mali difficillimi species nihilominus mitigari poterit per vasorum depletionem mechanicam, per vesicatoria, per expectorantium stimulos empiricos, per laxantium virtutem singularem usutam interno quam externo proficuam.

326. Curatio Asthmatis onerosi a tuberculis orti nulla radicalis datur : proderit nonnihil canalium tam depletio quam laxatio Aph. 325. præscripta ; proderit etiam opii virtus specifica tussim inutilem cohibere valens ; proderit etiam diæta lactea, utpote quæ visceribus & vasis sanguini elaborando destinatis quamminimam molestiæ pariat. An convenit spongiæ ustæ, an Mercurii, an millepedum vis penetrans ac resolvens ?

327. Curatio Asthmatis onerosi a tumoribus aquosis orti * eadem quæ Hydropis indicatur.

Con-

* *Eadem quæ Hydropis.] Hydrops pulmonis sectione thoracis curatur—* Resectis viribus vocantur post triduum eruditi chirurgi, qui sectionem inter tertiam & quartam costam in sinistrâ parte cum novaculâ, deinde scalpello profunde celebrârunt eo modo, quo in suppurationem sectione ipsi sæpius fuerint experti. Mirum dictu quanta aquæ cruentæ copia effluerit—Cauteria duo in brachiis, unum in sinistro crure affigenda curo,

Conveniunt præcipue vesicatoriorum, emetico-
rum, catharticorum, diureticorum, & expecto-
rantium acriorum stimuli empirici.

328. Curatio Asthmatis onerosi a tumoribus
purulentis orti est curatio Phthiseos pulmonalis
mox describendæ.

329. Tussis fibrarum motricium aeri expel-
lendo inservientium actioni crebrius ac fortius,
nec non animali ipso aut invito aut non conscio,
repetitæ, id est musculorum convulsioni, debetur.

330. Est ergo Tussis * Asthmatis spasmodici
R 2 species,

curo, quorum ope evacuantur superflua & partes spirarent. Electua-
ria ex diagalanga, diacymino, sudorifera ex radice chinæ & ebena
40 dierum spatio propino, quibus celebratis nullam postea passus est
recidivam.

ZACUTUS de Prax. admirand. lib. i.

Oleum essentielle ranunculi esculenti, herbæ domesticæ & culinaris,
cujus oleum subtili & penetrante sapore nec ingrato odore imbutum
est; & quemadmodum aqua hujus herbæ in asthmate humido præprimis
magnis gaudet virtutibus, ita magis esse conspicuæ sunt in ejus oleo, si
beneficio sacchari intime misceatur & propinetur.

HOFFMANN. Obs. Phys. Chym. 4.

The patient was always better in bed or lying, than sitting or stand-
ing, quite contrary to other Asthmas, in which the afflicted in fits are
not able to lie down—Upon opening the body both the cavities of the
breast were found full of water; which when standing or sitting pressed
so on the diaphragm, that respiration was performed with difficulty: but
when lying, that floating load was so disposed, that that office was better
performed. This seems to distinguish an hydrops pectoris from other
more frequent diseases of the breast, that give no shortness of breathing.
Perhaps it may not be impracticable to use the paracentesis in the like
case, when the disease is certainly known.

Mr. Doudy, Phil. Trans. No. 224.

* *Asthmatis spasmodici species.*] Congeneris est Asthmatis naturæ, sed
est præcipue bronchiorum atque laryngis convulsio; cui si intercostalium
nervorum & paris vagi accedat convulsio, fit id Tussis vel Asthmatis
genus

species, constrictione tamen Asthmaticâ levior, utpote per resolutionem alternam aliquatenus levata; causas ideo easdem at minores agnoscit, prognosin dat meliorem, & medendi methodum (Aph. 323. præscriptam) facilius admittit. Laudatur egregie opii narcosis specifica, & olei virtus singularis.

genus quod suffocationem minatur, appellarique etiam posset catarrhus suffocativus; qui ab authoribus complicatus morbus esse existimatur, passimque ita traditur.

BRINIUS *de Spiritibus animalibus.*

Tussis Hypochondriaca — Respiciendum quammaxime est ad digestionem ventriculi juvandam, & destructum intestinorum tonum restituendum, ac circulationem sanguinis per viscera abdominis, quæ in hypochondrio lentior est, promovendam. Ego itaque in præsentî casu atque etiam in aliis similibus non sine insigni fructu, præparato prius corpore, cæteris pharmaceuticis alias satis efficacibus remediis nihil proficientibus, curam cum aquis mineralibus acidulis vel etiam thermis temperatioribus, sine vel etiam cum lacte, instituendam suasi.

HOFFMANN. *Obs. II. Med. Rat.* tom. vi.

Infantis mensium 11. multum sugentis nihil fere per urinam excrementis, tussi laborantis cum catarrho. Post multa incassum tentata oleo scorpionum Matthioli inuncta fuit renum regio, quò factò urina uberius fluebat, & cessavit catarrhus.

RIVERII *Obs. 55.*

Tussis, dyspnææ, dolorum per humeros, sanatio calomel. gr. xx. diagryd. gr. x. bis sumpto.

RIVERII *Obs. 231.*

Tussis infantum convulsiva ex ventriculo oritur. Quoad curam semper ad stomachum erit respiciendum; absque vomitu vix curari potest, cum eo tamen facile depellitur, provocari potest cum pennâ oleo tinctâ — Ingens solatium, inquit Sydenham, adfert venæsectio infantibus tussi convulsivâ laborantibus — Leniora cathartica hic conveniunt, eaque sunt cochleatim ingerenda pro ratione ætatis — Caro murium frixorum comesta vulgo specificum audit, sed super omnia muscus pixidatus est remedium probatissimum & raro fallax — Decoctio ex musco arboris, inquit Baglivi, præsertim a quercu pendente, omnium præstantissima est, ut nos experti sumus; valet quoque in aliis morbis convulsivis. Aurum mosaicum in paulo ætate provecioribus tentari meretur — Si tussis a catarrho oriatur, curatur ut catarrhus & Terr. Japon. ðiv sacchar. penid. in aq. rosar. solut. 3vi mucilag. gumm. tragacanth. q. s. f. Trochisci. —

ALLEN *Synopsis.*

PLEURITIS.

P L E U R I T I S.

331. **H**OMO, qui dolore lateris discrucia-
tur, Pleuritide laborat.

332. Causa Pleuritidos quamproxima nulla
vere assignatur. Doloris enim omnigeni causa
quamproxima est substantiæ nerveæ penitus in-
cognitæ affectio quædam intrinseca.

333. Causa Pleuritidos inter cognitatas proxi-
mior est fibrarum nervearum per membranas
thoracem vestientes expansarum distractio præ-
ternaturalis.

334. Causæ distractionis hujusce nerveæ, id
est Pleuritidos causæ remotiores præcipue no-
tandæ, sunt 1. Fibrarum muscularium costas aut
vestientium aut interjacentium spasmus sponta-
neus: 2. *Materia quælibet acrior spasmum ex-
citando apta.

335. Si membranæ nerveæ thoracem exter-
num vestientes distrahantur, Pleuritis externa
oritur: sin membranæ nerveæ intra costas dis-
positæ laborent, Pleuritis fit interna.

336. Pleuritidem externam ab internâ discri-
minant 1. Dolor ad tactum auctus; 2. † Dolor
non

* *Materia quælibet acrior.*] Dolor ossis sterni pro Pleuritide curatus
excreto per os lumbrico evanescit.

ZACUTUS *Prax. Hist.* lib. 2. vol. ii.

† *Dolor non loco eodem defixus.*] Hippocrates lib. 2. Acut. 10 & 11.
Pleuri-

non loco eodem defixus, quin potius ad cervicem usque & scapulas imo & brachia, tormenti instar Rheumatici, vagabundus.

337. Spasmi Pleuritici undecunque orti effectus alter, dolori frequentius quidem at non semper conjunctus, est phlegmone, quæ aut pleuram aut membranam quamlibet vascularem costas vestientem, aut etiam pulmonis ipsius portionem (sicubi ille pleuræ intimius adhærescat) pro vario spasmi muscularis loco corripit.

338. Pleuram & membranas quamlibet costis contiguas aut corripere aut jam jam correpturam esse phlegmonem nunciant 1. Dolor lateris * aut dorsi acutissimus punctorius: 2. Pulsus durus renitens: 3. Febris continua intensior: 4. Respiratio difficillima & discrucians: 5. Ægri Baccho nimium litantis status athleticus & habitior.

339. Dolor lateris spasmodicus quem phlegmone comitatur Pleuritis vera vocabitur.

340. Dolor lateris spasmodicus effectu spasmi ipsius

Pleuritidem dividit in ascendentem & descendantem, dicitque illius signum esse si dolor ad claviculam pertigerit, aut molesta sit vel brachio vel mamma vel partibus septo transverso superioribus gravitas. Si vero eas que sub septo transverso sunt partes dolor infestet, nullumque ad claviculam signum fecerit, tum descendens Pleuritis appellatur. Quæ distinctio magni est in arte momenti, quoniam Pleuritis ascendens venæsectione potissimum juvatur, descendens vero purgatione.

ZACUTUS de Med. Princ. Hist. lib. 2. hist. 19.

* Aut dorsi.] Pleura inflammatur in dorso circa diaphragma, & ab incautis summo ægotantium damno pro dolore nephritico habetur.

BARBETTE.

ipsius inflammatorio vacuus vocabitur Pleuritis spuria.

341. Pleuritis vera & simul interna est periculosissima. Sæpe in apostema reconditum nec arte ullâ chirurgicâ medicabile, sæpe, pro gradu mali aucto, in gangrænam terminatur.

342. Pleuritis utcumque vera, modo tamen externa sit, meliora pollicetur; quippe quæ vasa obstructa & laxanda & exoneranda offert, & suppuratione succedente apostema ipsum lanceolæ chirurgicæ frequenter objicit.

343. Pleuritis spuria, utut interna, non pessimi tamen est ominis: at spuria simul & externa præ alterâ quacunque specie optanda est.

344. Pleuritis, quam tussis irrequieta comitatur, pessima est. Nam & causæ spasmodicæ excessum majorem arguit, & distractionem ipsam auget, adeoque effectus quosque periculosiores minuitur.

345. Pulsus durus est malus: nam aut constrictionem muscularem aut obstructionem vasculosam non facile superandam ponit.

346. Pulsus irregularis est metuendus: idem enim actionis muscularis quammaxime depravatæ & virium naturæ animatæ languentium est signum certissimum.

347. Respiratio difficilis periculî plena est; nam aut Asthma Pleuritidi conjunctum esse, aut malum spasmodicum latius sævire, aut pulmonem ipsum una laborare arguit.

348. Doloris

348. Doloris acutissimi Pleuritidem veram comitantis subitanea nec causæ ulli notabili ascribenda remissio mortem instantem fere semper nunciat: gangræna quippe inflammationi ad summum evectæ jam successit.

349. Pleuritis spuria postulat 1. Vasorum depletionem, & sanguinis a parte constrictâ revulsionem mechanicam, aut ope lanceolæ * parçâ tamen manu, aut cucurbitulis cum scarificatione, imo

* *Parçâ tamen manu.*] Οἱ ἐκφυγιστοὶς ὁ παύει τὴν πᾶσιτιναι. Hipp. Aph. 33. lib. 6. Summa prudentiâ hic aphorismus scriptus fuit. Nam in hisce corporibus frigidis ac pituitosis sæpe gravissimi dolores laterum a flatibus oriuntur, fortibus mitigandi. Si venam pertuderis, necabis. Vidi formosissimam mulierem, quæ cum flatibus obnoxia esset, ac cum cænasset liberalius, noctu in acerbum lateris dolorem conjecta fuit, ilico a venâ sectâ periit.

HEURNII Comment, in hunc Aphorismum.

Ætius scientissimus author Tetrab. Serm. 4. cap. ultimo, dum agit de inflammatione quæ Pleuritis esse putatur, cum tamen non sit, in hæc verba prorumpit. *Multitudine itaque suâ succingentem latera membranam intrinsecus distendentes inferunt dolores; ut imaginatio factæ inflammationis inexpertis exhibeatur—Unde quidam medici errore seducti venâ cubiti incisâ multoque sanguine vacuato mortis causam ægris præbuerunt, &c.* Hæc aurea verba non animadvertens aut prorsus ignarus quidam incautus medicus in mendosâ Pleuritide, ex flatulento humore concitatâ, venæsectionem copiosam soli urgenti dolori intentus celebrandam imperavit; postquam magis exasperato dolore, & sæviente murmure in thorace percepto, ob absentiam sanguinis æger est pressus angore, & sine pulsu post quinque horas exanimis occubuit. Lege Dodonæum obs. 22—

ZACUTUS de Med. Princ. Hist, lib. 2. hist. 18. obs. 4.

Medicus copiosam imperat phlebotomiam. Eâ celebratâ, deficiente facultate animali, quæ ad concoctionem & excretionem materiæ summe erat necessaria, & in statu magnâ ex parte est defatigata, æger paulatim resolvî incepit, & post duos dies animam efflavît.

ZACUTUS de Prax. Admirand. lib. i.

In February 1736, a Pleurisy that had something uncommon in it was very frequent in Fife. The thirst was moderate, if they were not blooded; but when as much blood was taken as the degree of pain seemed to require, the thirst encreased, as did likewise the sickness at the stomach, till they fainted—When blood-letting was let alone or very sparingly

Imo si ægri debilitas contraindicet sine vulnere, lateri dolenti applicatis peragendam; 2. * Vesicatoria imo & caustica, tam antispasmodica scilicet quam revellentia; 3. Fotuum laxantium vim singularem; 4. Aquosa tam laxantia quam diluentia oleis conjuncta, vel ore hausta, vel enematis formâ injecta; 5. Salium leniorum virtutem specificam spasmis pacandis accommodatam; qualem suppeditat sal ammoniacus & nitrum; qui quidem sales & tutiores & efficaciores reddentur oleis virtute singulari donatis temperati, præcipue si phlegmones jam jam invasuræ metus sit: hoc igitur nomine laudantur saponis tam arte quam naturâ parati, v. g. saponis amygdalini & mellis aceto incocti virtus in pectore levando nobilis. Quod si inflammationis metus omnis in corpore laxiore & inanito abfuerit, ad fortiora antispasmodica confugere licebit, cujusmodi sunt sal succini, sal cornu cervi, radix serpentaria, imo fimus equinus a nonnullis quantopere celebratus. 6. Urgente dolore opii

S

em-

sparingly used, and vomits were given early, and afterwards repeated with aperient, expectorating, cooling, nitrous liquors for drink, and attenuating pectorals when the stomach could bear them, the patients generally recovered. If the emetics were strong, they brought such a quantity of thick phlegm upon the lungs as endangered suffocation.

Medical Essays, vol. v. pag. 32.

* *Vesicatoria imo & caustica.* Pleuritis contumax cauterio super partem dolentem appposito curatur.

ZACUTUS Prax. Hist. lib. ii. vol. ii.

empirici virtus anodyna remediis quibuscumque præscriptis recte adjungitur. 7. Si denique Pleuritis spuria typum periodicum servet, remittente dolore corticis Peruviani vires specificæ ad paroxysmum vel prævertendum vel debilitandum feliciter adhibentur.

350. Pleuritis externa eandem fere quam spuria medendi methodum postulat; nisi forte inflammationis instantis signa Pleuritidem veram adjunctam esse indicent: Quo in casu ad sanguinis missionem copiosiore recurrendum erit, a fortioribus autem antispasmodicis prorsus abstinendum; topicis interim externis ad spuriam præscriptis sedulo insistendum, quæ quidem topica in omni Pleuritidos specie usui sunt, nec unquam contraindicantur.

351. Pleuritis vera postulat 1. Sanguinis missionem & copiosius & crebrius & lato vulnere celebrandam; 2. Nitrum & sales quoscumque neutros olei copia largiore irretitos, nec non saponem Aph. 349. commendatos, omissis interim volatilibus & remediis quibusque stimulo aciore armatis; 3. Aquosa laxantia & diluentia; 4. Clysteres oleosos sæpius immittendos; 5. Vapores tepidos ore hauriendos; 6. Vesicatoria partibus a pectore remotioribus apponenda. 7. Quod si tussis vehementior urgeat, anodyna empirica e succo papaveris parata, caute tamen, sunt permittenda.

352. In omni Pleuritidos casu, si causa secunda remotior (materia sc. acrior) pceet, eadem vel manu mechanicâ tollenda est, vel opio empirico sopienda, vel olei vaginulis mechanicis irretienda.

354. Homo, cui primo materis purulentæ
 355. Si materis purulentæ pulmonem oppri-
 nit in cylis collecta detineatur, vocatur vo-
 lutus tegi; An eadem in cavitate pulmonis
 356. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 357. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 358. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 359. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 360. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 361. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 362. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 363. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 364. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 365. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 366. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 367. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 368. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 369. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 370. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 371. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 372. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 373. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 374. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 375. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 376. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 377. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 378. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 379. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 380. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 381. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 382. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 383. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 384. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 385. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 386. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 387. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 388. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 389. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 390. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 391. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 392. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 393. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 394. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 395. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 396. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 397. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 398. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 399. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis
 400. Si materis purulentæ in cavitate pulmonis

Empyema & Phthisis pulmonalis.

353. **H**OMO, cui thoracis cavitas materiâ purulentâ oppletur, Empyemate laborat.

354. Homo, cui pulmo materiâ purulentâ opprimitur, Phthisi pulmonali laborat.

355. Si materia purulenta pulmonem opprimens in cysti collecta detineatur, vocatur vomica tecta; si eadem in cavitatem pulmonis internam effluerit, vocatur vomica rupta.

356. Empyematis signa sunt 1. Pleuritidi veræ succedens horripilatio; 2. Pectoris gravitas; 3. Suffocationis metus aegrum in latus sanum procumbentem præcipue urgens; 4. * Febris continua

* *Febris continua Hæctica dicta.* Febris Lenta & Hæctica ita distinguitur, ut Hæctica superveniat hydrophi, phthisi, atrophie, vel cachexie scorbuticæ, & incunabula trahat ex viscerum aut ipsius mesenterii apostomatibus, vel etiam glandularum mesentericarum corruptione, putredine, induratione, eamque ob causam sit insanabilis. Lentæ vero febres ex febribus maxime diariis, quotidianis, tertianis duplicibus oriuntur, si eæ perversâ methodo per astringentia styptica & nimis calida tractentur. Nascitur quoque febris lenta a virium debilitate summâ, ob præcedentes enormes hæmorrhagias, uteri v. g. in abortu, vel a gravioribus vulnerationibus, item a longioribus morbis prægressis: si quidem ob virium imbecillitatem ventriculus debilis multas ingenerat cruditates, a quibus postea lentæ febres suam originem nanciscuntur. Lentæ quoque febris ab Hæctica in eo dispar est ratio, quod longe gravioribus hæc stipata sit symptomatibus; si quidem pulsus continuo celer micet, etiam matutino tempore post somnum peractum, unde genæ quovis tempore aliquâ rubedine tinctæ observantur; major quoque præsens est virium resolutio, ac in lentâ, ubi mane & ante cibum arteriarum ictus remissior & naturali similis, vespere vero & post cibum celerior fit: genarum rubor cibo sumpto tantummodo se prodit, minorque virium adest prostratio.

HOFFMANNI, *Med. Rat.* tom. iii.

continua Hæctica dicta; 5. Pulsus mollis creber undosus; 6. Sudores colliquativi; 7. Macies.

357. Phthiseos pulmonalis suspicionem quidem dant 1. Hæmoptysi vel doloribus per sternum & costas errabundis succedens horripilatio; 2. Tussis irrequieta; 3. Dyspnæa circa tres vel quatuor post pastum horas potissimum urgens; quoniam nimirum vel chyli suppetiæ novæ pulmoni nimis jam oppresso subigendæ sub id tempus traduntur, vel potius quoniam ventriculus cibo inter coquendum tumescens distensus diaphragmatis planitiem alternam impedit, & pulmoni oppresso spatium denegat; 4. Febris hæctica a fomite putrido, labem acrem spasms excitandis aptam sanguini per pulmonem transeunti impertiente, orta, ideo continua at circa respirationis difficillimæ tempus (art. 3° memoratum) tanquam more periodico ingravescens, & pro intermittente subinde falso habita. At Phthisin quasi oculis manifestam exhibent macies ad carpos præcipue notabilis, ungues recurvi, oculi pellucidiores (utpote fluidis crassioribus fraudati) spes denique sanitatis cito recuperandæ ægrum moribundum decipiens, malo nimirum ipso utcunque funesto partem tamen corporis minus dolentem occupante.

358. Vomica tectam indicant tussis sicca & respiratio difficillima cæteris Phthiseos signis comitantibus.

359. Vomica ruptam indicat materia ipsa

ipsa purulenta & fetida per tussim rejecta.

360. Causa Empyematis quamproxima est materia inflammatoria nec resorbibilis pleuram occupans. Causa Empyematis remotiores sunt Pleuritidos causa quaecunque.

361. Causa Phthiſeos pulmonalis quamproxima eſt materia inflammatoria nec reſolubilis pulmonem inferciens. Cauſæ Phthiſeos remotiores ſunt 1. Pleuritis vera pulmoni contiguo phlegmonem Peripneumonicam communicans ; 2. Tuſſis irrequieta teneram pulmonis ſubſtantiam dilacerans ; 3. Cauſa Hæmoptiſeos quæcunque.

362. Empyema est fere semper intractabile.

383. Pithilis inter morbos difficillimos ac-
to numeratur.

364. Phthisis, quæ aut hæm Venericam in-
equitur aut diathesi scrophulosa aut labi hære-
tice debetur, est ut plurimum insanabilis.

365. Sudores Phthirici sunt pessimi omnis,
item diarrhoea: summam enim debilitatem aut
adducit aut arguit uterque fluxus, praecipue si
umor pedum oedematosis accesserit.

366. Macies, ad carpos Philiceorum præci-
ue notabilis, est metuenda.

367. Oculi pellucidiores & ungues recurvi sunt

Παύλος ἔστι ἀνὰ τὴν γλῶσσαν σου καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ σου· καὶ ἐπὶ τοῖς ὤμοις σου καὶ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ σου· ἐστὶ τὸ χεῖρ σου.

sunt mali, summam enim maciem indicant.

368. * Febris continua & immitis de salute aegri sperare vetat; est enim illa aut causa sua aut effectibus plerumque funesta.

369. Vomica sanari nequit, nisi perrupta fuerit; eadem tamen perrupta aegrum saepe suffocat, nec sanatur nisi pus omne rejectum fuerit.

370. Sputa quidem purulenta Phthificum paulisper levare videntur, & rejectionis salutaris spem aliquam, at saepius tamen irritam, excitant.

371. Sputa vero pituitosa levia ac spumosa nihil

* *Febris continua.*] In this case I observe that there was an ulcer in the lungs, and that it has admitted of a cure contrary to the general opinion of Physicians — That this abscess arose from a collection with an indiscernible (if any) fever, and so continued from Christmas to about the 10th of May — Several parts of the body afford a proper cement to unite and repair them when hurt or diminished — The lungs separate a viscid pituita, which will be expanded into fleaks like a membrane. Some patients have brought up great quantities of them, and a little boy at Mr. Tully's at Kensington coughed up several pipes formed exactly like the bronchia and its divarications, and at first view seemed to be the internal membrane — I am of opinion this pituita or mucus doth serve to reunite the parts of the lungs when there is a solution by an ulcer — When Mr. Cowper touched the sound or ulcerated parts of her lungs with his probe or finger, she discovered no sense of feeling; which may confirm the opinion of anatomists, that the lungs have little if any sensation — It is the opinion of some Physicians that the fever which attends consumptive persons arises from some particles of the pus, which being received into the blood and circulating with it cause that effervescence, which we call an Hectic. This patient had no fever from Christmas to May, and then came a continued fever with a rash — I have observed for many years that if I can preserve my consumptive patients from that hectic fever, or relieve them who already laboured under it, I could cure them, though the expectoration was very plentiful or foul.

Mrs. Terry's Case, *Phil. Trans.* No. 285.

nihil conferunt: Nam aut a laxitate aut a concussione pulmonis tussiculosa oriuntur, causam interim materialem neutiquam minuunt.

372. Ad causas tam Empyematis quam Phthiseos remotiores eadem medendi methodus indicatur, quæ Pleuritidi, Hæmoptysi, & Tussi convenit. Quâ quidem curatione in tempore usurpatâ morbis hisce purulentis venientibus nonnunquam occurritur.

373. Causa Empyematis quamproxima (materia scilicet inflammatoria in pus conversa & cavitatem thoracis opplens) aut * paracenthesin aut

* *Paracenthesin.*] Safety of the paracentesis in abscesses of the lungs demonstrated from an experiment of Dr. STEPHEN HALES in *Hæmorrhædicks*, pag. 8.

Empyemate correptus pure per urinam vacuato convaluit — Matulâ perspectâ puris copia in fundo visa est, & quanto magis stillicidio urinz vexabatur, & aliquando ob puris crassitiem suppressione, tanto minorem per os exercebat puris quantitatem — Sanitatem obtinuit.

— *Empyema sectione curatur* — Sectione inter tertiam & quartam costam in latere sinistro per novaculam, & deinde per scalpellum profunde factâ usi sunt, per quam fetidi puris copia fuit evacuata, ut astantes horribili odore inficeret. Pus 20 diebus sensim educum, abstersum commodis auxiliis ulcus, conglutinatum, & puella a febre & tussi libera robustior facta sanata est.

ZACUTUS *de Prax. Admirand.* lib. i.

Paracenthesis aut statim aut nunquam instituenda.

WALDSCHMIDT.

May we not be certain that in cases of absolute necessity we may safely make a perforation into the cavity of the breast, not only on one but both sides, to let out either water or a collection of matter, provided we make not the orifice too large? And consequently that the smallest orifice sufficient to let out the fluids is the best? — That if any difficulty, interruption, or convulsion in breathing, should happen upon the first making the aperture, stopping the orifice with the finger from time to time whilst the fluid is discharging will most remarkably assist the patient, and ease the complaint — And as it is most commonly necessary in cases

aut nihil arte medicâ administrandum admittit.

374. *Causæ Phthiseos quamproximæ (materiæ scilicet inflammatoriæ in pus conversæ & pulmonem opprimenti) in vomicâ tectâ imo & in vomicâ ruptâ, nonnunquam tollendæ contulit post vomitum stimulis empiricis provocatum expectorantium acriorum usus; nec non ad causam eandem minuendam commendatur fluidorum derivatio mechanica per vesicatoria per * fonticulos & setaceos inter costas factos instituenda.*

T

375. In

cases of this kind to keep the orifice open in order to procure a constant discharge for some time, that it is better to do it by leaving a piece of rag or a skein of silk in the wound, than by thrusting in a candle: because in one case you leave an orifice of a considerable size open, and in the other you leave none, the parts about it naturally sticking to the rag. What has more determined me to say so much about it is, that I know it to be fact, that there is a young gentleman alive, who underwent the operation, and has enjoyed many years of perfect health ever since the orifice was healed up.

Dr. HOADLY's *Lectures*, Appendix pag. 15.

* *Fonticulos.*] Ad tabem Asthmaticam fonticulus sub axillis excitatus mire prodest — Phthisicus excitatâ fistulâ juxta os sternum in longum tempus vitam produxit.

ZACUTUS *de Prax. Admirand.*

Phthisis occasioned by a tumor under the left scapula — I had little hope — Being of the opinion that one seton is equivalent to several issues, I ordered one to be put in parallel to the ribs, and betwixt two of them that were immediately under the most depending part of the tumor, but the tumor itself was not pierced. The good effects of this were beyond my expectation; for within eight days the hectic fever went quite off, his cough was considerably easier, and the pus that he spit up became of a better colour and consistence, and that which was evacuated plentifully by the seton was pretty good, and turned gradually better. He fully recovered his appetite, vigour, and flesh, and has continued in a firm state of health ever since.

Medical Essays, vol. vi. pag. 631.

375. In omni tam Empyematis quam Phthiſeos caſu apprime utilis eſt * diæta lactea, utpote quæ è chylo jam elaborato parata ventriculo & viſceribus digeſtioni inſervientibus minus negotii faceſſit, & in corporis marceſcentis nutrimentum citius cedit. Convenit etiam lac ebutyratum, particulis nimirum aſceſcentibus & antiſepticis ſaturatum.

376. An in omni Phthiſeos caſu recte laudatur equitatio? Metuo fane ut vaſorum pulmonalium

* *Diæta lactea.*] Prodigioſa tabes lacte & ejus balneo curata — Phthiſis deplorata limacum ſtillatio liquore perſanatur.

ZACUTUS *de Prax. Admirand.*

Elegans de lacte aſinino Helmontii monitum, ut aſina inſtar equorum quotidie peſtinetur: quum ex lacte ſtatim dignoſci poſſit, an aſina iſta mane pexa fuerit necne. Hanc proculdubio ob rationem, quod ſi ſtrigili ducantur animalia, tranſpiratio auctior reddatur, & pluribus excrementiſis falſis partibus ſic exhalantibus, humores puriores fiant.

HOFFMANN. *Opuſc. Med. Pract. Diſſ. 8.*

Optimus vero modus eſt, ſi qui lactis curam deſiderant, illud miſcendi cum aquis mineralibus, imprimis iis quæ ſale alcalino fixo ut Selteranzæ acidulæ &c. imbutæ ſunt. In harum vero defectu, inſuſo veronicæ oleum tartari per deliquium commodiſſime additur; quâ mixturâ efficitur ut lac primis in viis nec facile coaguletur, nec diutius ibi ſubſiſtat, ſed meatus corporis ſubeundo obſtructiones partium felicius referet.

HOFFMANN. *Op. Med.*

— Interdum evenit ut, cum lactis uſum maxime deſideret corpus, tanta ſit inteſtinorum lævitas, ut illud ferre non poſſint. Cum in tali loco igitur res ſit, illud hoc modo componendum eſt: Flores roſ. rub. ſiccæ. balauſtiorum, cort. malorum Granat. cinnamomi aa ʒi coque in lactis vaccini ℥i. Cum ebullire incipit, frigida aqua affunditur parvâ portione ut reſtinguatur & ſubſidat: Sinitur iterum ebullire, & eodem modo reſtinguitur, idque toties faciendum eſt, donec, librâ unâ abſumptâ, lactis ſimul & aquæ quod reſtat libræ unius menſuram adæquet. Tum colandus eſt liquor, quem totum commiſto ſaccharo, partitis uti commodum eſt hauſtibus, ægrotus eſibat quotidie. Hac viâ nutritur ſimul corpus, & venter comprimitur; nec quicquam obſtat aliorum ciborum vel medicamentorum uſui hujusmodi diæta.

MEAD *Monita*, pag. 49.

nalium oscula jam nimis diducta aut sanguinis aut pectoris ipsius motum de industriâ auctum impune ferant.

377. * An fumigationes ore hauriendæ conveniunt? Quantumcunque ad glandularum bronchialium laxitatem Phthificam corrigendam vapores hujusmodi præstare videantur, iidem tamen tussim vasa pulmonalia diducta amplius dilaceraturam nequeunt non augere.

378. An Mercurius, ulceribus quibuscunque depurandis aptissimus habitus? Vetat certe ipsius usum ptyalismi aut diarrhææ breves vitæ reliquias exhausturæ metus.

379. An terebinthina ac balsama quævis *digestivorum* titulo donata? Ventriculum profecto materiâ tenaci ac resinosâ non facile concoquendâ eadem onerabunt: nec satis constat illa ulceri cuilibet, nisi cui immediate applicantur, virtutem ullam aut digerentem aut consolidantem subministrare.

380. An cortex denique Peruvianus Febri hecticæ & pseudointermittenti Phthisin comitanti recte opponitur? Febri procul omni dubio

T 2

puru-

* *An fumigationes.*] In casibus nonnullis thus, styrax, succinum, benzoinum, in prunas injecta vaporare debent, ut fumus eorum per tubum apertum in asperam arteriam & pulmonem recipiatur. Ob eandem rationem novi fumum ex balsamo Tolutano, more tabaci, per tubum commodum in pulmones inspiratum usûs fuisse eximii, præcipue in sanguinis sputo.

purulentæ & sympathicæ domandæ idem nihil omnino conferet; quin potius ventriculū prægravando in corpore satis superque jam laborante novos insuper tumultus excitabit.

FEBRIS.

F E B R I S.

381. **H**OMO, cujus arteriæ crebrius solito pulsant & corpus nimis calet, Febre laborare dicitur.

382. Cordis contractio muscularis arterias distendit & pulsationem efficit: eadem quoque contractio fluida tam contra vasorum latera elastica quam contra se mutuo atterit, & calorem generat.

383. Cordis ergo contractioni crebriori & arteriarum pulsatio crebrior & caloris excessus debetur.

384. Cordis ergo spasmus est Febris causa.

385. Causa spasmi huiusce Febrilis quamproxima nulla vere assignatur: est enim illa substantiæ muscularis affectio quædam intrinseca.

386. Causæ spasmi huiusce Febrilis remotiores præcipue notandæ sunt 1. Corpora quælibet vi suâ specificâ spasmo excitando aptâ fibras stricto sensu animales lædentia; qualia sunt, dentes recenter formati teneras infantum gingivas lacerantes; vermium morsus; crapula stomachum & intestina irritans; fluida quæque in subjecto in ediam diutius passio per motum animale attrita & in putredinem resoluta; apostema; venenum quodvis spasmodicum; acrium quorumlibet spicula aut ingesta aut in corpore

pore diutius retenta, materies, puta, perspirabilis, urina, bilis, & humores quique excrementitii aut suppressi aut casu aliquo (frigore nempe subitaneo vel spasmo) percussi; 2. Affectus animi violentiores spasmus provocantes, v. g. ira, gaudium, terror, &c. 3. Actio musculorum nimia cordis motum morbosum subinde excitans, v. g. cursus, clamitatio, lucta, Venus immodica, &c. 4. In summa error quilibet in rebus non-naturalibus dictis.

387. Spasmus cordis, cui * a causâ suâ quamproximâ solâ (substantiæ scilicet muscularis affectione intrinsecâ) orto & pulsus crebrior & caloris incrementum debetur, *Febrem simplicem*, si placet, vocandam constituit.

388. Spasmus cordis, qui a causâ suâ quamproximâ musculari pariter ortus labem tamen aliquam, tanquam causam suam remotiorem, insuper agnoscit, *Febrem sympathicam*, si placet, vocandam constituit.

389. Febris simplex, utcunque vehemens, motuum tamen complurium spasmodicorum ad instar,

* *A causâ suâ quamproximâ.*] Ex hætenus dictis concludere liceret febrium intermittentium distinctum & determinatum characterem in spiritibus nervosis, nervis, vel communi horum origine latere, illumque irritari quidem posse a morbois collectis humoribus, ut fortiores & diuturniores faciat paroxysmos, & sopitum jam a similibus causis excitari posse; non tamen indigere semper collecto quodam fomite intermedio inter binos paroxysmos tempore, ut in actum deducatur, sed propriâ suâ vi paroxysmos renovare posse.

BOERHAAV. *Comment. in Aph.* 757. pag. 540.

instar, aut intermittit aut paulisper saltem remittit.

390. Febris sympathica è contra est fere semper continua, aut uno nimirum tenore persistans, aut donec ad acmen pervenerit indies ingravescens.

391. Febris quæ more periodico exacerbatur, ideoque simplicis typum servat, * quo propius eadem ad continuæ speciem accedit, eo peioris est ominis: aut enim Febrim sympathicam simplici insuper adjunctam, aut substantiam ipsam muscularem a spasmi febrilis causâ quamproximâ præter morem solitum urgente affectam esse arguit.

392. Febris ergo semitertiana dicta, nec non Febris duplicata vel quoquo modo anomala, juxta veterum observationes, est quammaxime metuenda.

393. Febris, quæ aut uno tenore ad acmen tendit aut post perfectam apyrexiam statim temporibus recurrit, id est Febris more prorsus regulari aut continua aut intermittens, eventum meliorem pollicetur.

394. Status corporis febricitantis a statu corporis ejusdem sani quo remotior est, eo periculosior est habendus.

395. Quo

* Quo propius eadem ad continuæ speciem accedit.] Οἱ συνεχὲς δὲ τριτὴς ἐπιτείνονται σπασμὸς υἱοί.

395. Quo magis ergo ante incendium febrile
* frigescit æger, eo magis Febris ipsius adventum
timeat.

396. Quod si quis durante æstu febrili † sibi
ipsi tamen frigescere videatur, næ ille vitæ ani-
matæ intimius læsæ signum habet.

397. Idem vitæ animatæ intimius læsæ signum
exhibet ‡ sitis fauces satis madefcentes exurens,
idem ^{αδυσία} fauces aridas fallens.

398. Anxiety febrilis pessima prænuntiat:
aut enim vitæ animatæ intimius læsæ signum ex-
hibet, aut sanguini circumeunti impedimentum
vitæ inimicum in vasis abdominalibus aut ob-
turatis aut per spasmus vicinum constrictis po-
nit.

399. Hypochondriorum tensio eadem de
causâ

* *Frigescit æger.*] ^{Εν τοῖς ἐξαι νουήμασι ψυχῆς ἀφροτηρίων κακόν.}
HIPP. Aph. 1. lib. 7. In pravis ac magnis febribus notare debemus,
cum ita externe frigent, num adsit sitis. Quod si illa vehementer
vexet, a rebus calidis pax sit: verum si sitis absit, indicium erit pro-
strati caloris nativi; tum antidotis etiam calidis erigendus erit æger.

HEURNII Comment. in hunc Aphorismum.

^{Επὶ ἰσχυρῇ φρίκι ὁ χρῆσιν.} HIPP. Aph. 4. lib. 7.

† *Sibi ipsi tamen frigescere videatur.*] <sup>Εν τοῖς μὴ διαλεπτοῖς πυρετοῖς ἢ
τὰ μὲν ἐξω ψυχρὰ ἢ, τὰ δὲ ἐνδον καίνται, καὶ δὲ ψυχρὰ ἐχὼν, θάλασσιμον.</sup> HIPP.
Aph. 48. lib. 4. In peste usus hujus aphorismi esse videtur. Si enim
ardor cum siti adest, extremaque frigent, non temere theriacam aliaque
calida antidota exhibueris: nam phlegmonem internam hæc denuncii-
ant. Sin frigescant extrema, nec vehementer sitiatur, nota erit extingui
calidum nativum. Tum theriaca & cætera antidota sunt necessaria.

HEURNII Comment. in hunc Aphorismum.

‡ *Sitis fauces satis madefcentes exurens.*] Sitis ex spasticâ stricture
tunicæ glandulosæ œsophagi ut plurimum oritur.

HOFFMANN. *Pathol.* tom. i.

causâ (sanguinis sc. impedimento) quâ anxietas est metuenda.

400. * Petechiæ nec non exanthemata quævis ægritudinem minime levantia perniciem ut plurimum minitantur; cutis enim superficiem per spasmus actioni cordis vitali oppositum constrictam, & humores ibidem vel extra vasa effusos vel intra vasa stagnantes, pro causâ suâ agnoscunt.

U

401. Febris

* *Petechiæ.*] Notavi quo tardius eruperant, eo meliores fuerunt, quo citius autem eo magis vagæ & cum periculo — Speciale monitum est quod in hac febre summe noxius mihi observatus fuerit venæsectionis usus: Nam omnes quibus vena secabatur mortem subierunt plerumque — Noto præterea quod spontaneas diarrhæas non sistam & prorsus abstineam ab astringentibus, sed tantum continuo pulveres nitrosos absorbentes — Dedi ad diarrhæam in hac febre sex tantum grana de terrâ sigillatâ cum pulvere absorbente, quo assumpto statim diarrhæa stetit & vir altero die obiit.

STAHL. *Coll. Cas. 23. de Febre petechiali.*

In febre petechiali nocebat venæsectio & salia volatilia. Ego sane, ubi tempestive accersitus fui & stomachum impuritatibus oneratum esse conjectavi, quamvis certus de peticulari febre, levem purgationem præscripsi, neque non solum nullam noxam exinde proficisci, sed facilius exanthemata apparere observavi — Hoc documentum blandæ purgationis in principio vel neglectum vel parum salutare creditum non levi damno ægrotantibus fuisse crediderim; præpeditis enim & conspurcatis primis viis, cardiacis remediis, quibus oppugnanda erat febris, præcludebantur fores — Hanc ob causam suspecta sunt alexipharmaca in malignarum principis, nisi ab obstructionibus expeditæ sint viæ.

RAMAZZINI, *Constitut. Epidem.*

Camphoram in primis laudant multi — Notandum autem est non solum, sed medicamentis refrigerantibus conjunctam (id quod in febribus petechialibus faciendum monui, ubi calida remedia exhibentur) profuisse; maximo enim calore illa prædita est. Ideoque commodissimum erit formâ hujusmodi adsumi; drachma ejus una cum paulo spiritûs vinosi trita sacchari purissimi uncie dimidiæ perfecte admisceatur; tum aceti calefacti libra una sensim affundatur. Hoc modo remedium illud, quod alioquin ad nauseam concitandam aptum est, ventriculo gratius fit & morbo etiam accommodatius.

MEAD *Monita*, pag. 33.

401. Febris cum delirio, vigiliis, comate, asthma, aliove quovis morbo periculoso conjuncta est duplici de causâ metuenda.

402. Sudor frigidus malus est; maximam enim vasorum cutaneorum laxitatem & debilitatem summam prodit.

403. Sudor tepidus per totam corporis superficiem æqualis optima prænuntiat, quippe qui * spasma cutaneo remittenti debetur.

404. Urina aut parca aut penitus suppressa quammaxime metuenda est; vasa enim renalia per spasmum vicinum neutiquam remittentem constricta esse arguit.

405. Urina copiosa at tenuis simul & pellucida, quanquam ea minus periculi alat quam urina penitus suppressa, nunquam tamen non periculosa est habenda; quippe quæ vasis renalibus per spasmum vicinum (alternis vicibus utcunque remittentem) convulsis debetur.

406. † Urina copiosa, at turbida & urinæ jumentorum

* *Spasmo cutaneo remittenti.*] Non vero ad excretionem sudoris sufficit præsentia humidi excrementitii, neque sanguinis motus citior satis est; sed etiam ut viæ sudoris sive tubuli & pori cutis sint aperti requiritur — Discimus exinde male consulere ipsis ægotantibus medicos, qui sub clausis ac constrictis cutis spiraculis ac tubulis, sicut fit in principio & statu febris, sub gravioribus doloribus & spasmis fortiora sudorifera calida & sanguinem exagitantia propinant, quibus vix aliud efficiunt, quam ut æstum anxietates atque inquietudinem adaugeant. Hinc semper eo videndum est ut in sudore eliciendo ad tonum cutis & ejus conditionem respiciamus.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. i.

† *Urina copiosa, at turbida.*] Ομοιοι πυρεσσειν εν τοις υροις κρινωδες αι υρεσσεις γινονται, μακρη την αρρωστην σημανται.

Ομοιοι

mentorū similis, est mala; vasa enim renalia per impetum febrilem jam laxata feri & sanguinis ipsius dissoluti particulas crassiores effluere permittunt.

407. Urina, quæ quantitate justâ emissâ sedimentum æquale deponit, quammaxime laudanda est; vasis enim * spasmō vicino tandem liberatis urina ejusmodi secernitur, adeoque motuum febrilium aut finem optandum aut intermissionem aut saltem remissionem indicat.

408. Effectus Febris simplicis frequentior est ipsa Febris sympathica, non sine maximo ægrotantis damno aut simplici insuper addita aut in ipsius locum succedens; fluidis nimirum per motum & attritum nimium in putredinem morbosam resolutis.

409. Effectus Febris tam simplicis quam sympathicæ morbosæ aut in acutis viscerum vitalium, cerebri præsertim & pulmonis, obstruc-
U 2 tionibus

Οκισμοί δὲ χολώδεις αἰ νηστεύουσιν, αἰωδὸν δὲ λήπται, ἔκστην ἀρρώστῳ σημαίνει.

Οκισμοί δὲ διασχυροὶ τὰ ὕδα γίνονται, τῷ τῶν ταραχῶν ἰσχυρὰ ἐν τῷ σώματι ἐστίν.

HIPP. Aph. 31, 32, 33. lib. 7.

* *Spasmo vicino tandem liberatis.*] Ea est indoles spasmodum ut partem, quam vehementer exagitarunt, postea valde debilem reddant. Nam gravem partis spasmus ordinario atonia & relaxatio sequitur. Videmus hinc remittente dolore ex calculo crassam mingi urinam, quæ antea erat tenuis & pellucida. Quiescente febrili æstu urina crassior & ponderosior, quæ facile sedimentum deponit, emittitur, qualis a veteribus dicitur cocta, inque acutis bonam crisin & eventum morbi, in intermittentibus vero: paroxysmi solutionem designat.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. i.

tionibus a spasmō ortis, aut in chronicis vasorum ultra tonum elasticum per impetum febrilem distractorum obturationibus spectantur.

410. Effectus Febris utriusvis salutiferi (sanitati enim recuperandæ quandoque * per accidens potius quam consilio quodam animali aut causâ, nescio qua, finali hi motus contulerunt) in stasibus fluidorum aut resolvendis aut in orbem reducendis aut è corpore expellendis spectantur.

411. Febris simplex sola & a symptomatibus vel effectibus suis remota durante paroxysmo curationem nullam radicalem admittit. Nam nec affectioni cordis musculari intrinsecæ prorsus & incognitæ quicquam satis perspectum ratio ulla vel mechanica vel analogica opponere novit, nec ad sanguinis cursum actu velociorem compescendum remedium quodvis specificum adhuc docuit, quæ sola docere potest, Empiria.

412. Febris simplicis paroxysmo antidoti suæ vere specificæ, † corticis scilicet Peruviani, uncia

* *Per accidens potius quam consilio.*] Quæ quum ita sint, nemo certe, qui allata curatius expendit, facile in eorum sententiam descendet, qui haud verentur affirmare & febres & omnes hos plane morbosos motus in se & suâ naturâ esse salutes, ad vitam conservandam & corpus ab interitu vindicandum a sapienti Naturâ provido consilio institutos.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

† *Corticis scilicet Peruviani.*] Formula pulveris quæ spatio bidui perfecte in sanitatem restituit, quem cortice Peruviano diu & copiose adhibito ne

unciâ unâ cum semisse apyrexia intervallo propinata feliciter prævertitur. Quæ quidem antidotus empirica secundâ vice elapsis quinque post perfectam apyrexiam diebus, dein tertiâ vice post elapsam septimanam repetita, ita ut intra triduum

ne quidem ab uno paroxysmo liberare potui R. Fol. chamæmel. ʒi. antimon. diaphoret. sal. absinth. aa ʒss f. pulvis.

MORTON.

Memorare libeat me annotasse in frigidis & humidis constitutionibus, quæ corpora nostra crassis humoribus infereunt, parum salutarem esse corticis Peruviani usum. In calidis vero & ficcis constitutionibus, in quibus humores aliquo egent sufflamine, remedium illud egregiam operam præstitisse.

RAMAZZINI *Constitut. Epidem.*

Longa autem me docuit experientia necesse plane esse exiguum portionem Rhabarbari cortici Peruviano admiscere, eâ scilicet ratione ut alvus bis saltem quotidie deiciat — At cautio tamen erat ne ultra modum purgare pergerem. Idcirco, cum jam drachma una aut altera Rhabarbari assumpta fuerit, ab exinanitione desistere soleo, & celebris hujus antidoti usui per se insistere — In febribus quartanis, ubi inertes & ultra modum viscidus sanguis & humores omnes, adjunctis cortici Peruviano radice serpentariae virg. & chalybe res plerumque bene agitur. Quamquam nec illud hic observare alienum erit me pluries, cortice ipso votis non respondente, pulvere ex floribus chamæmeli, myrrha, saleque absinthii, adjecto paulo aluminis, composito, febres intermittentes depulisse.

MEAD *Monita.*

Instead of suffering the common cold and hot fits, she was seized with a violent trembling, or rather shaking of her arms, head, legs, or of all together which observed no certain period of time either in their continuing or intermission; but attacked her three or four times one day, then took the form of a quotidian, and afterwards intermitted several days, and soon appeared in some of its former shapes — At first her disease seemed to yield considerably, and at last to be almost cured by the use of mustard vomits repeated every three or four days, and by taking two drams of crude sal Ammoniac every morning — Take powder of mustard seed made into the consistence of a Loch. with warm water, in which a little sea salt has been dissolved. Of this a common spoonful, sometimes two, has been diluted in tepid water and given with an empty stomach; and it operates well as an emetic, and proves an excellent remedy in most of the nervous disorders. I have seen its good effects in the Infirmary, and among my private patients since I was taught it there.

ALEX. MONRO, *Med. Essays*, vol. ii. pag. 301.

triduum uncia una cum semisse propinetur, spes nostras vix unquam fefellit.

413. Cortex Peruvianus, paroxysmo duntaxat vel intermittente vel remittente in Febre fugandâ nobilis, in ipso tamen paroxysmo absque ægri damno sæpe adhibitus est.

414. Febris sympathica causam suam remotiorem amovendam vel, si id non fieri possit, corrigendam esse indicat. Quæ quidem amotio vel correctio sæpe sola sufficit, nisi Febris sympathica, substantiâ cordis musculari per causam remotiorem spasmodicam intimius vitiatâ, Febrem ipsam simplicem proprio Marte necitauram excitaverit.

415. Febris utraque, quanquam causa sua aut quamproxima aut etiam remotior tractari renuat, curationem tamen palliativam in omni fere statu admittit; 1. Per lenia antispasmodica, qualia dant nitrum vel solum vel salibus volatilibus adjunctum, radix contrayerva, &c. 2. Per diluentia consilio mechanico commendata; 3. Per acida vi antisepticâ donata; 4. Per ea quæ ventriculo & partibus nerveis grata esse docuit Empiria; qualia nimirum sunt acida quæque salibus alcalinis saturata, pulveres testacei, Bezoar, crocus, confectio cardiaca, alkermes, Raleiana, &c.

416. Febris utriusque tam symptomata quam effectus, tanquam morbi primarii, curationem sibi accommodatam postulant.

417. Verum

417. Verum enimvero, si æger mala quæque Febrem, præcipue simplicem, comitantia impune ferre valeat, satius profecto erit ea omnia intacta permittere, quam sedulitate officiosâ spasmus febrilem interturbare. Quippe quæ mala aut Febre cessante sæpius evanescent, aut, si nihilominus persistierint, in apyrexia tamen perfectæ quiete curationem propriam facilius & tutius admittent.

418. Inter quæ mala debilitas Febri jam extinctæ superstes sollicitam medici curam præ cæteris ideo postulare videtur, quoniam eadem fibris per impetum præternaturalem fere solutis morbos quoscunque chronicos a laxitate oriundos minitatur. Huic adeo infirmitati remediorum leniter astringentium virtus singularis potissimum convenit; quam quidem balneum frigidum, cortex Peruvianus, vitriolum, & aqua quævis chalybeata suppeditabunt, interpositâ diætâ vel lacteâ vel eucymâ, quæ scilicet ventriculum minus prægravet, & solidis refectione debita renovatis robur pristinum citius restituat.

CORDIS

CORDIS PALPITATIO.

419. **C**ORDIS Palpitatio fibrarum ipsius motricium affectionem spasmodicam pariter ac Febris quæcunque inculsat.

420. Quoniam vero nec arteriæ crebrius solito simul pulsant, nec corpus nimis incalescit, effectuum horum spasmodicorum absentia sanguinem nec majore cum impetu ideo moveri nec fortius atteri evincit.

421. Sanguinis arteriosi motus, qui cordis actioni auctæ non respondet, actioni cordis impedimentum quoddam præternaturale obiectum esse arguit.

422. Impedimentum illud præternaturale in ductibus sanguiferis aut obturatis aut nimium rigidis aut ob spasmum muscularem contiguum constrictis obijcitur.

423. Sæpe fluidorum concretio polyposa, sæpe artiarum durities ossea, sæpe musculorum abdominalium spasmus aortæ descendens ramulos constringens impedimentum illud constituit.

424. Cordis Palpitatio, quæ aut * concretioni polyposæ

* *Concretioni polyposæ.*] Qui palpitatione cordis detinentur, eos polypus cordis plerumque interficit. Egregie hanc in rem vera prodidit Baglivius; *Scēlis cadaveribus plurimis observavimus in cordis ventriculis polypos, &c. inter quæ elapso quinquennio annotavimus in cadavere sexagenarii palpitatione*

polyposæ aut arteriarum rigiditati debetur, Apoplexiam minuitur; &, cerebro ob circuitum sanguini deorsum tendenti denegatum tandem oppresso, funestum exitum sæpius sortitur, nec ulli, quod scio, medendi methodo cedit.

425. Cordis Palpitatio, quæ musculorum abdominalium spasmus comitatur, haud tantum periculi alit, & * remediis antispasmodicis arte empiricâ applicatis subinde, pro tempore saltem, pacatur.

palpitatione demortui aneurisma ingentis magnitudinis in aorta ascendente ubi proxime e corde exoritur, & in cavitate aneurismatis polypum magnitudine ovi asserini. Jam facile patebit ratio, quare palpitatio solâ corporis incurvatione vel capitis ad terram inclinatione, quoties impetit, cohiberi possit, & pro vario in latus vel dextrum vel sinistrum decubitu exacerbatur aut complacatur: de quo memoratu digna observatio de juvene, qui, quoties in lecto lateri dextro incumberebat, spirandi difficultate cum suffocationis metu cordisque tremore laborabat, quæ mutato in latus sinistrum decubitu protinus cessabant. Tandem mortuus reperiebatur, & dissectus ingentis magnitudinis polypum auriculæ dextræ impactum exhibebat. Observatur verò etiam in iis qui palpitatiois pereunt solenniter ingens feri copia in pericardio. Neque alia hujus extravasati feri origo, est, quam difficillimus sanguinis per cordis thalamos transitus, unde serum per poros auriculæ dextræ nimium dilatatos expressum in pericardii conceptaculum descendit.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

* *Remediis antispasmodicis.* Purgantia fortiora nocent. Clysteres lenientes admodum conducunt. In ipso paroxysmo venam secare licet, sed vide ne in quanto excedas. Martialis extra paroxysmum cæteris omnibus palmam reddunt dubiam. Crocus & thesiaca plus conferunt externe quam interne; opium plus interne quam externe. Qui scit curare passionem hystericam, scit etiam curare cordis palpitacionem.

WALDSCHMIDT.

Medicos igitur errare cogito, qui palpitacionem, quam in pectoris regione quandoque percipiunt, cordis palpitacionem appellant. Certe ego tales palpitaciones ex malâ diaphragmatis affectione oriri censeo, sive affectionem illam producat alimenti defectus, sive vasorum quorundam efficiat obstipatio, quæ diaphragma magno numero pervagantur. Talis enim obstipatio in ante dictis tendinibus facile convulsivos motus excitare potest, & hanc morbi mei ipsissimam fuisse causam existimo —

LEWENHOECK, *Phil. Trans.* No. 377.

Febris Exanthematosa. Variolæ.

426. **H**OMO, cui cum pulsu crebriore incalescenti corporis superficies aut maculis aut pustulis ilico conspurcatur, Febre Exanthematosa laborare dicitur.

427. Exanthematum eruptionem subitam aut præcedens aut comitans Febris a scabie chronica & fæditatibus scorbuticis ipsa discriminat.

428. Variolarum morbus, & frequentior & periculosior, Febris cujuscunque Exanthematosa exemplum dabit.

429. Variolæ a maculis & petechialibus & purpuris & scarlatinis ideo præcipue distinguuntur, quod cutis superficiem pustula quæque variolosa in tumorem elevat & inaequalem reddit; a morbillis autem & pustulis miliaribus dictis ablimiles spectantur, quoniam Variolæ in apostemata tendunt; ab Erysipelate denique discrepant, quod tumor Erysipelatosus corporis hanc vel illam partem solam occupat, raro phlegmonem veram conjunctam habet, rarius in suppurationem definit.

430. * *Causa Variolarum quamproxima est eadem*

* *Causa Variolarum quamproxima.*] Exanthematicam enim materiam non causam sed potius effectum, neque etiam perpetuum, hujus febris esse,

eadem quæ inflammationis cujuslibet, fibrarum scilicet muscularium quæ cuti impenduntur affectio spasmodica: Quæ adeo affectio muscularis vasa contigua aut fluidis suis ibidem detentis aut fluidis non suis fortius intrusis non modo distendit & in tumores elevat, verum etiam fluida ibidem detenta motu nimio atterit & ilico accendit, & conquassata in liquamen purulentum resolvit. *Vid. de Inflammatione dissertationem præmissam.*

431. Causæ affectionis hujusmodi spasmodicæ, id est Variolarum causæ remotiores & accidentales præcipue notandæ, sunt 1. Contagium; 2. Terror quammaxime spasmodicus; 3. Corpori calenti & sudanti frigus subito admissum, & spasmus muscularem excitans & excrementa quæque cutanea tam sanguini aliena quam fibris ipsis animalibus inimica suppressens & repellens; 4. Exercitatio muscularis nimia undecunque excitata in spasmus subinde definens; 5. Causæ denique Februm quæcunque remotiores Aph. 386. recensitæ.

432. Quod prognosin attinet, dolor dorsi & capitis vehementior pustularum eruptionem præ-

X 2

cedens,

ex eo patet, quod morbus non sola efflorescentiâ exanthematum feliciter & perfecte solvi solet, sed plures eadem copiose licet factâ pessime habeant; alii sine eâ evadant & decedant quoque; nunquam vero firma salutis spes sit nisi solennis evacuatio vel per alium vel sudorem diebus convenientibus criticis fiat.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iv,

cedens vomitus non sedandus, Febris acuta comitantibus delirio, convulsione, anxietate, vigiliis, aut comate, variolarum morbum periculosissimum prænunciant: Quippe quæ mala causam quamproximam spasmodicam vehementiorem incusant.

433. Pustularum eruptio, quo copiosior, *quo Febris primæ invasioni propior, eo periculosiorem ipsarum tam maturationem quam desquamationem prænunciat: Quippe quæ & causam spasmodicam efficaciorē incusat, & materiam purulentam nimiam, haud impune postmodum resorbendam, subministrat.

434. Variolæ depressæ, parvæ, albæ, limpidæ, fuscæ, lividæ, maculis aut petechialibus aut purpuris interspersæ, duræ, pergameno aut verrucis similes, fere semper sunt funestæ; utpote quæ a verâ phlegmone & a pure laudabili dicto, morbi hujusce inflammatorii terminatione solâ optandâ, longius recedunt.

435. Febris

* *Quo febris primæ invasioni propior.*] Eundem in censum referendæ variolæ; quæ ubi statim primis diebus cum gravi dolore lumborum & delirio ingruunt, & præmature secundâ mox die exanthemata in cute asperâ instar purpuræ cum maculis comparent, ac die quinto & sexto post plenam eruptionem pulsus non sedatior fit, sed celer micat, totumque corpus pustulis oblitum est, raro quenuquam in juvenili ætate evasisse scio. Neque minus periculi metuendum, ubi circa nonum diem gravissimus ex suppuratione dolor accedit, qui sæpissime omnia, quæ salutis spem ostendere videntur, pervertit atque immutat. Hic etiam ardente suâ vehementiâ universum genus nervosum spasmis afficiens summas parit anxietates, corporis jactationem, pustularum subsidentiam, donec respiratio difficilis, mentis turbatio, convulsio, pulsus languidus & parvus supervenientes, brevi vitam eripiant.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

435. Febris, quæ post variolarum eruptionem peractam nec penitus cessat nec magnâ ex parte remittit, est mali moris. Spasmus enim cordis ultra solitum remissionis tempus ægrum exagitant causam Variolarum quamproximam imitem prodit.

436. Oculi sanguinei, anhelitus difficilis, vox rauca vel clangosa, angina absque tumore ullo notabili, in quocunque morbi variolosi tempore mala quæque minitantur. Aut enim causam spasmodicam aut effectus ipsius inflammatorios præter modum augeri indicant.

437. Ante eruptionem rarius periclitatur æger: nonnunquam tamen in hoc primo stadio causæ ipsi spasmodicæ absque effectu Varioloso sævienti idem succumbit; præcipue si terrore subito corripiatur, aut methodo antiphlogistica dictâ (venæsectione scilicet nimia & catharsi) trucidetur.

438. Ab octavo postquam prodire cæperint die, usque dum penitus aruerint Variolæ, in præcipiti est ægri cujusque pustulis numerosioribus oppressi salus.

439. Quin & post ipsam desquamationem, medicis meliora sperantibus, ægrum debilitatum sæpius de medio sustulit aut syncope improvise, aut Febris secundaria * modo spasmo cordis spontaneo

* *Modo spasmo cordis spontaneo modo materia variolosa introserpta.*] Nostro quidem judicio tenuissimus ille, qui ex ambitu corporis retrocedit, pessimæ naturæ

taneo modo materia Variolosa introforpta & viscus quoddam vitale exulceranti ascribenda.

440. Quem Variolosum aut diarrhæa largior aut sanguinis fluxus exhaurit, idem pustulis subito depressis fere semper exanimatur. Væ ergo faminis gravidis morbo hocce correptis, abortum hæmorrhagiâ uteri comitante fatalem vix ac ne vix quidem evitaturis.

441. Quæcunque denique prognosis è Febre simplici, quæcunque è Febre qualibet sympathicâ eruitur; eandem etiam Febris ipsa Variolosa, quæ aut eruptionem præcedit & comitatur, aut maturationem comitatur & insequitur, supeditat.

442. In curatione faciendâ, morbi Variolosi stadia quatuor sunt observanda. Primum notat Febris prima, spasmodica pustularum eruptioni prodroma; secundum pustularum eruptio; tertium pustulis ad maturitatem tendentibus Febris sympathica & vere putrida absolvit; quartum pustularum

naturæ humor tantorum symptomatum non est sola causa; sed potius ipse ille motus ex superficie corporis ad interiora conversus, cujus indicium saltem est evanescencia materiæ sive exanthematicæ sive pustulosæ, quæ in cutis substantiâ hæret — Ubi non tantum quod superfluum & naturæ humanæ infestum est intus remanet, sed & ad viscera major humorum affluxus & congestio fit, ex quâ demum mala, ut obstructions, &c. Ex hoc fundamento quæstionem, quæ est cur tam difficulter, interiora qui petiit humor morbosus, ad pristinum locum relegari possit, solvere non erit adeo difficile. Nam si ad vasorum & vasculorum angustias, circumvolutiones, humorum per ea difficiles circuitus, ac motuum retardationes respicere velimus; non tam facilem esse horum humorum stagnantium & effuscentium dissolutionem, meatuum apertionem, atque motum ad peripheriam corporis restitutionem cuique animadvertere integram erit.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

pustularum arefactarum desquamationi impenditur. Stadium quodque, nisi Variolæ anomalæ & mali moris fuerint, tres ut plurimum dies occupat.

443. In primo stadio curatio radicalis nulla datur. Febris enim Variolarum eruptioni prodroma est spasmodica, & ab affectione fibrarum motricium intrinsecâ oritur: Cui ergo affectioni penitus incognitæ nihil certum è directo opponere novit ratio medica, nec remedium ullum specificum adhuc prodidit experimentorum fides indubitata.

444. Quamquam vero Febris prima Variolosa tolli neget, curationem tamen palliativam haud renuit; modo cautum interea sit ne spasmi Variolosi effectus ipsi inflammatorii, qui soli salutares sunt, aut supprimantur aut non rite in suppurationem perducantur.

445. Quapropter, 1. Dolore, æstu immodico, delirio, dyspnæâ corpus aut athleticum aut plethoricum urgente, in primo stadio requiritur sanguinis per venam incisam detractio; cujus ope

• *Sanguinis per venam incisam detractio.*] In the beginning of eruptive fevers, if the fever is strong, the first thing *Ætius* advises to be done is venesection. I don't question but it was a vulgar notion then, as it is now, that an eruption upon the skin forbids such a practice, and the reason commonly assigned is the fear that the humor may retreat from the circumference to the center. But it were easy to shew how in many cases, where the blood abounds or is very viscous, lessening the quantity will attenuate its particles, and give them a greater freedom to circulate. So that by this means the eruption, instead of being checked, advances in
a kindlier

ope & cerebri & pulmonis oppressio subitanea a constrictione spasmodicâ metuenda impediatur, & inflammatio canales cutaneos invasura lenior & tolerabilior reddatur; 2. Alvus astrictior per cathartica mitissima vel potius per clysteres est solvenda; 3. * Antispasmodica leniora conveniunt è nitro, contrayervâ, pulvere Bezoardico, &c. parata.

446. Quod si ægrum debiliorem Febris prima

a kindlier manner. Therefore in an Erysipelas, small-pox, measles, scarlet fever, &c. if the symptoms run high and affect the head and lungs or any part so as to give intense pain, bleeding will be found a very rational and safe practice. And in fact, though I have tried no experiment more frequently, I never once observed that any of these eruptions struck in upon bleeding, when the case required that treatment.

FRIEND'S *Hist. of Physic.*

De Variolarum naturâ & causis cum tot extent doctissimorum hominum scripta, nil addam, nisi quod in hac variolosâ constitutione, quæ circa autumnû finem vim suam magis exercuit, facilius evaserint ii, quibus nec detractus fuit sanguis, nec ullum administratum remedium, toto curationis negotio Naturæ commissio.

RAMAZZINI *Constitut. Epidem.* pag. 105.

* *Antispasmodica leniora conveniunt.*] Epileptic fits, convulsive motions, and the like terrible symptoms, if they come in the beginning of the small-pox, ought not to frighten us; but if they happen at the latter end, they are very dangerous. In the first days the patient must avoid all things that may exasperate; live upon a cool thin diet, take sulphur mixed with nitre in small quantities and often: by this he will prevent the vast putrefaction, and cool the blood. This may again be repeated in the last stage — If the pustules come forth too plentifully, they ought to be retarded with spirit, vitriol. &c. Their coming so much in the face may be admirably well prevented by applying a warm pultis of rye flower, small beer, and salt to the soles of the feet, which may be renewed twice or thrice a day. But the surest way is to apply blisters to the legs. Bathing the legs is very much recommended by Boerhaave and others; but observing that it has produced in some rather the palsy, and in others a long continued lameness, I cannot advise it.

Sir CONRAD SPRENGELL.

ma prehenderit, * a venæsectione † & evacuanti-
bus quibuscunque est abstinendum; quinimo vires
musculares, siquidem illæ nimium languescant,
per remedia empirica leniter stimulantia sunt ex-
citandæ, qualia dant crocus, contrayerva, con-
fectio Raleiana, alkermes, cardiaca, &c.

447. In omni stadii primi casu conveniunt
1. Diluentia; 2. Vesicatoria & suppedalia acriora
ob virtutem suam tam antispasmodicam quam
derivantem proficua; 3. Quæcunque remedia
ad Febrem Aph. 415. commendantur; 4. Olea
& saponēs naturales, v. g. oleum amygdalarum,
decoct. pectorale, oxymel simplex & similia,
modo diarrhææ metus omnis abfuerit.

Y

448. An

* *A venæsectione.*] In variolis adultorum abstinendum est, quantum
possibile, a venæsectione, nisi extrema necessitas suadeat. Febris enim
variolarum eam minime fert, quoniam post venæsectionem ordinariè
major sequitur peripheriæ corporis contractio, quæ placidam eruptionem
impedit. Si vero plethora insigniter urgeat, & gravia exinde metuenda
sint symptomata, in principio morbi statim vena aperiatur, sed simul larga
satis quantitas emittatur, & immediate subjungantur diaphoretica paulo
fortiora.

NENTER Tab. 141.

† *Et evacuantiis quibuscunque.*] Notavimus quoque ex nitro parata
medicamenta in variolis, morbillis, purpurâ, vitæ exitium attulisse. Ab
eorum enim usu aucta morbi diuresis fuit, ut claram & aquosam urinam
in insolita quantitate emisissent. Unde suppuratio variolarum periculose
fuit impedita.

HOFFMANN. Opus. Med. Pract.

Commendatione generosæ feminæ in consilium vocabatur novellus
medicinæ Doctor; qui intempestivo nitri amore a præceptoribus im-
butus largâ & repetitâ dosi præter pulveres refrigerantes nitrosos ex-
hibebat nihil. Inde retardabatur macularum (*morbillorum*) eruptio;
spiratio fiebat angusta & difficilis, tussis continua sine sreatu, accedebat
asthma intensum, & intra septem dies tres pueri occumbant.

HOFFMANN. Med. Rat. tom. iv.

448. An in primo morbi Variolosi stadio recte commendantur emetica? Certe nonnihil suspecta videntur; quippe quæ ruborem faciei suffundunt, id est vasa lymphatica sanguine crassiore replent, unde pustulæ numerosiores necessario excitantur, a quibus tam ad maturitatem tendentibus quam desquamantibus postmodum erit metuendum.

449. In secundo stadio eadem convenit mendendi methodus: a venæsectione tamen & evacuantibus quibusque magis, nisi quid urgeat, cavendum.

450. In tertio stadio conveniunt præcipue 1. Diluentia; 2. Acida * & remedia quælibet particulis leniter astringentibus & antisepticis donata; 3. Cardiaca, virtute scilicet empiricâ motum cordis muscularem languentem pro re natâ excitatura; 4. † Vesicatoria.

451. In
* Et remedia quælibet particulis leniter astringentibus & antisepticis donata.
The effect of the bark in procuring a kindly mild suppuration led me to imagine it might be serviceable in the small-pox of a bad kind, where either a right suppuration did not come into the pustules, or petechiæ shewed a disposition to a gangrene; and I had the pleasure to see the effects I expected from it in several patients, to whom I gave the bark: the empty vesicles filled with matter, watery sanies changed into thick white pus, petechiæ became gradually more pale coloured, and at last disappeared, the blackning of the pox began sooner than was expected — From ten to forty grains were ordered every four or five hours. For children clysters from half a dram to two drams.

ALEX. MONRO, *Med. Essays*, vol. II.
† Vesicatoria. I would enforce the use of Epispastics applied above the wrists a little before we expect the tumor of the hands should arise, especially when the symptoms are threatening — In some, where vesicatories

451. In tertio stadio contraindicatur venæsectio, nisi symptoma aliquod periculosissimum (dolor scilicet Pleuriticus, dyspnæa, delirium cum pulsu pleno & forti) ipsam efflagitet; cathartica autem cane pejus & angue sunt fugienda, imo clysterum usus suspectus videtur. Quid enim aliud feri ad tubum intestinalem derivatio efficiet, præterquam materiæ venenatæ in poris cutaneis, per quos ipsi exitus unicus salutaris paratur, suppressionem dāmnosam?

452. In quarto stadio 1. Ad fordes intestinæ expellendas convenit catharsis; a quā tamen, priusquam tumor variolosus subsederit & penitus aruerint pustulæ, omnino erit abstinendum; maximum enim a pure cutaneo intempestive resorpto instabit periculum: * 2. Si tussis irrequieta vasis pulmonalibus rupturam minitetur, visceri huic vitali per venæsectionem, per diætam lacteam, per rusticationem, per opiata & Phthiſeos curationem erit succurrendum.

Y 2

453. In

tories have been early applied and continued to run extremely, there hath been less swelling and less salivation than seemed proportionate to the vehemence of the distemper, but without any disadvantage to the patients. — I cannot but observe that the delirium attending the eruption is much alleviated by the application of emollient cataplasms to the feet of children especially.

HUXHAM, *Phil. Trans.* No. 390.

* *Si tussis irrequieta.* Si æger post morbillorum discessum febre vehementi atque dyspnæa aliisque accidentibus, qualia peripneumonicos solent affligere — Venæsectio est potentissimum remedium. Quin & diarrhæa, quam morbillos excipere diximus, venæsectione pariter sanatur.

SYDENHAM.

453. In omni morbi variolosi tempore * si symptomata quælibet urgeant, eadem tanquam morbi

* *Si symptomata quælibet urgeant.* Certissima & multiplici experientia compertum est a medicis Berolinensibus peritissimis secure non modo sed cum magno etiam levamine & in principio & in medio ac declinatione morbi dari emetica prudenti & parca manu porrecta. Experimentum id jam tribus vicibus fecimus felicissimo successu tribus in infantibus periculose ex variolis decumbentibus. Hi maxime circa tempus suppurationis summâ anxietate, inquietudine, difficultate spiritus cum suffocationis metu & virium jacturâ correpti, datâ quartâ parte tartari emetici in liquido, per sedes & vomitum incredibilem viscerum humoris copiam excreverunt; unde mox cessantibus symptomatibus viribusque receptis vite periculo erepti fuerunt.

HOFFMANN. *Opusc. Med. Pract.* Diff. i.

Diarrhæa si variolis & morbillis superveniant per se demum erumpentibus, sunt tale symptoma, quod periculi magni est, nisi patientes alias valde lubricæ sint alvi, ubi nihil certius commendari potest, quam temperatus & providus usus nitri, scilicet pro ratione ætatis grana duo, tria, quatuor, cum uno vel altero grano absorbentis cujusdam, repetendo intra tres vel quatuor horas unam dosim. Vix memini me tertiâ vice illud dedisse, sed primâ vel secundâ vice jam satisfecit, licet etiam per neglectum patiantur diarrhæam; ut ante annum expertus sum in infante, qui per se alvi erat lubricæ & per duos dies vel sexagesies alvum deposuerat. Acrimonia enim illa urens & caustica, quæ stimulationem effecit circa viscera, mitigatur, corrigitur, & sic etiam affectus evanescit.

STAHL. *Coll. Cas.* 92.

Vocabar ad infantem 18 mensium variolis confluentibus laborantem; parentes referebant infantem hæcenus satis tranquillum fuisse, materiam tamen mucosam continuo ex ore fluxisse, & fluxum hoc ipso die, erat autem undecimus, cessasse. Infans pessime se habebat, ægre spirabat, & pavores continui aderant. Sydenhamum, qui narcotica & emetica suadet, imitari volebam, ne postea mors hisce remediis ascriberetur. Præscribebam ergo aliquot aquas destillatas cum largâ quantitate cinnab. antimon. easque sæpius exhibere jubebam. Circa vespæram astantes referebant post potiunculæ usum salivationem tempore pomeridiano rediisse, & sic infans præter opinionem evasit — Historia altera ejusdem antimonii cum successu adhibiti — Eandem cinnabaris efficaciam adhuc in aliquot aliis observavi.

NENTER, *Tab.* 140.

Die septimo accedebat diarrhæa cruenta cum insignibus torminibus; æger toto eruptionis tempore omnia respuebat remedia — Post multas exhortationes tinctur. Bezoarticam aliquoties assumebat; unde non solum alvi fluxus sensim imminuebatur, sed etiam variolæ rotundæ &

morbi primarii sunt tractanda; sin iis impune ferendis par sit æger, sunt omnino permittenda.

454. Ad vigilias autem & molestiam variolosam opii narcosis empirica recte laudatur. * Quæ tamen requies (nequaquam naturalis) nec temere, nec tanquam antidotus specifica, nec nisi res urgeat, concilianda est.

455. Delirium & Ischuriam Variolosam ægro extra

& elatæ fiebant, & cum tinctura sæpius repeteretur æger tandem evasit.

Idem. Tab. 141.

On this occasion it may be asked, whether or no the salivation being very viscid & defective, the tumor of the face hard and tense, some mercurial (as duly prepared calomel) might not be given with advantage even in the state of maturation? I have frequently given cinnabar to good purpose — Surely we have given calomel after the incrustation, when the secondary fever hath subsisted, without any manner of ill consequence, I might say with great success. Nothing so certainly fuleth viscous tough humours being joined with plentiful diluting liquors as this, and so prepares them to be discharged by proper outlets. As to oxymell. scill. syringing and the like in a defective salivation, the former indeed by puking sometimes irritates the glands of the membrana Schneideriana to discharge their contents; syringing barely deterges the mouths of the ductus salivalis, and either have little certain effect further; whereas the viscous obstructing matter is lodged in the inmost glands, and even with the blood itself.

Dr. HUXHAM, *Phil. Trans.* No. 390.

* *Quæ tamen requies.* Ab opiatīs & soporiferis interius abstinui, aliorum medicatione edoctus inde in variolis copiosis majores obortas anxietates, & ante exquisitum suppurationis tempus periculosum soporem cum tremore & membrorum succussione fuisse suscitatum. Papaveracea autem lenissima, semen papaveris albi in emulsione, aqua papaveris rhæados, ejusdemque syrupus, utique fuerunt saluberrima.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iv.

extra lectum * paulisper erecto nonnunquam
tolli perhibetur.

* *Paulisper erecto.*] Imprimis etiam crebrioris observationis est aegros acutis exanthematicis morbis laborantes, post diuturniorem erectum in lecto vel etiam extra illud situm, mox in virium languorem, animi deliquium, extremorum refrigerationem, & cutis horrorem, cum pulsu debili, incidere; ac evanescentibus in corpore efflorescentiis, delirio, convulsione, vel epilepsia correptos interire. Rarius quidem, quod mirandum, hoc phaenomenon a practicis annotatum; ratio tamen effectus in prochi, quandoquidem dejecto in ejusmodi morbis robore, cordis etiam systole minuitur, & sanguis corpore erecto difficulter ad superiora maxime & caput expulsus cor obruit, segnius quoque per cerebrum ejusque membranas fertur, & hinc tam truculentorum symptomatum origo.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

DE PESTE.

Largiori usu & experientia confirmatum est quod qui peste laborant facilius alios inficiant, quam qui ea decubuerunt — Si quidem (ut ait Forestus lib. vi. obs. 28.) dissecimus aliquando corpora mortua ex peste multis spectatoribus sine aliquo damno, propterea quod mortuo animali perit omne venenum; & quia ignorabamus eos mortuos ex peste, causa fuit ut minus turbemur. Et quod non a sanguine, sed potius ex corrupta lymphâ, quæ subtilioris naturæ est, ipsa miasmata generentur, vel ex eo apparet, quod ulcerosa materia maxime sit contagiosa; ut videmus in bubonibus pestilentialibus, scabie, leprâ, lue Venereâ, dysenteria, variolis.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. ii.

Plures commendant fonticulos — Multus imprimis in laudandâ hac fonticulorum virtute est Hildanus Obs. chir. cent. 2. obs. 23. sic habens *Neminem autem, quod notandum, eorum qui fonticulos in cruribus & brachiis habuerunt, præter unum aut alterum summe tæcochymicorum, peste obiisse meminisse.*

Imprimis elegans Riverii est observatio cent. 4. obs. 19, quâ ceu expertæ virtutis præsidium laudatur, ut statim ac quis peste correptus cantharides cum fermento & aceto pone aures ac in aliis suetis emunctoriis applicentur, ac in lecto postea quieti decumbere jubeantur ægri; eoque facto per 24 horas effluere humorem atrum serosum, & pestilentem morbum post aliquot dies plane discedere.

Memini ego me olim, quum Londini versarer, a peritissimo chirurgo sene qui pesti Viennensi interfuerat audivisse, se summo cum fructu usum esse electuario, quod vocabatur nigrum, composito ex rob. sambuci & mellis aa tlls pulveris pyrii & camphor. 3i ad unam vel duas drachmas dato. Et Gislerus quoque se in peste Brunsvicensi summo cum fructu adhibuisse pulverem pyrium affirmat.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iv.

Si

Si in emunctoriis loco bubonum emergant carbunculi, gravissimum periculum indicabatur—Inter prophylactica suffumigium aceti cum ferro candente vel ignitis lateribus—Inter antidotos tabaci fumus & radix ellenii. Pauperibus consulimus ut quotidie mane duo vel tria cochlearia aceti vini optimi biberent, atque illud in hac peste observavimus fuisse unum ex optimis præservativis—Quod ad meipsum attinet, si forte me aliquo modo contristatum perciperem, tum tribus quatuorve vini haustibus cor exhilarabam—Mane antequam aegros inviserem aliquot grana cardamomi minoris masticando eos invisebam—Quandoque haustum vini ablinth—Si ab aegrotorum fœtore me vel tantillum alteratum sentirem, statim postpositis omnibus negotiis, qualiscunque hora diei foret, ad tabaci usum fugiebam, sed observatu dignum est quod non nisi infuetis auxiliabitur fumi suctio—Ad curationem cubacula nuda servari & ter quaterve de die aerem suffumigiis alterari iussimus, & statim aegris potiunculam sudoriferam exhibuimus, iisque bene stragulis contextis sudores copiosos per duas, tres, pluresve horas promovimus; qui si difficilius prodirent, arenam calefactam siccam linteis siccis infusam pedibus, axillis, & inguinibus apposuimus. Si a primo sudore non levarentur aegri, post paucas horas sudoriferum de novo repetendum—Ad bubones vesicatorium in inferiore ejusdem parte, ita ut vesicatorium ipsam duritiem attingeret.

DIEMERBROECK.

Si quis (inquit Bonetus) qui cum aegris versatur, quamdiu intra sphaeram vicinitatis talium moretur, nunquam salivam deglutat, sed semper eam expuat, ab omni infectione erit immunis—De sudore Anglico vide Sennertum—Cura per sudores & aquæ frigidae vitationem—Nihil cibi capiat, neque plus potionis consuetæ quam sit satis ad sitim extinguendam: ne manum aut pedes extra stragula refrigerandi causâ proferat—Somnus per totum morbi decursum excutiendus.

ALLEN.

Commendari cauteria ad præservandum a peste invenio apud Nicolaum Florentinum—Possum testari me innumeros hac peste extinctos vidisse, nec unquam vidisse quenquam qui haberet cauterium, præter unum tantum. Interrogavi etiam de hac re multos medicos, qui testati sunt neminem se vidisse—Quo minor est carbunculus, eo deterior; quo vero plures sunt & latiores, eo magis salutem promittunt—Ubi apparent carbones, pharmaca exhibenda sunt vehementiora, quemadmodum scamoneata laudata ab Averrhoë: sanguinis quoque missio copiosior esse debet—Si medicamenta applicata (v. g. Ung. Ægyptiac, acetum etiam cum modico aluminis & floris æris) nihil proficiant, deveniendum est tandem ad ignem atque carbones ipsi adurendi.

MERCURIALIS.

A preservative against the plague—I made an incision with a lancet in inguine dextro & sinistro, and put in a seton, to the end that by this artificial way the venom might find a passage. This I often tried with good success.

Dr. JOHN BAPTIST ALPRUNUS.

Potential

Potential caustics to continually discharge by the arm-pits or groin better than actual — This operation should be performed not only when there appears any elevation or tumor in the emunctories, but likewise when no such thing is perceptible; it is enough to be assured that the person is attacked — The emunctories having been opened with a caustic should after the falling of the eschar be tented to hinder the re-union, to cause irritations, inflammations, access of humors, and abundant sup-puration: they should be dressed often, squeezed, and probed, and in short treated in a method quite opposite to what I practice in dressing of wounds.

BELLOSTE's Hospital Surgeon.

R Acetosæ recentis m. iv. Butyr. rec. 3ii Farin. secal. q. s. f. cataplasma igne lenissimo. Hæc formula est optima ad bubones in peste.

BOERHAAVE, de viribus medicamentorum.

DE ERYSIPELATE.

Ερυσίπelas: εἶναι μὲν οὐκ ἔστιν ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἐρῶντος ὁ ἐρῶντος δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦς. HIPP. Aph. 25. lib. 6. Quali dicat non valde est refrigerandum — Præclarum remedium est stercus recens bubulum, si in sartagine coquatur cum aceto, adjectis floribus chamæmeli & sambuci, ut fiat cataplasma. Ex aceto rosato & aquâ ranarum coquitur myrrha, & ea aqua admovetur.

HEURNII Comment.

In inflammatory cases, and in an Erysipelas in particular, it is often seen by experience that scarifying upon the part, when the membranes are loaded and thickened, will remove the inflammation in a very sudden and surprising manner.

Dr. FRIEND, Hist. Physick.

SCOR-

SCORBUTUS.

456. **H**OMO, cui cutis aut maculis diu perdurantibus aut pustulis sensim elevatis deturpatur, Scorbuto laborare dicitur.

457. Fæditates hæ Scorbuticæ ab exanthematibus distinguuntur, quoniam nec subito invadunt, nec febrem aut prodromam aut comitem habent, nec nisi post longum tempus evanescunt.

458. Scorbuto sæpius (at non semper aut necessario) adjunguntur dolores osteocopi, lassitudo, pruritus, urina turbida & rubicunda. Quinimo morbi hujusce ad summum malignitatis pro-
vecti stadium ultimum haud raro terminant cutis, gingivarum, pulmonis, renum, &c. hæ-
morrhagiæ spontaneæ, diarrhæa colliquativa, & putredo vere cadaverosa.

459. Causa Scorbuti quamproxima est vasorum nimis laxorum elater fluidis more debito promovendis impar.

460. Causæ laxitatis hujusce, id est causæ Scorbuti remotiores præcipue notandæ, sunt
1. Vita aut sedentaria aut opipara & luxu per-
dita, vasa quæque congestionibus non facile expediendis distendens: 2. Exercitatio muscu-
lorum nimia (an voluntaria ea fuerit an spas-
modica) fibras quasque simplices contiguas

Z

una

una cum fibris motricibus distrahens : 3. * Aer marinus, paludosus, stagnans, gingivas quibus immediate applicatur erodens ac solida quæque macerans : 4. Cibi sale indurati, dyspepti, mole nimirum non facile subigendâ meatum quemque corporis exilem infercientes.

461. Causa Scorbuti quamproxima raro tollitur : At, si eadem nec connata fuerit nec inveterata, nec fluidis putredinem induxerit, nec viscerum nobiliorum texturam vitalem solverit, nonnunquam cum ægroti saltem euphoriâ corrigitur.

462. † Curatio Scorbuti tentanda est 1. Per ea quæ stimulo suo empirico † aut alvum aut renes sollicitante

* *Ær.* Causa vera est ær : Cum observamus Tartaros maxime crudis & salitis difficilisque coctionis vesci cibis ; nunquam tamen seu raro scorbutus observatus fuit in horum regionibus. Nec in causâ est mare aut ejus halitus, cum Veneti in medio mari siti nunquam Scorbutici sint — Omnes Scorbutici moriuntur sphacelo.

WALDSCHMIDT.

† *Curatio.* Venæsectio non prodest : Hæmorrhoides interdum, quæ si assuetis supprimantur sunt aperiendæ. Purgantia fortiora semper noxia. Nota medicamenta antiscorbutica coctionem non sustinent. —

BARBETTE.

— Rationi congruum ut medici in curandis operariis, qui circa salis confectionem versantur, valde cauti sint, præsertim in venæsectione præscribendâ — Purgationes potius, eæque fortiores, videntur magis propriæ. — Vina generosa, aromata, & quæcunque sale volatili prædita sunt, tabacum masticatum, & decocta ex tabaci foliis ; summatim quæcunque acorem sanguinis infringere apta sunt, in usum erunt revocanda. Modus, quo salis spiritus communiter solet dulcificari, spiritu nempe vini rectificato, pro regulâ esse poterit ut sciri possit, quonam remedii genere in hisce artificibus curandis sit utendum.

RAMAZZINI *de morb. artificum.*

† *Aut alvum aut renes sollicitante.* Scorbuto frigido, indeque oriundis torporibus

follicitante feri & lymphæ molem morbosam a cute oppressâ derivent, & è corpore porro eliminant : 2. Per ea quæ stimulo pariter empirico spasmus tempestivum excitante fluida quæque stagnantia in orbem denuo revocent ; modo impetui huic musculari ferendo viscera vitalia satis paria fuerint : 3. Per frictiones mechanicas, quæ eidem indicationi, cui actio muscularis aucta, tutius inservient : 4. * Per ea quæ virtute singulari fibras solidas (onere morbofo per auxilia Art. 1, 2, 3. commendata prius liberatas) compactiores reddant, & causam ipsam quamproximam aut tollant aut saltem corrigant ; Qualia suppeditant acida, amara, cortex Peruvianus, chalybs, aqua picea, aquæ minerales, &c. Eidem scopo inservit aer ficcus serenus ventosus particulis terreis & mineralibus saturatus, unguen-

Z 2 tum

torporibus, tandemque doloribus, juniperi de baccis paratum destillatione oleum insigni auxilio est, atque ab hac inertia ortos renum infarctus quam pulchre curat.

BOERHAAV. *Chym.* tom. ii. pag. 146.

* *Per ea quæ virtute singulari.*] The contractil fibres are overloaded with moisture — Whatever restores the tone of the fibres, promotes circulation, and prevents stagnation and corruption, as vegetable acids, gentle bitters and astringents, gently sudorific, diuretic, and such as will exsiccate the body — Low dry diet and exercise, but especially the summer season — The correcting the blood is all trifling, when we consider the original cause : frequent letting blood is necessary, gentle vomits often repeated in the beginning have done more good than any thing : for by them the tone is restored, and the first passages cleared — If you find it attended with feverish indispositions, the bark and nitrous medicines, the Elixir vitrioli is of vast service — But change of air cures most without physick.

Sir CON. SPRENGELL.

tum è pice & sulphure paratum, aquæ denique marinæ balneum. 5. Quod si putredo fluidis ipsis vere inducta fuerit, ipsi * fructuum horæorum & remediorum acidorum virtutem antisepticam opponit scientia empirica; quæ adeo remedia acida huic non minus quam quartæ indicationi inserviunt. 6. Cibus interim fit euchymus, simplex, facile digerendus, & chylo dulci parando idoneus.

463. † Lepræ, strumarum, & tumorum
quorumlibet

* *Fructuum horæorum.*] A succis horæorum in aquâ decoctorum & dein ope ignis inspissatis, ita ut formâ sapæ, gelatinæ, &c. veniant, summa mare in longissimas expeditiones colentibus commoda. His a falsis, siccis, fumatis, morbi; a succis horæis salus. Si gelatinas aurantii, berberis, cerasi, cotonei mali, baccarum juniperi, limonii, pomorum finensis, ribesii, sambuci, uvarum, compendio factas in aquâ diluant, præsto habent, quod morbis mortique maricolas eripiat. Quæ iterum reparant facile, ubi consumptis his ad frugiferas appellant insulas, paucisque horis idoneam copiam faciunt, in necessitatem ulterioris itineris. Quâ forte re non alia Britannis Batavisque magis salutaris.

BOERHAAV. *Chym.* tom. ii. pag. 28.

† *Lepræ, &c.*] — Suasor fui ut pro balneo aquâ illâ uterentur parvi fluenti, quod petrolei fontes lambit; & hoc solo remedio aliquoties repetito sædam hanc pestem eliminavit.

RAMAZZINI *de Petroleo montis Libinii.*

Out of a pustule squeezing a little thin water, I took out a very small globule scarcely discernable; observing this with a microscope I found it to be a very minute living creature — From this discovery I conclude the itch to be nothing else but the continual biting of these animalcules in the skin — From hence we may come to understand how the itch proves to be a distemper so very catching; nor shall we be at a loss to know the reason of the cure of it by lixivial washes, baths, and ointments made with salts, sulphurs, vitriols, mercuries, and such corrosive and penetrating medicines — Neither do inward medicines perform any real service in this case — And since, tho' the ointment may have killed all the living creatures, yet it may not probably have destroyed all their

eggs.

quorumlibet cutaneorum, modo ii chronici fuerint nec contagio Venereo oriundi, eadem profecto videntur quæ Scorbuti ipsius & causæ & prognosis & medendi methodus.

464. An ad morbos hosce cutaneos perdomandos recte commendatur, quod lui Venereæ fere solum sufficit, *hydrargyrum? Dubitandum sane an idem quidquam proficiat, nisi quatenus aut alvum aut renes movet; quibus tamen indicationibus sales quilibet leniores tutius satisfacient.

eggs laid as it were in the nest of the skin, it is adviseable still to continue the anointing for a day or two more after the cure is performed.

Dr. BONOMO, *Phil. Trans.* No. 283.

When both my hands were manacled for many years, and sometimes my arms also, with deep corroding tetters, in delpight of many of the best medicines and purgations; all was suddenly healed, and hath so continued these twenty years, by the application of the gum of plum trees dissolved in vinegar. I must not forget to add, that I applied vine leaves and sometimes opened raisins to draw a moisture from these tetters some few days before I used the gum.

Dr. BEALE, *Phil. Trans.* No. 43.

* *Hydrargyrum.*] Neque inutilis est tam in hoc morbo, quam aliis qui a viscidis humoribus nascuntur, pilula singulis noctibus assumpta, quæ ex Mercurii sexies sublimati & sulphuris antimonii præcipitati aa gr. i. & aloes socotorini gr. iii. vel iv. adjecto syrupo balsamico conficitur. Spongia ad nigredinem usta, sal diureticus & tartarum vitriolatum — Neque inutilis est aqua calcis minus composita — Sin autem corpus macilentum sit, aquæ isti par lactis mensura commisceri poterit. Propter vim etiam diureticam aliquid ad sanitatem conferunt millepedes.

MEAD *Monita.*

An alterative Mercurial medicine. History of a leprosy cured thereby. & Sulph. antim. part. iii. calomel, or Merc. dulc. sexies sublimat. part. ii. m. I divided the mass so that six pills should contain 15 grains of the powder. Of these the patient took three in the morning and three at night, with a draught of a weak decoction of the lign. & corti guaiac. moderately warm.

Medical Essays, vol. i. pag. 55.

Rheu-

Rheumatismus, Arthritis, &c.

465. **H**OMO, qui dolore errabundo discruciat, Rheumatismo laborare dicitur.

466. Quod nomen ipsi ideo accrevit, quoniam liquidi cujusdam acrioris *μυξα* sive fluxus vagus apud medicos, fluidis animalibus duntaxat intentos, pro causâ doloris hujusmodi fuerit venditatus.

467. Homo, qui dolore fixo discruciat, pro variâ doloris istius sede morbis nomine quidem diversis reverâ tamen perquam cognatis laborat.

468. Idem enim tormentum, quod capiti Cephalalgiam infert, in latere fit Pleuritis spuria, in abdomine Colicam mentitur, * in dorso Lumbago, in coxendice Sciatica, in ossium articulis Arthritis vocatur.

469. Causa tam Rheumatismi quam alterius cujuscunque morbi dolorifici quamproxima nulla vere assignatur. Doloris enim omnigeni causa quamproxima est substantiæ nervæ penitus incognitæ affectio quædam intrinseca.

470. Causa

* *In dorso Lumbago.*] Dolorem lumborum Rheumaticum a Nephritico per hoc certissimum signum distinguere poteris. Pete ab ægro an, dum in terram incurvatur & exinde erigitur, cum difficultate erigatur adeo ut per medium quasi scindi videatur. Si hæc adsint, pro certo habeto dolorem illum non esse Nephriticum sed Rheumaticum.

è BAGLIVIO NENTER, Tab. 59.

470. *Causa tam Rheumatismi quam alterius cujuscunque morbi dolorifici inter cognititas proximior est fibrarum nervearum per partem dolentem expansarum distractio præternaturalis.*

471. *Causæ distractionis hujusce nerveæ, id est tam Rheumatismi quam alterius cujuscunque morbi dolorifici causæ remotiores præcipue notandæ, sunt 1. * Fibrarum motricium spasmus*
nervos

* *Fibrarum motricium spasmus.*] I tried to account from the effects of the cold for the rheumatic blood, which is so familiar to people with coughs, stitches, tumors, or who upon any account have the blood retarded at whatever part of the body it is. I shall now confirm the same by three examples. First in a gentleman who perfectly well stretched his back by missing a stroke. In a second, who got much such apother stress upon missing a step of a chair. And thirdly in a young lady, who got such a stress at the part where the middle of the *musculus cucullaris* lies upon the right side, in catching at a greater weight than what she was able to support. In all these cases the pain and stitches continued for some time, and were always eased by bleeding, nor was the blood less rheumatic than in a pleurisy, tho' there could be no suspicion of any acquired malignity. The plain account of the mischief in these cases is, that the muscles are contracted with such a violence to support the tottering body or superior weight, that the blood-vessels among them are strongly squeezed, and their blood hurried upon the serous vessels, which thereby lose their tone, and so continue inflamed till the tone be recovered again. And it is the slow motion that the blood has among the serous vessels, or the vessels they compress when dilated themselves, that occasions its acquiring the rheumatic appearance. So that inflammations may have their seat in the dilated serous vessels, without coagulated matter, as frequently happens in the *tunica cornea & adnata oculorum*, which naturally have no blood-vessels, and yet by tying one's collar too tight they at once inflame. So that we see whatever forces the blood upon the serous vessels inflames them; and the way we treat these cases with success argues much that there is no other thing in the case but a præternatural distension of the vessels — Besides, I must take notice that a fever is not always a concomitant of inflammations; which observation is of great use to investigate pains of the stomach and intestines when fixed to one part; for these are seldom without inflammations, and may come and go as those of the eyes do. But nothing is so certain a remedy for them as bleeding, tho' they have no fever along with them, which
some

nervos quosque contiguos una distrahens : 2. Quicquid fibris animalibus applicatum affectionem hancce spasmodicam excitare valet ; cujusmodi sunt cibi sale & aromatibus nimium conditi, potus vinosi particulis pungentibus saturati (v. g. vinum Gallicum, Burgundicum, Champenense, Hocomorense, Pomaceum agro præsertim Damnoniensi productum) corpori facile irritabili ingesti ; auræ frigidioris afflatus parti corporis cuilibet incautius nudatæ admissus : 3. Affectus animi vehementiores, ira præcipue spasmis generandis accommodatissima : 4. Vassorum inanitio aut largior aut iubitanea, fibris nimirum muscularibus contiguis motum effrenatum permittens : 5. Fibrarum simplicium laxitas morbose malorum spasmodicorum (modo utcunque incognito) sæpius fecunda.

472. Quæ-

some have made the only indication of bleeding in these cases. Nay, I have seen bastard pleurifies with strong rheumatic blood continue for some months without the pulse being raised, for which the only relief was bleeding blistering and fomentations. One thing was observable in these patients, that when bled upon the first attack of the disease, it left them immediately ; but if neglected for eight days, then it turned very obstinate. By which it is plain that the vessels were weakened by the continued force of the blood upon them, and so, tho' the revulsion was made, they had not strength to recover themselves, and restrain the blood for the future. Besides it is to be remarked that all manner of drink taken cold raised the pain ; which must be allowed to have proceeded from the contraction of the vessels near to which it passed at first, by which the blood was forced in upon the affected part, and not from affecting the part itself with its coldness ; since of necessity the drink would turn warm before that was reached. By the same way it is we account for cold drink affecting the breasts of some delicate nurses so very sensibly.

SIMSON'S *Appendix to the System of the Womb.*

472. Quæretur fortasse, annon tam Rheumatismus quam morbus quivis dolorificus acrimoniæ fluidis animalibus aut casu morboſo aut ſponte inductæ aſcribi mereatur: Utpote quæ non modo ſpaſmo generando verum etiam nervis ipsis diſtrahendis, tanquam cauſa proximior, ſatis ſuperque accommodata videtur? Acrimoniam ſane fluidorum morboſam nec omnino negare, nec tamen ipſam tanquam vere exiſtentem pro cauſâ Rheumatismi admittere finit imperfecta corporum ſuorum notiſſima mortalibus adhuc conceſſa.

473. Dolor quidem, ſpaſmi muſcularis effectus, periculi minus quam moleſtiæ alit; at doloris cauſa ſpaſmodica, effectum hoc ſuo nerveo ſolo non contenta, mala alia tam acuta quam chronica ſubinde generat.

474. Doloris quippe ſpaſmodici paroxyſmo ſæviente, canales quilibet cum parte muſculari conſtrictâ connexi aut ſanguinis aut ſeri particulis craſſioribus, qua data porta impactis, fere ſemper diſtenduntur.

475. At vaſorum diſtenſio ſubitanea pro diverſâ corporis affecti parte plus minus nocet. Quæ enim capiti Apoplexiam, quæ thoraci aut Pleuritidem aut Peripneumoniam, quæ abdomini Colicam minitatur, eadem aut corporis ſuperficiem in tumores magis innoxios attollit, aut articulos abſque vitæ periculo ſubitaneo frangit.

A a

476. Re-

476. Remittente porro paroxysmo, canales iidem tam spasma vicino quam onere alieno ultra tonum elasticum distracti fluida quæque, non absque fibrarum simplicium resilitione elastica propellenda, sinunt stagnare; unde aut, parte limpidiore secedente, residuum in materiam tophaceam & calculosam sponte concrevit; aut tumores aquosi frigidi indolentes & sphacelosi & cruciatibus & vitæ finem tandem imponunt.

477. Causæ tam Rheumatismi quam alterius cujuscunque morbi dolorifici quamproximæ (substantiæ scilicet nerveæ affectioni intrinsecæ) * opii vires specificæ, nisi si quid contraindicet, utiliter opponuntur.

478. At tam Rheumatismi quam alterius cujuscunque morbi dolorifici causa remotior prima (spasmus scilicet muscularis) cui causa proximior (distractio scilicet nervea) debetur, præter dietæ & regiminis leges exactissimas (in quibus quidem causæ etiam secundæ & tertiæ remotioris curatio potissimum consistit) pro morbi ipsius & statu & conditione diversâ variam omnino medendi methodum requirit.

479. Spas-

* *Opii virt.* R opii ʒi sal. nitr. tartar. vitriolat. aa ʒiv rad. ipecach. ʒi glycyrrhiz. ʒi Ponantur simul nigrum & tartarus in mortario ignito in fusione, dein pulveriscentur subtilissime. Tum opium in talapas scissum simul in pulverem redigatur, qui cum reliquo pulvere misceatur. Dosis maxima est gr. lxx horâ somni superbibendo liquoris posseti ʒiij inter sudandum. Eger autem lecto teneatur usque ad meridiem proximam. Hoc remedium repeti poterit semel in septimanâ vel unoquoque mense.

DOVER.

479. Spasmi enim Rheumatici corpus plethoricum recenter urgentis paroxysmus indicat
 1. Venæsectionis opem mechanicam, eo tamen duntaxat consilio implorandam, ut spasmi ipsius effectus quilibet periculosior prævertatur: 2. Antispasmodica leniora, qualia è nitro & sale ammoniaco tam crudo quam volatili parata febribus inflammatoriis potissimum accommodata esse scientia docuit empirica: 3. Diluentia: 4. Topica antispasmodica, v. g. * lenem inuersionem, † cucurbitulas, & vesicatoria: 5. Alvi per cathartorum mitiorum stimulos empiricos solutionem, consilio eodem quo commendatur venæsectio celebrandam: 6. Causa autem quarta remotior (vasorum scilicet inanitio spasmum generans) victu analeptico euchymo & facile digerendo refarcietur.

480. Eadem medendi methodus, quam Rheumatismi recentis paroxysmus indicat, & Colicæ, & Pleuritidi spurie, eadem Lumbagini, † eadem

A 2 2 Sciaticæ

* *Lenem inuersionem.*] Η δὲ τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐστὶν ἐκτετακτικὴ, καὶ οὐκ ἐκτακτικὴ. τὸ φαίνεται ὅτι τὸ νῦν ἐστὶν ἐκτετακτικὴ. HIPPOCRAT. de Affectionibus.

† *Cucurbitulas.*] A Gotofredo Kirch memoratur vir quidam nobilis a podagrâ liberatus aut certe summo opere mitigatâ illâ sublevatus, factâ singulis noviluniis scarificatione metatarsi sine suctione per cucurbitulas. STAHL. Patholog.

‡ *Eadem Sciaticæ.*] Quâncunque venarum hæmorrhoidaliū apertio non succedit, aut difficulter perficitur; tū Naturæ institutum in morbis ejusmodi medicis imitandum, & sanguini in inferioribus, pertusis pedum venis

Sciatica recenti in corpore cætera sano convenit; cui etiam malo coxendicis penitus domando * ignis præ cæteris quibuscunque remediis merito commendatur.

481. Spasmus ille Arthriticus, qui aut digitos aut pedes discruciat, ideo aut Podagræ aut Chiragræ nomine notus, si recentior in corpore athletico inflammationem enormem conjunctam habeat, eadem remedia quæ ad Rheumatismum recentem Aph. 479. præscripta sunt minime detrectat.

482. Spasmi Rheumatici chronici & post intervalla recurrentis paroxysmo quolibet remittente 1. Fluidorum † congestiones quæcunque lentiores aut per remedia empirica virtute penetrante donata (qualia nimirum è sale ammoniaco potissimum parantur) sunt solvendæ, aut per emeticorum

venis, exitus parandus. Ita novimus Ischiadicum dolorem, ex hæmorrhoidibus suppressis, apertâ in pede venâ protinus in toto sublatum fuisse, neque minus recordamur in atrocibus totum abdomen, ob male fluentes hæmorrhoides, affligentibus doloribus, venæsectionem in pede institutam, pariter & nitrosa atque emollientes clysteres, omne curationis punctum tulisse.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

* *Ignis.*] Οὐδὲν ἔστιν ἰσχυρὸν πρὸς τὴν ἰσχυρίαν τοῦ ἰσχυροῦ ἐκίσταται, τούτοις τῆς τοῦ σπλάγχνου, καὶ χωνύου, ἢ μὴ καυθῶν.

HIPPOCRAT. Aph. 60. lib. 6.

Japonenses habent remedium, quod vocant Canubazên; qui in affectibus catarrhosis nudi se scamno imponunt, & ab infantibus pugnis se ferire curant — Interne profunt nitrosa cum cinnabarinis remixta — Scarificatio superest profundior in loco affecto, ubi exemplum affertur, quod aliquis eam circa coxendicem in formâ crucis instituere solitus levamen inde senserit. Huc spectat hirudinum applicatio, item acupunctura Japonensium, qui infigunt acum auream profunde satis ad pollicem, & relinquunt per horæ semis & circumvolvunt.

STAHL. *Coll. Cas.* 43.

† *Congestiones &c. sunt solvendæ.*] Peter Coffin aged 74 cured of racking

rum & catharticorum stimulos pariter empiricos sunt expediendæ, quales quidem stimulos Mercurius spiculis salinis armatus, gummi guaiacinum, & electarium caryocostinum olim vocatum duris messorum iliis accommodatum, suppeditat : 2. Fibræ simplices ultra tonum naturalem distractæ corroborantium virtute singulari ad firmitatem pristinam sunt revocandæ ; quæ adeo remedia causæ etiam quintæ remotiori e directo opponuntur : 3. * *Quin & fibræ motrices virtute*

racking pains, attended with loss of motion in the right arm, by sweating in a sheet between pieces of turf baked in an oven, whose grassy sides were rubbed before they were put into the oven with some spirit or oil. — None were laid on the breast or head — Then they covered him with blankets to keep the heat in — Cordials during this bath were administered to prevent fainting — After he had lain thus about three quarters of an hour, which was as long as he could bear it, he was put naked into his bed well warmed, where in a few minutes he fell fast asleep, and sweated to that degree that it run through his pillow and bed upon the floor. After about two hours sleep they dried him, and put him on warm cloaths, and he found himself much eased and refreshed. This was in the morning, and before night he walked about the house comfortably, his pain being in a manner all gone. The next day the doctor repeated the cordials, and the fourth day he sweated him a second time in the same manner ; and the next day he went abroad about his business, and lived 11 years after in perfect health and free from pain. The doctor tells me great care must be taken that the patient do not lie too long in the turf, and even a quarter of an hour may be sufficient for some persons ; and whenever the patient begins to fetch his breath short, or is faint, he must be put to bed immediately, and the physician or operator must by no means omit his cordials.

Hon. PAUL DUDLEY, Phil. Transf. No. 384.

* *Quin & fibræ motrices.*] Pulvis ad podagram Ducis Portlandiæ hodie dictus R Fol. aristolochiæ longæ, centaur. maj., centaur. min., rad. gent., chamæed., chamæpyt., aa. f. pulvis tenuissimus. cap. ʒi omni mane stomacho jejuno, superbibendo hautum theæ vel vini albi. Abstineat postea per duas horas a cibo & potu quocunque — Ab usu hujus remediî nunquam penitus est desistendum, sed dosis præscripta ad duas tertias.

tute eadem singulari eatenus sunt firmandæ ut causæ cuilibet spasmodicæ resistendæ aptentur ; quâ quidem virtute singulari donantur amara quæque, chamæpyteos folia, * cortex Peruvianus spasmo etiam ipsi prævertendo vi specificâ nobilis, terebinthina, aqua picea, aquæ mineralis cujuscunque vitriolicæ potus, nec non aquæ frigidæ an fontanæ an marinæ balneum : 4. Alvus interim aut sulphuris aut remedii cujuscunque leniter stimulantis ope aperta servetur.

483. Arthritis denique inveterata, quæ insultibus sæpius repetitis corpus agitatum debilitaverit, sæviente paroxysmo nec venæsectionem nec evacuationem quamcunque largiorem, nisi grave aliquod symptoma urgeat, impune admittit ; † topica nulla conveniunt, præterquam aut panni lanei qui partem affectam foveant & ab aeris injuriis tectam custodiant, aut cucurbitulæ siccæ dictæ & frictiones quæ sine spasmo novo vasa distenta levare & impacta quæ-

tias aut etiam ad partem dimidiam diminui poterit. Si nimis calefaciat, capiat æger haustum decocti hordei aut ptisanæ alicujus refrigerantis.

* *Cortex Peruvianus.*] Historia Rheumatismi febris tertianæ typum sumentis ope corticis Peruviani sanati.

MORTON, *Phthisiologia*.

† *Topica nulla.*] Ad tophos discutiendos & resolvendos in senili & inveteratâ podagrâ ego non præsentius ipso balsamo sulphuris antimoniato, quod ex sale scoriarum reguli antimonii simplicis superinfuso oleo terebinthinæ & juniperi paratur, me deprehendisse asseverare possum.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. v.

Articulorum tophi casco acri in cruris suilli salis decocto macerato discuti.

E. GALENO ZACUTUS, lib. iii.

quæque resolvere valeant; ne forte spasmo huic magis innoxio incautius suppresso * spasmus alter ob visceris nobilioris vicinitatem magis metuendus succedat. Imo remittente arthritidos inveteratæ paroxysmo suspectum merito videtur aquæ frigidaæ balneum, ne idem aut vasa & viscera infirmiora ad crepaturam usque concutiat, aut partes quasque vitales congestionibus pertinacibus jam infarctas arctius constipet.

* *Spasmus alter.*] Neque exiguus ventriculi consensus est cum pedibus, qui innumeris tendinibus atque membranis constant — Notum quoque est ex incessu nudis pedum plantis in pavimentum frigidum nec non improvidâ pedum refrigeratione cutim per omnem corporis ambitum stringi, & tormina ventris nonnunquam cum alvi fluxu arcessi.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

N. B. *Fibrarum metricum consensus hicce frequentissime observatus dolorum imo ac tumorum in diversis corporis arthritici partibus se mutuo excipientium rationem vero omni simillimam reddit; absque tamen illâ materia, nescio cuius, podagrica ad ventriculum & intestina, vel etiam ad pulmones ac caput, a pedibus factâ metastasi.*

COLICA.

COLICA.

484. **H**OMO, qui dolore abdominis cruciatur, Colicâ laborare dicitur.

485. Dolor Colicus, præter causas quæ ipsi cum Rheumatismo communes Aph. 470, & 471. enumerantur, sæpe materiam acrem ventriculo vel intestinis contentam, tam nervis numerosioribus ibidem dispersis quam fibris motricibus irritandis aptam, incusat; sæpe herniæ, * sæpe schirrho pancreas aut intestinum quodlibet obsidenti, sæpe calculo aspero aut vesicam fellis & ductus choledochos aut vesicam urinariam aut ureteres lancinanti, & musculos contenta quæque abdominalia moderantes in spasmus dolorificum provocanti debetur.

486. Si muscoli abdominales soli, illæsis ventris ipsius contentis, spasmus afficiantur, dolor inde ortus Colica spuria, si placet, vocabitur.

487. Si aut colon aut aliud quodvis intestinum laboret, dolor inde ortus Colica vera rectius audiet.

488. Colicam spuriam a verâ distinguit i. Doloris

* *Sæpe schirrho.*] Volvulus, nisi fiat ab inflammatione vel constrictione in hernia, semper a glandulis schirrhosis redditus oritur; rarissime aliquid in cavo intestinorum hæret, quod volvulum facit.

BOERHAAV. *Comment. in Aph. de Schirrho.*

Dolor in stomachi regione ex schirrho pancreatis post mortem reperto.

RIVERII, *Observ.* 90.

Doloris ipsius causa frequentissima remotior, frigus nempe externum abdomini applicatum: 2. Dolor ad tactum ingravescent: 3. Dolor Rheumaticus alias quaslibet partes aut simul aut vicibus alternis urgens.

489. Spasmi huiusmodi dolorifici effectus alii, in Colicâ utralibet potissimum metuendi, sunt

1. Aut integumentorum aut contentorum abdominalium inflammatio; 2. Aer rarefactus claustra sua constricta cum doloris augmento distrahens; 3. Vomitus & diarrhæa ab impetu musculari nimio orta; 4. Duodeno una cum ductibus choledochis constricto, ob bilem in vasa lymphatica inde repulsam, Icterus; 5. Spasmo denique ipsi è directo contrarius status paralyticus Colicam Pictonum dictam frequenter excipiens (an destructâ ob exercitationem nimiam actione musculari, an potius compressis ob constrictionem vicinam nervis ortus?) iis artificibus qui aut plumbum aut argentum vivum contrectant perquam familiaris.

490. Colica tam spuria quam vera, quæ vitio musculari soli debetur, nec adhuc dum aut inflammationem aut effectus ullos Aph. 489. memoratos genuit, plus molestiæ quam periculi alit: eadem tamen nec levi negotio nec absque recidivæ metu sanatur. Hæc mali abdominalis species feminas frequentius exagitat, Colicæ Hystericæ nomine nota.

491. Colica tam spuria quam vera, inflammatione semel natâ, est admodum periculosa. Sæpe enim dolor inflammatorius methodo quacunque intractabilis in gangrænam terminatur; sæpe, utcunque per se placabilior, curatione tamen inidoneâ & *medicamentis carminativis (id est aromatum spiculis) parti & spasmo & ardore nimio correptæ immediate applicatis, cum effectibus suis funestis ingravescit.

492. Aer intestinum spasmo jam constrictum distendens pro spasmi duratione & distensionis ipsius gradu plus minus damnosus est: sæpe tamen, modo spasmus remittat, quæ data porta cum sonitu exploditur.

493. Quæ calculo vel felleo vel urinario debetur, quæ vomitum aut diarrhæam aut Icterus generat Colica, eandem profecto, quam mala ista, prognosin exhibet.

494. Quæ ab acri materiâ ventriculo vel intestinis contentâ oritur Colica est sanabilis, modo materia peccans sat cito expulsa fuerit. At causa hæcce remotior diutius incurata Colicam vere spasmodicam, magis intractabilem, subinde generat.

495. Cu-

* *Medicamentis carminativis.*] Communiter deducitur Colica a flatulentis, frigidis, mucidis, tenacibus materiis, quas per carminativa calida & subtilia olea divellere volunt; sed nihil illis perficitur, sed exæstuationes potius anxie interne augentur, quamdiu alvus aperta non sit. Melius clysteribus exitus aperiendus, & si non statim succedat iis insistendum.

495. Curatio Colicæ spuriae recte tentabitur per remedia ad Rheumatismum præscripta. Præcæteris autem quibuscunque indicantur 1. Fottus, semicupia, * pellis aut visceris cujuslibet tepentis animali recenter mactato avulsi applicatio; 2. † Cucurbitulæ vel siccae vel sanguinem haurientes; 3. Veficatoria imo & ‡ caustica leniora; 4. Linimenta tam oleosa quam (modo inflammationis metus omnis absit) volatilia; quorum quidem illa virtute suâ singulari fibras simplices laxant, hæc virtute prorsus specificâ fibras motrices compescunt.

496. Colica vera, quæ inflammationem nondum genuit, præter sanguinis missionem (in corpore præsertim plethorico) mechanicam, nec non opii narcosis empiricam (quæ quidem nar-

Bb 2

cosis

* *Pellis aut visceris.*] Dum hæc fiunt, catulum viventem nudo ventri indefinenter accumbere jubeo. Postquam vero dolor cum vomitu per spatium bidui vel tridui omnino cessaverit, tum Pil. coch. maj. in Aq. menthae dissolutam exhibeo — Neque catulus removendus est antequam usum pilularum æger aggrediatur.

SYDENHAM.

† *Cucurbitulæ.*] Sumantur cucurbitulæ & abdomini applicentur; vix fugunt & frigescunt, quin dolor & flatus abierit — Sed non oportet ut scarificatio adsit. Necessè est ut cucurbitæ sint amplæ. Si videamus feminam hystericam non posse ullâ ope liberari a flatibus, tum oportet imponere umbilico magnam cucurbitam & fortiter attrahere, unde mirifice sanantur mulieres hystericæ & viri melancholici. Hæ cucurbitæ scrobiculo cordis impositæ, ubi omnia incassum fuerunt, maxime juvant.

BOERHAAV. *Comment. in Aph.* 650, & 651.

‡ *Caustica leniora.*] Colicus dolor cauterio ventri affixo ex toto succumbit.

ZACUTUS de *Prax. Admirand.* lib. 2.

colis in omni Colicâ necessario requiritur, ubi spasmus muscularis magis quam vasorum obstructio urget) indicat 1. Empirica illa remedia, quæ oleo subtilissimo & antispasmodico (essentiali dicto) referta, quasi incantamento admoto, dolorem abdominalem leniunt, * *carminativa* ideo vocata; qualia nimirum cardamomi utriusque, anisi, carui, coriandri &c. femina supeditant: 2. Alvi, si modo constipata ea fuerit, solutionem † per vires olei singulares & cathartorum

* *Carminativa.*] Carminativa quæ flatus discutunt. Flatu autem sunt partes aeris elasticæ interceptæ inter duas extremitates spasmo contractas & oclusas: ibi quippe rarefcit aer & se expandit, & a distensione oritur dolor, ad quem tollendum primario requiritur ut aer e carcere suo liberetur — Ideo carminativum omne agit extremitates illas tantummodo resolvendo: licet putaverint veteres carminantia bullas discutere, cum revera tollant solummodo actionem spasmodicam; truculentaque ista symptomata non venenosæ acedini sed soli distensioni & spasmo sunt attribuenda — Unde nullum felicius datur carminans quam opium ipsum, & illa medicamenta quæ spasmorum causas destruunt, spiritus animales compefcendo vel acidum involvendo. Nam, si supponamus hominem arsenicum sumxisse, tumebit ejus abdomen ad crepaturam usque: hic vero tumor ab assumpto oleo quodam quod acidum, huncce spasmum creans, involvere potest, ut oleo tartari per deliquium multa aqua diluto, statim tollitur: atque sic, quando Colicæ spasmoticæ invadunt feminas hystericas (quibus admodum sunt familiares, & quidem haud raro anus ipsis ita clauditur ut fistula clysteris immitti nequeat, interdum etiam ventriculi orificium obferatur) tum, inquam, optimum remedium est opium castoreum vel galbanum in aquâ calidâ assumptum.

BOERHAAV. *de viribus medicamentarum.*

† *Per vires olei singulares.*] Elitaverat in magnâ copâ avellanas, quæ, cum concoctu sint difficiles, tarde permeant, imo pertinaciter adherent, ita stercus induravit ut octo dierum spatio alvum non redderet — Bis in balneum oleaginum est ingressus, a cujus egressu tantisper levato obtuli epotandam libram unam tepidam omenti arietini liquefacti, post cujus potum dormivit, & primo crepitus & ructus emittens alvum deiecit copiose. Hoc ergo præsidio ter deinde admissa in minori copâ per intervalla excrementa deponens a dolore convaluit. — Mala cotonea cum

puellus

ticorum leniorum stimulos empiricos efficiendam; quales stimuli è manna, prunis, aquis mineralibus purgantibus, fena, rhabarbaro &c. parantur: 3. Emplastra ex opio & gummi factidis, ad spasmus hystericum virtute specificâ insignibus, confecta: 4. Aquarum thermalium (Bathoniensium puta) & balneum & potationem largiorem; quippe quæ aquæ tepore suo & virtute penetrante vasa quæque abdominalia spasmò vicino constricta ilico levabunt, nec non, vasis istis satis depletis, fibras musculares particularum mineralium virtute singulari postmodum roborabunt, & spasmò prævertendo aptabunt.

497. Materia acris ventriculo aut intestinis contenta, cujuscunque illa generis fuerit, indicat 1. Materiæ ipsius delinitionem, per aquam diluentem, per oleum insipidum, per pulveres absorbentes, consilio prorsus mechanico efficiendam: 2. Narcosin empiricam opio specifico parandam: 3. Sedato aliquantisper irritationis effectû spasmodico, materiæ ipsius irritantis expulsiõnem modo per cathartorum leniorum stimulos empiricos tam ano quam ore assumptos; modo per emetica caute tamen propinata.

Quod

puellus ingluviei deditus devorasset, suppressa est alvus. Tandem cum nihil medicamenta proficerent, impero ut universi ventris inferioris regio stercore vaccino recentissime collecto illinatur. Tantum profuit hoc auxillium, ut ter celebratum in die ventrem molliret adeo copiose ut post duos dies subsidente ventris duritie se sanum exclamaret.

ZACUTUS *Prax. Hist.* tom. ii.

Quod si acrimonia peccans acida fuerit, remedia alcalina aciditas ista postulat, v. g. testas ovorum aut ostrearum calcinatas & aquæ quantitate sufficiente dilutas, tartari aut absinthii in cineres redacti salem, & quæcunque ad causam Sodæ proximiorum Aph. 602. commendabuntur. At putredini rancidæ utiliter opponentur acida & antiseptica e succo limonum, spiritu vitrioli, vino austero, pomaceo &c. parata.

498. Curatio Colicæ ab herniâ, a schirrho, a calculo aut felleo aut urinario ortæ eadem indicatur, quæ malis istis per se spectatis convenit, adhibitâ simul medendi methodo ad Colicam ipsam præscriptâ.

499. Curatio Colicæ veræ, inflammatione semel ortâ, eadem est quæ ad ventriculum inflammatum postmodum commendabitur.

500. Curatio Colicæ tam spuria quam veræ, comitante aut vomitu, aut diarrhæâ, aut Ictero, e morborum istorum curatione petenda erit; adhibitâ simul medendi methodo ad Colicam ipsam præscriptâ.

501. Passionis Iliacæ, id est spasmi Colici ad summum aucti, eadem profecto sunt tam causæ quam * indicationes quæque curatoria.

Huic

* *Indicationes quæque curatoria.*] Have we not from hence an hint to try at least in some desperate cases, as in the iliac passion, whether any relief might be had by applying a clyster thro' such a perpendicular height,

Huic malo debellando nonnunquam contulit tabaci fumus narcoticus ano exceptus. Sæpe quidem contulisse prædicatur * argentum vivum deglutitum; quod tamen remedium ob pondus gravissimum & effectum vere paralyticum ægroto ipsi non minus quam morbo contrarium medicis saltem cautioribus videbitur.

502. Ad Colicam Pictonum dictam, præter † remedia tam emollientia, quæ vas quodlibet con-

height, as shall be judged proper? This might probably pass up to the affected part, and so possibly not only open a free passage, but also by its proper virtue might alluage an inflammation — But the weaker the patient is, of the less perpendicular height ought the tube to be; else its force may be too great for the arterial blood, and so either by stopping or at least retarding its motion thro' the coats of the guts, endanger life.

HALES *Hæmæstatics*, pag. 186.

* *Argentum vivum deglutitum.*] Modus Mercurium exhibendi Welschianus R. Ol. Amygdal. d. ℥i℥s Mercur. crud. ℥iii sacchar. cand. alb. ℥i m. bis terve dosis ægro tuto propinari potest.

NENTER *Tab.* 43.

In this case it will be the best way to administer a pretty considerable dose of crude mercury as two, three, or four pounds to be swallowed by the mouth. Nothing is so well adapted to restore the peristaltic motion.

BELLOSTE's *Hospital Surgeon*.

You need go no further for the cure of the iliac passion, than to take a pound or a pound and half of crude mercury.

DOVER.

Pilæ plumbæ parvulæ devoratæ pro iliaco dolore curando præstantissimæ — Juvat, quoniam intestina involuta implicata & vincta explicat suo pondere.

ZACUTUS *de Prax.* admirand.

† *Remedia tam emollientia.*] In Colicâ Pictonum blanda cathartica mochlicis potiora sunt.

DRELINCURTIUS.

The accidents which happen to workers in lead are pain in the stomach with exceeding contorsions in the guts and costiveness, that yeilds not to cathartics, hardly to often repeated clysters, best to lenetives, oil of olives, or strong new wort.

Phil. Transf. No. 137.

constrictum, cum effectu paralytico nervos quoque contiguos opprimens, per potentiam ipsorum singularem sublevent, quam narcotica quæ causam constrictionis hujusce spasmodicam per potentiam empiricam compeſcant, commendatur pissellæum Barbadenſe nec non balsamum Peruvianum.

503. Quæ denique fluxum aut hæmorrhoidalem aut menstruum suppressum comitatur Colica, absque *venæsectione parce quidem at sæpius repetitâ, curatione qualicunque vix unquam radicitus sanatur.

* *Venæsectione.*] Præservativa diæta provide servetur, non tamen scrupulosa: Interponendo lenes laxationes, absterſivas, digestivo nitroſas, & subjungenda ipsa sanguinis debita ventilatio, quæ molimina excretoria præoccupat per artificiales æquinoctiales venæsectiones in pedibus, & applicationem hîrudinum ad intestinum rectum.

STAHL. *Coll. Caf. 32. de Colicâ Hæmorrhoidali.*

Non omnem abdominis inflationem a flatibus pendere testatur venæsectio in pede; quæ sæpius momento citius illam infimi ventris intumescenſiam tollit.

NENTER *de Patholog.* pag. 99.

Si yero inflatio me subito corripiebat cum reliquis symptomatibus, nullum dabatur præstantius remedium quam venæsectio; quæ momento citius omnia tollebat, exceptâ aliquali lassitudine, quam spatio aliquot dierum sentiebam. Quamprimum vena secta erat, ructus copiosi erumpabant, & hinc cardialgicæ passioness cessabant.

NENTER, *Tab 84.*

Colica venæsectione irritis aliis omnibus remediis sanata.

RIVERII, *obs. 44.*

ICTERUS.

ICTERUS.

504. **H**OMO, cui corporis superficies colore flavo imbitur, Ictero laborare dicitur. Qui quidem color subito ortus Icterum acutum a chronico discriminat.

505. Causa Icteri tam acuti quam chronici quamproxima est bilis in canales non suos devia.

506. Causa Icteri acuti inter remotiores proximior est fibrarum muscularium constrictio spasmodica, quæ adeo bilem in vasa ipsi a Naturâ neutiquam destinata vi subitâ impellit.

507. Causæ constrictiois hujusce spasmodicæ, id est Icteri acuti causæ adhuc remotiores, sunt 1. Labes substantiæ ipsius muscularis intrinseca : 2. Animi affectus quilibet vehementior, * ira, puta, quammaxime spasmodica : 3. Venenum, v. g. † viperæ morsus : 4. Acre quodlibet aut in cysti felleâ, aut in ductibus choledochis, aut in ventriculo, aut in hepatis ipsius

C c

viciniâ

* *Ira.*] A spasmis si ductus biliosi coarctentur, materia biliosa manet in sanguine, unde color cutis & faciei flavescent, qui ab iracundiâ sæpissime fit, nascitur.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. i.

† *Viperæ morsus.*] Icterus a morsu viperæ niger — Ictero nigro affectus post diem emortuus, secto cadavere inventum est hepar lividum, nigerrimis maculis respersum, putridum, id quod sectum sanie erat respersum.

ZACUTUS, lib. ii. pag. 388.

viciniâ delitescens, v. g. calculus, & colicæ causa quælibet materialis Aph. 485. recensita.

508. Causa Icteri chronici inter remotiores proximior est materies quædam crassior tubulos hepatis excretorios sensim inferciens.

509. Causæ materie hujusce infercientis, id est Icteri chronici causæ adhuc remotiores, sunt 1. Vasorum hepaticorum minus elasticorum laxitas, bili & lymphæ more debito propellendæ impar; quibus adeo liquoribus stagnantibus, ac portione ipsorum limpidiore sponte secedente, residuum in substantiam aut * calculosam aut gypseam facile concrevit: 2. Vasorum eorundem rigiditas morbosa liquores hepaticos obstruens, &, portione ipsorum limpidiore pariter secedente, in duritiem pene irresolubilem co-gens.

510. Causa porro rigiditatis hujusmodi hepaticæ frequentissima est liquoris cujuscunque spirituosæ virtute suâ contrahente sensim nocituri potatio: qui quidem liquor corporum præcipue nondum adultorum partes tenerrimas quibus applicatur

* *Calculosam.*] Obs. calculi fellei in hydropico & icterico vomitu rejecti — Id maxime profecto in casu memorabile, quod sine atroci dolore præcedente ex tam angusto nervæo canali, qualis est cysticus, tot numero lapides, tamque insignis magnitudinis & figuræ, potuerint propelli. Ego itaque in hanc deveni meditationem vel potius conjecturam, quod in ipsius duodeni flexurâ ejusmodi lapides a bile crassiore successive concrevere & progigni potuerint. Nam quod in ipsis intestinis, præsertim ubi in flexuram abeunt, variz formæ & magnitudinis calculi ex præterlabentibus humoribus apponi & compingi possint, id non pauca a fide dignis authoribus memorata exempla testatum faciunt.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. v.

plicatur obdurat, & in hepate ac membranis stomacho vicinis schirrhos intractabiles subinde generat.

511. Causam Icteri acuti proximiorē, contractionem scilicet spasmodicā, a labe substantiæ muscularis intrinsecā ortā, prodit morbus ipse absque causā ullā remotiore notā subito invadens; præsertim si post perfectam intermissione sponte concessā idem more pariter spontaneo denuo recrudescat.

512. Causam Icteri acuti proximiorē spasmodicā a causā qualibet fibræ muscularibus exteriorē ortā prodit causa illa ipsa exterior manifesta, aut prægressa aut urgens; v. g. animi affectus vehementior, &c. Calculum vero felleum præcipue arguit * dolor Ictericus nunquam perfecte intermittens hypochondrii dextri gravitate & sensu quodam obtusiore comitante.

513. Causam Icteri chronici proximiorē, obstructionem scilicet hepaticā undecunque ortā, produnt sedes aut nullæ aut paræ & albicantes.

514. Causam Icteri chronici proximiorē a laxitate (Icteri causā adhuc remotiore primā) ortā esse indicat 1. Corporis universi status minus elasticus: 2. Diathesis hydropica: 3. Cutis
C c 2 leu-

* *Dolor Ictericus.*] Obs. sævissimi doloris in hypochondrio dextro ab amurcā biliosa.

leucophlegmatica sensim flavescens : 4. Vita aut sedentaria congestionum non facile solubilium facunda, aut nimis activa fibras solidas impetu musculari vehementiore distrahens.

515. Causam Icteri chronici proximiorē a rigiditate (Icteri causā adhuc remotiore secundā) ortam esse indicat 1. Tumor durus aut hypochondrium dextrum aut cordis scrobiculum distendens : 2. Liquoris cujuslibet spirituosī potatio diu repetita : 3. Corporis universi ariditas.

516. Icterus, quem vel * singultus vel † Febris excipit, periculosissimus videtur. Nam aut spāsmi vehementiam majorem aut partes hepatis vicinas inflammatas esse arguit.

517. † Apud veteres quidem Icterus Febri superveniens spem criseos optandæ dare perhibetur :

* Singultus.] Εἰς πᾶσι ἐκφυλασσέτω καὶ ἐκφυλάτω.

HIPP. Aph. 58. lib. 5.

Εἰς ἐκφυλάτω τὴν πᾶσιν αὐτῶν καὶ κακῶν.

HIPP. Aph. 17. lib. 7.

† Febris.] Ομοίως καὶ περὶ πᾶσιν αὐτοῖς, τῶνδε πρώτοι ἐκφυλάτω καὶ τὴν ὁδὸν. HIPP. Aph. 52. lib. 7. Quasi dicat, Febris tandem si supervenerit, quæ primum non aderat : nam si primum adfuisset, inflammationis suspicionem attulisset. Quasi dicat nō imitabimur naturam in hac re, & propinabimus medicamenta quæ vim habent calefaciendi, attenuandi, & discutiendi. Talia sunt intus & foris admota ex chamæmelo, anetho, aniso, sænikulo, oleo anisi, theriaca, & mithridatio.

HEURNII Comment.

† Apud veteres &c.] Εἰς πᾶσιν αὐτοῖς πρὸ τῆς ἐξόδου μετὰ πρῶτον ἰατρῶν ἐκφυλάτω καὶ τὴν πᾶσιν αὐτῶν καὶ κακῶν. Αὐτὸ δὲ πρῶτον ἢ ἐκφυλάτω καὶ τὴν πᾶσιν αὐτῶν καὶ κακῶν.

HIPP. de victus ratione in morbis acutis.

betur: an autem illi recte speraverint, viderint hodierni.

518. Icterus, qui Colicam aliumve quemvis ventriculi aut intestinorum morbum comitatur vel insequitur, sæpius morbo isto sublato sponte evanescit, vix unquam tamen nisi morbus iste sublatus fuerit tollitur.

519. Icterus acutus, qui spasmo undecunque orto debetur, per se spectatus non est admodum metuendus. Bilis enim, utcunque excrementitia, cuti suffusa molestiam ac turpitudinem potius quam perniciem parit.

520. Icterus chronicus a vasis ob laxitatem obstructis ortus sæpe pro tempore saltem corrigitur. Quod si laxitas illa inveterata fuerit, vix unquam sanatur.

521. Icterus chronicus a vasis ob rigiditatem obstructis ortus est curatu perquam difficilis. At rigiditas schirrhosa Icterum generans est insanabilis.

522. * Icterus a calculo ortus nunquam nisi calculus expulsus fuerit penitus sanatur.

523. Icteri,

* *Icterus a calculo ortus.*] Quamdiu calculus in vesicâ felleâ non movetur, sed quietus jacet, non secus ac calculus in renum tubulis, nullas creat molestias. Simul ac vero e loco suo deturbatus ad ductum cysticum propellitur, ibi hæret, & vehementi distensione atrocem dolorem & spasmum, qui totum ductuum biliariorum systema in consensum trahit, & sic morbum nostrum graviaque cum eo complicata symptomata producit; quæ dein excluso per alvum calculo, ut a nobis sæpius observatum est, ex toto quiescunt.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vii.

523. Icteri, seu potius causæ ipsius quamproximæ (bilis scilicet devix) effectus morbofi sunt 1. Pruritus, nervis nimirum cutaneis a liquore hocce acri irritatis: 2. Atrophia, bile nimirum ad chylopoiesin requisitâ deficiente: 3. Alvus astricta ob eundem bilis, fæcum expulsionem debitam rite provocantis, defectum.

524. Icteri effectus reliqui morbofi ad causas ipsius remotiores sunt referendi.

525. Causa Icteri acuti proximior (fibrarum scilicet muscularium constrictio spasmodica) eandem medendi methodum quam Colica requirit: * cautius tamen cum emeticis mercandum erit.

526. Causa Icteri chronici proximior (materies

* *Cautius tamen cum emeticis.*] Imprimis vero abstinendum a vomitoriis & acrioribus purgantibus — Notabile hujus rei vidimus exemplum — Hic post iracundiam graviorem Ictero corripiebatur. Medicus ad evacuandam bilem præscribebat tartarum emeticum & postea pulverem Cornachinæ; &, cum ægrotus nihilominus de pressione atque constrictione præcordiorum conquereretur, medicus adhuc majorem bilis copiam in ventriculo hæere credens, continuationem dictorum remedium suadebat. Sed tantum abest ut levamen exinde perciperet, ut potius quotidie magis magisque colore croceo tingeretur. Ægrotus perterritus me consulebat; erat autem tum temporis admodum macilentus & debilis, & de insigni pressione in hypochondrio dextro conquerebatur — Suadebam usum jusculi cum radicibus & herbis leniter resolventibus parati una cum salibus digestivis & absorbentibus: Quæ cum spatio aliquot septimanarum sumsisset, symptomata illa sensim mitiora reddebantur. Cum vero pressio in hypochondrio continuo urgeret, præscribebam externe emplastrum de cicuta & de ammon. Foresti, interne vero tinctur. Martis Ludovici, & simul continuationem jusculi suadebam, atque sic elapsis duobus mensibus sanabatur. Sed in hunc usque diem, quamprimum levissimâ etiam irâ commovetur, statim Ictero denuo corripitur, qui tamen brevi cessat.

NENTER, Tab. 89.

ries scilicet crassior aut cystin felleam aut tubulos hepatis excretorios inferciens) undecunque orta postulat saponum (id est oleorum salitorum) tam naturâ quam arte paratorum virtutem penetrantem & solventem usu empirico detectam; quorum remediorum illa quidem (naturâ parata) præbet graminis, apii, bardanæ, cichorei, * fumaris, & plantarum quarumcunque antiscorbuticarum succus recenter expressus; hæc autem (arte facta) sapo ipse aut Venetus aut amygdalinus noster: ob eandem virtutem penetrantem & solventem laudantur millepedes tam vivi quam in pulverem redacti vel infusi, sal diureticus, polychrestus, tartarum solubile, lixivium saponariorum, aqua calcis, aquæ quælibet minerales, inter quas principem locum jure suo obtinuerunt Bathonienses.

527. Causa Icteri chronici proximior a laxitate orta, præter auxilia Aph. 526. præscripta, eandem medendi methodum indicat, quæ ad Scorbutum Aph. 462. commendata est; vasa nimirum aut emeticorum aut cathartorum aut diureticorum stimulis empiricis sunt concutienda & expedienda, dein remediorum contrahentium virtute singulari ad firmitatem pristinam revocanda.

528. Causa

* *Fumaris.*] Succo fumaris Icterus & vomitus sanatus.

RIVERII, *Obs.* 237.

528. Causa Icteri chronici proximior a rigiditate orta remedia laxantia, virtute quidem singulari at e directo oppositâ donata, requirit: Qualia suppeditant olea quævis, mel, fructus horæi, & saponés quilibet naturales Aph. 526. memorati; vitatis interim istis omnibus quæcunque vasa infarcta fortius concutere valeant.

529. Icterus tam acutus quam chronicus a calculo ortus indicat 1. Eadem laxantia, quæ causæ Icteri proximiori a rigiditate ortæ Aph. 528. opponuntur: 2. Salium, saponum, & aquarum mineralium vim penetrantem & resolventem Aph. 526. commendatam: 3. Calculi ipsius solvi renuentis expulsionem modo per emeticum quodvis empiricum, modo per * corporis rhedâ vel equo vecti concussum mechanicum tentandam.

530. Icterus schirrhosus, utcunque insanabilis, per olea & laxantia saltem mitigabitur.

531. Pruritus cutaneus a bile suffusâ ortus curationem nullam sibi propriam admittit: idem tamen, causâ suffusionis cutaneæ sublatâ, sponte mitescit.

532. Atrophia Ictericæ dietam euclymiam &

* *Corporis rhedâ vel equo vecti.*] When the jaundice arises from a stone obstructing the current of the cholera, it may not be amiss to advise exercise on horseback or in a coach — But to make this exercise effectual, it ought to be violent as the patient can well bear it.

& medicamenta amara bilis defectum suppleantia requirit.

533. Alvus astricta aut per bilem cysticam corpori alteri cuilibet animali eductam, aut per
* aloes stimulos bili æmulos sollicitetur.

534. Icteri effectus reliqui tanquam morbi primarii sunt tractandi, ad causas interim Icteri ipsius remotiores, unde iidem nascuntur, semper habito respectu.

535. An in omni Icteri casu conveniunt aquæ Bathonienses? Earum certe usum vetat obstructio schirrhosa & irresolubilis; vetat corporis universi affectio spasmodica febrim stimulo quocunque minerali exasperandam excitatura; vetat denique vasorum pene solutorum laxitas hydropica, quæ nec contentis suis subigendis nec fluidis peregrinis affatim ingestis in orbem vitalem rite promovendis sufficit.

* *Aloes.*] Hic morbus literatos ob vitam sedentariam ut plurimum afficit; cuius debellandi sequens videtur optima methodus. Detur i^o quotidie singulis horis pilula ex sapon. venet. vel ex tantillo aloes cum melle vel hiera picra parvâ dosi, aut sal polychrest. cum pauxillo mellis & smegmatis ex rhabarbato; atque superbibatur potus tenuis saccharatus aut mellitus, vel syrupus violarum cum diætâ strictâ. Continueturque horum vel similium usus donec concretiones resolvi incipiant, quod plerumque intra unum vel alterum mensem fieri solet, atque factum esse dignosci potest ex mutatione coloris in urinâ sæcibus & cute. Tum vero 2° sunt propinanda vomitoria valida, quibus abdomen violentius concutiat & materia soluta exprimatur. (Hæc autem non sunt initio præscribenda, ne partem fluidissimam emungendo concretiones magis duras fixasque reddant) Porro finitâ emetici operatione vesperi detur opiatum, atque sensim exercitio cibisque crassioribus assuescat.

BOERHAAV. de viribus medicamentorum, pag. 301.

Ventriculi Inflammatio.

536. **D**OLOR acutissimus, continuus, cordis-
scrobiculo defixus, a quibuscvis in-
gestis cum vomitu non sedando exacerbatus,
comitante pulsu duro pleno, nec non febre,
dyspnæa, & deglutitione molestâ, aut ventricu-
lum ipsum aut partes quasdam ventriculo vicinas
inflammatione corripî suspensionem vero omni-
simillimam præbet.

537. Causa ventriculi inflammati quamproxi-
ma est sanguinis in canales minores nec ipsi
recipiendo a naturâ destinatos fluxus subitaneus.

538. Causa inter remotiores proximior est
membranarum muscularium spasmus, aut a labe
substantiæ muscularis intrinsecâ aut ab externis
objectis ortus.

539. Causæ ergo adhuc remotiores præcipue
notandæ (externa sc. objecta) sunt 1. Aore quod-
libet ventriculo aut partibus ipsi vicinis conten-
tum vel applicatum: 2. Ventriculo calenti fri-
gus incautius admissum: 3. Schirrhus pancreatis
cancerosus.

540. Ventriculi inflammatio, phlegmones cu-
juscunque ad instar, aut resolutione dictâ, aut
suppuratione, aut morte sphacelosâ terminatur.

541. Rarius quidem, ob partis affectæ motum
continuum & pressionem inevitabilem, resolvitur.

542. Sæpius.

542. Sæpius fit sphacelosa. Quod si apostematis statum optabiliorem induxerit, idem tamen status ulcus vix ullâ arte depurandum & consolidandum fere semper generat.

543. Quæ a frigore incautius admissio oritur ventriculi inflammatio, est curatu perquam difficilis.

544. Quæ a schirrho est insanabilis.

545. Curatio aut causam inflammationis aut effectum ipsum inflammatorium spectat.

546. Causa inflammationis hujusce proximior (spasmus sc. undecunque ortus) opii empirici vires antispasmodicas implorat.

547. Causa eadem proximior tam ab acri quolibet quam a frigore (causis adhuc remotioribus) orta, præter opii solamen, eandem medendi methodum quam aut Colica aut Anorexia aut Soda requirit.

548. Causæ proximioris spasmodicæ effectus ipse inflammatorius (sanguis scilicet in canales minores impactus) resolvi nonnunquam poterit
1. Per vasorum infarctorum depletionem mechanicam aut venâ sectâ aut potius cucurbitulis cordis scrobiculo applicatis; 2. Per vasorum eorundem laxationem fotibus & emplastris, nec non medicamentis oleosis tam ore haustis quam ano injectis, ratione analogicâ efficiendam.

549. Quod si sanguis ille inflammatorius non resolubilis abscessum purulentum formaverit;

abcessus ille 1. Per concussum corporis violentiorem, vel motu rhedæ equivæ mechanico vel motu muscutorum abdominalium spasmodico per emeticum quodvis empiricum agitati, quanto citius erit dirumpendus; 2. Rhabarbari stimulis empiricis alvum sollicitantibus evacuandus; 3. * Terebinthinæ & rhabarbari virtute singulari consolidandus; vitatis interim cibis & acribus & durioribus quibuscumque, fibrarum solutarum unionem optatam impedituris.

550. N. B. Nitrum & salia quælibet antiphlogistica dicta in inflammatione hacce compescendâ nihil omnino proderunt, imo potius quam maxime officient. Ventriculi quippe membranæ suapte naturâ admodum sensiles, & tam causis quam effectibus morbi ipsius nimium jam irritatæ, salium quorumcunque stimulos vel lenissimos haud impune ferent.

Terebinthina. Novi ulcus ventriculi sanatum devorata sæpius terebinthina; & per septimanas aliquot epoto saris decocto.

PITCAIRNE.

chancam aut venâ sectâ aut potius cucurbitulis cordis scrobiculæ applicatis; 2. Per valorem corundem laxationem foribus & emplastris, nec non medicamentis oleosis tam ore hauritis quam ano injectis, ratione analogica efficiendam.

Quod si sanguis in inflammatione non solubilis sibilum putredinis formaverit; abcessus

NAU-

N A U S E A.

551. **N**AUSEA definitione non eget, est enim sensatio molesta nemini fere non nota.

552. Causa sensationis hujusce molestæ quamproxima nervea nulla vere assignatur.

553. Causæ remotiores præcipue notandæ sunt 1. Objecta quælibet ingrata membranis nerveis nasum, palatum, linguam, fauces, oesophagum, & ventriculum vestientibus actu applicata: 2. Objecti cujuslibet ingrati idea visu, auditu, vel etiam animo memori excitata: 3. Causæ vomitus postmodum Aph. 564. Art. 2, 3. enumerandæ.

554. Nausea quæ causæ quamproximæ soli debetur pessima est: affectio enim nervorum intrinseca & ignota medelam nullam ratione certâ præcognitam indicat; quin & virtus sensu strictissimo animalis depravata vitæ ipsius animatæ interitum portendit.

555. Nausea quæ causæ cuilibet remotiori debetur meliora promittit.

556. Causa quamproxima, utut methodo certâ neutiquam sanabilis, mitiganda tamen erit 1. Stupore sensibus per virtutem opii specificam inducto; 2. Sensatione jucundiore excitatâ per ea quæ nervis commoda esse docuit
usus

usus idem empiricus: qualia nimirum sunt
 * acida, v. g. succus limonum, spiritus & elixir
 vitrioli, medicamenta cardiaca dicta v. g. pul-
 vis bezoardicus, confectio cardiaca, Raleiana,
 aqua menthæ, & aqua quælibet destillata oleo
 essentiali aromatico referta, amara v. g. folia
 absinthii, radix gentianæ, &c.

557. Causa prima remotior objecti ingrati vel
 ablationem vel correctionem postulat.

558. Objectum illud ingratum aut actione
 quavis mechanicâ, aut vomitu, aut catharsi em-
 piricâ tolletur; idem per absorbentia & remedia
 virtute oppositâ donata corrigetur.

559. Causa secunda remotior debellanda erit
 per objectum aliud quodvis violentius, at non
 ingratum, aut sensibus applicatum aut etiam
 animo excitatum.

560. Causa tertia quælibet remotior eandem
 medendi methodum, quæ ad causam vomitus
 quamlibet Aph. 571, 572, 573, 574. præ-
 scribetur, postulat.

* *Aida.* Nil pulchrius est ad hoc malum superandum, quam cremor
 tartari permixtus pulpe cydoniorum.

BOERHAAV. *Comment. de Nausâ Febrili* Aph. 644.

Vomi-

Vomitùs, & Cholera Morbus.

561. **H**OMO, cui ventriculi aut etiam intestinorum contenta per os rejiciuntur, Vomitu laborat.

562. Quod si simul alvus indefinenter fluat, morbus Cholera vocatur.

563. Causa tam Vomitus quam Cholerae quamproxima est musculorum abdominalium spasmus violentus ventriculum & intestina more præternaturali comprimens.

564. Causæ spasmii hujusce abdominalis, præter labem substantiæ muscularis intrinsecam & ignotam (quæ semper simul, quæ sæpe sola peccat) id est tam Vomitus quam Cholerae causæ remotiores præcipue notandæ sunt 1. Quicquid fibris animalibus applicatum aut Colicam aut Nauseam inferre valeat: 2. Cerebrum aut concussum aut cranio fracto & intropresso vel etiam fissio læsum: 3. Vertigo, tam motu corporis aut in gyros sponte acti aut rhedâ vel nave agitati, quam despectione in loca quælibet profundiora horribili excitata.

565. Vomitùs, qui causæ quamproximæ spasmodicæ a labe substantiæ muscularis intrinsecæ ortæ debetur, haud levi negotio pacabitur.

566. Vomi-

566. Vomitus, qui * singultum comitem habet, qui ventriculum inflammatum qui cerebrum concussum vel quovismodo læsum insequitur, pessimi est ominis.

567. Qui causis aut Colicam aut Nauseam inferentibus debetur, eandem quam mala ista prognosin exhibet.

568. Qui aut motum corporis vertiginosum aut despectionem horribilem incusat, vix ultra causæ hujusce impetum perstat.

569. Causæ tam Vomitus quam Cholera morbi quamproximæ undecunque ortæ † fibrarum abdominalium distractio mechanica contraria, & ‡ opii empirici virtus antispasmodica recte opponitur.

570. Ad

* *Singultum.*] Επι εμετω λυγρῷ καὶ οφθαλμοὶ ερυθροὶ κακόν. Hipp. Aph. 3. lib. 7. Sopitur pulpâ potui inditâ ex semine papaveris & anethi. Indicant oculi rubri cerebri inflammationem.

HEURNII *Comment.*

† *Fibrarum abdominalium distractio.*] In summâ inopiâ & omnium exasperatione cucurbitæ sine scarificatione epigastrio applicatæ juvant. BOERHAAV. de Vomitu Febrili Aph. 658.

‡ *Opii.*] In vomitu violentissimo laudan. gr. iii. cum pil. coch. min. ðiis. cessabit vomitus & 5 post horis alvum movebunt: si alvus nihilominus non respondeat, conveniet enema — Ad vomitum sanguinis R camphor. ðs oxycrat. aut aq. plantaginis ʒiv ex consilio Rondelletii — R album. ovi, aq. rosar. acet. ana ʒiis, dein adde cretæ ʒii, m. cap. cochl. j. subinde — Sal. prunell. tinctur. corall. cum succo limon. recenter extract. — In vomitu violentiore ad narcotica fugiendum.

RIVERII *Prax. Med.*

Si non antea advocetur medicus quam cessaverint excretiones & superflite excreandi conatu ægri vires fatiscant, tum opium, uti laudanum eydoniatum.

PITCAIRNE.

Hauftus

570. Ad causam primam remotiorem eadem medendi methodus, quæ aut ad Colicam Aph. 497. aut ad Nauseam Aph. 558. indicatur.

571. Vomitus a causâ secundâ remotiore (cerebro scilicet concusso, cranio fracto intro-presso vel fisso) ortus vasa venæsectione mechanica iterum iterumque deplenda monet.

572. Cranium quidem fractum rarius sine trepani auxilio mechanico levatur.

E e

573. At

Haustibus (jusculi tenuis gallinac.) & clysteribus syruporum lactucæ, violarum, portulac. nymphææ, eorumve alicujus 3i subinde admisceri poterit — Exantlato hoc eluvionis penso, quod tres vel quatuor horas sibi vendicat, medicamentum aliquod paregoricum — In extremo casu laudanum statim propinandum — Est species quædam Cholerae infantibus valde familiaris, ac sæpenumero funestæ, ex dentitione vel crapulâ originem ducens. Horum ætas vix fert ut diluatur ventriculus largâ liquorum potatione, multo minus ut cathartici tumultus major excitetur: quamobrem laudani solius gutt. ii. iii. vel iv. vel plures exhibeantur, repetanturque ut opus fuerit —

e SYDENHAMO.

If the patients be not too much exhausted, I make them drink heartily of warm water three or four times, which they always throw up — Immediately after I advise them to drink plentifully of a decoction of oat bread baked, without any leaven or yeast, carefully toasted as brown as coffee, but not burnt; which decoction ought to be of the colour of coffee when it is weak. — It is most grateful to their stomachs, and I must add that I do not remember that any of them ever vomited it. I have always used oat bread; but when it cannot be had I doubt not but wheat bread or meal well toasted will do. But when the patient is much exhausted, the first thing I give him is a large draught of the abovementioned decoction: and when the Nausea is pretty well settled I frequently order $\frac{1}{2}$ grain of opium, encreasing or diminishing the dose according to the age, &c.

Medical Essays, vol. vi. pag. 646.

Ad Choleram — veteres quidam, sicuti Cælius Aurelianus & Trallianus, multis laudibus commendârunt potum aquæ temperate frigida; de cujus utilitate recentius exemplum allegat Borellus, & ego multis observationibus convictus sum.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vi.

E e

573. At cranii fissuram simplicem, nisi cerebri substantiam medullarem a fluidis extra vasa emissis compressam esse Apoplexiæ instantis signa quædam monstrent, post venæsectionem rite celebratam satius erit intactam permittere.

574. Ad vomitum compescendum, qui a causâ tertiâ (vertigine scilicet quomodocunque excitatâ) oritur, aut motus corporis contrarius, aut quies & statio in loco immobili & humili firma, semper requiritur, subinde sufficit.

ANO-

Ad Choleram — veteres quidam, acutius Arteriam & Ictericam, multis lachrymâ committunt, quoniam quædam de causâ nullâ rectius eximiam aliquid potius, & ego multum observationibus convinctus sum.

JOSEPHUS. Med. Nat. tom. vi.

ANOREXIA.

575. **H**OMO qui non satis esurit Anorexia laborare dicitur.

576. Anorexiæ (sensationis nimirum amissæ vel deficientis) causa quamproxima nulla vere assignatur. Est enim illa substantiæ nerveæ, quæ aut linguæ & faucibus, aut œsophago & ventriculo impenditur, affectio quædam intrinseca.

577. Causæ Anorexiæ remotiores præcipue notandæ sunt 1. Quicquid aut acrimoniâ nimia imbutum substantiæ ipsius nerveæ cohesionem ad sensum excitandum requisitam dudum solverit; v.g. cibus sale & aromatibus conditus, potus quilibet spirituosus, halitus vel fætidus vel nimium vividus intra fauces & ventriculum admissus: 2. Membranarum nervos ventriculi vestientium rigiditas a potu spirituosâ ut plurimum inducta: 3. Ventriculi ipsius contenta, aut humor nimirum glutinosus laxis glandularum osculis emissus, aut crapula & alimenti indigesti saburra ventriculi debilis & contentis suis propellendis parum sufficientis cavitatem & plicas inferciens: 4. Bilis appetitum excitaturæ defectus.

578. Anorexia, quæ causæ quamproximæ nerveæ soli debetur, est ut plurimum insana-bilis.

579. Quæ aut substantiam nerveam distractam aut membranarum nervos vestientium rigiditatem incusat, raro sanatur.

580. Quæ ventriculum aut laxum indeque infarctum, aut stimulo bilioso fraudatum comitatur, facilius vel tollitur vel corrigitur.

581. Quanquam Anorexiæ causa quamproxima medelam nullam radicalem admittat, potentia tamen huic nervæ pro tempore saltem provocandæ nonnihil fortasse conferent remedia quævis empirica sapore vivido donata: qualem quidem saporem produnt amara, v. g. aloë, gentianæ radix, absinthii & cardui folia &c. qualem mordentia, v. g. ari, ipecacoanhæ radix dosi exigua oblata, fel animale ad granum unum cum pane vel sapone vel gummi Ammoniaco in pilulam reductum; qualem sales alcalini, quorum omnium instar erit sal absinthii incineratione paratus.

582. Causa Anorexiæ remotior prima sui ipsius intermissionem tempestivam postulat.

583. Causa Anorexiæ remotior secunda, 1. Ventriculum liquoribus spirituosus, nec non astringente quolibet, vel medicamento vel alimento, immunem servandum monet: 2. Dein aquarum thermalium (Bathoniensium, puta, nostrarum) virtute singulari & fotu interno laxandum esse dictitat.

584. In causâ Anorexiæ remotiore tertiâ curandâ 1. Humor quilibet ventriculi cavitatem & plicas

plicas inferciens tam per remedia empirica sapore vivido donata, & Aph. 581. recensita, nec non per aquas thermales in fermentationis actu epotas incidendus est, quam per emetica & cathartica pariter empirica expellendus : 2. Dein ventriculi ipsius * tonus per corroborantium auxilium singulare redintegrandus ; quale quidem auxilium suppeditat rhabarbarum, chalybs, aqua quælibet mineralis vitriolica, vitrioli ipsius vel spiritus vel potius elixir, tinctura Helvetii, cortex Peruvianus, &c.

585. Causa Anorexiæ quarta eandem quam Icterus medendi methodum (Aph. 533. potissimum commendatam) requirit.

* *Tonus.* Quod relinquitur in vesicâ decoctum post destillationem oleum e baccis juniperi transcolatur, & leni calore inspissatur ; ita habemus rob spissioris consistentiæ, coloris ex flavo bruni, saporis amaro-dulcis balsamici, quod laborem egregie compensat. Nam præbet medicamentum ad roborandum imbecillum ventriculum, ad tonum restituendum, dejectum intestinale in alvi fluxibus præstantissimum. Commode solvit in vino Hispanico vel alio dulci & potente, & cochleatim offertur post cibum sumptum, vel ante lecti introitum.

HOFFMANN. *Obs. Phys. Chym.* 3.

Si quæpiam particula, ventriculus nempe, ex nutrimento ob debilitatem fructum non sentit (inquit Galenus lib. 7. meth. cap. 7.) optimum medicamentum est, quo picatores quotidie utuntur. Accipiebant enim ferulas parvas & leves, modice illitas pice, & flaccidis gracilibusque partibus incutiebant, donec modice attollerentur — Ex quâ iteratâ concussionem attracto ad partem sanguine & spiritu ventriculus incalescit & roboratur, melius appetit, retinet, & concoquit — De picationis utilitate mirâ pro roborandis impinguandisque partibus lege Hippocrat. lib. 3. de officinâ medici.

ZACUTUS *de Med. Prin. Hist.* lib. 1. hist. 59. Questio 36.

BOULIMIA, PICA.

586. **H**OMO, qui nimis esurit, Boulimiâ vel Fame caninâ laborare dicitur.

587. Appetitus autem incongruus Pica vocatur.

588. Causa tam Boulimiâ quam Picae quamproxima nulla vere assignatur; est enim utralibet substantiâ nervæ, quæ aut linguæ & faucibus aut œsophago & ventriculo impenditur, affectio quædam intrinseca.

589. Causæ tam Boulimiâ quam Picae remotiores præcipue notandæ sunt 1. Quæcunque acriora in ventriculo contenta membranas nerveas stimulis suis sollicitant: 2. Quæcunque in vasis epigastricis aut mesentericis congesta nervis vel contiguis vel vicinis molestiam quandam fami aut insatiabili aut incongruæ similem excitare valent; quo quidem nomine sæpissime peccant menstrua aut gravidis aut chlorosi laborantibus suppressa.

590. Boulimia, quæ causæ quamproximæ nervæ soli debetur, est ut plurimum insanabilis.

591. Quæ autem causam utramlibet remotiorem incusat Boulimia facilius pacatur.

592. Pica (quæ causæ quamproximæ soli vix unquam debetur) amotâ vel correctâ causâ quacunque remotiore sæpius sponte mitescit. Rarius enim

enim mulieres sætu in lucem emisso, aut virgines menstruâ rite fluentibus appetitu incongruo laborant.

593. Quanquam Boulimiæ causa quamproxima medelam nullam radicalem admittat, affectioni tamen nervorum intrinsecæ pro tempore saltem compescendæ nonnihil conferet 1. * Vini & opii empirici virtus narcotica; 2. † Tabaci fumus præsertim insuetis pariter narcoticus; 3. Cibus ipse avidissime petitus, qui etiam ad Picam pacandam, utcumque sano cuique fastiditus, subinde requiritur.

594. Causa tam Boulimiæ quam Picæ remotior prima 1. Sui ipsius ablationem vel vomitu vel catharsi empiricâ efficiendam postulat: 2. Quod si ventriculo contenta satis cum salute ægri

* *Vini & opii.*] Fames canina copioso vini generosi potu curata. ZACUTUS, de Med. Prin. Hist. lib. ii. obs. 12.

Caninam appetentiam, quam vino solvi scripsit Hippocrates in aphorismis, ab acido præternaturali in ventriculo stabulante progigni veteres quoque agnovere. Quâ de causâ vina generosa meraca ad talem affectum præscribebant, nec non pingua edulia & quæcunque alia, quæ ex multo præparantur oleo, ut quæ apta essent acidum stomachi fermentum infringere ac dulcificare, eo modo quo acidi spiritus spiritu vini dulcificari solent.

RAMAZZINI de morbis eorum qui in salinis operantur.

† *Tabaci fumus.*] Pro appetitu extinguendo male exhibentur opiata, quæ tantum stupefaciunt & majora plerumque mala post se ducunt. Majore adhuc spe & securitate potest commendari fumus tabaci, qui teste experientia famem caninam temperare solet.

NENTER, Tab. 177.

Oleum tartari per deliquium solum ad plures guttulas apud gravidam picâ laborantem felicissime fuit exhibitum.

Idem. Tab. 184.

ægri moveri renuant, ipsorum spicula acriora remediis aut absorbentibus & diluentibus aut pinguibus arte mechanicâ infringere & obtundere licebit.

595. Causam tam Boulimiæ quam Piciæ remotiorem secundam leniet vasorum abdominalium depletio per venæsectionem & cathartica mitiora sæpius repetita efficiendam. Gravidarum quidem vasa abdominalia partus solus rite exonerabit: at virginibus chlorosi laborantibus eadem medendi methodus conveniet, quæ ad mensium defectum postmodum commendabitur.

SODA

* SODA five CARDIALGIA.

596. **H**OMO, quem ardoris sensatio in ventriculi regione percepta vexat, Sodâ five Cardialgiâ laborare dicitur.

597. Causa Sodæ quamproxima nulla vere assignatur; est enim illa substantiæ nervæ affectio quædam intrinseca.

598. Causa Sodæ inter remotiores proximior est humor acescens in ventriculo contentus.

599. Causæ adhuc remotiores præcipue notandæ

F f

* *Soda five Cardialgia.*] Soda five Orexis est ardor five dolor fervens in orificio ventriculi superiore & toto œsophago sese exerens, ab acrimoniâ biliosâ originem trahens. Distinguitur a Cardialgiâ, in quâ ut plurimum orificium tantum finistrum ventriculi vario doloris sensu afficitur; in Sodâ vero ardoris sensus a superiore orificio per universam gulam se extendit. — Abstinendum ab absorbentium, imprimis cretæ, terræ sigillatæ, unicornu fossilis, farinæ laterum, aliorumque astringentium abusu, quoniam fibras ventriculi nimis stringendo cardialgias, digestionis læsiones, & viscerum constrictiones post se trahunt — Ad præcavenda mala ab absorbentibus metuenda pulvis nucis mosch. commode dictis pulveribus admiscetur — Si assumpta pingua acria & fermentescentia Sodæ sint causa, ab iis abstinendum est. In tali casu spiritus vini ardorem optime temperat.

NENTER, Tab. 100.

Juvatur hic affectus attritione & dilutione potûs mediocriter tepidi, non quod statim aciditatem abstergat, sed pruritum quasi consopiat. Sunt quoque quibus prodest haustus spiritus vini, sed non in omnibus, verum tantum ubi pingua assumerint. Sunt etiam qui loco cretæ usurpant farinam laterum, quæ tamen per se est astringens & tanto magis si cum acido concurrat.

Positive, si quid exhibendum est, dentur alcalica ut tinctur. sal. tartari, sp. corn. cerv. ana. Quæ mistura ardorem ventriculi egregie corrigit, imo etiam alcalica pura, ut ol. tartar. per deliquium ad gutt. 10, 15, 20. præsertim si minus caustica.

STAHL. Coll. Cas. 28.

F f

tandæ sunt 1. Acida quælibet ventriculo ingesta : 2. Ventriculi contenta, quæ post fermentationem spontaneam acefcunt, in duodenum tardius propulsa : 3. Ventriculi, alimento nec subigendo nec tempeftive propellendo fufficientis, laxitas morbofa.

600. Soda plus moleftiæ quam periculi alit ; utpote quæ caufam aliquam remotiorem medicabilem fere femper agnofcit.

601. Cauſæ quamproximæ nerveæ opii narcotiſis empirica opponitur.

602. Cauſa proximior, aciditas nimirum an ventriculo ingeſta an ventriculo ſponte innata, 1. Aut vomitu aut catharſi empiricâ tolletur : 2. Per remediorum tam abſorbentium (v. g. cretæ, pulverum teſtaceorum, &c.) virtutem mechanicam obtundetur, quam alcalinorum virtutem empiricam corrigitur, qualem præſtat ſal tartari, ſal abſinthii, aqua calcis è teſtis ovorum vel oſtrearum combuſtis parata. Utrique indicationi aptatur ſal factitius Magnesia dictus, utpote qui & acidum abſorbet & alvo leniter expellit.

603. Cauſa tertia remotior eandem medendi methodum indicat, quæ ad tonum ventriculi roborandum Aph. 584. commendata eſt.

SINGULTUS.

604. **H**OMO, cui aut ventriculus, aut (uti nonnullis visum est) diaphragma cum sonitu convellitur, Singultu laborare dicitur.

605. Causa convulsionis huiusce singultuosæ quamproxima nulla vere assignatur: est enim illa substantiæ muscularis affectio quædam intrinseca.

606. Causæ remotiores præcipue notandæ sunt 1. Ventriculi aut partium vicinarum * inflammatio, ulcus, excoriatio: 2. Ventriculi contenta quælibet morbosa inter causas aut Nauseæ aut Anorexiæ aut Sodæ remotiores prius recensita.

607. Singultus per se spectatus, aut qui a causâ quamproximâ musculari solâ aut etiam a

F f 2

causâ

* *Inflammatio.*] *Επι νωτῇ καὶ γαστρικῇ ἀπὸ σπινθῆρος.* HIPPOCRAT. Aph. 58. lib. 5. Addo excoriationem ulcusve semper cômitem habere singultum; idem fit si hepar inflammetur.

BARBETTE.

Quidam tres continuos menses singultu vexatus nullis consuetis remediis ante potuit expediri, quam costæ extremum, quod tum primum deprehensum est contorqueri altiusque in ventriculum nullo sensu doloris infigi, blande ac molliter erectum sit. Confestim namque singultus assigere desiit, qui tamen repetebat, quoties costam denuo incurvare contigisset. (Fernel. Patholog.) Singultus in febribus nonnunquam intemperatum sequitur julapiorum refrigerantium usum, idque symptoma contra omnium opinionem vini potu sustulimus. (Lommius) è *Schenckio*.

Satis frequens fuit in his febribus (*patechialibus*) singultus, quamvis parvæ febres viderentur: quotquot singultuosi comperti sunt omnes moriebantur — Ventriculus nigris notis sparsim compunctus repertus est.

RAMAZZINI, *Constitut. Epidem.* pag. III.

causâ secundâ remotiore oritur, plus molestiæ quam periculi alit.

608. At, qui ventriculum aut inflammatum aut ulceratum aut excoriatum, qui febrem spasmodicam aut morbum aliquem graviores comitatur Singultus, pessimi profecto est ominis. Nam aut malum spasmodicum latius sævire, aut causam mali istius vitæ animatæ insensissimam augeri arguit.

609. Singultum, * qui causæ quamproximæ musculari soli debetur, nec malum aliquod gravius comitatur, sæpe pacat aut † opii aut moschi empirici virtus antispasmodica; sæpe more pariter empirico ipsum quasi præfocat aut terror improvisus aut † sternutatio spasmus alium

* *Qui causæ quamproximæ musculari soli debetur.* Febris singultuosa cucurbitulâ supra umbilicum scarificatâ sanatur.

ZACUTUS de Prax. Admirand. lib. 3.

† *Opii.* Nullum præstantius est remedium quam opium prudenter datum. Omnis singultus (ut credo) sedem habet in illâ parte œsophagi, ubi ingreditur diaphragma — Si a nimia evacuatione fiat, est lethalis.

BOERHAAVE.

† *Sternutatio.* Sternutatio singultui superveniens illum solvit: quoniam est motus spasmodicus ei contrarius.

ALLEN.

Τὸ λυγρὸν ἐχόμενον πλῆθος ἐπιγινόμενον λυγρὸν τὸν λυγρὸν. Hipp. Aph. 13. lib. 6. Singultuosæ febres sæpe fiunt ab acro statu ventriculo conceptæ. Remedio est si pulpa ex anethi semine ac papaveris potui immittatur.

HEURNII Comment.

Sternutationes sponte singultui supervenientes solvunt quidem singultum; sed arte productæ non commendantur.

STAHL. Coll. Cas. 44.

Virgo

alium fortiorem excitans, aut etiam animus ipse in quodvis objectum intentior factus.

610. Singultum, qui causæ cuicunque remotiori debetur, aut medendi methodus causæ isti accommodata aut methodus nulla sanabit.

Virgo annorum 13. singultu per annum laborans calomel. gr. xvi. cum diagryd. gr. viii sanata.

RIVERII, *Obs.* 242.

Pessimi successus est singultus diarrhæis vel dysenteriiis intempestive cohibitis superveniens; quare ipsi cito succurrendum. Tutissimum & efficacissimum hoc in casu remedium præbent clysteres ex emollientibus & leniter laxantibus, ipsâ videlicet medullâ cassiæ vel extracto rhabbarbari adjecto, & crebrius injiciendi: laxantia ore tenus exhibere minus consultum est. Præstat potius biliosos acres humores contemperare, quod & magnesia & alia absorbentia, & imprimis serum lactis dulce potui datum efficiunt, tumque jungere convenit interna anodyna, externaque paregorica.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vi.

Assumerat loco balsami sulphuris oleum vitrioli: unde cesophagus & ventriculus cum suo orificio excoxiatus in causâ fuit ut dies noctesque molestissimo vexaretur singultu. Optime se habuit hac mixturâ R Succij sempervivi ʒi aq. rosar. plantag. ana ʒii vitell. ovorum N° 1. syrup de portulaci ʒi laudan. opiat. gr. li. m. bibat cochleatim.

BARBETTE.

DIARRHÆA. DYSENTERIA.

611. **H**OMO, qui fæcibus alvi liquidis frequentius dejectis vexatur, Diarrhæa laborare dicitur.

612. Diarrhæa, vox generalior, in species complures dividitur.

613. Est enim Diarrhæa 1. Biliosa, fluxus etiam Hepatici nomine nota: 2. Purulenta: 3. Gangrænosa: 4. Aut sanguinea aut serosa cum torminibus, Dysenteria vocata: 5. Aut sanguinea aut serosa sine torminibus, Hæmorrhoidalis potius quam Dysenterica vocanda.

614. Diarrhæam biliosam, purulentam, sanguineam, serosam materia ipsa egesta prodit.

615. Dysenteria per tormina a Diarrhæa Hæmorrhoidali distinguitur.

616. Diarrhæam gangrænosam monstrant 1. Ventriculi vel intestinorum inflammationem comitans dolor atrocissimus subito absque causâ ullâ manifestâ pacatus; 2. Fæcum egestarum color ater & fætor intolerabilis.

617. Causa Diarrhææ quamproxima est musculorum aut intestinalium aut abdominalium spasmus convulsivus.

618. Causæ spasmī huiusmodi convulsivi, id est Diarrhææ causæ remotiores præcipue notandæ,

tandæ, sunt ea omnia quæcunque motum musculis illis majorem impertire valent. Qualia nimirum sunt 1. Bilis in duodenum excretæ vel copia vel acrimonia nimia; 2. Aut Colicæ aut Cholæræ aut Nauseæ aut Sodæ &c. causa quælibet remotior in ventriculo vel intestinis contenta; 3. Aut sanguinis aut feri copia vasis vel laceratis vel laxatis emissa, tam pondere quam acredine suâ molestiam spasmodicam generans; 4. Ventriculi aut intestinorum apostema; 5. Ventriculi aut intestinorum inflammatio pessima, nec resolubilis scilicet nec in suppurationem benigniorem perducenda; 6. Motus musculorum abdominalium utcunque voluntarius at nimius, post pastum cursitando vel celerius ambulando excitatus; 7. Affectus quilibet animi violentior & subitaneus, v. g. terror quammaxime spasmodicus.

619. Diarrhæa biliosa nec non hæmorrhoidalis per se spectata est ut plurimum sanabilis. Utraque tamen per effectus quosdam suos vitæ animatæ sæpius adversatur; quippe quæ atrophiam & debilitatem imo & alteram quamlibet Diarrhææ speciem magis metuendam subinde generat.

620. Dysenteria, utcunque molesta & periculosa, nonnunquam tamen sanatur.

621. Diarrhæa purulenta raro sanatur.

622.

622. * Diarrhæa gangrænosa morte solâ patur.

623. Causa Diarrhææ in genere sumptæ quamproxima, undecunque orta, remediis quiblibet antispasmodicis, ad Colicam *carminativorum* titulo Aph. 496. præscriptis, rite compescitur: opii autem virtutem narcoticam potissimum efflagitat. Quæ quidem narcosis in omni Diarrhææ specie sanabili, præter remedia causæ ipsius cuilibet remotiori opponenda, est apprime necessaria.

624. Causa Diarrhææ remotior prima, Diarrhæam biliosam generans, paulisper permittenda est, vel etiam per catharsin lenem nonnunquam promovenda: bilis interim acrimonia † absorbentibus ad Sodam præscriptis corrigenda est.

625. Causa

* *Diarrhæa gangrænosa.*] Οκοροισις εκ νυσσηματων οξτων η εκ πολυχρονιων η εκ τραυματων, η αλλως πως λεπινομενοισι χολη μελαινα, η οκοροι αιμα μελαν υπερχει, τη υσεριη αποδιμεχνη.

HIPPOC. Aph. 23. lib. 4.

Δυσεντερια, ην απο χολης μελαινης αρχεται, θανασιμον.

HIPPOC. Aph. 24. lib. 4.

† *Absorbentibus.*] In fluxu hepatico, sicut in omnibus fluxibus sanguinis, nequaquam initium faciendum ab astringentibus, sed potius conveniunt absorbentia lenissime tonum partium afficientia, & si quid salini subest, illud temperantia. Notus mihi est quidam hoc affectu laborans, qui radicibus cichorei saccharo conditis usus, non modo pinguescere sed etiam vires recipere cepit. De radice cichorei externa tantum substantia prodest, interna lignea nullius est usus. Quibus etiam accensetur taraxacum, quod alias ad deoppilandum & abstergendum hepar commendatur.

STAHL. Coll. Caf. 26.

Si Diarrhæa est biliosa, præparantium loco inservire possunt nitrosa, inprimis vero nitrum depuratum & regeneratum, crystallus montana cum

625. Causa remotior secunda & * emetica, & cathartica, & absorbentia, & eandem profecto, quam Colicæ, &c. causa quælibet similis, mendi methodum postulat.

626. Causa remotior tertia, Diarrhæam tam sanguineam quam serosam (an Dysenterica an Hæmorrhoidalis ea fuerit) generans 1. Indicat in corpore plethorico fluidorum venâ sectâ tam depletionem quam revulsionem mechanicam : 2. Indicat fluidorum extra vasa emissorum & ventriculum vel intestina prægravantium expulsionem per cathartica lenissima, v. g. rhabbarum, cassiam, &c. more empirico peragendam : 3. Vasa interim, si lacerata ea fuerint, olei & ceræ munimento mechanico tam per os quam per anum applicato sunt defendenda : 4. At vasis laxatis firmitudo pristina † per remediorum astringentium vires singulares concilianda

G g

est;

cum absorbentibus & salibus neutris mixta : Hæc enim bilis acrimonia optime corrigunt, ac inde metuendas læsiones præcavent — Præstat nitrum in Diarrhæâ biliosâ minoribus & repetitis dosibus quam majoribus exhibere ; commode tamen semper cum præcipitantibus & salibus neutris miscetur.

NENTER Tab. 67.

Tulpius observavit Diarrhæam pessimam, ab alcali bilis prædominante ortam, usu solo lactis ebutyrati sanata fuisse.

BOERHAAV. de viribus medicament. pag. 193.

* Emetica.] Υπο διαρροίας έχοµενον µακρὸς ἀπο ταυτοµατῶ ἐµετὸς ἐπιγινώσκοντες αὐτὴν διαρροίαν. HIPPOCR. Aph. 15. lib. 6. Imitandum igitur hoc remedium.

HEURNIUS.

† Per remediorum astringentium vires singulares.] Neque ullum remedium mihi compertum est illo præstantius, quod ex confectione cardiaca

G g

est; qualia nimirum è bolo Armena, terrâ Japonicâ dictâ, cortice granatorum &c. parantur.

627. Causa remotior quarta, Diarrhæam purulentam generans: 1. Indicat apostema ipsum per rhabarbarum & cathartica lenia quantocyus expurgandum: 2. Indicat continui solutionem ulcerosam per terebinthinæ tam ore sumptæ quam ano injectæ vires singulares consolidandam: 3. Nihil interea duriusculum, nedum acre, aut

medi-

diacâ & bolo Gallico, adjuncto extracto Thebaico, componitur. Ita nimirum ut illorum singulorum scrupulus unus hujus granum unum ter die adsumantur. Neque inutiles sunt infusiones in alvum maxime ex jusculis pinguibus additâ theriacâ Andromachi aut saltem elect. e scordio, vel ex decocto albo adjecto amylo, vel loco illius julepo e cretâ, adjunctis, si opus fuerit, extracti Thebaici granis duobus vel tribus.

MEAD *Monita*, pag. III.

Coneffi bark—Lately I cured an obstinate dysentery of three months standing, which had yielded nothing to a great variety of other medicines.

ALEXANDER MONRO.

In recent Diarrhææ arising from irregularities in diet without a fever, this medicine seldom fails to make a cure, if a vomit of ipecachuanba is given immediately before the patient begins the use of the bark—If there is a fever with the looseness, that must be removed by bleedings and cool emulsions, or dec. alb. with sal prunell. before the Coneffi bark is given.

Medical Essays, vol. iii. pag. 32.

Vix datur ullus morbus, in quo pedum refrigeratio tam grave imo mortis periculum, confirmante id experientiâ, injicit quam Dysenteria. Vidi hac ratione brevi post inflammationem intestinorum, quæ in ipsam mortem transit, esse sequutam—Quamobrem operæ sæpius est pretium calidos lateres pedibus supponere.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vi.

Ventri præterea aquam Regin. Hungar. calidam cum linteis duplicatis imponendam jussi. Unde intra tres dies imminutâ torminum & dejectionum frequentiâ summum appetitum atque vires recuperavit, prorsusque convaleuit.

HOFFMANN. *Obs.* 3.

medicamenti aut etiam alimenti nomine est
assumendum.

628. Causa remotior quinta (id est inflamma-
tio in gangrænam desinens) curationem nullam
sibi quovismodo accommodatam admittit.

629. Causæ denique remotiores sexta & septi-
ma 1. Corporis & animi quietem; 2. Opium
auxilium empiricum postulant.

TENESMUS.

630. **H**OMO, quem irrita desidendi cupiditas vexat, Tenesmo laborare dicitur.

631. Est hoc malum idem in recto intestino, quod est Colica in ventriculo & cæteris intestinis; causas easdem agnoscit; effectus similes profert; nec non prognosin & medendi methodum eandem suggerit.

632. Inter remedia autem ipsi quammaxime accommodata, * enema ex opio & mucilagine aut oleo paratum primas tenet.

* *Enema.*] Nihil gravius affigit Dysentericos, quam perpetua desidendi cupiditas, & tenesmus molestissimus; quo vel nihil vel perpau-
cus plus minus cruentus egeritur mucus. Quo in casu ex artis præ-
fidiis efficacissimum est fots, qui ex lacte floribus sambuci & chamæmeli
incocto paratur, vel portio mucilaginis psyllii, aut cydoniorum, aut olei
amygdalini & vitelli ovorum croco permixta, frequenter ano infusa.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vi.

ALVUS

ALVUS ASTRICTA.

633. **H**OMO, qui fæces intestinis contentas aut rarius aut difficilius egerit, alvo astrictâ laborare dicitur.

634. Causa alvi astrictæ quamproxima est musculorum aut intestinalium aut abdominalium actio fæcibus rite egerendis impar.

635. Causa impotentiae hujusce muscularis, id est alvi astrictæ causæ remotiores præcipue notandæ, sunt 1. Paralyfis undecunque orta; 2. Bilis motum musculorum peristalticum pro re natâ aucturæ defectus; 3. Nervorum qui intestinis impenduntur virtus sensitiva, actioni musculari provocandæ destinata, aut amissa aut magnâ ex parte deficiens; 4. Fibrarum simplicium, quæ intestinorum tunicas formant, durities nervos, per se satis utcunque integros, munimento crassiore & stimulis mediocribus impenetrabili obducens; 5. Fibrarum earundem simplicium textura crassior glandularum oscula operiens, & liquoribus alvum lubricaturis exitum tempestivum præcludens; unde 6. Fæcum ipsarum consistentia & tenacitas nimia oritur, actionem muscularem utcunque per se validam superans & muneri suo rite obeundo imparem reddens; 7. Tumores schirrhosi tubum intestinale aut arctantes aut penitus obturantes.

636. Cau-

636. Causam primam remotiorem prodit status ægri paralyticus.

637. Causam secundam prodit Icterus facibus albis rarius egestis stipatus.

638. Causam tertiam prodit aut stupor, aut mania, aut melancholia; Principium scilicet tertium animale aut iners aut depravatum.

639. Causam quartam, quintam, & sextam prodit corporis universi rigiditas.

640. Causam septimam prodit diathesis scrophulosa; præcipue si ventris aut tumor pertinax aut tormina non pacanda accesserint.

641. Causa prima remotior (intestinorum Paralysis) raro sanatur.

642. Causa secunda (bilis defectus) Icteri ipsius causam amotam sæpius tollitur.

643. Causa tertia (sensatio nervea deficiens) difficillime sanatur.

644. Causa quarta, quinta, & sexta (fibrarum intestinalium durities, & inde orta tam sensatio impedita quam liquorum lubricantium defectus, nec non fecum induratarum resistentia nimia) vix unquam radicitus sanatur.

645. Causa septima (tumor schirrhosus) nunquam radicitus sanatur.

646. Causæ primæ remotiori methodus medendi quæcunque ad Paralyfin præscripta convenit.

647. Causæ secundæ methodus ad Icterus præ-

præscripta convenit, ea præcipue quæ bilis defectum aut tollit aut ope succedaneâ supplet.

648. Causæ tertiæ irritatio quælibet arte parata & methodus ad Infaniam præscripta convenit.

649. Causæ quartæ, quintæ, & sextæ, olei & aquæ tepentis & remedii cujuslibet laxantis virtus singularis est opponenda.

650. Causa septima, quanquam ea nunquam radicitus sanetur, mitigationem saltem per olei & opii vires (aut singulares nimirum aut específicas) nonnunquam admittit.

651. Causæ denique cuicunque remotiori, septimâ exceptâ, aut tollendæ aut sublevandæ remedia quælibet punctulis acrioribus instructa, tam ore hausta quam enematis aut suppositorii formâ applicata, more prorsus empirico inserviunt.

652. Inter quæ remedia pungentia sal tam marinus quam fossilis, menstruo quovis aqueo tam per naturam quam per artem solutus, ob virtutem suam & efficacissimam & simul tutissimam primas tenet.

653. Stimulus enim quilibet salinus, in minima ilico per aquam redactus, adeoque tubi intestinalis portionem satis amplam eodem quasi horæ momento occupans, impetu suo perfractio sensationem magis diffusam & leniorem particulæ cuique nerveæ impertit, adeoque motum
mus-

muscularem naturali & peristaltico similem, fæcibus & detrudendis & expellendis idoneum, excitat.

654. * A catharticiis interim quibuscunque resinosis difficillime solvendis omnino erit abstinendum. Quippe quæ (virium suarum acerri-
marum tanquam summâ per vinculum tenax in
unum collectâ) fibras animales, quibus perti-
naciter agglutinantur, spasma dolorifico con-
stringunt potius quam convellunt; adeoque
alvum, cui reserandæ incautius destinantur, non
sine vitæ periculo summo haud raro occludunt.

* *A catharticiis.*] Quin non raro ea intestinorum siccitas alvique est
durities, ut non nisi injecto clysmate aut sumpto pharmaco quicquam ex-
solvatur. Quam in rem memoratu dignus casus a Ballonio lib. Epidem.
pag. 58. enarratur; ubi, post insuperabilem alvi siccitatem factâ sectione,
jejunum ita angustum & cartilagineum deprehensum est, ut vix per illud
chylus deflueret. Et hinc quoque est quod nonnulla medicamenta pur-
gantia calidiora, præsertim si humidum jam deficit, excretorios in intestina
hiantes ductus stringendo alvum potius obstruant quam solvant.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

V E R M E S.

655. **V**ERMES in tubo intestinali hospitantes signo nullo certo & pathognomonico produntur.

656. At eos ibi delitescere suspicionem vero omni simillimam tam sensatio molesta, quam motus complures morboſi cuius in re medicâ versato offerunt: v. g. Pruritus narium a nervis intestinorum, qui cum membranâ narium internâ communionem habent, vellicatis ortus; Boulimia; Sitis importuna; Nausea; anxietas in ipso abdomine percepta; Febris anomala; motus corporis dormientis convulsivus cum dentium stridore & ejulatione; stupor Apoplecticus, sanguine a constrictione musculari retroacta & cerebrum opprimente; Tussis convulsiva, musculis nimirum abdominalibus expirationi intervenientibus irritatis; Vomitus; Diarrhæa spumosa vel limosa, mucos nimirum intestinorum glandulari per motum muscularem auctum copiosius egesto; urinæ frequentius redditæ sedimentum album turbidum, mucos nempe vesicæ glandulari per eundem motum convulsivum copiosius egesto saturatum; abdominis contracti tumor: Quibus quidem signis, malo aut nerveo aut musculari ortis, subinde accedunt halitus oris fætidissimus & atrophia.

H h

657. Cau-

657. Causam malorum horum omnium quamproximam præbent ipsa animalia, aut utero matrum vivipararum edita, aut ovis per ventriculi & intestinorum teporem fotis debito tempore expulsa.

658. Causæ remotiores sunt 1. Materies quælibet ventriculo ingesta aut vermibus aut ovis vermium fecundis saturata; 2. Materies quælibet in ventriculo contenta, quæ facile putrescit & vermibus nidum commodum præbet; 3. Vis ventriculi & intestinorum expultrix deficiens, & remoram diuturniorem tam vermibus quam ovis verminaturis permittens.

659. Effectus quilibet verminosi non nisi causâ ipsorum quamproximâ subactâ penitus mitescunt: omnes vero causâ illâ subactâ utplurimum evanescent.

660. Causam quamproximam (animalia scilicet ipsa) subigunt 1. Ea remedia, quæ vermes vi prorsus mechanicâ inviscant & inertes reddunt; v. g. * Mellis & olei cujuslibet expressi liquamen glutinosum, rob, syrupus, &c. 2. Ea remedia, quæ vi aut specificâ aut mechanicâ vitæ ipsi animali infensâ vermes interficiunt;
v. g.

* *Mellis & olei.*] Autor quendam ascaridibus laborantem, omnibus aliis frustra tentatis, solo clymate ex oleo diu retento curavit, expurgatâ prius leniter alvo, quod semper fieri debet. Sejuno stomacho (ut nihil obstet) mel epotum optimum est anthelminthicum, ac imprimis pro infantibus.

BOERHAAV. de viribus medicamentorum, pag. 439.

v.g. * argentum vivum, † stannum, semen santonici, corallina, nec non salia & ‡ olea quaecunque acriora; 3. Ea remedia, quæ vermes tam vivos
H h 2 quam

* *Argentum vivum.*] Error hic medicorum vulgaris propemodum notandus est, quod sine distinctione temporum & individuorum plerumque statim ad expellendos ingratos hospites acria purgantia vel etiam calidiora alia propinent, cum sæpissime inde symptomatum fiat exasperatio, tantum abest ut auspicatus effectus inde sequatur; potius delinientia & antispasmodica in impetu symptomatum dare convenit. Postea iis quiescentibus Mercurium dulcem cum purgante stimulo, quod remedium omnium aliorum vires exsuperat, dare expedit. Semper tamen præstat prius intestina probe emollire lacte, vel cum lacte etiam acriora dare: hinc vulgus etiam non mediocri cum effectu allium ex lacte cocto exhibere solet.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. ii.

Boil quicksilver in water in an earthen glazed pot for two hours, give it by way of glyster.

DOVER.

† *Stannum.*] The following receipt came into my hands — An ounce an half of pewter metal, grind it to small powder, take half a mutchin of treacle and mix them. The Friday before the change of the moon take one half of it, and the day thereafter take the half of the other half, and the Sunday thereafter the rest of it; on the Monday purge — To full grown persons I give two ounces of the powder of pure unmixed or block tin, put it through the finest hair sieve. Having first purged the patient the preceding day with inf. sen. on the next morning I give with an empty stomach an ounce of the powder in four ounces of malasses; the next day half an ounce of the tin in two ounces of malasses, and as much the morning following. The day after they are purged again with the same infusion.

Dr. CHARLES ALSTON, *Med. Essays*, vol. v. pag. 89.

‡ *olea quaecunque acriora.*] Absinthii, cardui, centaurii min. &c. olea micâ panis in catapotia si redegeris, sicque jejuno diu prius ingesseris bihorio ante cibum, quam certum habetur ad lumbricos remedium.

BOERHAAV. *Chym.* tom. ii. *De ol. essential.*

In destillatione cornu cervi restabit in fundo a destillatione niger carbo solidus, qui non adeo facile liquefit per ignem, sed friabilis constat, & redactus in pulverem jejuno homini datus anthelminthicum præbet optimum.

Idem. ib. pag. 359.

Vermes admirabilis absinthii pulv. ope interfectus.

ZACUTUS *de Med. Prin. Hist.* lib. 2. obs. 12.

quam mortuos vi empiricâ catharsin provocante alvo expellunt ; v. g. rhabarbarum, aloë, colocynthis, scammonium &c. quæ cathartica indicationi etiam secundæ lethiferæ pariter inserviunt.

661. Causa prima nec non secunda remotior
1. Alimenti aut fermentationem aut ignem passi, simplicis, nec facile putrescentis, usu continuo est corrigenda ; 2. Per cathartica Aph. 660. Art. 3. præscripta è corpore expellenda.

662. Causa tertia remotior postulat 1. Stimulos remediorum acriorum empiricos motum muscularem peristalticum aucturos ; 2. Remediorum corroborantium virtutem singularem fibris intestinorum tam simplicibus quam motricibus tonum firmiorem conciliaturam.

HYDROPS.

H Y D R O P S.

663. **H**OMO, qui tumore aquoso & frigido vel totum corpus vel aliquam ejus partem notabilem distendente opprimitur, Hydrope laborare dicitur.

664. Qui quidem morbus, pro loco corporis diverso, varia nomina obtinuit.

665. In cute enim Anasarca, in capite Hydrocephalus, in thorace Hydrops pectoris, in abdomine Ascites audit.

666. Anasarcam prodit tumor cutis frigidus & mollis, tactui cedens, & digiti impressi vestigia diu retinens.

667. Hydrocephalum externum tumor ejusmodi pariter conspicuus prodit; at Hydrocephalus internus stupore Apoplectico corpus laxum & œdematosum opprimente præcipue dignoscitur.

668. Hydropem pectoris indicat dyspnœa corpus œdematosum absque intermissione urgens.

669. Asciten indicat abdominis tumor perpetuus digitis impressis non cedens.

670. Causa Hydropis quamproxima est lymphæ stagnans.

671. Causæ remotiores sunt 1. Vasa lymphatica obstructa: 2. Vasa eadem inelastica: 3. Vasa eadem perrupta.

672. Causæ

672. Causæ ergo adhuc remotiores sunt ea omnia quæ vasa lymphatica aut 1. obturant, aut 2. laxant, aut 3. solvunt.

673. Sub primâ causarum adhuc remotiorum (obturatorum scilicet) classe recenseri merentur 1. Schirrhi tam hepatis quam pancreatis & glandularum mesentericarum, nec non viscerum quorumcunque, quorum vasa cum ductibus lymphaticis commercium obtinent; qui quidem schirrhi, lymphæ refluxæ cursum liberum denegantes, nonnunquam corporis diathesin scrophulosam, sæpius vero liquorum spirituosorum potationem intemperatam incusant: 2. Constrictio muscularis, an a potu frigido incautius ingesto an a causâ qualibet spasmodicâ orta, vasa quæque contigua tam lymphatica quam lymphaticis annexa impervia reddens, & asthma convulsivum aut hydrope pectoris aut ascite sæpissime commutans.

674. Sub secundâ & tertiâ causarum adhuc remotiorum (laxantium scilicet & solventium) classe recenseri merentur ea omnia, quæcunque fibrarum simplicium firmitudinem justam destruere valent; cujus generis sunt motus febriles, convulsiones, hæmorrhagiæ tam per vim causæ spasmodicæ quam per inanitionis effectum pariter spasmodicum debilitantes; animi affectus quilibet, an violentiores spasmu musculorum subitaneo solidam quamque partem contiguam dila-

dilacerantes, v. g. ira, terror, &c. an lentiores, motu quidem musculorum minus impetuoso at diuturno corpus sensim distrahentes, v. g. mæror, desiderium &c. Vita denique opipara & sedentaria tam mole auctâ quam motu imminuto congestionum vasa continentia prægravantium fœcunda.

675. Anasarca sæpe sanatur.

676. Hydrocephalus externus raro sanatur, internus nunquam.

677. Hydrops pectoris curationem radicalem fere semper renuit.

678. Ascites verus lymphâ in cystide collectâ ortus raro sanatur : idem lymphâ extra vasa in abdominis cavitatem effusâ ortus nunquam sanatur :

679. Abdominis autem tumor cutaneus est instar Anasarcæ sanabilis.

680. Hydrops, qui vasis ob schirrhos obstructis debetur, vix unquam sanatur, præcipue si hepar aut pancreas aut glandulæ mesentericæ laborent.

681. Hydrops, qui vasis ob spasmodicum vicinum obstructis debetur, strictionem musculari in tempore solutâ (priusquam vasa nimirum aut perrupta aut nimium distenta fuerint) est sanabilis.

682. Hydrops, qui hæmorrhagiam enormem insequitur, tam ob causam ipsius quam ob effectum spasmodicum, in corpore præsertim in-

anito

anito & debili, est tractatu perquam difficilis.

683. Hydrops Ictero succedens, quem urina parciior sedimento aut lateritio aut cerevisiæ faci- bus simili saturata comitatur, mortem intentat. Aut enim hepar aut viscus quoddam abdominale corruptum arguit.

684. Quod ad curationem generalem attinet:

1. Causa Hydropis cujuscunque quamproxima (lymphæ scilicet stagnans) quantocyus tollenda est per * catharsin, per † diuresin, per sudorem stimulis

* Catharsin.] Υπο υδροπικος έχομεν τε κατὰ τὰς φλέγας ἐς τὴν κοιλίην ὕδατος ὑπερτὸς λυσις.

HIPPOCR. Aph. 14. lib. 6.

Ἡν ὑπο λευκῷ φλεγματός έχομεν διαρροὴν ἐπιτενταὶ ἰσχυρῶς λυσι τὴν ὕδρον.

HIPP. Aph. 29. lib. 7.

Si de radice jalappæ tinctura fuerit parata cum spiritu vini vulgari leviter tantum rectificato, hujusque dein 3iv misceantur cum syrup. de spin. cervin. 3ss, potus erit paratus, qui sine magnâ molestiâ aquam de corpore educit tenuem ingenti copiâ. Unde pulcherrimum habetur hydragogum.

BOERHAAV. Chym. tom. ii. pag. 238.

† Diuresin.] Πομπὰς ὑδρωπικῶν καὶ διὰ τὰς τρεῖς, ἀφελὼν τὴν κεφαλὴν ἐκαστὴς καὶ ποδῶν καὶ πλάτης, τρεῖς ἐν τρεῖς κωνδαῖς ὕδατος τὰ σώματα, σκοταὶ δὲ ποτὴν ὁ πῶν δερμὶν σρεχέδω' ὑπακλυσάμενος δὲ προτερον τῆς πινέτω' ἐδῆτω δὲ ἀπὸ τοῦ δερμὸς ἐξ ἀλεφάτος.

HIPP. de victûs ratione in morbis acutis.

When the primæ viæ are obstructed, urine is better promoted by gentle purges than diuretics: and I have found that preparations of tartar best answer this end; and that when the stomach and guts are well cleansed an infusion of green tea in Rhenish wine is not only a good diuretic and stomachic, but encreases the celerity of the blood's motion, and at the same time abates the thirst; whereas all other bitters, I have yet tried, encrease it.

WAINWRIGHT.

Si in hydropæ urina jam est lixiviosa, præstat lenia diuretica quam fortiora præscribere: imo satius est nulla exhibere diuretica, quoniam casus est desperatus.

NENTER de Semeiotice.

The

stimulis empiricis provocatum, per vesicatoria empirica, per mechanicum * incisionis vel paracenthesios auxilium : 2. Causa eadem prævertenda est per victum ficiorem & abstinentiam a liquore quolibet tenui, vel ejusdem potum parvissimum.

I i 685. Hy-

The tartarus regeneratus or terra foliata tartari from ʒss to ʒii is an excellent alterative and diuretic; from three to six drams is a very mild cathartic, that never sinks the spirits, or raises any violent disorder, and particularly is serviceable to several dropical patients — History of a married woman 48 years old cured of a dropsy, when other medicines failed, by ʒiii terr. foliat. tartari once or twice a week; it gave her two or three stools, with a large evacuation of urine, without exciting the menstrual discharge or affecting her strength. She continued the use of it for upwards of a year without encreasing the dose or attempting any other relief than what that gave her, which was very great.

Dr. FOTHERGILL, *Med. Essays*, vol. v. pag. 182.

Tinctura diuretica ad gutt. xl. sumenda & Milleped. siccat. & pulv. ʒii coccinell. pulv. nuc. mosch. aa ʒi sp. junip. & vol. oleos. aa ʒi misce & vitro arctissime clauso igne arenæ per noctem digere.

MUSGRAVE.

Ex radice scillæ parata omnium sunt efficacissima, & Rad. scillæ gr. vi. cum pulv. ari comp. ʒss rad. zinzib gr. v. contundere & cum syrup. è cort. aurant. in bolum cogere & singulis diebus devorare oportet.

MEAD *Monita*, pag. 136.

& Succ. limon. ʒvi sal. abs. ʒss. m. addé aq. cinn. simp. ʒiss syr. è cort. aurant. ʒi aq. menth. pip. spir. ʒss aceti scillit. ʒi aut ʒiss f. haustus bis die sumendus. Non inutilis cinerum genistæ infusio.

Idem. pag. 137.

Historia fæminæ per semin. sinap. non contus. cochl. i. & decoct. lummitat. virid. genist. ʒss insuper haust. mane & vesperi singulis diebus sanata.

Idem. pag. 138.

* *Incisionis.*] In leucophlegmatia incisio, in tibiæ parte interiore fieri debet duobus super talum digitis, ita ut vulnus ad cellulosa membra nec ultra penetret; quo per dies aliquot frequens humor feratur. Crus autem interea fovere oportet decocto herbarum emollientium & calidarum adjecto spiritu vinoso, cui addita sit camphora. Hanc medicinam non tantum in hac morbi specie, sed in ipso ascite multum profuisse, quin & interdum sanasse multoties expertus sum.

Idem. pag. 137.

685. Hydropis causa remotior prima (vasorum scilicet lymphaticorum obturatio) si eadem duritiei schirrhosæ effectus fuerit, postulat 1. * Saponum ad Icterus præscriptorum virtutem more prorsus empirico solventem; 2. Salium acriorum impetum empiricum concreta quæque potentius fundentem; 3. Stimulos quoslibet empiricos concussim muscutorum tempestivum excitantes; 4. Frictiones mechanicas & exercitationem corporis juxta vires ægroti moderandam; potu interim quocunque spirituoso cane pejus & angue vitato.

686. Causa porro remotior prima (vasorum scilicet lymphaticorum obturatio) 1. Angustiam vascularem undecunque ortam oleorum & laxantium virtute singulari sublevandam esse indicat; 2. Quod si angustia illa spasmi muscularis effectus fuerit, empirica remedia virtute antispasmodicâ instructa requirit; inter quæ † opium primas tenere videtur, utpote quod huic

* *Saponum.*] Sit homo toto corpore frigidus pituitosus & iners, insuper crudis & non facile solubilibus victitare solitus, indeque metuamus ne brevi in hydropem incidat; tum, inquam, curatio sequentem in modum institui debet. 1° Detur ipsi singulis horis sapon. Venet. in pilulas reducti gr. ii. & post singulas harum pilularum doses gr. v. ad x. nitri vel salis fixi Glauberi, vel sal. tartari fixi, vel cinerum clavellatorum, aut gurami ammoniacum ex vino Hispanico vel aquâ menthæ. 2° Post harum rerum per aliquot dies usum exhibeatur eidem quolibet vespere pilula una ex aloë ad gr. iii. vel iv. & mane sequenti similis pilula cum gr. ½ vel i. Euphorbiæ. Hoc autem pacto brevi curabitur.

BOERHAAVE *de viribus medicamentorum*, pag. 299.

† *Opium.*] *Hysteria* — Ut *sedativa* saltem consequeretur, de anodynis cogitare

huic morbo, aliis incassum tentatis, perdomando nonnunquam proprio Marte suffecerit.

687. Causa remotior secunda (vasorum scilicet lymphaticorum inelasticorum laxitas) præter remedia causæ suæ adhuc remotiori cuicunque accommodata (v. g. febrifuga, antispasmodica, sanguinem sistentia, nec non quæcunque aut animum ab affectu urgente in varias partes quasi extra se ipsum proripere aut corpus fortiter commovere valent) corroborantium virtutem singularem postulat; qualia suppeditat cortex Peruvianus, vitriolum & chalybs, nisi forte durities quælibet schirrhosa horum usum contraindicet; exercitationis interim moderatæ & victus legibus severissimis pareat helluo otiosus.

688. Causa remotior tertia (vasorum scilicet lymphaticorum solutio) methodum medendi aut nullam, aut eandem omnino quam causa remotior secunda Aph. 687. admittit.

689. Quod ad curationem particularem attinet; Hydropis species prima, Anasarca, nihil tanquam sibi proprium requirit.

I i 2 690. Ad

cogitare capi R Aq. menth. pip. ʒi cinnam. simpl. ʒss spirituos, ʒii tinct. theb. gutt. xxxix lixivii tartari ʒss syrup. ex alth. ʒi m. sumat horâ somni. Ab illo insperatum levamen sensit: somnus, qui diu defecerat, obrepfit, profluente per vices eâ urinæ copîa ut illâ nocte libræ minimum duæ redderentur. — Jussus est eundem haustum 8va quæque horâ repetere, donec brevi bis die sumsisse satis esset — Quum autem ab assiduo hujus usu minueretur appetitus, inf. amar. chalybeat. cochl. aliquot semel vel bis die bibebat. Hæc ita profuerunt ut devoratis demum bis die pilulis aliquot e pil. de styrac. portione unâ & coracis Peruv. portionibus duabus cum terebinth. Chio confectis, perfecta restitueretur sanitas.

MEAD *Monita*, pag. 140.

690. Ad Hydrocephalum externum (nam internus est insanabilis) commendatur spiritus vini capiti applicatus, præsertim si futuræ sint nimis apertæ.

691. Hydropem pectoris, utcumque radicitus haud sanabilem, leniunt expectorantia fortiora; quæ nimirum motu musculari per stimulos empiricos aucto vasa pulmonalia concutere valent; inter hæc autem scillæ radix & inde paratum oxymel primas tenent, quæ quidem radix ob stimulos diuresin provocantes causæ etiam quamproximæ tollendæ juxta indicationem primam Aph. 684. Art. 1. inservit.

692. Ad Asciten commendatur * paracenthesis; recte quidem, modo lymphæ hydropica aut cystide contenta aut intra peritonæi duplicaturam collecta lateat: Quod si vasis suis solutis intra abdominis cavitatem lymphæ effusa fuerit, aut nihil juvabit paracenthesis, aut, sanguinis portione capiti destinata ad vasa subito inanita deorsum raptâ, adeoque circuitu vitali (a particulis fluidis sibi invicem contiguis pendente) per cerebrum præpedito, mortem Apoplecticam inferet:

* *Paracenthesis.*] Quod vero intra membranas tumores, quibus extra vasa positus humor insidet, gigni possint evidenti testimonio est tumor ille, qui salvis internis visceribus intra duplicaturam peritonæi hospitatur, & mole suâ abdomen ejusque musculos mire distendit, adeo ut verum hydropem mentiatur. Quo in casu Nuckius aliquæ paracenthesin, quæ in Anasarca nunquam non plus exitii quam salutis affert, summe proficuum observavit.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

feret : qui tamen fluidorum descensus subitaneus fasciarum ventri applicatarum resistentiâ succedaneâ pro tempore saltem præcaveri poterit.

693. Est denique alter abdominis tumor sæminis præcipue infestus ; tumorem Hydropicum primo quidem aspectu mentiens, at durus prorsus & renitens, & instar membranæ tympani tensivus, Tympanites ideo vocatus ; ab aere elastico intra membranas cellulosas, vel naturâ laxiores vel casu aliquo morboso distractas, incarcerato & per calorem rarefacto ortus ; tam ab Anasarcâ idcirco quam ab Ascite absimilis, quod nec digito impresso ullatenus cedit, nec situ corporis utcunque variato locum mutat.

694. Tympanites difficillime sanatur ; spem tamen aliquam curationis saltem lenientis præbet oleorum & * fotuum emollientium usus sæpe repetitus ; nec non abdominis ipsius concussus violentior vel rhedâ vel equo saltante provocatus præter spem omnem profuisse perhibetur.

* *Fotuum emollientium.*] Neque inutile erit per alvam interdum infundere copiosam aquam calidam, atque illam recipere ; simulque, quod præcepit Celsus, ferramentis candentibus ventrem pluribus locis exulcerare, & ulcera servare diutius. Sin autem hoc crudele videatur, vesicatoria abdomini imponere, & per intervalla repetere in rem erit.

MEAD *Monita*, pag. 135.

Nephritis

• **Nephritis sive Renum Inflammatio.**

695. **H**OMO, qui dolore acuto in regione lumborum fixo discruciat, urgente simul febre, vomitu, & ischuriâ, se Nephritide sive renum inflammatione laborare suspicionem præbet.

696. Suspicionem dico; nihil enim certi & indubitati ex iis malis aut simul aut seorsim spectatis colligi potest: quippe quæ omnia sint lumbagini communia, nisi forte in lumbagine verâ dolor sit magis vagus, ad tactum externum augeatur, & corpore erecto potissimum sæviant.

697. Causa Nephritidos quamproxima eadem est quæ inflammationis cujuscunque; spasmodica scilicet fibrarum muscularium affectio.

698. Causæ affectionis hujusce spasmodicæ, id est Nephritidos causæ remotiores, sunt ea omnia quæcunque spasmum provocare valent; qualia sunt 1. Animi affectus violentiores; 2. Frigus externum lumbis calentibus subito applicatum; 3. Musculorum dorsum moventium exercitatio immodica, * stando, cursitando, saltando, luctando,

* *Stando.*] Ulcera in cruribus, articularum imbecillitatem, nephriticas passiones, sanguinis mictum, stataris artes solent inferre. Servos in aulis principum (nobiles quoque, ut in aulâ regis Hispaniæ, in quâ nulla sunt sedilia) non paucos observavi valde conquerentes de renum dolore. Corpore enim in statu erecto stante lumbarium musculorum fibras intentas esse necessum est, ac renes necessario in consensum trahi,

do, Venere aut præmaturâ aut nimia excitata ;
4. Acrîa urinæ excernendæ innatantia ; 5. Calculus aut pelvi aut ureteri impactus.

699. Nephritis vera rarius occurrit ; quotiescunque vero urget est periculi plena ; vix unquam resolvitur ; in gangrænâ cito lethalem nonnunquam terminatur ; sæpe apostema indeque ulcus vix ac ne vix quidem sanandum generat.

700. Causa Nephritidos quamproxima remedium antispasmodicorum opem empiricam postulat ; quorum omnium instar celebratur opium aut deglutitum aut enematis formâ injectum.

701. Causa remotior prima, secunda, & tertia est duntaxat prævertenda ; nam effectu ipso Nephritico semel nato serius curatur. Causa quarta remotior (acria) per oleosa nonnunquam lenitur. Causa vero quinta (calculus) curatione propriâ mox describendâ est tractanda.

702. Nephritis ipsa, id est causæ spasmodicæ effectus inflammatorius vere natus, indicat 1. Vasa renum * venæsectione & catharsi leni juxta scientiam

trahi, ut non tam libere cursum naturalem peragat sanguis, nec a sanguine serum secernatur, unde postea prædicti affectus subsequuntur.

RAMAZZINI de morb. artificum.

* *Venæsectione.*] Nephriticos dolores haud felicius quis lenire aggreditur, quam detracto primum e venis sanguine — Unde mirum subit aliquoties historiarum medicarum scriptores totos esse in præcipitandis (ut loqui amant) in tubulos renales arenulis, cum ex inspectione cadaverum didicerim primam concrementis calculi materiam esse limpidissimam in crurculis

tiam mechanicam deplenda; 2. Vasa eadem virtute oleorum, balneorum, fotuum, & clysmatum emollientium singulari juxta scientiam analogicam laxanda.

703. Apostema & ulcus renum, Nephritidos effectus atrox sedimento urinæ * purulento & fetido discernendus, indicat 1. Fluida impacta resolvenda & expedienda; 2. Vasa prægravata amplianda; 3. Materiam ipsam purulentam stimulis empiricis motum muscularem aucturis expellendam; nec non 4. Vasorum exulceratorum fines hiantes remediorum astringentium virtute singulari consolidandos.

704. Indicationi quidem primæ & tertiæ favere perhibentur † cantharidum salia acutissima ore

unculis per quos destillat urina serum, quod in lapidem durescere posse nemini mirum erit, qui salium fluidorum vires attractrices, & effecta impediti in angustissimis canalibus motus cognoverit. Hinc fit ut dato subinde Mercurio dulci plus proficiamus in incipiente hoc morbo, quam quibuscumque urinam moventibus medicamentis.

MEAD de imperio solis &c.

* *Purulento.*] *Ἡ ὑπερβολὴ τῆς οὐρῆς ἐν τῇ κρυσταλλίνῃ ἐκκρίσει.* Hipp. Aph. 74. lib. 4. Maxime si urinæ purulentæ cruentas exierint. Nam fieri potest ut quis sanguinem mingat a suppressis hæmorrhoidibus, vel quod crus aut brachium abscissum sit, vel quod patulis emulgentibus venis Natura excludat sanguinem, quæ qualitate vel copia in vitio est. Quare non statim in suspensionem abire debemus exulceratorum renum, dum sanguis mingitur, nisi ubi pus elidatur.

HEURNIUS.

† *Cantharidum salia.*] Of the inward use of cantharides — The form in which I used to administer this insect is that of a soft pill or bolus composed of three cantharides pp. trochisch. è myrrh. Æs semin. amei gr. vi. rob. cynosbat. q. s.

Mr. YOUNG, *Phil. Trans.* No. 280. pag. 1210.

Ἀπὸ τοῦ δὲ κρυσταλλίνου, &c. ARETÆUS.

ore sumpta, at non nisi largâ tam camphoræ quam olei copiâ ea irretita fuerint. Indicationi secundæ & aquæ & olei laxantis virtus singularis tam ore hausta quam ano injecta aptatur. Indicationi tertiæ & quartæ (tam stimulandi scilicet quam consolidandi virtute in unum confoctâ & deterfionis nomine notâ) inservit terebinthina, utpote quæ simul & leniter vellicat simul & fibras simplices contrahit. At indicationi primæ non minus quam tertiæ & quartæ respondent aquæ Bristolenses, & penetrantes scilicet & stimulantés (ideoque diuretici) & corroborantes, haustu largiore & per aliquod temporis spatium continuato epotæ.

CALCULUS.

705. **H**OMO, qui dolore punctorio aut in regione lumborum fixo aut versus inguen tendente discruciat, comitantibus vomitu, stupore cruris, nec non aut ischuriâ pertinaci aut mictu modo cruento modo atq; & tincturæ coffee simili, se calculo renali laborare suspicionem præbet.

706. Quæ quidem suspicio aliquid certi præ se ferre videtur, si æger malis iisdem antea tentatus aut calculum aut materiam sabulosam emisit.

707. Calculi renalis causa quamproxima est particularum terrestrium, quæ quamdiu sanguini circumeunti innatant ab invicem separantur, concretio spontanea.

708. Concretionis huiusce spontaneæ causa cognita, id est calculi renalis causa inter remotiores proximior, est fluidorum in tubulis renalibus vel pelvi contentorum remora; unde, parte limpidiore qua data porta secedente, residuum in massam non facile solvendam coalescit.

709. Calculi renalis causæ adhuc remotiores sunt ea omnia quæ fluidis renalibus remoram injicere solent: qualia nimirum sunt 1. Musculorum reni utrivis vicinorum contractio spasmodica,

dica, fluida in canalibus occlusis detinens; 2. Fibrarum renalium laxitas, fluida in canalibus minus elasticis quiescere permittens, in debilibus ideo infantum male curatorum, nec non adultorum aut Venere aut Baccho fractorum, corporibus concretionum calculosarum subinde facunda.

710. Calculus renalis, undecunque ortus, nonnunquam resolvitur, nonnunquam integer expellitur, sæpius vero in vesicam transit, & particulis homogeneis laminatim incrassatus in molem meatu urinario majorem tandem increfcit.

711. Calculum vesicæ contentum dat suspicari 1. Dolor acutus sensui ponderis ad os pubis percepto adjunctus; 2. Tenesmus aut Nephritidem aut calculum renalem non expulsum insequutus; 3. Urinæ actu effluentis retentio subita; 4. Urinæ cum dolore emissæ * sedimentum mucosum a glandulis tam urethræ quam vesicæ

* *Sedimentum mucosum.*] I have often observed that a thick mucus which runneth out of the bladder, and which some do think to be the matter of an imposthume or ulcer of the kidneys, is only produced by those glandules of the bladder grown scrophulous: when that mucus groweth thick and cloudy, it causeth the same pain on the neck of the bladder as if it were a stone.

Phil. Trans. No. 268. pag. 752.

Dolor vesicæ &c. ex sanguine stagnante. Obs. 1.—Dein patescit difficilem cum ardore & stillicidio mictum, urinam quoque glutinosam, juxta Hippocratem furfuraceam, non semper exulcerationem vel calculum intus latentem prodere, sed a solâ spasticâ contractione vesicæ oboriri posse, quâ tunica interior mucosa fortiter compressa mucosum liquidum copiose in cavitatem vesicæ eructat; quod urinæ immixtum postea cum ipsâ excernitur, eodem modo ac notum est dolorificum illum spasmus, qui sæpe fit in extremitate intestini recti exquisiti sensûs, ita comprimere tunicam

vesicæ irritatis profluens: 5. Calculum autem vesicæ contineri procul omni dubio monstrat catheter solido offendens.

712. Calculus urethræ major nullo remedio adhuc detecto vel solvitur vel etiam minuitur. Sæpe ischuriam funestam, sæpe in vesicæ collo inflammationem, sæpe vasorum lacerationem * mictu sanguinis comitante, sæpe ulcus purulentum & immedicabile generat.

713. In curatione calculi renalis nondum firmius compacti faciendâ, causa ejus quamproxima (particularum scilicet terrestrium concretio) & præcaveri imo & resolvi nonnunquam poterit per saponem Naturâ paratos, v. g. mel, fructus horæos, & horum † succum tam recen-

ter tunicam cum vasis villosam, ut insignis copia mucî albi instar albuminis ovi cum tenebro dimittatur, quod vulgo vocant hæmorrhoides albas. Vesicæ autem spasmî causa non tam est in cavitate vesicæ quam potius intra ejus substantiam.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iv.

* *Mictus sanguinis.*] A rene qui mingitur sanguis urinæ exacte miscetur, videturque tota urinæ consistentia nihil aliud esse quam tenuis & dilutus sanguis. Mox tandem sedit liquidus, minimeque concretus, & rubicundus. A musculo vero vesicæ qui emingitur, non exacte permiscetur urinæ, & in fundo depositus grumescit; quin hic grumus interdum citra urinam excidit, & dolor quidem circa vesicæ musculum consistit dum meit — Archigenes dicebat, ut statis periodis menses & hæmorrhoides, ita & certis vicissitudinibus interdum plethora se effundit per renes & vesicam.

HEURNII *Comment. in Hipp. Aph.* 78. lib. 4.

† *Succum.*] Helmontius pater aquam incisâ betulâ profluentem merito commendavit pro arcano ad lithiasin, sed recentem aut sine corruptione servatam. Boyleus suo aliorumque experimento virtutes adscriptas illi fortius

ter expressum quam inspissatum: quibus incassum tentatis ad salium alcalinorum vim empiricam obstacula quæque potentius penetrantem confugiendum est; qui quidem sales aut nudi prorsus aut aquâ duntaxat diluti auxilium citius pollicentur, iidem tamen vaginulis quibuscumlibet oleosis, * saponum formâ, irretiti lentius & tutius operantur.

714. Quod si concretio renum calculosa adhuc exigua at nimis firmata remediis huiusmodi penetrantibus resolvi renuat, expulsio ejus tentanda est per stimulos empiricos actionem muscularem aucturos indeque † diuresin copiosiorum provocaturos; quales stimulos præbet terebinthina, bardanæ radix, testæ ovorum calcinata, nec non sales quilibet alcalini indicationi huic non minus quam Aph. 713, memoratæ ideo accommodati; modo cautum interea sit ut mea-

tus

fortius asseruit: sed & deprehendit recentem valere, fermentatam longe alienam indolem induere.

BOERHAAV. *Chym.* tom. ii. pag. 171.

* *Saponum formâ*] An essay towards the discovery of a safe medicine for dissolving the stone *Medical Essays* vol. vi. R Sapon. Alicant. ʒi omni die superbibendo ʒiij aq. calcis (cum vel sine lacte) è test. ostrear. paratæ. Injiciatur eadem quoque aqua vesicæ.

† *Diuresin copiosiorum.*] Dono a generosâ dominâ acceperam calculum plurimum unciarum duos articulos digitorum & supra latum, tres longum, quem carnificem in sinu pudoris tres menses passâ erat: dato succini albi pulvere cochlearis mensurâ feliciter carnificinâ liberata est — Succini pulvis vino infusus calido vino epoto & urinæ & calculo & mensibus trahendis inservit.

PHIL. JAC. HARTMANN. *Phil. Transf.* No. 248. pag. 5.

tus urinarii per aquæ & olei vim singularem laxentur, & dolor constrictivus * anodynorum ope empiricâ consopiat.

715. Calculi renalis causa inter remotiores & cognitâ proximior, v. g. fluidorum renalium remora, si eadem causæ primæ adhuc remotiori (constrictioni scilicet spasmodicæ) debeatur, narcotin opii empiricam & remedia quæque ad Nephritidem præscripta requirit.

716. Quod si calculi renalis causa eadem proximior causæ secundæ adhuc remotiori (tubulorum scilicet renalium laxitati) ortum suum acceptum referat; quamprimum effectus ipse calculosus sublatus fuerit, lumborum frictio & musculorum exercitatio moderata auxilium mechanicum subministrabunt, nec non terebinthina & corroborantia quæque medicamenta virtute suâ singulari proderunt: causa interim ipsa proximior (fluidorum scilicet renalium remora) remediis diureticis Aph. 713, 714. præscriptis, motum animale renum texturæ glandulari impertientibus, aut tolletur, aut, quod potissimum optandum est, præcavebitur.

717. Cal-

* *Anodynorum ope.*] Canales nimium angustantur a dolore quem calculus acutus parit; hinc etiam ipse dolor a calculo excitatus ejus per ureteres progressum ac transitum in vesicam impedit. Quare qui spasmi & dolores sedant, ad propulsandum calculum sunt efficacissima. Sæpe etiam spastica uretheris constrictio tanta est ut alterum in consensum trahat; quo casu urinae fluxus in totum supprimitur, & quandoque unica sedativi vel anodynini medicamenti dosi restituitur.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. i.

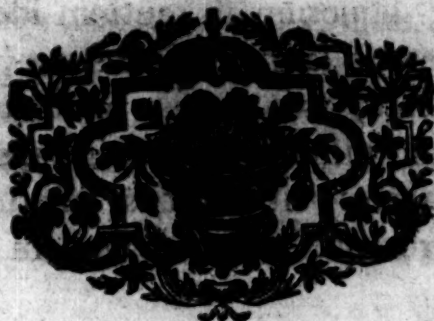
717. Calculum vesicæ aut sectio, aut * evulsio pariter mechanica, aut nihil adhuc detectum tollet.

718. Symptomata quæque vesicæ calculum comitantia methodo eadem, quâ Nephritis ipsa aut calculus renalis, sunt curanda.

* *Evulsio.*] 1. Quære, whether it is not possible in some measure to relieve those persons who cannot submit to the operation by cutting, by cutting an artificial fistula in the perinæum? &c.

2. Quære, whether it is not possible to dilate the artificial fistula in the perinæum of males & urethra of females with sponge or gentian tents gradually encreased for some time to such a width, that we may easily pass a pair of forceps into the bladder? &c.

JOHN DOUGLASS, *Phil. Trans.* No. 399. pag. 31.

DIABETES.

D I A B E T E S.

719. **H**OMO, qui largo vesicæ fluxu consumitur, Diabete laborare dicitur.

720. Ab Hysterico distinguitur fluxus Diabeticus 1. Quoniam contentis longe saturatior est; 2. Quoniam raro remittit; 3. Quoniam ipsum nulla passionis Hystericæ comitantur signa; 4. Quoniam febriculâ lentâ & siti insatiabili simul urgente corpus marcescit.

721. Causa Diabetis quamproxima est tubulorum urinam secernentium laxitas præternaturalis.

722. Causæ remotiores sunt ea omnia quæcunque fibrarum simplicium tubulos renales componentium firmitudinem justam destruere valent; v. g. liquorum irritantium ideoque diureticorum potatio largior, Venus aut præmatura aut immoderata, vasa renalia musculorum lumbarium spasmo nimium vicino distrahens.

723. Diabetes est morbus sanatu difficillimus, & plerumque corpore tandem exhausto lethalis.

724. Diabetis causa quamproxima (tubulorum scilicet renalium laxitas morbosa) * remedia astringentia

* *Remedia astringentia.*] Fæmina 50 annorum Diabete & salivatione alternatim &c. Infus. rhabarb. in vin canarin. quotidie, & post paucos dies decocti catechu comp. Fulleri omni nocte, & pro potu ordinario vin.

astringentia (alumen, puta, vitriolum, aquas Bristolienſes) poſtulat.

725. Diabetis cauſæ remotiores (quæcunque nimirum tubulorum renalium firmitudinem deſtruere valent) præcaventur potius quam aut tolluntur aut corriguntur.

vin. Florentinum cum aq. Briſtol. atque ita duabus vel tribus ſeptimanis ab utroque malo penitus liberata eſt, & plures annos incolumis vixit—Præ omnibus aquæ Briſtolienſes calidæ—Sequens decoctum cum maximo fructu propinari poteſt R cort. Peruv. ꝑi tinctur. roſ. hſs. coque ad hſi. lento igne: colaturæ adde vin. rub. auſter. hſs. ſyrup. cydonior. ꝑii m. doſis ꝑiii bis vel ter die.

ALLEN *Synopſis.*

There needs nothing more to be done for the cure of this diſtemper, than to drink a quarter of a pint of alom poſſet drink firſt and laſt, made as ſtrong as your ſtomach will bear it.

DOVER.

Unicum remedium adjungam: hoc eſt ſerum aluminatum, quod ex lactis paululum cocti hſiv & aluminis ꝑiii conficitur. Si hujus enim quarta pars ter minimum die bibatur, ad profluviū illud ſuſtendum plurimum valet.

MEAD *Monita.*

Ad incontinentiam urinae ſuffitus nervioſus; R rad. cyper. rot. biſſort. aa ꝑiii, lign. rhod. ꝑii, herb. puleg. major. aa mſs, thuris, maſtich, ſtyrac. calamit, ſuccin. aa ꝑi m. f. pulvis groſſus carbonibus injiciendus & perinæo excipiendus.

NENTER, *Tab. 73. pag. 108.*

Medici conſilii inopes eos tanquam deploratos reliquerunt: qui deinceps lactis aſinini chalybeati potu unius menſis ſpatio nutriti, & philonio Peſſico ex intervallis aſſumpto, a tanto malo fuere incolumes.

ZACUT. *de Prax. admirand. lib. 2. pag. 60.*

ISCHURIA & STRANGURIA.

726. **H**OMO, qui urinam nullam emittit, Ischuriâ laborare dicitur: urina autem difficulter nec nisi guttatim emissa Stranguria vocatur.

727. Tam Ischuriæ quam Stranguriæ causa quamproxima est aut secretionis aut excretionis defectus.

728. Causæ secretionis deficientis, id est tam Ischuriæ quam Stranguriæ causæ quædam remotiores, sunt 1. Renum paralyxis; 2. Constrictio spasmodica tubulos renales fluidis secernendis impervios reddens; 3. Fluidorum ad tubulos renales deferendorum inopia.

729. Causæ excretionis deficientis, id est tam Ischuriæ quam Stranguriæ causæ aliæ remotiores (urinâ nimirum secretâ, at retentâ vel parcius emissâ) sunt 1. Musculorum acceleratorum paralyxis in ætate potissimum senili culpanda; 2. Fibrarum muscularium quæ vesicæ claudendæ destinantur constrictio spasmodica, aut sponte aut a causis Dysuriæ postmodum memorandis orta; 3. Materia quædam aut sabulosa aut calculosa aut fungosa aut carnosa ductus urinarios obstruens.

730. Signa defectûs paralytici sunt 1. Status ægri paralyticus; 2. Obstructionis cujuscunque mate-

materialis absentia ; 3. Renum, vesicæ, & urethræ indolentia.

731. Signa defectûs spasmodici sunt 1. Constrictio musculorum notabilis ; 2. Febris ; 3. Delirium.

732. Inopiam fluidorum ad renes deferendorum produnt 1. Hydrops ; 2. Sitis ; 3. Corporis universi ariditas ; 4. Potulentorum defectus ; 5. Profluvium quodlibet immodicum aut spontaneum aut arte provocatum.

733. Obstructionem a materiâ vel sabulosâ vel calculosâ ortam produnt calculi signa prius memorata.

734. Obstructionem a fungo vesicæ collum obsidente ortam prodit 1. Dolor inter mingendum vel potius mingendi conatum acutus ; 2. Urina (si modo ulla emittatur) aut cruenta aut sedimento mucoso saturata, calculi signis quibusque interim absentibus.

735. Obstructionem a carunculis urethram obstipantibus ortam prodit catheter.

736. Defectus paralyticus est pessimi ominis. Defectus spasmodicus est quidem periculosus, at sanabilior. Obstructio sabulosa sæpe aut resolvitur aut expellitur. Ischuria a causâ quacunque orta, si diutius persistet, ob urinam aut in sanguine retentam aut in sanguinem resorptam, & veneni vice fungentem, est fere semper lethalis. Fluidorum inopia in ultimo Hydropis statu

vix unquam sanatur. * Si febris aut vesicæ inflammatio comitetur, ægroto quammaxime metuendum est. Carunculæ urethram obfidentes nonnunquam sanantur, fungus in vesicæ collo vix unquam.

737. In curatione tam Ischuriæ quam Stranguriæ faciendâ, causa tam secretionis quam excretionis deficientis paralytica postulat 1. In statu corporis plethorico † sanguinis fibras animales secretioni inservientes comprimentis de tractionem mechanicam; 2. Remedia quælibet antiparalytica; 3. ‡ Stimulos empiricos tam renum

* *Si febris.*] Οὐδὲν ἐκ σπυγγῶν παρὰ τὴν ὥρην ἀπολαύσει, ἢ μὴ πυρετὸν ἐκτείνῃται αὐτὸς τὸ ὑπορ. HIPPOCR. Aph. 44. lib. 6. Quia, si febris sine urinae promotione accesserit, erit symptomaticæ inflammationis.

HEURNII Comment.

† *Sanguinis.*] Historia Ischuriæ venæsectione sanatæ.

RIVERII, Obs. 1.

‡ *Stimulos.*] Rob ex decocto baccar. junip. post olei destillationem residuo trancolatione & inspissatione paratum ad præservationem a calculo præstantissimum. Commode solvitur in vino Hispanico vel alio dulci & potente, & cochleatim offertur post cibum sumptum vel ante lecti introitum. Hoc medicamentum juvat senes, quibus vesicæ vitia & in urinae emissionem difficultates.

HOFFMANN. Obs. Phys. Chym. 3.

Ex tam frustraneo tot remediorum anodynorum & antispasmodicorum usu genuinam causam erui — Ischuriam hanc non a spasmodicâ viarum urinalium constrictione, sed a contrariæ plane indolis provenire causâ, nimîa nempe tubulorum renalium & ureterum flacciditate & atoniâ, motûsque, qui alias in his quoque partibus viget & contenta in ipsis liquida strenue propellit, inertia atque defectu. Suasor itaque fui ut ab ulteriori anodynorum antispasmodicorum & emollientium usu penitus abstineant, & ea potius adhibeant quæ confortante & roborante virtute debilitatis hisce partibus deperditum restituant tonum, imo quæ leniori stimulo

renum quam musculorum acceleratorum actionem languentem excitaturos; cui quidem indicationi sales quilibet alcalini, nec non sales animales (v. g. millepedum imo & cantharidum) a nonnullis commendantur.

738. Causæ spasmodicæ, an sponte an a Dysuriæ causis ortæ, utiliter opponetur remedium antispasmodicorum & narcoticorum virtus empirica; inter quæ utroque nomine præcipue laudantur opii præparata. At spasmus causas Dysuriæ incusantem lenient medicamenta ad Dysuriam postmodum præscribenda. Effectus interim ipse spasmis constringentis (vasorum nimirum arctatio) olei & aquæ tepentis virtute singulari, tam ore haustâ quam ano injectâ nec non corpori externo fotâ vel semicupii formâ applicatâ, levabitur.

739. Obstructio tam renum quam ureterum & vesicæ, a materiâ an sabulosâ an calculosâ orta, eadem remedia quæ calculus requirit.

740. Fun-

stimo elanguidum resuscitent amissumque revocent motum. Fecit hæc omnia ex præscripto patiens, & haud ita multo post de felici exoptatoque successu me reddidit certiore.

HOFFMANN. *Opusc. Med. Pract.* diss. 6.

Oritur a deficiente spirituum animalium secretionem — Hinc commendamus cardiaca, spirituosa, volatilia, liquamen corn. cerv. succinat.

WALDSCHMIDT.

Ischuria sanata lixivio e testis ovorum calcinat. & vin. Rhenan. e Dodonæo cap. 48. — Arnoldus Villanovanus commendat vinum alkekengi — Oleum scorpionum Matthioli ad guttas 5 vel 6 urinam potenter provocat — CrySTALLUS mineralis seu potius spiritus salis, ubi inflammationis metus sit.

RIVERIUS.

740. Fungus collo vesicæ insidens olei & opii lenimen (aut singulare nimirum aut empiricum) solum admittit.

741. Carunculæ urethram obsidentes cerâ aut salibus Mercurio conjunctis aut salibus lixiviosis medicatâ solventur.

742. Inopia denique fluidorum ad renes deferendorum postulat 1. Dilutionem mechanicam ; 2. Medendi methodum ad Hydropem præscriptam.

DYSU-

DYSURIA.

743. **H**OMO, qui dolore acuto vel inter mingendum vel postquam lotium redditum fuerit discruciat, Dysuriâ laborare dicitur.

744. Causa Dysuriæ quamproxima nulla vere assignatur: est enim illa, pariter ac doloris omnigeni causa quamproxima, substantiæ nerveæ penitus incognitæ affectio quædam intrinseca.

745. Causa Dysuriæ inter remotiores proximior est fibrarum nervearum, quæ aut urethræ aut collo vesicæ impenduntur, distractio præternaturalis.

746. Causæ distractionis hujusce nerveæ, id est Dysuriæ causæ adhuc remotiores, sunt 1. Fibræ eadem nerveæ salibus urinosi nimis expositæ, aut mucosum nimirum deficiente aut tunicâ fibras istas vestiente erosa; quæ quidem mala modo ulcus quodvis modo ulcus Venereum comitantur; 2. Urina, vel ob ingesta nimium stimulantia (inter quæ potissimum incusantur cantharides tam deglutitæ quam cuti applicatæ) vel ob retentionem diuturniorem, vel aliam quamcunque ob causam, acrior facta.

747. Dysuria a mucosum deficiente orta non est sanatu perquam difficilis: vesicæ & urethræ erosio ulcerosa ægre sanatur: urinæ acrioris stimuli

stimuli sæpe aut franguntur aut inertes redduntur: Dysuria autem undecunque orta nonnunquam in Ischuriam aut Stranguriam difficilem terminatur.

748. Causa Dysuriæ quamproxima narcotica empiricam opio parandam requirit.

749. Causa Dysuriæ remotior tam prima quam secunda, præter curationem aut ulceri cuiuslibet aut Gonorrhææ dictæ dicatam, materiæ aut oleosæ aut mucosæ tam deglutiendæ quam urethræ & ano injiciendæ auxilium mechanicum postulat.

GONORR-

GONORRHÆA VIRULENTA.

750. **H**OMO, quem humor vel ichorosus vel purulentus è partibus genitalibus manans vexat, Gonorrhæâ (nomine a feminis fluxu male derivato) virulentâ laborare dicitur.

751. Causa Gonorrhææ virulentæ quamproxima in viris est continui * solutio ulcerosa in urethram usque perducta, in fæminis est eadem continui solutio modo meatum urinarium, modo vaginam, modo vaginæ labia occupans.

752. Causa solutionis hujusmodi ulcerosæ, id est Gonorrhææ virulentæ causa remotior, & frequentissima & sexui utrique communis, est materia acris a coitu impuro suscepta: in sexu autem sequiore causa altera remotior cogitanti cuivis necessario occurrit (rarior quidem, at quæ tamen in primo saltem morbi hujusce ortu absque contagio ullo labi huic Venereæ producendæ suffecit) partium scilicet genitalium in mulieribus laxarum & facile solubilem per frictionem nimiam in coitu promiscuo & crebrius repetito laceratio.

753. Gonorrhæa per se spectata utcunque virulenta haud difficulter sanatur, modo eadem

M m

cura-

* *Solutio ulcerosa.*] Ολοσσιον εν τη υρηδρη φυμα γινεται, τυτσοισι διαπυκνωται και εξαχυντες αυται.

HIPPOC. Aph. 82. lib. 4.

curatione nec nimia nec incongrua tractata fuerit.

754. At si Dysuria simul urgeat, si tumescat penis si crebrius cum cruciatu intolerabili erigatur, si duritie callosa vel carunculis urethra fuerit obstita, curatio aut tardior aut infeliciores est auguranda; praesertim si eadem vel astringentibus vel * nimio Mercurii impetu fuerit tentata.

755. In curatione Gonorrhææ virulentæ rite faciendâ 1. Materia ipsa ichorosa vel purulenta liberius fluere permittatur; 2. Materia ista parcius manans per salium leniorum stimulos empiricos motum muscularem excitaturos uberius provocetur; 3. Materiæ ejusdem acrimonia † olei aut mucilaginis cujuscunque vaginulis mechanicis injectis

* *Nimio Mercurii impetu.* J. Mercury, in whatever manner it be made use of, is as pernicious in the beginning of a clap, as strong and spirituous liquors, for both inflame the body and carry the malignity upwards.

Sir CONR. SPRENGELL.

† *Olei aut mucilaginis.* J. We are not to expect the measures of our predecessors, in those early times made use of, should be calculated for the removing any malignity in the mass of blood or other juices, according to the practice in Venereal cases at this time: because they looked upon the disease to be entirely local, and the whole of the cure to depend upon the removal of the symptoms. Hence it was they recommended such remedies as were accommodated to the taking off the inward heat of the part, and cure the excoriations or ulcerations of the urethra. The process for accomplishing this I shall set down from John Arden, who wrote about the year 1380. Item contra incendium virgæ virilis interius ex calore & excoriatione fiat talis syringa (injectio) lenitiva: Accipe lac mulieris masculum nutrientis, & parum zucarium, oleum violæ & ptisanæ, quibus commixtis per syringam infundatur; & si prædictis admiscueris lac amygdalarum, melior erit medecina. — Mr. BECKETT of the antiquity of the Venereal disease.

Phil. Trans. No. 355. pag. 839.

jectis frangatur ; 4. Partes nimium distantæ derivatione feri mechanicâ per cathartorum leniorum vim empiricam leventur ; 5. Partes denique eadem aut sponte contrahi permittantur, aut terebinthinæ & balsami cujusvis potentiâ singulari consolidentur.

756. Symptomata quod attinet, Dysuria methodum medendi Aph. 748, 749, præscriptam requirit : Ad penis tam tumorem quam erectionem dolorificam convenit venæsectio, fots emolliens : Ad duritiem callosam, præter ea quæ penis tam tumor quam erectio dolorifica postulat, usui erit unguentum ex hydrargyro confectum & perinæo subinde applicatum : At carunculæ urethram obfidentes methodo Aph. 741. præscriptâ solventur.

* LUES VENEREA.

757. **H**OMO, qui post coitum imo post corporis malo eodem laborantis contactum nimis arctum aut pustulis, per volas manuum, per frontem, vel corporis reliqui superficiem, variolarum quidem speciem referentibus at in suppurationem nec Naturæ ope nec arte ullâ perducendis, aut ulceribus cutem, labia, nasum, palatum, tonsillas, partes genitales exedentibus, aut verrucis, aut bubone inguinali, aut ossium tumore & carie dolorificâ vexatur, Lue Venereâ laborare dicitur.

758. Phænomena hæcce fibras solidas aut ultra tonum distentas, aut distractas, aut solutas indicant.

759. Causa tam distensionis quam distractionis ac solutionis hujusmodi morbosæ, id est Luis Venereæ causa quamproxima, est fluidorum animalium corruptorum acrimonia sui prorsus generis & vere specifica.

760. Causa acrimoniæ hujusce specificæ, id est Luis Venereæ causa inter remotiores proximior, est materia fluida eodem modo corrupta per venas absorbentes in sanguinem & lympham recepta.

761. Causæ

* *Lues Venerea.*] A description of the distemper called the *Yaws*, with the true method of cure.

Med. Essays, vol. vi. pag. 787.

761. Causæ aliæ adhuc remotiores sunt
 * Gonorrhæa virulenta ejusque causæ Aph. 751,
 752, memoratæ.

762. Sedem Lui Venereæ præbent vasorum
 lymphaticorum & glandularum meatus exiles,
 dein malo ingravescente ipsa ossium medulla.

763. Lues Venerea, symptomatibus utcunque
 horrendis stipata, si tamen corpus antea sanum
 offenderit, & in tempore curata fuerit, antidoto
 suæ specificæ vix unquam cedere renuit: at, si
 nimis altas radices in corpore aut debili aut mor-
 bofo egerit, metuendum sane ne aut malum re-
 medii vires aut remedium ipsum ægroti vires
 exsuperet.

764. Causam Luis Venereæ quamproximam
 (fluidorum scilicet acrimoniam specificam) quâ
 incuratâ

* *Gonorrhæa virulenta.*] John Gaddeſden 1340 in an excellent
 work of his, he entitles *Rosa Anglica*, speaking de infectione ex coitu
 leproſi vel leproſæ — *Primo notandum quod ille, qui timet de excoriatione
 & arſurâ virgæ poſt coitum, ſtatim lavet virgam cum aquâ mixtâ aceto, vel
 cum urinâ propriâ, & nihil mali habebit, &c.* He likewise, ſpeaking of
 the leproſy, recommends a decoction of plaintain and roſes in wine to
 be made uſe of by the woman immediately after the Venereal encounter;
 upon which he tells us ſhe will be ſecure. From hence it is evident ſome
 of their leproſous women (as they called them) were capable of communi-
 cating an infectious malady to thoſe who had carnal converſation with
 them, which proves the pudenda of the women muſt be diſordered.
 Now in a true leproſy we never meet with the mention of any diſorder
 in thoſe parts: which if there be not, muſt abſolutely ſecure the perſon
 from having that diſeaſe communicated to him by coition with leproſous
 women. But it proves there was a diſeaſe among them which was not
 the leproſy, altho' it went by that name, and that this could be no other
 diſeaſe that is capable of being communicated this way but the Venereal
 diſeaſe, ſeeing the pudenda are only in that diſtemper ſo diſeaſed as to
 become capable of communicating their contagion.

Mr. BECKETT, *Phil. Tranſ.* No. 365. pag. 47.

incuratâ in effectibus mitigandis incassum sudabit medicus, argentum vivum tam inunctum * quam deglutitum modo operandi (ut pro me loquar) prorsus incognito nec ad ulla rationis medicæ leges adhuc reducto fere semper tollit.

765. Quod si specifici hujusce antivenerei vires morbus aut nimis inveteratus aut medullæ ossium infixus eluserit, commendatur † ligni guiacini virtus pariter empirica corpori calefacto & probe tecto affatim ingesta donec æger sudore copioso diffuat.

766. Pustulæ, id est partes solidæ distentæ, curationem nullam sibi propriam requirunt; quippe quæ, causâ Luis quamproximâ subactâ, sponte evanescent.

767. Ulce-

* *Quam deglutitum.*] If the patient be consumptive, and not strong enough for a salivation, purge him gently twice or thrice a week with calomel, and let him use betwixt times a milk diet with testaceous powders. In phlegmatic and dull constitutions a salivation will not rise easily, unless you allow the patient now and then a glass of wine.

Sir CONR. SPRENGELL.

† *Ligni guiacini.*] I ordered a machine. — I directed them to take in the morning and afternoon, in divided draughts, a quart of the following decoction, R Rad. bardan. sarsaparill. chinæ, glycyrrhiz. aa ℥ii, cum aquâ decoct. spatio semihoræ adde ligni rasi santal. rubri, sassafras aa ℥ii, ebulliant iterum parum, dein decoct. ℥viii exhibe. In the evening about an hour after they had taken the decoction they went into the bath as hot as they could well bear it — When they had bathed in this manner five or six times, I ordered a strong decoction of guaiacum to be used instead of the former, and a few grains of calomel to be taken an hour before they entered the bath; and in some cases I have directed two grains of turbith. min. to be mixed with the calomel; which, tho' continued for a considerable time, seldom affected the glands of the mouth, being determined with such force to the surface of the body. And, if the expression may be allowed, Mercury thus managed produces a salivation thro' the pores of the skin.

Med. Essays, vol. iii. pag. 328.

767. Ulcera, id est partes solidas solutas, causâ Luis quamproximâ rite curatâ, resarciet terebinthinæ & balsamorum virtus singularis; hydrargyrum porro, vel in pulverem redactum, vel adipe irretitum, vel in fumum ignis ope resolutum, & parti ulcerosâ applicatum putredini Venereæ ibidem collectæ utiliter opponitur.

768. Bubo aut cucurbitulâ mechanicâ aut fotûs & cataplasmatibus laxantis ope singulari levabitur, Mercurio specifico mundabitur, dein terebinthinæ & balsamorum potentiâ singulari consolidabitur.

769. Verrucas & cariem ossium aut ignis aut ferri vis mechanica separat.

770. Dolor in quocunque Luis Venereæ casu opii levamen empiricum postulat.

Gonorrhæa simplex & Fluor albus.

771. **V**IR, quem humor aquosus vel serosus ex urethrâ manans vexat, Gonorrhæâ simplici (Anglice a Gleet) laborare dicitur.

772. Fæmina lymphâ vel sero è partibus genitalibus manante vexata Fluorem album patitur.

773. Causa tam Gonorrhææ simplicis quam Fluoris albi quamproxima est aut lacunarum aut glandularum, in viro urethram in fæminâ vaginam & uterum irrigantium, laxitas sæpe connata sæpius casu aliquo superinducta.

774. Causæ laxitatis hujusmodi superinductæ, id est Gonorrhææ vel Fluoris albi causæ quædam remotiores sunt 1. Quæcunque fibras simplices impetu mechanico distendunt, v.g. in fæminâ abortus, partus difficilis vel crebrior, in sexu utroque contorsio aliqua violentior: 2. Quæcunque fibras animales potentiâ singulari emolliunt, v.g. oleum, aquæ tepidæ fots vel balneum, vita opipara & otiosa congestionum mucosarum partes solidas macerantium (in fæminis præcipue) fæcunda: 3. Musculorum partibus genitalibus aut inservientium aut contiguorum spasmus fibras simplices una cum motricibus distrahens; quem sæpe excitant diuretica & cathartica fortiora ad Gonorrhæam virulentam
male

male propinata, sæpe imaginatio lasciva, sæpe Venus aut præmatura aut immoderata aut non-naturalis: 4. Musculorum remotiorum (abdominalium præcipue) spasmus undecunque excitatus laxitatem hancce morbosam modo offendens, modo inducens, semper augens, in fæminis uteri & vaginæ lacunas minus resistentes fluidorum subito repulforum mole insolitâ referans; imo in sexu virili vesicularum seminalium sphincteres aut a Naturâ male compactos aut casu aliquo debilitatos superans, nec vigilantes duntaxat feri & lymphæ stillicidio inquinans, verum etiam seminis ipsius effusionem veram inter somni ludibria subinde provocans.

775. Malum hocce est sanatu perquam difficile, in fæminis præsertim per abortum vel partum debilitatis; in viris autem Gonorrhæa simplex, & seminis veri effusio involuntaria, quæ Venerem aut præmaturam aut immoderatam aut nonnaturalem sequitur, multum periculi alit, & corpus succis nutritiis exhaustum tabe dorsali dictâ sæpius interimit.

776. Causa tam Gonorrhææ simplicis quam Fluoris albi quamproxima * nullam aliam medendi methodum indicat, quam quæ ad Gonorr-

N n hææ

* *Nullam aliam medendi methodum.*] Quod ad externa, quæ in vaginæ vitio necessaria fore dixi, ea minime adhibere oportet, quæ nimia vi peccantem humorem reprimant ac repellant—Ipse eventu sæpe felicissimo fæminam laborantem aut aquam aluminosam Bateanam aut aquam

cam-

N n

hæc virulentæ reliquias Aph. 755. Art. 5. commendata est. Cui quidem indicationi, præter terebinthinam & balsama, favet aquæ frigidæ vel putealis vel marinæ balneum, cortex Peruvianus, vitrioli & fontium chalybeatorum virtus singularis.

777. Causa prima remotior cautelam potius quam medelam admittit.

778. Causa secunda remotior intermissionem postulat; at congestiones mucosæ a vitâ opiparâ & otiosâ ortæ per feri derivationem catharticis & diureticis efficiendam primo expédiantur, dein frictione

camphoratam (adjecto alterutri mellis Ægyptiaci aliquantulo) per syringem hujusmodi usibus aptam parvâ quantitate at repetitis vicibus infundere jussi. Neque nihil ad sanationem confert vaginam subinde suffumigare, superinjecto nimirum prunis pulvere ex thure, mastiche, succino, & cinnabari antimonii, ita commixtis ut singulorum æqualis sit portio.

MEAD *Monita*, pag. 250.

Balsamicis partes laxatas confirmare nituntur medici, at frustra plerumque sunt. Mihi multis jam annis in usu fuit hujusmodi tinctura, Rhabarbari ℥iii gumm. guarac. ℥iss lacæ ℥i cantharid. contus. ℥iii coccinell ℥iss in spiritu vin. rectificat. ℥iss infunduntur & fit colatura. Hanc efficacissimam esse semper expertus sum ad gutt. xxx. vel L. mane & horâ decubitûs ex aquæ tepesactæ haustulo.

Idem, pag. 257.

Tinctura gumm. lacæ in abundantia mucosi humoris maxime infesti uterinis vasibus, titulo fluxûs albi, curandâ quam optima habetur.

BOERHAAV. *Chym.* tom. ii. pag. 230.

Essentia succini ab Hoffmanno *Phys. Chym. lib. 1. obs. 17.* contra fluorem album & affectus rheumaticos mirifice commendatur — Duas novimus fœminas, quæ omnibus aliis irritis solo decocto florum chamom. & galeopseos cum vino parat. paucis diebus a chronico hoc malo liberatæ fuerunt.

NENTER, *Tab. 76.*

Description of a pessary invented by T. Simson, M.D. for a prolapsus uteri.

Med. Essays, vol. iii. pag. 311.

frictione leni & musculorum exercitatione requisita & victu parciori præcaveantur.

779. Causa tertia & quarta muscularis, præter abstinentiam ab irritamentis quibuscunque exactissimam, remediorum antispasmodicorum, inter quæ opium & cortex Peruvianus primas tenent, opem empiricam implorat.

Nn 2

MEN-

MENSIIUM DEFECTUS.

780. **F**EMINA, cui pubertatem adeptæ sanguinis uterini fluxus singulis mensibus non recurrit, Mensium defectu laborat.

781. Mensium quidem defectus undecunque ortus *suppressio* sæpe vocatur : qui tamen defectus nec vasa uteri in omni casu constricta, nec sanguinem ipsum aut actu erumpentem aut jamjam emanaturum quasi in statione suâ suppressum semper ponit.

782. Causam quidem defectus hujusce quamproximam dant aut arteriæ uterinæ aut lacunæ quæ in uterum & vaginam penetrant sanguini ansjiciundo ineptæ :

783. At inter causas ineptitudinis hujusce vascularis (id est Mensium defectus causas remotiores) non solum notari meretur 1. * Fibrarum muscularium vasis uterinis contiguarum constrictio spasmodica, quæ sanguinem menstruum subinde revera suppressit ; nec magis 2. Vasorum uterinorum rigiditas aut connata aut ætate in senium vergente aut astringentium usu inducta, quæ sanguini menstruo transitum subinde negat ;
verum

* *Fibrarum muscularium*] Unde certe longe verosimilior est ratio hujusmodi effectus, quod potius per quandam stricturæ speciem in viis, quam per craseos vitium sanguini objectum, hæc turbatio hujus excretionis ab hujusmodi causis oriatur.

verum etiam 3. Vasorum è contra (sanguini ideo nec rite propellendo nec excernendo parium) laxitas aut connata, aut emollientibus, aut abortui, aut partui difficili, aut contorsioni violentiori ascribenda ; imo 4. Fibrarum muscularium utero vicinarum quies nimia in monialibus & fæminis nonnullis vitam sedentariam agentibus congestionum, pariter ac laxitas ipsa, fæcunda ; quarum causarum utraque sanguinis uterini stagnantis potius quam suppressi nomine inculanda est.

784. Causam primam remotiorem (constrictionem scilicet spasmodicam) prodit agræ diathesis hysterica ; Menstrum vel actu manantium vel jam instantium suppressio vera, quæ sæpe animi affectum quemvis violentiorem sæpe frigus abdomini calenti admissum insequitur.

785. Causam secundam remotiorem (vasorum scilicet uterinorum rigiditatem) prodit corporis totius ariditas manifesta ; corporis fæminei habitus virili similior ; ætas quinquagenaria ; astringentium usus aut incongruus aut nimius prægressus.

786. Causam tertiam remotiorem (laxitatem scilicet) prodit corporis totius mollities, œdema, pallor ; Fluor albus quasi perpetuus ; laxantium usus prægressus ; aut spasmi diu urgentis sævities, aut contorsio, aut vis aliqua externa fibrarum simplicium cohæsioni justæ inimica. Causam denique quartam peccare vita ipsa sedentaria evincit.

787. Men-

787. Mensium defectus, qui constrictioni spasmodicæ debetur, non pessimi est ominis, nisi menses in ipso eruptionis momento subito suppressi fuerint: at suppressionem hancce subitanæ obstructions, modo inflammatoriæ modo œdematosæ, modo schirrhosæ, in ipso utero aut partibus vicinis abortæ perquam difficilem & periculosa subinde reddunt.

788. Mensium defectus, qui vasorum rigiditati connatæ debetur, vix unquam tollitur; parum tamen periculi alit, imo pro statu vere morbofo non est semper habendus. Qui rigiditati senili debetur defectus nulli remedio cedit. Qui astringentium usum sequitur, est quidem difficilis at non semper insanabilis.

789. Mensium defectus, qui vasorum laxitati debetur, est nonnunquam sanabilis, modo partium solidarum vitium hocce recens sit nec injuriâ qualibet violentiore inductum: sæpius tamen in famia aut sterilibus aut hydropicis inveterascit.

790. Qui vitam sedentariam incusat defectus sæpe corrigitur, modo causa ipsa peccans per debitam corporis exercitationem in tempore correctâ fuerit.

791. Causa prima remotior indicat 1. Remediorum antispasmodicorum virtutem empiricam tam deglutiendorum quam enematis formâ injiciendorum, nec non abdomini externo applicandorum;

candorum ; qualem præstant gummi Ammoniacum, sagapenum, & remedia quæque Aph. 23. præscripta : 2. In corpore plethorico vasa ipsa uterina * per venam sectam ratione mechanicâ sunt deplenda : 3. Vasa eadem balneis, fotibus, clysteribus oleosis (virtute nimirum singulari instructis) sunt laxanda ; cui quidem indicationi apprime favent aquæ Bathonienses tam epotæ quam corpori externo applicatæ.

792. Causa secunda remotior (vasorum scilicet uterinorum rigiditas) methodum medendi Aph. 791. Art. 2, 3. præscriptam postulat.

793. Causa tertia nec non quarta remotior (partium uterinarum laxitas & muscutorum quies nimia) siquidem causæ utriusvis effectus iidem (congestionem scilicet uterinæ) vasa infarcta urgeant, remedia effectibus istis opponenda præcæteris quibuscunque indicat, vitii ipsius tam

vascularis

* *Per venam sectam.* Neque negandum venæsectionem mature & circumspecte administratam interpositis aliis congruis remediis egregie prodesse : sed quando res eo devenit ut elapso jam aliquot mensium aut longiori temporis spatio, infectis magnâ labe humoribus, atrophie phthificæ & hecticæ sit suspicio cum eminentiori virium defectu stipatæ, perperam ad primam illam causam dirigitur medicatio — Quare firmiter omnino seu practicum axioma tenendum inculcamus, in lentis fæminarum febribus, multo magis hecticis, inque phthisi, licet ex mensium defectu primam traxerit originem, menstrui fluxus per venæsectionem aliaque remedia revocationem nunquam esse moliendam.

HOFFMANN. *Opusc. Pathol.* tom. ii. pag. 286.

Menstrua per pollicem sinistri pedis erumpentia — Venæsectio remedio erat.

Fæmina extenuatissima diuturnâ menstrui suppressione laborans copiosissimâ sanguinis missione sanata ex Galeno.

ZACUTUS, *Prax. Hist.* lib. 3.

vascularis quam muscularis curatione in præsens omisâ.

794. 1. Materia ergo ipsa in vasis uterinis, an a fibrarum simplicium laxitate an a fibrarum muscularium quiete nimia, stagnans solvenda est per aquarum mineralium tam tepidarum quam frigidarum nec non per saponum & * salium penetrantium potentiam empiricam: 2. Materia eadem expedienda est per cathartica imo per emetica pariter empirica cautius propinata.

795. Vasa dein infarcta per frictionem mechanicam, † per corporis totius exercitationem, per motum musculorum abdominalium, ‡ stimulis acrioribus (emmenagogis ideo dictis) quales præbent aloë, sabina, helleborus niger &c. suscitatum, sunt concutienda.

796. Vasa

* *Salium.*] Specie vaporis aquâ diluti hi sales alcalini volatiles animalium uteri vaginâ admissi habentur pro promptissimis emmenagogis, quoties prudenter administrantur, & cætera corporis hanc evacuationem præcipiunt.

BOERHAAV. *Chym.* tom. ii. pag. 370.

† *Per corporis totius exercitationem.*] Perraro evenit ut textrici mulieri supprimantur menses, imo interdum iis in nimia copiâ profluunt, si eo tempore texturæ plus quam decet incumbant. Quare, cum juvenculæ necum interdum conquerantur, quod iis non bene nec suo tempore floreat menses, illas moneo ut textrices & operosas mulieres potius quam medicos consulant.

RAMAZZINI *de morbis artificum.*

‡ *Stimulis acrioribus.*] Ex omnibus autem quæ menses movent maxime singularem virtutem habere deprehendi Helleborum nigrum: ita ut illum vix unquam spem sefellisse meminerim. Idcirco tincturæ melampodii cochleare minimum ex aquæ tepesfactæ haustulo bis die assumi jubeo.

MEAD *Monita*, pag. 247.

796. Vasa denique uterina laxata, quamprimum illa onere præternaturali fuerint liberata, (nec prius) per remediorum astringentium virtutem singularem sunt ad tonum debitum revocanda; qualem quidem virtutem præstat * chalybs, cortex Peruvianus, vitriolum, aquæ frigidæ balneum, nec non aquarum mineralium potatio diuturnior: Quies autem muscularis motu undecunque excitato & ratione vivendi contrariâ est corrigenda.

797. N.B. Quotiescunque musculorum contractio spasmodica corporis habitum aut laxiorem aut è contra rigidiorem invadens fluxum menstruum cohibet, remedia virtute singulari donata, aut corroborantia nimirum aut e contra emollientia, antispasmodicis utiliter admiscuntur.

798. Ex præmissis constat nec antispasmodica, nec laxantia, nec astringentia, nec chalybeata, nedum irritantia, pro emmenagogis commodis semper & in quocunque Mensium defectu habenda esse. Si enim causa quælibet remotior

O o

aut

* *Chalybs.*] Blandam venæ portæ & vasorum vicinorum stricturam inducunt hincque expressionem sanguinis per uterum promovent Martialia, temperatiora tamen, neque acidis fortioribus nimis alterata.

NENTER, *Tab.* 15.

Est terra, quæ in mineris ferri reperitur, quam si sicces ad umbram, teras subtilissime, & in lævorem redigas accurate, eademque quantitate ordine & formâ in iisdem malis ægrotantibus offeras, mirabilem imo excellentiorem utilitatem quam ex chalybe percipies: prout sæpissime, felicissime tamen sum expertus.

ZACUTUS *Prax. Hist.* lib. 3.

O o

aut diversa aut malo isti opposita, cui corrigendo remedia huiusmodi destinantur, potissimum peccet, eadem certe remedia aut parum proderunt, aut causâ morbi impenitus auctâ quammaxime nocebunt.

799. Symptomatum, tanquam si morbi primarii essent, cura omnino est habenda. Quod si fluxus menstruus absque malo quovis urgente deficiat, nâ ille defectus pro casu morbofo vere & sensu stricto non est habendus, nec medelam ullam aut postulat aut impune admittit.

800. Chlorosis, id est virginum pallor, fluxus menstrui ob vasorum laxitatem deficientis est symptoma, remediis tam ad causam tertiam & quartam corrigendam quam ad causæ utriusvis effectus solvendos præscriptis curandum.

PRÆG-

PRÆGNANTUM MORBI.

801. **P**RÆTER causas morborum com-
plurium memoratas, alteram malo-
rum nonnullorum causam remotiorem fœminis
propriam suppeditant vasa & uterina & ab-
dominalia in ipso gestationis tempore ob men-
strua retenta & fœtum indies incrementem
fluidorum mole insolitâ onerata.

802. Quocirca morbi plerique quibus prægnantes urgentur, nausea scilicet ac vomitus, vertigo, insultus apoplectici, * diarrhæa, alvus astricta, mammarum dorsi lumborum & coxendicum dolores, crurum & femorum tumores, dysuria, tussis, &c. præter medendi methodum malis illis singulis seorsim spectatis propriam, † sanguinis etiam, venâ iterum iterumque prout

O o 2

opus

* *Diarrhea.*] ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ ΕΙΣ ΤΙΣΑΣ ΕΠΙΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣΤΙΝ ΠΡΟΛΑΒΕΙΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΗΕΑΣ ΕΠΙΣΤΑΣΕΩΣ. HIPPOCR. Aph. 34. lib. 5. — Interdum quædam reperiuntur quæ diarrhæam diu sine fætûs detrimento patiuntur; imò in quibusdam diarrhæam menstruam eò scilicet tempore, quò alias menses laborare solebant, sine noxâ contingentem observavimus.

NENTER, *Tab.* 67. pag. 69.

+ *Sanguinis etiam.*] Quando post vehementem terrorem metus abortionis imminet, præsertim in sanguine plenis, & quæ jam olim huic malo fuerint obnoxia, venam quidem secare convenit: sed cavendum simul ne venæsectio statim a terrore instituitur, si extrema adhuc refrigerata & præcordia constricta fuerint; sed expectandum donec Natura remotis spasmodis inceperit sanguinem citatori motu cordis ad extremas propellere partes; alias constans docet experientia sanguinis sub ipso motuum vigore factam derivationem ad promovendum potius quam coercendum disponere abortum.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. vi.

opus fuerit sectâ, detractionem mechanicam postulant.

803. Tumores autem gravidarum hydropici diureticorum leniorum potius quam cathartico-
rum ope empiricâ sunt expediendi, labia interim
vaginæ, si enormiter ea intumuerint, vel fotuum
astringentium virtute singulari sunt contrahenda
vel urgente necessitate lanceolâ mechanicâ in-
cidenda.

804. Uterus prolapsus (quod quidem infortu-
nium fæminis nonnullis neutiquam gravidis quan-
doque contingit) manu mechanicâ reducendus
est, pefso pariter mechanico continendus, fotûs
dein astringentis virtute singulari corroborandus.

805. Urinæ incontinentiam, quæ utero distento
& vesicam contiguam arctanti debetur, levat ab-
dominis per fasciam consilio mechanico facta
suspensio, nec non corporis decubitus supinus.

806. Ischuriam, quæ fætui aut grandiusculo
aut incommodius sito indeque vesicæ collum &
meatûs urinarii initium comprimenti debetur, ca-
theter mechanicus pro tempore tollit.

807. Hæmorrhagia, quæ placentæ vasorum
uterinorum osculis hiantibus ex parte avulsæ
debetur, nisi fætu & secundinis arte chirurgi me-
chanicâ (quæ sola in hoc casu prodest) extractis
utero se contrahendi copia concedatur, ægræ
vitam cum sanguine profunder.

Parturi-

Parturientium & Puerperarum Morbi.

808. **P**ARTUM difficilem reddit 1. Fibrarum muscularium fœtui extrudendo destinatarum inertia; 2. Fibrarum muscularium quæ uteri collum & vaginam arctant constrictio spasmodica; 3. Fœtus ipse major; 4. Ejusdem situs incommodus; 5. Partium sœminearum angustia.

809. Causæ primæ musculari remedia empirica motum musculorum languentem auctura opponuntur; inter quæ præcipue laudantur ea quæ * stimulo naribus admoto sternutationem non

* *Stimulo naribus admoto.* Γυναικι υπό υπερίκοον εννοχλήματι η δυσόχρησις πλάσμας εννοχλήματος αγγαζοι. HIPPOCR. Aph. 35. lib. 5. Nos parum piperis & galangæ naribus ut sorbeat jubemus, alb. helleb. euphorb. sed antea propinamus hoc remedium R Cinnam. ʒiiss myrrh. ʒii succin. cand. ʒi rub. tinctor. castor. aa ʒi borac. ʒss croci, gr. v. m. f. pulvis; capiat ʒi cum vin. alb. & saccharo: eliso fœtu cum secundinæ retinentur, hoc pulvere propinato ilico redduntur.

HEURNII Comment.

Fabricius doth ascribe the work of bringing forth to the uterus; to which performance, saith he, the muscles of the lower belly and the midriff are assistants. But when I consider the matter thoroughly, the throws of the woman in travail do seem to proceed from the motion and agitation of all the body, just as we find it in sternutation. I knew a young woman, which by reason of her extreme torment in travail fell into a swoon, and became instantly so consternated, stupid, and sleepy, that nothing could recover her. I being called, finding that clysters and other proper remedies had been applied to no purpose, and that nothing could go down her throat, I put up a feather which was dipped in a strong sneezing medicine into her nose; by which being moved (tho' she was so overwhelmed with a deep stupidity, that she could neither sneeze nor be awaked) she began to be seized by a kind of general convulsion all her body over; which beginning at the shoulders did by degrees extend

non sine concussu abdominis vehemente provocare valent.

810. Causæ secundæ musculari antispasmodica, pariter empirica, conveniunt; inter quæ *opii vis specifica fœtidis admixta & vel ore sumpta vel ano injecta nec non abdomini applicata primas tenere videtur.

811. Causa tertia, quarta, & quinta, virtute remediorum laxantium singulari incassum tentatâ, aut manûs aut instrumenti arte chirurgicâ applicandi auxilium mechanicum efflagitat.

812. Musculorum porro actio, ad partum rite promovendum necessaria, sæpe post partum continuata in spasmum morbosum definit.

813. Spasmum huncce morbosum, fibris nerveis una distractis, dolor, nec non, aut vasis uteri venosis aut lacunis subito compressis, lochiorum modo fluxus nimius, modo è contra, pro

tend itself to the lower parts. But as often as this provocation was applied, her delivery was advanced and came on, and at last, the mother being insensible of it herself, and remaining in that sleepy condition, an healthy child was born.

Dr. HARVEY of generation.

How great furtherance the fœtus doth confer to its own birth several observations do clearly evince. A certain woman was, being dead over night, (I speak it knowingly) left alone in her chamber: but the next morning an infant was there found between her legs, which had by his own force wrought his release.

Idem.

* *Opii.* Cum irritis conatibus colicorum torminum æmulis diu parurit fœmina — opii granum aut alterum assumere convenit, cujus ope dolores isti, qui partum impediunt magis quam promovent, conquiescunt, & sublevata rem suam strenue agit Natura.

MEAD *Monita*, &c. pag. 253.

pro actionis muscularis tam loco vario quam gradu majore constrictionem pertinacem inferente, suppressio comitatur.

814. Quibus adeo lochiorum vitiis, utcunque diversis a causâ tamen eadem musculari ortis, opium consilio empirico opponitur; quod etiam remedium virtute suâ specificâ dolori leniendo præ cæteris quibuscunque anodynis inservit.

815. Constrictionis interim spasmodicæ lochia supprimentis effectum inflammatorium quammaxime metuendum præcavebit vasorum tam depletio per venam sectam mechanica, quam * laxatio per oleosorum & ore haustorum & enematis formâ injectorum virtutem singularem.

816. † Lochia ob spasmus suppressa aut remediis

* *Laxatio.*] After an hard labour, and where there has been a necessity of using some violence, the woman (says Mr. Chapman) is to be treated as one bruised by a fall. Here, as a thing of the greatest service, I would recommend wrapping the body round with a sheep-skin hastily flead off and applied as warm as possible: I have for many years past had an happy experience of this.

Medical Essays, vol. iii. pag. 404.

† *Lochia suppressa.*] Quando Lochia intempestive subsistunt aut plane supprimuntur, nihil magis cavendum quam ne illorum revocationi opera impendatur per calidiora castoracea, myrrhata, aloetica, uterina copiosius ingesta. Vel enim obstructio augetur, & febres inter gravia abdominis pathemata provocantur, vel lochiis etiam denuo erumpentibus inflammatio uteri & febres perdurant. Præstat potius orgasmum sanguinis temperare & cohibere absorbentibus, diaphoreticis, ac cinnabarinis, æstuosos vero impetus etiam nitratis; adeoque incommodis potius ex lochiorum suppressione metuendis præoccupandis, quam fluxui directe revocando operam dare, præsertim si jam ultra *ῥυχθιμικρον* subsisterit. Abstinendum quoque ab omnibus irritationibus ad evacuationes imprimis per alvum, unde omnia purgantia, alias in mensium provocatione usu non carentia, actu hic sunt noxia. Opiata ad sedanda tormina colica & spasticos.

mediis Aph. 791. Art. 1, 3. præscriptis aut remediis nullis sunt impune revocanda.

817. Febres denique, artuum motus convulsivi, passio hysterica, & cætera mala quamplurima, quæ puerperas imo & * nutrices invadunt,

spasticos infimi ventris affectus corrigendos quibusdam usualia, majorem causantur lochiorum suppressionem, & hinc malum augent.

NENTER, *Tab. 17.* pag. 76.

Purpura alba sive miliaris lochiorum suppressionem excipiens semper pejor est quam reliquæ.

Idem. *Tab. 146.* pag. 602.

Suppresso menstruo quatuor post partum horis, dolor corripit illam in utroque genu — Pedes totos a genu usque ad summos digitos novaculis acutis bene ignitis cauterizare mihi satius visum est. Quod opus cum semel esset celebratum & post duos dies factis escharis ichor quidam lividus emanaret, dolor & reliqua symptomata omnino cessarunt.

ZACUTUS *Prax. admirand.* lib. 1. pag. 10.

* *Nutrices.*] Ballonius casum refert cujusdam nutricis, ex quo cautio non contemnenda pro nutricum rectâ curatione elici potuerit: *Cuidam mulieri, ait, in spinam fluxio; rigida pene erat, nutrix erat, & lactandi diligentia & assiduitas occasio mali fortasse fuerat. Datum medicamentum potens: gossypium cum oleo applicatum: brevi convaleuit: secta vena non est: lacti tepor & unctio pepasimum promoverunt. Alius medicus venam fortasse aperuisset. Hinc errant per sæpe medici, qui causas affectuum in nutricibus ad mensium suppressionem referentes subito venæsectionem imperant — In hoc bivio satius est per viam medicamentorum purgantium incedere, quam per phlebotomiam intempestive sed temere institutam. — Solent interdum nutrices de dolore quodam compressivo in dorso conqueri, quod observatur potissimum in iis nutricibus, quæ recenter pepererint, & multo lacte abundant, sed quia ab infante debiliore non satis exhauriantur; dolorem autem compressivum in dorso præsertim sentiunt, eo quod vasa lactea thoracis circa aggerem medullæ spinalis perreptantia, & chylosam materiam pro lactis generatione ad axillas seu mammas deferentia, nimis turgeant ac distenta sint; cujus remedium erit moderamen in victu, ac præsertim in generosioris vini potu, atque etiam aliqua sanguinis detractio, si dolor premat. Hæc autem dolorosa compressio, quam interdum febris consequitur, observari solet in mulieribus eufarcis & habitioribus — Cautionem, quod nutricibus in Venere omnino sit abstinendum, sicut parum rationi congruam, ita non multum salutarem neque experientiæ congruam deprehendi. Haud ibo inficias, quod si lactans conceperit, non nisi prævum & imbecille alimentum suppeditare possit — Inficiari non auiam*

vadunt, nullam aliam medendi methodum, quam morbi isti undecunque oriundi, postulant.

ausim quin concubitus, si immodicus sit ac satis frequens, lacti labem aliquam affricare debeat: at forsan lac magis vitari credendum est, si nutrices quæ infantes in alienis domibus nutriunt a suorum conjugum consuetudine & aspectu quoque arceantur; ex quo fit ut vetitos hymenæos magis appetant, unde in hystericas passiones easque vehementes prolabantur — Ad tabem, lac asininum ad pravos humores expurgandos primo conveniet, mox vaccinum ad maciem reparandam. Hæc enim est vera methodus lac exhibendi in tabe, & quæ utebatur divinus præceptor in historiâ Eratolai filii: huic enim a gravi & longâ dysenteria confecto & ad extremam maciem deducto lac asininum prius exhibuit ad purgationem, mox bubulum ad nutritionem — Ad dolorem dorsi cucurbitulæ — Ad affectus pruriginosos topica antiprurifica erunt ex usu potius quam interna remedia, ut purgationes ac mille alia cædia, quæ in cutaneis affectibus in usu esse solent — si tamen scabies ex cacochymia ob diuturnam lactationem oborta fuerit, secus agendum; pravi enim humores prius expurgandi sunt, dein topicis scabies exterminanda — Non contemnendam cautionem pro nutricum & infantum regimine libet proponere, nimirum ut suis alumnis alendis parciores sint, nec eos quoties plorant ad ubera apportent — Cautius profecto rusticanae mulieres nostrates filios suos alunt, quibus ter vel quater in die tantum lac præbent, sinuntque ut plorent quantum velint, dum ipsæ agrestibus operibus sunt intentæ. — Ob hunc nutricum abusum tam frequenter alumnos suos lactandi, forsan mos inolevit in Angliâ & Germaniâ infantes pulte ex lacte vaccino, vitellis ovorum, cum saccharo nutriendi; cum sic puerorum regimen facilius institui possit, & iusta alimenti mensura sub sensum cadat.

RAMAZZINI *de morb. artif.* pag. 318.

P p INFAN-

INFANTUM MORBI.

818. **I**NFANTES morbis quamplurimis tentantur; quorum alii humano generi communes, ætatem infantilem nec præcipue nec frequentius affligunt; alii humano generi utcumque communes, ætati tamen infantili frequentius contingunt; alii causam suam ætati infantili soli propriam agnoscunt.

819. De morbis quidem humano generi communibus, nec ætatem infantilem vel duntaxat vel frequentius affligentibus, hic loci plura proferre supervacaneum est.

820. Inter morbos autem, qui humano generi utcumque communes ætati tamen infantili frequentius contingunt, aliquatenus notari merentur Tussis, Vomitus, Diarrhæa.

821. Inter morbos denique, qui causam suam ætati infantili soli propriam agnoscunt, principem locum obtinent futura cranii aut nimium aut non satis apertæ & Rachitis.

822. Tussis infantum sæpe vermes in stomacho & intestinis hospitantes, sæpius * alimenti, ob stomachum ipsum & intestina in ætate tenerâ laxiora, indigesti saburram fibras animales irritantem

* *Alimenti — indigesti saburram.*] Bilis admixtione acidi non tantum coagulatur & corrosiva evadit; sed colore etiam suo mutato æruginosum.
ac

tantem inculcat. Cui adeo tussi vere sympathicæ & stomachali aut venæsectionem aut oleosa aut etiam opiata incassum opponet medicus, nisi causa ipsa materialis vel correctæ vel per emetica & cathartica prius expulsa fuerit.

823. Vomitus infantum * portionem alimenti supervacaneam, cui digerendæ & deorsum propellendæ stomachus ipsorum laxior non sufficit, sæpe in tempore sursum expellit; qui ideo vomitus pro casu vere morbofo non est habendus, nec impune supprimitur.

824. Quotiescunque vero vomitus infantum aut dentitionis aut morbi cujuslibet convulsivi corpus tenellum agitantis est effectus vel symptoma inutile, per antemetica & methodum medendi Aph. 569, 570, præscriptam est compescendus.

P p 2

ac viridem habitum inducit. Malum itaque signum est si in hisce excrementa descendunt viridi colore tincta, quæ sæpius tam corrosiva sunt, ut linteamina inde exesa atterantur. Ab eadem bile æruginosâ stagnante tussis stomachales chronicæ & ferinæ non modo in infantibus sed etiam adultioribus oriuntur — Tales ferinas tussis brevi tempore felicissime solo pulvere ex lap. cancror. comp. curavi, adjecto oleo anisi, pro dosi drachmam unam binis de die vicibus offerendo. Infantibus hoc afflictis malo leniora emetica, item infusa rhabarbarina cum manna colluviem istam viscido — biliosam detrahendo insignes ferunt suppetias.

HOFFMANN. *Opusc. Pathol.* tom. i.

* *Portionem alimenti supervacaneam.*] Pessima nutricum consuetudo invaluit, dum infantibus, quando male habent vel vagitus edunt, subinde mammas præbent, & invitis propemodum obtrudunt; quo nihil aliud efficiunt, quam ut ventriculum nimio lacte obruendo, cruditatibus ejus cumulum addant, ac vim morbi exasperent. Ingesta enim a ventriculo male digesta intra primam regionem stagnant, acescunt, & corrumpuntur.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. i.

pescendus. * Idem de Diarrhæa statuendum est; quæ quidem pulveres acidum absorbentes & opiata præ cæteris quibuscunque remediis postulat.

825. Sutura cranii infantilis ob laxitatem præternaturalem nimis apertæ cerebrum, ideo nec munitum nec satis coercitum, aut externâ qualibet injuriâ facile lædi aut tumoribus aquosis opprimi permittunt.

826. Laxitatis effectui huic damnofo opponitur fasciarum strictura mechanica.

827. Laxitatem autem ipsam corrigere perhibetur † spiritus cujuslibet vinosi virtus singularis fontanellæ applicata.

828. Sutura cranii infantilis non satis apertæ nullâ arte referantur, quin cerebro compresso mortem apoplecticam serius ocys inferant.

829. Infans,

* Idem de Diarrhæa.] Quia nervi stomachici & intestinorum ex intercostali & octavo pari coacti cum pari quinto, cujus ramus ad maxillas & dentes fertur, communicationem habent, hinc fit ut infantibus, ob gingivalis carnis ab erupturo dente lincinationem, non modo in capite convulsiones, vigilæ &c. sed & inferiori ventri tormina cum alvi astrictione vel nimia ejus fluxione contingant; &, quod notabile est, fæces virides & corrosivæ secedant, eo quod a spastica harum partium sub dolore contractione ingesta non alvo exclusa sed diu retenta acescant, & corrosivam indolem accipiant. Ex quo judicare promptum est, quam imprudenter & temerarie n̄ faciant, qui in dentitionis difficultate, ubi spasmi genus nervosum vehementes torquent, & fæces virides sunt, purgantia acrida & cum Mercurialibus mixta iterum iterumque propinant.

HOFFMANN. *Med. Rat.* tom. iii.

† Spiritus cujuslibet vinosi.] Si infantes insigni debilitate corripiantur, summo cum fructu spirituosus liquores fontanellæ applicantur.

NENTER de *Semeiot.* pag. 346.

829. Infans, quem ossa spongiosa & incurvata deformant, Rachitide laborat.

830. Rachitidos adventantis signa prænuntia sunt 1. Arteriæ carotides & venæ jugulares solito majores; 2. Caput mole naturali grandius; 3. Venter intumescens; 4. Debilitas insolita; 5. Pallor; 6. Carporum, malleolorum, & costarum tumores sensim incrementum.

831. Causa ergo Rachitidos quamproxima est fibrarum simplicium laxitas præternaturalis.

832. Laxitatis hujuscemodi causæ, id est Rachitidos causæ remotiores præcipue notandæ, sunt 1. Ossium & membranarum ossa vestientium contorsio; 2. Linteorum squalidorum mador corpus infantile a nutrice neglectum diutius macerans; 3. Quies corporis & artuum nimia congestionum vasa quæque continentia distendentium & firmitudini debitæ ideo inimicarum facunda.

833. Si causa quamproxima (fibrarum scilicet simplicium laxitas) connata vel hæreditaria fuerit, effectus Rachiticus difficillime præcavetur & rarissime sanatur.

834. Sin Rachitis & recens sit & causæ cuilibet remotiori potissimum ascribenda, remediis

diis aptis & in tempore applicatis nonnunquam sanatur.

835. In curatione Rachitidos faciendâ 1. Fluidorum congestiones quæque sunt expediendæ & in orbem debitum revocandæ : 2. Fibræ solidæ sunt roborandæ, vitæ interim illis omnibus quæ causæ ipsi remotiori sint incremento.

836. Indicationi primæ satisfaciet 1. Revulsio mechanica per alvum rhabarbari stimulis empiricis sollicitandam ; 2. Corporis & artuum exercitatio muscularis, vel (quæ ætati tenerrimæ aptior videtur) cutis & artuum frictio mechanica ; 3. Salium acriorum oleis irretitorum virtus empirica tam penetrans quam stimulans, qualem præbet unguentum aliquod (nervinum, puta, olim dictum, aut Martiatum) spiritu salis Ammoniaci, oleo succini &c. saturatum, & spinæ dorsi ossibusque ipsis intumescensibus applicatum.

837. Indicationi secundæ satisfaciet 1. Fasciarum strictura mechanica ; 2. Balnei frigidi virtus singularis.

838. Vomitus præterea arte empiricâ provocatus ad Rachitidem commendatur, nec immerito ; modo nec debilitas insolita nec ulla alia labes morbosa contraindicet. Quippe qui & evacuat

evacuat & revellit, &, corporis totius concussu
 violentiore excitato, quietem artuum nimiam,
 Rachitidos causam inter remotiores frequentissi-
 mam, corrigit.

F I N I S.

[303]

FINIS

